6

இருபத்தாறும் பாட்டு

மாலே மணிவண்ணு மார்கழிநீ ராடுவான்
மேலையார் செய்வனகள் வேண்டுவன கேட்டியேல்
ஞாலத்தை யெல்லாம் நடுங்க முரல்வன
பாலன்ன வண்ணத்துன் பாஞ்ச சன்னியமே
போல்வன சங்கங்கள் போய்ப்பா டுடையனவே
சாலப் பெரும்பறையே பல்லாண் டிசைப்பாரே
கோல விளக்கே கொடியே விதானமே
ஆலி னிலையா யருளேலோ ரெம்பாவாய்.

பதவுரை :— மாலே — (அடியாரிடத்தில்) அன்புடையவனே! மணி வண்ணு — நீல ரத்னம் போன்ற வடிவையுடையவனே! ஆலின் இலையாய் — (ப்ரளயகாலத்தில்) ஆலந் தளிரில் கண்வளர்ந்தவனே! மார்கழி நீராடுவான் — மார்கழி நீராட்டத்திற்காக, மேலையார் — முன்னோர்கள், செய்வனகள் — செய்யும் கிரியைகளுக்கு, வேண்டுவன — வேண்டும் உபகரணங்களை, கேட்டியேல் — கேட்டாயாகில், (அவற்றைச் சொல்லுகிறோம்;) ஞாலத்தை எல்லாம் — பூ₄மி முழுவதும், நடுங்க — நடுங்கும்படி, முரல்வன — ஒலிக்கக்கூடிய, பால் அன்ன வண்ணத்து உன் பாஞ்சசன்னியமே போல்வன — பால் போன்ற நிறமுடையதான உன்னுடைய ஸ்ரீபாஞ்சஜந்யம் போன்ற, சங்கங்கள் — சங்கங்களையும், போய் பாடு உடையன — மிகவும் இடமுடையனவாய், சால பெரு — மிகவும் பெரியனவான, பறை — பறைகளையும், பல்லாண்டு இசைப்பார் — திருப்பல்லாண்டு பாடுமவர்களையும், கோலம் விளக்கு — மங்க₃ள தீ₃பங்களையும், கொடி — த்₄வஜங்களையும், விதானம் — மேற்கட்டிகளையும், அருள் — அளித்தருள, வேண்டும்.

மூவாயிரப்படி — இருபத்தாறும்பாட்டு

அவ:— இருபத்தாறும்பாட்டு. a 'உங்களுக்கு அபேக்ஷிதம் என்?' என்ன; நோன்புக்கு வேண்டும் உபகரணங்களையும் அபேக்ஷிக்கிறார்கள்; 'க்ருஷ்ண ஸம்ஶ்லேஷரஸோத்ஸுகரான இவர்கள் இவற்றை அபேக்ஷிக்கைக்கு அடியென்?' என்னில்:— அந்த ஸம்ஶ்லேஷத்துக்கு ஏகாந்தமான நோன்பை a₂ ப்ரஸ்தாவிக்கையாலும், க்ருஷ்ணன் முக₂த்தை a₃ வெளியிலே காண்கைக்கு ஹேதுவாகையாலும், அவனுடைய திருநாமங்களை வாயாரச் சொல்லுகைக்கு ஹேதுவாகையாலும், இடையர் பக்கல் உபகாரஸ்ம்ருதியாலும் நோன்புக்கு அங்க₃ங்களை வேண்டிக் கொள்ளுகிறார்கள்.

பெ. அ. இருபத்தாறும்பாட்டு. (மாலே இத்யாதி₃) a கீழ்ப்பாட்டில் — உங்களுக்கு வேண்டுவதென்னென்று அவன் கேட்க, அதுக்கு, "பறைதருதியாகில்" (25) என்று தங்களுக்கு உத்₃தே₃ஶ்யத்தைச் சொல்லியிருக்கவும், அவன், முலைமுதலானவற்றிலே ஸக்தனாகையாலே மறந்து மீளவும் கேட்கிறானென்று திருவுள்ளம் பற்றி அவதாரிகை அருளிச்செய்கிறார் (உங்களுக்கு இத்யாதி₃) a₂ (ப்ரஸ்தாவிக்கையாலும்) என்றது — கோ₃பவ்ருத்₃த₄ர் "நீங்கள் நோன்பு நோலுங்கள்" என்று அநுமதி பண்ணியிடுகையாலும் என்றபடி. a₃ (வெளியிலே காண்கைக்கு ஹேதுவாகையாலும்) என்றது — நிலவறையிலே கிடந்த தங்களை நோன்புக்காக க்ருஷ்ணனோடே சேரவிடுகையாலும் என்று கருத்து.

சி. அ. இருபத்தாறும் பாட்டு. (மாலே) b, c அறுதியிடுகிறவிடத்திலே "நாராயணனே" (1) என்று சொல்லிவைத்து அபேக்ஷிக்கிறவிடத்திலே "மாலே" என்பானென்?

வ்யா:— b (மாலே) c முன்பு "நாராயணனே - நமக்கே பறை தருவான்" (1) என்று c_2 அபரிச்சே2த்3யமான c_3 மேன்மையையும் நினைத்திருந்தார்கள்; இப்போது இத்தலைக்கு வாத்ஸல்யமே ஸ்வரூபம் என்று நிலையிட்டார்கள். d 1. "ஶரணாக3த வத்ஸல:" என்று — ஸ்ரீராமாயணத்துக்கு உள்ளீடான ப்ரதா4நகு3ணத்தைப் பிராட்டி நிலையிட்டாள்; e மஹாபா4ரதத்துக்கு உள்ளீடான வ்யாமோஹ கு3ணத்தை "மாலே" என்கிற ஸம்போ3த4நத்தாலே இவர்கள் நிலையிட்டார்கள். f இவர்கள் f_2 பேச்சுக்கேட்டபின்பு பண்டையிலும் f_3 பெரும்பித்தனானபடி. g (மணிவண்ணா) h அபரிச்சே2த்3யனாயிருக்கச்செய்தேயும் முன்தானையிலே முடிந்து ஆளலாம்படியிருக்கை. i கீழ்ச்சொன்ன வ்யாமோஹம் வடிவிலே நிழலிடுகை.

பெ அ. b, c ப்ராப்ய ப்ராபகங்களை நிஷ்கர்ஷிக்கும்போது, "நாராயணனே நமக்கே பறை தருவான்" (1) என்று — நாராயணத்வத்தைப் புரஸ்கரித்திருக்கையால் அபேக்ஷித்த விடத்திலும், "நாராயணா! மணிவண்ணா" என்ன வேண்டியிருக்க, "மாலே" என்று வ்யாமோஹகு3ணத்தையிட்டு ஸம்போ3தி4க்கிறது எங்ஙனே கூடும்? என்ன, அருளிச் செய்கிறார் (முன்பு இத்யாதி3) c_3 (மேன்மையையும்) என்ற சகாரத்தாலே — "கார்மேனிச் செங்கண்" (1) என்று — வாத்ஸல்யத்தையும் நினைத்தார்களென்கை. இவர்கள் "யாம் வந்தகாரியம் ஆராய்ந்தருள்" (23) என்று சொன்னபோதே திருமுகத்தில் அலர்த்தியையும், வாவென்றவாறே ஸிம்ஹாஸநத்தேற வருகையையும் கண்டு, வ்யாமோஹமே இவனுக்கு ஸ்வரூபமென்று நிஶ்சயித்தார்களென்று கருத்து. d, e இவனுக்கு வாத்ஸல்யமே நிரூபகமென்னுமதுக்கு த்3ருஷ்டாந்தபூர்வகம் ப்ரமாணம் காட்டுகிறார் (ஶரணாக3தேத்யாதி3 வாக்யத்3வயத்தாலே) e (மஹாபா4ரதத்துக்கு உள்ளீடான) என்றது — அதுக்கு உபநிஷத்தான ஸ்ரீகீ3தையில் சரமத்தில், 2. "மாம்" என்றதற்குத் தாத்பர்யமான என்றபடி. இதிலே வாத்ஸல்ய ஸ்வாமித்வ ஸௌஶீல்ய ஸௌலப்4யங்களாகிற கு3ணவிஶேஷங்கள் நேராக ப்ரகாஶிக்கிறதென்னக்கடவதிறே. f இப்போது மாலாகைக்கு ஹேது ஏது? என்ன; அருளிச்செய்கிறார் (இவர்கள் இத்யாதி3) f_2 (பேச்சு) என்றது — "யாம் வந்த காரியமாராய்ந்தருள்" (23) என்ற பேச்சு என்றபடி. f_3 'மாலுடையவன்' என்னாதே "மாலே" என்று அத்தையே நிரூபகமாகச் சொல்லுகையாலே (பெரும்பித்தன்) என்றது. g, h "மாலே" என்றதுக்கு — ஸர்வாதி4கனென்று அர்த்தா2ந்தரம் திருவுள்ளம் பற்றி, 'மணியினுடைய வண்ணம்போலேயிருக்கும் வண்ணத்தை — ஸ்வபா4வத்தையுடையவனே!' என்று ஶப்3தா3ர்த்த2மாய், அதிஸௌலப்4ய ஸ்வபா4வத்தை விவக்ஷித்து அருளிச் செய்கிறார் (அபரிச்சே2த்3யனாய் இத்யாதி3) i, j "மால்" என்றதன் முந்தின அர்த்த2த்தையே

சி. அ. என்னில் (முன்பு நாராயணனித்யாதி3) b "மாலே" என்று வாத்ஸல்யம் சொல்லுகிறது. அன்றிக்கே வ்யாமோஹமாகவுமாம். அன்றிக்கே ஸர்வாதி4க்யமென்னவுமாம். c_2 அதுக்கு ஸூசகம் (அபரிச்சே2த்3யமான) என்றதும், c_3 (மேன்மையையும்) என்கையாலே வாத்ஸல்யமும் ப3ஹுவ்ரீஹி ஸமாஸத்தாலே ஸித்3த4ம். f மாலாகைக்கு ஹேதுவென்? என்ன அருளிச்செய்கிறார் (இவர்கள் இத்யாதி3) f_3 மாலுடையவன் என்னாமல் "மாலே" என்று நிரூபிக்கையாலே (பெரும்பித்தன்) என்கிறது. g "மணிவண்ணா" என்றதுக்கு நாலு தாத்பர்யம் — ஸௌலப்4யமாதல், வ்யாமோஹாதி3கு3ணப்ரகாஶமாதல், வடிவழகாதல், பெண்களுடைய வ்யாமோஹத்துக்கு நிதா3னமாதல், h, i "மாலே" என்றதுக்குப் பெருமையை விவக்ஷித்து மணியினுடைய ஸௌலப்4யத்தையும் ப்ரகாஶத்தையும் பற்ற

j இந்நீர்மையின்றிக்கே கு₄ாதுகளுலும் விடவொண்ணுத வடிவழகு. k பெண்கள் பிச்சுக்கு நித₃ாநமான வடிவென்னவுமாம்; lA''மாலாய்ப்பிறந்த நம்பியை மாலே செய்யும் மணாளனே'' என்னக்கடவதிறே.

'நீங்கள் வந்தது என்?' என்ன; — வந்த காரியத்தைச் சொல்லுகிருர்கள்; (மார்கழிநீராடுவான்) மார்கழிநீராடுங்கைக்கு உபகரணங்கள் வேண்டிவந்தோம். m ஆஸ்திக்யாதிரேகத்தாலே m₂ அங்கி₃ கைப்பட்டிருக்கச்செய்தேயும் m₃ அங்கு₃த்தை விடாதொழிகிருர்கள். n 'மார்கழி நீராட்டமாவது என்?' என்ன, — 'இது ப்ரஸித்₃த₄மன்ருே' என்ன; 'I. ''ஸ்வர்க்கு₃காமோ யஜேத'' என்னுமாபோலவும், 2. ''நிதி₃த்₄யாஸிதவ்ய:'' என்னுமாபோலவும் n₂ ப்ரஸித்₃த₄மாயிருந்ததோ?' என்ன, (மேலையார் செய்வனகள்) அவைபோலும் அல்லகாண்இது; ப்ரஸித்₃த₄தமங்காண்இது.

பெ. அ. திருவுள்ளம் பற்றி, நைர்மல்யத்தையும் அழகையும் விவக்ஷித்து இரண்டாம் தாத்பர்யம்அருளிச்செய்கிருர் (கீழ்ச் சொன்ன இத்யாதி₃ வாக்யத்₃வயத்தாலே) k 'அழகு விடவொண்ணுமைக்கு ஹேதுவோ?' என்ன; அருளிச்செய்கிருர் (பெண்கள் இத்யாதி₃)

m ''மார்கழிநீராட்டம்'' என்கிற நோன்புநோற்கைக்கு வேண்டும் உபகரணங்களை இவர்கள் அபேக்ஷித்திலர்களாகிலும் வ்ருஷ்டிரூபமான ப₂லம் வரத்தட்டில்லை; க்ருஷ்ணன் ஸர்வஶக்தனுகையாலே இவர்களுக்கு உபகாரகரான கோ₃பவ்ருத்₃த₄ர் அபேக்ஷித்த வர்ஷத்தை வர்ஷிப்பிக்கக்கடவனன்ருே என்னும் ஶங்கையிலே அருளிச்செய்கிருர் (ஆஸ்திக்யேத்யாதி₃) அதாவது — நோன்பாகிற அங்கிஸ்த₂ாநீயனை க்ருஷ்ணன் தங்களுக்குச் சொல்லிற்றுச் செய்கிறவனேயாகிலும், நோன்புக்கு வேண்டும் அங்க₃ங்களையும் விடாதொழிகிறது — வேறே சில அதி₄காரிகளுக்கு; அங்ஙனன்றிக்கே, தங்களைப் போலே நோன்பையே அநுஷ்டி₂த்தார்களாகில் வ்ருஷ்டிரூபப₂லம் ஸித்₃தி₄யாமல் போம்; அப்படியன்றிக்கே அவர்களுக்கும் ப₂லம் ஸித்₃தி₄க்கவேணுமென்னும் ஆஸ்திக்யாதிஶயத்தாலே என்கை. n ''கோ₃பவ்ருத்₃த₄ரெல்லாரும் கூடி, 'வர்ஷார்த்த₂மாகப் பெண்கள் நோன்பு நோற்கக்கடவர்கள், க்ருஷ்ணன் அதுக்கு நிர்வாஹகனுகக்கடவன்' என்று க்ருஷ்ணனையும் பார்த்துச் சொல்லியிருக்கவும் அறியாதவனைப்போலே இங்கே ஏதென்று ப்ரஶ்நம் பண்ணுகை, வார்த்தையிட்டு வார்த்தை கொள்ளுகையே பரம ப்ரயோஜநமாகையாலே'' என்று திருவுள்ளம் பற்றி, ப்ரஶ்நோத்தர பரம்பரையைக் காட்டுகிருர் (மார்கழி இத்யாதி₃) o த₄ர்மஜ்ஞஸமயத்தை வேத₃ாதி₃களுக்கு முந்துறவெடுக்கையாலும்,

---

சி. அ. அருளிச்செய்கிருர் (அபரிச்சே₂த்₃யனுயித்யாதி₃ வாக்யத்₃வயத்தாலே) k ''மாலே'' என்றது மாலுண்டாக்குமவன் என்று பொருளாக்கி அருளிச்செய்கிருர் (பெண்கள் பிச்சுக்கித்யாதி₃) l (மாலாய்ப்பிறந்த) என்றது க்ருஷ்ணனுய்ப் பிறந்த என்றபடி. மால் — கறுப்பு. இவ்விடத்தில் வேண்டுவது ''மாலே செய்யும் மணாளனே'' என்ற மாத்ரம். m₂ (அங்கி₃) க்ருஷ்ணன். m₃ (அங்க₃ம்) என்றது தத்ஸம்ஶ்லேஷோபயுக்தமான உபகரணங்கள் என்றபடி. அதாவது நோன்பு. m₂, m₃ (அங்கி₃ கைப்பட்டிருக்கச் செய்தேயும் அங்க₃த்தை விடாதொழிகிருர்கள்) என்றது — ஸாத்₄யம் கைப்பட்டிருக்கவும் ஸாத₄னத்தை விடாதொழிகிருர்கள் என்று கருத்து. n₂ (ப்ரஸித்₃த₄மாயிருந்ததோவென்ன) என்றதுக்கு அப்ர

A நாச்-திரு 14-3

o ''ஶ்ருதிஸ்ம்ருதிகளிலும் 1. ''த4ர்மஜ்ஞஸமய: ப்ரமாணம் வேத3ாஶ்ச'' என்றும், 2. ''யத்3யதா3சரதி ஶ்ரேஷ்ட2:'' என்றும் ஶிஷ்டாசாரமேயிறே. ப்ரஸித்3த4ப்ரமாணம். 'ஆகில் வேண்டுவது சொல்லுங்கோள்' என்ன; (வேண்டுவன கேட்டியேல்) p 'கேட்புதியாகில்' என்கிறது அந்யபரதையாலே; அந்யபரதையென்? என்னில்?— பஞ்சலக்ஷங்குடியிற் பெண்களும் முன்னே நிற்கையாலே, இவர்கள் முலையிலும் இடையிலும் கண்ணிலும் முகத்திலும் துவண்டு q ஆனைக்குப்பாடுவாரைப்போலேயிருக்கையாலே தட்டி q2 எழுப்புகிறார்கள். இத்தால்— ஸ்வாபதே3ஶத்தில், ஜ்ஞான ப4க்தி வைராக்3யங்களைச் சொல்லுகிறது. இவையிறே ஓரதி4காரிக்கு அழகாகிறது. காண்கைக்கு ஹேதுவாகையாலே, ''கண்'' என்று— ஜ்ஞாநத்தைச் சொல்லுகிறது; போ4ககோ3பகரணமாகையாலே, ''முலை'' என்று- ப4க்தியைச் சொல்லுகிறது; கார்ஶ்யத்தாலே, ''இடை'' என்று - வைராக்3யத்தைச் சொல்லுகிறது; 'கார்ஶ்யத்தாலே வைராக்3யம் தோற்றுமோ?' என்னில்,—கார்ஶ்யத்தாலே † விரக்தியைச் சொல்லிற்றாய், அத்தால்—விஷயாந்தரஸ்பர்ஶ ராஹித்யத்தைச் சொல்லுகிறது. 'r 3. ''மது4ரா மது4ராலாபா'' என்கிறபடியே, s உங்கள் வடிவு கண்ணுக்கு போ4க்3யமானவோபாதி, உங்கள் வார்த்தை செவிக்கு போ4க்3யமன்றோ? சொல்லுங்கோள்' என்ன; சொல்லுகிறார்கள்: — t (ஞாலத்தை இத்யாதி3) u 4. ''ஸ கோ4ஷோ தா4ர்த்தராஷ்ட்ராணாம் ஹ்ருத3யாநி வ்யதா3ரயத்'' என்னுமளவன்றிக்கே, ஜக3த்தெல்லாம் வாழும்படி த்4வநிக்கைக்கு இடமுடைத்தானவை.

பெ. அ. 2. ''தத்ததே3வேதரே ஜநா:'' என்று — 'ஶிஷ்டாசாரமே கர்த்தவ்யமென்று தோற்றுகைவரலும், அதுவே அதிஶயித ப்ரமாணமென்று திருவுள்ளம்பற்றி அருளிச்செய்கிறார் (ஶ்ருதிஸ்ம்ருதீத்யாதி3)

p ப்ரஶ்நம் பண்ணுகிறவனைக் குறித்து எங்கள் வார்த்தையைக் காது கொண்டு கேட்டாயாகில் என்னக்கூடுமோ? என்ன; அருளிச்செய்கிறார் (கேட்புதியாகில் இத்யாதி3) q ஆனைக்குப்பு — சதுரங்க3ம். q2, r 3. ''மது4ராலாபா'' என்கிறபடியே சொல்லப்பட்ட மது4ரமான தங்கள் ஆலாபத்தாலே எழுப்புகிறார்களென்று அந்வயித்து அர்த்த2ம் கண்டுகொள்வது.

t, u ''ஞாலத்தையெல்லாம் நடுங்கமுரல்வன, போய்ப்பாடுடையன'' என்று அந்வயித்து, ''ஞாலத்தையெல்லாம்'' என்றவிடத்தில் அத்தும் ஐகாரமும் அவ்யயமாய் ''ஞாலம்'' என்று — ப்ரதிகூலரைச் சொல்லுகிறதாய், ப்ரதிகூலரெல்லாரும் நடுங்கும்படி

சி. அ. ஸித்3த4மாயிருந்தது என்றபடி, q (ஆனைக்குப்பாடுவாரைப்போலே) என்றது — ஆனை மதித்திருக்கையாலே பாட்டுக்கேளாதென்றபடி. q ஆனைக்குப்பு — சதுரங்க3மாய் அவற்றிலே துவக்குண்டிருப்பார்கள் என்றுமாம்; ''ஆனைக்குப்பாடுவாரைப்போலே தட்டி எழுப்புகிறார்கள்'' என்றந்வயிப்பது. r அவயவங்கள் போ4க்3யம் என்றதுக்கு ப்ரமாணம் (மது4ரேத்யாதி3) s இத்தை விவரிக்கிறார் மேலே (உங்கள் வடிவு கண்ணுக்கு போ4க்3யமானவோபாதி) என்று. r அந்யபரனாயிருக்கிறவன் கேட்குமோ? என்ன, பேச்சினினிமையாலே கேட்குமென்கிறார் (மது4ராமது4ராலாபா இத்யாதி3) என்றுமாம். r, s அன்றியே, இந்த ஶ்லோகத்தை ''ஞாலத்தை'' என்கிறபத3த்தின் அவதாரிகையோடே கூட்டவுமாம். t, u ''நடுங்க'' என்றது ப4யத்தைச் சொல்லுகிறதன்று; எல்லாரும் கேட்டு ஆனந்த3த்தாலே ஈடுபடும்படி என்ற

† (பா) நிராதா4ரதையைச்

v A ''பூங்கொள் திருமுகத்து மடுத்தூதிய சங்கொலி''யிறே த₄ாரகம். w அப்படியே நாடெல்லாம் இந்த த்₄வநி கேட்டு வாழவேணும். x இவர்கள் தாங்களும் ''வலம்புரிபோல நின்று அதிரவேணும்'' (4) என்றிறே சொல்லிற்று. y (பாலன்ன) z பாலைத் திரட்டினாற்போலேயிருக்கை. இப்படி இருப்பன a பல சங்கு வேணும். b (போய்ப்பாடு) c பேரிடமாயிருக்கை; இடமுண்டாகிலிறே த்₄வநி முழங்கியிருப்பது. d புகழ் என்றுமாம்; ருக்மிணிப்பிராட்டி போல்வாருக்கு உதவினானென்கிற புகழ்.

பின்னையோவென்ன, e (சாலப்பெரும்பறையே) f ஒரு f₂ மன்றிலே த்₄வநிக்கையன்றியே எங்குமொக்க த்₄வனிப்பதொரு பறைவேணும். 1. ''யயௌ தூர்யப்ரணாதே₃ந பே₄ரீணாஞ்ச g மஹாஸ்வநை:'' என்னுமாபோலே. பின்னையோவென்ன;— (பல்லாண்டிசைப்பாரே) திருப்பல்லாண்டு பாடிக்கொண்டு போருவார் வேணும். பின்னையோ வென்ன:— (கோல விளக்கே) அழகிய விளக்கு. அதாகிறது மங்க₃ள தீ₃பம். (கொடி) திருக்கொடி ஆடவேணும். (விதானம்) மேல்கட்டி வேணும்.

பெ. அ. த்₄வநிக்க இடமுடைத்தாயென்று ஶப்₃தா₃ர்த்த₂ம் திருவுள்ளம்பற்றி வ்யாவர்த்ய பூர்வகம் ப₂லித்த தாத்பர்யம் அருளிச்செய்கிறார் (ஸ கோ₄ஷ இத்யாதி₃) ப்ரதிகூலர் நடுங்கும்போது அநுகூலமான ஜக₃த்தெல்லாம் வாழுகை அர்த்த₂ஸித்₃த₄மென்று கருத்து. அன்றிக்கே, ''ஞாலம்'' என்றது — அநுகூலர்பரமாய், ''நடுங்க'' என்றது — இவற்றின் த்₄வநி செவி வழியே புகுந்து அம்ருதரஸம் போலே குளிர்ந்து வவ்வலிடப்பண்ணுகை என்று தாத்பர்யம் அருளிச்செய்கிறாரென்னவுமாம். v, w சங்குகளை இங்ஙனே விஶேஷித்ததுக்கு உட்கருத்தை த்₃ருஷ்டாந்த பூர்வகம் விவரிக்கிறார் (பூங்கொள் இத்யாதி₃ வாக்யத்₂வயத்தாலே) x நாடெல்லாம் வாழவேணுமென்னுமிவர்கள் பரஸம்ருத்₃தி₄பரதைக்கு ஸம்வாத₃ம் காட்டுகிறார் (இவர்கள் இத்யாதி₃) b, c, d ''போய்ப்பாடு'' என்றதுக்கு — இடமுடைத்தாகையைக் கீழ் ஒரு அர்த்த₂மாக அருளிச்செய்து, அர்த்தா₂ந்தரம் அருளிச்செய்கிறார் (புகழென்றுமாம் இத்யாதி₃)

e, f ''சாலப் பெரும்பறை'' என்றதுக்கு— மிகவும் பெரிதான வாத்₃யமென்று ஶப்₃தா₃ர்த்த₂மாய், அத்தால் ப₂லிதத்தை வ்யாவர்த்ய பூர்வகம் அருளிச்செய்கிறார் (ஒரு மன்றிலே இத்யாதி₃) f₂ மன்று — பொதுச்சாவடி. ஸ்ரீபாஞ்சராத்ரக்ரியாபாதே₃ ஷோட₃ஶாத்₄யாயே 2. ''ஜாம்ப₃வந்தஞ்ச பி₄த்தௌ து பே₄ரீதாட₃நதத்பரம்'' இதி ஸ்தி₂தம் வசநம் அத்ர அநுஸந்தே₄யம்.

சி. அ. படி; முரலுகை—ஶப்₃திக்கை, v ஶங்க₂த்₄வநி த₄ாரகமாயிருக்குமோ? என்ன அருளிச்செய்கிறார் (பூங்கொள் திருமுகத்து இயாதி₃) y, z அன்ன — ஒத்த. b, c, d போய்ப்பாடு என்றதுக்கு இரண்டு பொருள்: பாடென்று இடமாய், ''போய்'' என்று மிகுதியாய், மிகவும் இடமுடைத்தான என்னுதல். அன்றிக்கே ''போய்ப்பாடு'' என்று கீர்த்தியாய், கீர்த்தியை உடைத்தான என்னுதல். e 'சால' என்றதும் 'பெரும்'' என்றுதும் பெருமையாய் ''சாலப்பெரும்'' என்று மீமிசைச் சொல்லாலே மிகவும் பெரிய பறை என்றபடி. f₂ (மன்றிலே) என்றது ஊர்ச்சந்தியிலே; விஶ்ரமார்த்த₂மாகத் திரளாகப் பலர் கூடியிருக்குமிடம். அவர்கள் கேட்கும்படி த்₄வநிக்கை என்றபடி. g ''மஹாஸ்வநை:'' என்கிற பத₃ம் இங்குத்தைக்கு

h என்று இவற்றை அபேக்ஷிக்க:— 'சங்கும் பல கிடையாது, ஸ்ரீபாஞ்சஜந்யத்தைக் கொள்ளுங்கோள்' என்றான்; தன்னைப்போலே இருப்பார் சிலருண்டாகிலிறே புறம்பு ஸ்ரீபாஞ்சஜந்யம்போலே இருக்கும் சங்கு உண்டாவது; i பறைக்குப் "பாரோர்களெல்லாம் மகிழப் பறை i₂ கறங்கக் "குடக்கூத்தாடினபோது திருவரையிற்கட்டின பறையையும், திருப்பல்லாண்டு பாடுகைக்குப் பெரியாழ்வாரையும் விளக்குக்கு i₃ நப்பின்னைப் பிராட்டியையும், கொடிக்குப் பெரிய திருவடியையும், மேல்கட்டிக்கு i₄ அத்தவாளத்தையும் கொள்ளுங்கோளென்றான். j 'விதாநத்துக்குத் திருவவதரித்த அன்று பணத்தையிட்டுக் கவித்துக்கொண்டு போந்த திருவநந்தாழ்வானைக் கொடாதொழிவானென்?' என்னில்:— எல்லாரையும் போகச்சொன்னாலும் தன்னையொழிய j₂ ஓரடியிடமாட்டாதவனாகையாலே, அத்தவாளத்தைக் கொடுத்தான். k B "பெருமானரையில் பீதகவண்ணவாடை கொண்டிறே வாட்டந்தணியச் சொல்லிற்று. l 'ஒரொன்று போராது, இப்படியிருப்பன பலவேணும்' என்ன:— 'இல்லாதத்தைத் தேடப்போமோ?' என்ன, — 'உனக்கு அரியது உண்டோ?' என்ன;— 'எனக்கு எளியதா யிருந்ததோ?' என்ன,— (ஆலினிலையாய்) 'சிறியதொரு வடிவைக்கொண்டு ஸர்வலோகத்தையும் சிறுவயிற்றிலேவைத்துப் பவனாயிருப்பதொரு ஆலந்தளிரிலே கண்வளர்ந்த உனக்கு முடியாதது உண்டோ? லோகத்தில் இல்லாததும் எங்களுக்காக உண்டாக்கவல்லை' என்று கருத்து. (அருள்) வேண்டாதொழியில் செய்யலாவதில்லை; ஶக்தியில்லாமையில்லை; இத்தலையில் பேற்றுக்கு எல்லாம் ஹேது அவன் ப்ரஸாத₃மென்கை.

பெ. அ. h "ஆலினிலையாய்" என்று ஸம்போ₃தி₄த்ததுக்கு ப்ரஸக்திமுகே₂ந தாத்பர்யம் அருளிச்செய்கிறார் (என்று இவற்றை அபேக்ஷிக்க இத்யாதி₃) i "ஆலினிலையாய்" என்று வடபெருங்கோயிலுடையானைக்குறித்து இவர்கள் அபேக்ஷித்தபோது க்ருஷ்ணாவதாரத்தில் பறையைக்கொள்ளுங்களென்றும், நப்பின்னையைக் கொள்ளுங்களென்றும் சொன்னது, நாய்ச்சியாருடைய பூ₄ர்வநாப்ரகர்ஷத்தாலே அதீதகாலத்திலுள்ளதும் வர்த்தமாநகாலத்தோடு ஒத்துத் தோன்றுகையாலே சேருமென்று கண்டுகொள்வது. j₂ (ஓரடியிடமாட்டாதவன்) என்றது — அவதாரத்திலுமுட்பட, 1. "ந ச ஸீதா த்வயா ஹீநா ந சாஹமபி ராக₄வ" என்றும், 2. "அஹம் ஸர்வம் கரிஷ்யாமி ஜாக்₃ரத: ஸ்வபதஶ்ச தே" என்றும் சொல்லுகையாலே — ஸர்வதே₃ஶ ஸர்வகால ஸர்வாவஸ்தை₂களிலும் தன்னைப் பிரியமாட்டாதவன் என்கை. k அத்யந்தம் இஷ்டமாகையாலே கொடுத்தானென்று பரிஹாராந்தரம் அருளிச்செய்கிறார் (பெருமான் இத்யாதி₃) a, l "சங்கங்கள்" என்று ப₃ஹுவசந

சி. அ. வேண்டுவது. i₂ (கறங்க)கோ₄ஷிக்க. i₄ (அத்தவாளம்) உத்தரீயம், i, k திருவநந்தாழ்வான் தன்னைப்பிரியமாட்டாமையாலே இத்தைக் கொடுத்தானென்னுதல்; அவர்களுக்கு அபேக்ஷிதமாகையாலே கொடுத்தானென்னுதல். k இது அபேக்ஷிதமாயிருக்குமோ? என்ன, அருளிச்செய்கிறார் (பெருமானரையில் இத்யாதி₃) மற்றுண்டான புடைவையாகாதோ, இவர்களுக்கு அத்தவாளமே என்கிற நிர்ப₃ந்த₄மென்? என்ன (பெருமானரையில் இத்யாதி₃) என்னவுமாம். i₃ நப்பின்னைப்பிராட்டியைக் கொடுக்கலாமோ? என்ன, அவளுக்கு விதே₄யராய் ஸத்₃ருஶைகளாகையாலும், மாத்ருத்வ ப்ரயுக்தமான புருஷகாரபா₄வத்தைப் பற்றவும்

"மாலே மணிவண்ணா" என்கிற இத்தால் 1."மாம்" என்கிற இடத்தில் ஸௌலப்யத்தைச் சொல்லிற்று; "ஆலினிலையாய்" என்கிற விசேஷணத்தால் 1."அஹம்" என்கிற இடத்தில் ஸஹாயாந்தரநிரபேக்ஷமான உபாயவேஷத்தைச் சொல்லிற்று; இப்பாட்டிற் சொல்லுகிறது — m 2."நிரஞ்ஜந: பரமம் ஸாம்ய முபைதி" என்கிற ஶ்ருத்யர்த்தம். 26.

மிருக்கையாலே, "பறை" இத்யாத்யேகவசநம் ஸமஷ்டிவாசகம் என்று திருவுள்ளம் பற்றி அருளிச்செய்கிறார் (ஓரொன்று இத்யாதி) 26.

கொடுத்தானென்கை, m இப்பாட்டால் ஸ்ரீபாஞ்சஜந்யம் தொடக்கமானவற்றை எல்லார்க்கும் கொடுக்கையாலே 2. "நிரஞ்ஜந: பரமம் ஸாம்யம்" என்கிற ஶ்ருத்யர்த்தம் சொல்லுகிறது என்கிறார் (நிரஞ்ஜந:) என்று. 26.

ஆறாயிரப்படி இருபத்தாறும்பாட்டு

அவ:— இருபத்தாறும்பாட்டு. "பெண்காள்! 'உன்னையருத்தித்து வந்தோம் பறைதருதியாகில்' என்று சொன்னிகோள்; நம்முடைய ஸம்ஶ்லேஷ ரஸோத்ஸாஹமுடையவர்கள் வேறென்றை அபேக்ஷிக்கக்கூடாமையாலே, அதென் சொன்னிகோளென்று அதிலே ஒரு ஸம்ஶயம் வர்த்தியாநின்றது; அதாகிறது எது, அதுக்கு மூலம் எது; அதுக்கு வேண்டுவன எவை, அவற்றுக்கு ஸங்க்யை எத்தனை, அவற்றைச் சொல்லுங்கோள்" என்ன; "உன் முகத்தை வெளியிலே கண்டு உன் திருநாமங்களை வாயாலே சொல்லுகைக்கு ஹேதுவாயிருப்பதொரு நோன்பை இடையர் ப்ரஸ்தாபிக்கையாலே, உன்னோட்டைக் கலவிக்கு அது அவிருத்தமாயிருக்கிறபடியைக்கண்டு. இடையர் பக்கல் உபகாரஸ்ம்ருதியாலே அந்நோன்பிலேயிழிந்தோம்; அதுக்கு முன்புள்ளார் செய்து போருவதொன்றுண்டு, அதுதனக்கு வேண்டும் உபகரணங்களான அங்கங்களுமிவை; அவற்றையுந் தந்தருளவேணும்" என்று வேண்டிக்கொள்ளுகிறார்கள். தாங்கள் இதுக்கு முன்பெல்லாம் அவனை ஆசைப்பட்டார்களாகச் சொல்லிக் கொண்டு போந்தார்கள்; இப்போது அவனைக் கண்டவாறே தங்களுடைய வ்யாமோஹம் குளப்படியாய், அத்வேஷகோடியிலே என்னலாயிருந்தது; அவனுடைய வ்யாமோஹம் கடல்போலே எட்டப்போகாதே பிச்சு வடிவுகொண்டாற்போலேயிருந்தது; "இதுகொண்டுஇத்தனை நாளும் நாங்கள் வருந்தனையும் பாடாற்றினபடிதான் எங்ஙனே?" என்று "மாலே" என்கிறார்கள்.

வ்யா:— (மாலே) நாங்கள் தெளிந்து நோன்பு நோற்கவாகிலும் வல்லோமானோம்; நோற்கவும் க்ஷமனன்றிக்கே நாங்கள் வந்தெழுப்புமளவும் எழுந்திருக்கவும் மாட்டாத வ்யாமோஹமிருந்தபடியென்! (மாலே) "நாராயணன்" (1) "பையத்துயின்றபரமன்" (2) "தேவாதிதேவன்" (8) என்று-முன்பு அபரிச்சேத்யமான மேன்மை உனக்குள்ளதென்றிருந்தோம்; இப்போது, மேன்மை இடுசிவப்பு

வாத்ஸல்யமே உனக்கு ப்ரக்ருதியென்று நிலையிட்டோங்காண் உன்னைக் கண்டவாறே. பெருமாளுக்கு ப்ரத₄ானமான கு₃ணத்தை 1. "ஶரணாக₃த வத்ஸலர்" என்று ஸ்ரீராமாயணத்துக்குள்ளீடாக நிலையிட்டாள் பிராட்டி; அப்படியே க்ருஷ்ணனுக்கு ப்ரத₄ாந கு₃ணமாய் மஹாபா₄ரதத்துக்குள்ளீடான ஆஶ்ரிதவ்யாமோஹத்தை "மாலே" என்கிற ஸம்பு₃த்₃தி₄யாலே வெளியிடுகிறார்கள் இடைப்பெண்கள். "ராவணன் பின்னே பிறந்த நம்மை ரகு₄குலத்திலே பிறந்தார் கைக்கொள்ளுவர்களோ?" என்றிருந்தான் விபீ₄ஷணன்; "ராவணன் பின்னே பிறந்தவனை ராவணனை ஆசைப்படுகிற நமக்கு ஸித்₃தி₄க்கப் புகுகிறதோ?" என்றிருந்தார் பெருமாள்; இதிறே இரண்டுதலைக்கும் வாசி. இத்தலை ஒருமாஸம் ஜீவியேனென்னில், ஒருக்ஷணம் ஜீவியேனென்றிறே அத்தலை. A "வாரிக்கொண்டுன்னை விழுங்குவன் காணில்" என்கிற அளவேயிறே இவர்களது; A "என்னில் முன்னம் பாரித்துப் பருகினு"னிறே அவனது. B "எனைத்தோர் பலநாளழைத்தே"னிறே இவர்களது; B "என்றன் கருத்தையுற விற்றிருந்தா"னிறே அவனது. C "அதனில் பெரிய என்னவா"விறே இவர்களது; C "அவாவறச் சூழ்ந்தாயே"யிறே அவனது. "நாராயணனை நமக்குக் கிடைக்குமோ" என்று பெண்கள் நினைவு; "யது₃குலத்திற் பிறந்தார்க்குக் கிடைக்கப் புகுகிறதோ" என்று அவன் நினைவு. ஒருத்தி மகனானத்தை விட்டு ஒருத்தி மகனாய்த்து இவர்களுக்கிறே; ஒளித்து வளர்ந்தது கம்ஸனுக்கன்றே; பெண்களைப் பிரியாமைக்கிறே. D "நெஞ்சு துக்கஞ்செய்யப்போந்தாய்" E "நாமறிய ஆய்ப்பாடி வளர்ந்த". (மாலே) இவர்கள்பக்கல் பிச்சிறே ஒருபிறவியிலே இருபிறவியாய்த்து. F [மாலாய்ப்பிறந்த நம்பியை மாலே செய்யும் மணாளனை] பிச்சாய்ப்பிறந்து பெண்களையும் பிச்சேற்றித் தன்னோடொரு கோவையாக்கும். G "மன்றில்குரவை பிணைந்தமால் என்னை மால் செய்தான்". தெளிவுடையார் பெண்களைச் சந்தியிலே வைப்பர்களோ?

"நம்முடைய வ்யாமோஹம் நீங்களறிந்தபடியென்?" என்ன: அகவாயில் வ்யாமோஹம் வடிவிலே நிழலிட்டுக் காட்டுகையாலே தெரிந்ததென்கிறார்கள்— (மணிவண்ணா) பெண்கள் பிச்சுக்கு நித₃ானமிருக்கிறபடி. (மணிவண்ணா) தாமரையிலிருக்கிறவள்—அத்தைவிட்டு வருகிறது இவ்வடிவைக்கண்டிறே. H "பனிமலராள் வந்திருக்கும் மார்வன் நீலமேனி மணிவண்ணன்". (மணிவண்ணா) வ்யாமோஹமின்றிக்கே கௌ₄துகனானாலும் விடவொண்ணாத வடிவழகு. (மாலே மணிவண்ணா) இப்படி வடிவுபடைத்தாரும் பிறரத்தை ஆசைப்படுவார்களோ? பிச்சர்கையில் மாணிக்கமாய் உன்னுடம்பு உன்னதாமோ? அன்றிக்கே, "மால்" என்று — பெரியோனென்றபடியாய், I "சூட்டுநன்மாலைகள்" எடுத்து ஸூரிகள் ஸேவிக்கவிருக்கும் ஈஶ்வரத்வஞ்சொல்லுகிறது. "மணிவண்ணா" என்று — I "வெண்ணெய் தொடுவுண்ணப் போந்து" அபரிச்சே₂த்₃யனாயிருக்கச்செய்தே, முன்றானையிலே முடிந்து

A திருவாய் 9-6-10, B திருவாய் 8-7-1, C திருவாய் 10-10-10, D நாச்-திரு 3-9
E பெரியதிரு 5-5-5, F நாச்-திரு 14-3, G பெரியதிரு 11-2-2, H பெரியதிரு 2-2-9
I திருவிருத்தம் 21.

பெண்களுக்கு அடக்கியாளலாம்படியிருக்கிற ஸௌலப்₄யத்தைச் சொல்லுகிறதாகவுமாம். ''மணிவண்ணா'' என்று — மணியினுடைய ஸ்வபா₄வத்தைச் சொல்லுகிறது. அதாவது ''உண்டு'' என்ன உயிர்நிற்கையும், உடையவன்காலிலே ஸர்வரும் விழும்படியிருக்கையும், இழந்தார் பிழையாதொழிகையும், கைப்பட்டார்க்குப் பூணலாயிருக்கையும், பூணாதார்க்கு அழித்து உண்ணலாயிருக்கையும், கிழிச்சீரையிலே அடக்கலாயிருக்கையும், பிறர்க்கேயாயிருக்கையும், அளவுபடாமல் உபகரிக்கையும், ''கொடுத்தோம்'' என்று நினைத்திராதொழிகையும், வேறொன்றில் கண்வைக்கவொட்டாதொழிகையும் தொடக்கமான ஸ்வபா₄வங்கள்.

'A ''என்றுமெனக்கினியானையென்மணி வண்ணனை'' என்று - நம்மை ஆச்சி பலகாலுஞ் சொல்லும்; தாய்க்கு மணிவண்ணனித்தனையன்றே; B ''மணிமாமை'' குறைவில்லாதே C ''அழகியாரிவ்வுலகமூன்றுக்கும்'' என்கிற உங்களுக்கேற உடம்பு படைக்கப்போமோ? இத்தனை மிகை நம்மைச் சொல்லுகிறதென்? போந்தகார்யத்தைச் சொல்லுங்கோள்' என்ன-(மார்கழிநீராடுவான்) ''மகிழ்ந்து-மார்கழிநீராட'' (4) என்று ஊராக ஸங்கல்பித்த காரியம் தலைக்கட்டுகைக்காக. ஸாத்₄யம் கைப்பட்டிருக்கச் செய்தே, ஆந்ருஶம்ஸ்யத்தாலும், ஆஸ்திக்யாதிஶயத்தாலும் க்ருத்யாம்ஶம் விடார்களிறே; மார்கழிநீராடுகைக்கு உபகரணங்கள் வேண்டிவந்தோம்.

இவர்கள் சொல்லுமது கேட்கைக்காக, இத்தை க்ஷேபித்து ''இது எங்கேயுள்ளதொன்றுதான்?'' என்றான்; 'இது இங்ஙனே அப்ரஸித்₃த₄மாயிருந்ததோ?' என்றார்கள்; ''காமநாதி₄காரிகளுடைய ஜ்யோதிஷ்டோமாதி₃ விதி₄போலே ப்ரஸித்₃த₄மே'' என்ன; ''அநந்யப்ரயோஜநைகளான எங்கள் முன்னே ப்ரயோஜநாந்தரபரருடைய விதி₄யைக் காட்டினாயே'' என்று இவர்கள் சொல்ல; ''முமுக்ஷுக்களுடைய த்₄யாந விதி₄போலே ப்ரஸித்₃த₄மாயிருந்ததோ?'' என்று அவன் சொல்ல; ''நாஸ்திகரைப்போலே நீ சொல்லுகிறதென்? ஆளறிந்து வார்த்தை சொல்லாய், 'நாராயணனே நமக்கே பறைதருவான்' (1) என்பாருடைய அநுஷ்டா₂நம் ஶ்ருதிஸ்ம்ருதிகளில் சொல்லுகிறவைபோலல்லகாண், ப்ரப₃லப்ரமாணஸித்₃த₄ங்காண்'' என்கிறார்கள்—(மேலையார் செய்வனகள்) ''விதி₄ப்ரவ்ருத்தமானால் ப₂லவ்யாப்தமாந்தனையும் ஸம்ஶயத்துக்கு விஷயமுண்டு; அநுஷ்டி₂த்துப் ப₂லஸித்₃தி₄யுண்டானதுக்கு ஸம்ஶயமில்லையே; 'விச்வாமித்ரன் சொன்னான்; கண்டு₃ சொன்னான்' என்றுப்போலேயோ கபோதமநுஷ்டி₂த்தது?'' என்றார்கள். (மேலையார் செய்வனகள்) நிர்த்தோ₃ஷப்ரமாண ஶாஸ்த்ரந்தானும், 'வ்யாஸன் சொன்னான்' 'மநு சொன்னான்' 'ப்₃ரஹ்மவாதி₃கள் சொல்லுவர்கள்' 'யாதொருபடி அவர்கள் அவ்விடத்திலே வர்த்தித்தார்கள் அப்படி வர்த்தி' என்று, ஜ்ஞானவான்களுடைய வசநத்தையும் அநுஷ்டா₂னத்தையுமன்றே ப்ரமாணமாகச் சொல்லுகிறது; வேத₃ங்

A பெரியாழ் திரு 3-2-10, B திருவாய் 4-8-1, C திருவாய் 6-2-6.

களுக்கு முன்னேயன்றோ தர்மஜ்ஞருடைய ப்ராமாண்யம் சொல்லப்படுகிறது. (மேலையார் செய்வனகள்) ''யாதொன்றை யாதொன்றை ஶ்ரேஷ்டர்கள் ஆசரித்தார்கள், யாதொரு அளவு செய்தார்கள் அவ்வளவு லோகமநுவர்த்திக்கும்'' என்று 'ஶிஷ்டாசாரமே ஸ்திரப்ரமாணம்' என்று தேர்த்தட்டிலே நின்று சொன்ன நீ, எங்களைக் கண்டவாறே மறந்தாயோ? ஶாஸ்த்ரம் விதித்ததேயாகிலும் ஶ்ரேஷ்டர் அநுஷ்டாநமில்லாதவிடத்தில் தவிரக் கண்டறியாயோ? ''அஷ்டகையில் பஶுவிஶஸநம் கர்த்தவ்யம்'' என்னுமிடம் பசுமேய்ப்பார்க்குத் தெரியாதே; உன்னைப் பரதேவதையென்றும், உனக்கு வாசகஶப்தம் நாராயணன் என்றும் நாங்கள் ஆதரிக்கிறது வேதஶாஸ்த்ரஸித்தமென்றன்றோ; A ''விட்டு சித்தர் தங்கள் தேவரை'' என்றும் B ''விட்டு சித்தன் விரும்பிய சொல்'' என்றுமன்றோ? வைதிகவிதிகளுமெல்லாம் உன்னுடை யாருடைய கம்பீரமான மநஸ்ஸை அநுவர்த்தித்திறே ப்ரமாணமாகிறது, ஒக்க ஓதாநிற்கச் செய்தே ஒருமந்த்ரத்தை ஸ்வீகரித்து, இதரமந்த்ரங்களைக் கைவிட்டது ஶிஷ்டாஶிஷ்ட பரிக்ரஹங்களாகையாலேயிறே; அப்படி பரிக்ரஹித்த மந்த்ரந் தன்னில் மந்த்ரரத்நத்துக்கு உத்கர்ஷம் ஆசார்யருசி பரிக்ருஹீதமென்றிறே. C ''திருமால் திருநாமம் நானுஞ்சொன்னேன் நமருமுரைமின்'' என்னக் கடவதிறே.

(வேண்டுவன) ''லோகஸங்க்ரஹதயா அநபேக்ஷிதங்களும் செய்யாநிற்பர்கள். அவர்கள் செய்யுமாபோலே அவையெல்லாஞ் செய்யப்போகாதே'' என்ன— (வேண்டுவன) அவர்கள் செய்து போருமவற்றில் இப்போது அதிகரித்த காரியத்துக்கு அபேக்ஷிதமுமாய் ஸ்வரூபவிரோதமும் பிறவாதேயிருக்குமவை. இவர்கள் ''மணிவண்ணா'' என்று அவன் வடிவிலே கண்வைத்துக்கொண்டிருக்கிற மாத்ரம்; அஞ்சுலக்ஷம் குடியிற் பெண்களும் முன்னே நிற்கையாலே, அவர்கள் கண்ணிலும் முலையிலும் இடையிலும் துவக்குண்டு அந்யபரனாயிருந்தான். தட்டியுணர்த்தி (கேட்டி) என்கிறார்கள். இவர்களாலும், புறம்புள்ள அந்யபரதையிறே தவிர்க்கலாவது; தங்கள் பக்கல் அந்யபரதை தவிர்க்கப்போகாதிறே. ஊரார் இசையாத போதிறே D ஓடியகம்புகவேண்டுவது; இப்போது வைத்தகண்வாங்காதே அநுபவிக்கலாமே; ஆகையாலே பார்த்துக்கொண்டிருந்தான். 'சிலர் பட்டினி கிடக்கச் சிலருண்டு ஸங்கிக்குமாபோலே, கெடுவாய்! நீ என் செய்கிறாய். கேட்கிறாயீ!'' என்கிறார்கள்.

'உங்களுடைய ஜ்ஞாந பக்தி வைராக்யங்களினுடைய நிழலீடாகையாலே கண்ணும் முலையும் இடையும் போக்யமாகையாலே உங்கள் வடிவைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தோம்; உங்களுடைய E ''மழலை தேன் மொழிகள்'' செவிக்கு போக்யமாம்படி கேட்கிறோம்; திருவுள்ளமாகலாகாதோ என்றான்; — (ஞாலத்தையெல்லாம் — போய்ப்பாடுடையனவே) வேண்டுவதெல்லாம்' ஜகத்தெல்லாம் அதிரும்படியான த்வனியையுடைத்துமாய், இடமுடைத்துமாய், என்கிறார்கள்.

A நாச்-திரு 10-10, B திருப்பல் 12, C பெரியதிரு 6-10-6, D பெரியாழ்திரு 2-9-4
E திருவாய் 6-2-5

வாலேத்திரட்டினாற்போலே அழகிய நிறத்தையுடைத்தாய், பல சொல்லுகிறதென். உன்கையில் ஸ்ரீபாஞ்சஜந்யம் போலேயிருக்கும் அநேக ஶங்கு₂ங்கள் வேணும். (ஞாலத்தையெல்லாம் நடுங்க) ப₄ாரத ஸமரத்திலே முழக்கம் து₃ர்யோத₄நாதி₃களை நடுங்கப்பண்ணினவளவிறே: இச்சேர்த்திக்கு ப்ரதிகூலராயிருப்பார் யாவர் சிலர், அவர்களெல்லாம் நடுங்கவேணும். A ''பற்றார் நடுங்க'' B ''பூங்கொள் திருமுகத்து''. சிலரை வாழ்விக்கும்; சிலரைக்கெடுக்கும். வர்ஷார்த்த₂மாகப் பெண்கள் புறப்படும் போதை ஶங்க₂த்₄வநி கேட்டு, ''வலம்புரி போல் நின்றதிர்ந்து'' (4) என்னும்படி மேக₄ங்களுட்பட முழங்கும்படி ஶப்₃தி₃க்கவேணும். (பாலன்னவண்ணம்) ''மணி வண்ணா'' என்று — இவன் நிறம் உத்₃தே₃ஶ்யமானால் இவனோடு ஸ்பர்ஶமுடையார் நிறமும் உத்₃தே₃ஶ்யமாகச் சொல்லவேணுமோ?

(உன் பாஞ்சசன்னியம்) C''தாமோதரன் கையில்'' என்கிறபடியே. (போய்ப்பாடுடையன) பேரிடமாயிருக்கை. இடமுண்டாகிலிறே த்₄வநி முழங்கி யிருப்பது. ''போய்ப்பாடு'' என்று—புகழுடைமையாகவுமாம். அதாவது—ருக்மிணிப் பிராட்டி போல்வார்க்கு உதவினதன்றிக்கே. D ''சங்கரையா உன் செல்வம்'' என்றும், E ''பொதுவாகவுண்பதனை'' என்றும்-நாய்ச்சிமாருங்கூட ஊடும்படியான வேண்டற்பாட்டையுடையனாகையாலே வந்த புகழ்; அல்லாதவை வேண்டுவதுக்கு முன்னே ப்ரத₄ாநம் மங்க₃ளஶப்₃த₃மாகையாலே வேண்டுகிறார்கள். (உன்பாஞ்ச சன்னியம்) என்கிறார்கள் இயலறிவானொருவனாகையாலே தானே அறியுமென்று; தன்னுடைய பாஞ்சஜந்யம்போலேயிருக்கும் சங்கில்லை; F ''உன்னோடுடனே''. அதுக் கிடாகத்G''தானுகக்கு''மாகையாலே அது கூடாமைக்காகத் தானே கூட வருமென்று நினைத்து, ''ஒன்று கண்டோம், பின்னையோ?'' என்றான்; (சாலப்பெரும்பறையே) எழுச்சிக்குச் சங்கு ஊதினால் புறப்பாட்டுக்குக் கொட்ட வேண்டாவோ? பாஞ்சஜந்ய த்₄வநியோடின திக்கெல்லாம் முழங்கவல்ல மிகவும் பெருத்ததொரு பறைவேணும்.

''பின்னையோ?'' என்றான்; (பல்லாண்டிசைப்பாரே) கொட்டிக்கொண்டு புறப்படும்போதே எதிரே நின்று காப்பிடுவார் வேணும். (கோலவிளக்கே) பாடுவார் எங்கள் முகத்திலே விழித்து நாங்கள் அவர்கள் முகத்திலே விழித்துக்கொண்டு போம்படி த₃ர்ஶநீயாயிருப்பதொரு மங்க₃ளதீ₃பம் வேணும்.

(கொடியே) கிட்டினார்க்கிறே விளக்கு ப்ரகாஶிப்பது; எங்களைக்கண்டு தூ₃ரத் திலே வாழும்படி முன்னே பிடித்துக்கொண்டுபோம்படி ஒரு கொடி வேணும். (விதானமே) புறப்படும்போதே பனி தலையில் விழாதபடி ஒரு மேற்கட்டி வேணும். குளிக்கப்போம்போதைக்கு வேண்டுமளவு இது என்கிறார்கள். ''பெண்காள்! இப்

A பெரியாழ் திரு 3-3-5, B நாச்-திரு 9-9, C நாச்-திரு 7-4,
D நாச்-திரு 7-7, E நாச்-திரு 7-9, F நாச்-திரு 7-5,
G நாச்-திரு 11-1.

படியிருப்பன தேடப்போமோ? துர்க்கடங்களைச் சொன்னிகோளே'' என்ன; ''உனக்கு அரியதுண்டோ'' என்றார்கள்; ''எனக்கு எளிதாயிருந்ததோ?'' என்றான்; (ஆலினிலையாய்) உன்னுடைய சிறிய வயிற்றிலே பெரிய லோகங்களெல்லாவற்றையும் வைத்து ஒரு பவனுன ஆலிலையிலே கிடந்து அகடிதங்களைச் செய்யவல்ல உனக்கு அரியதுண்டோ? லோகத்தில் இல்லாததெல்லாம் எங்களுக்காக உண்டாக்க வல்லவனன்றோ. (ஆலினிலையாய்) A [பாலன் தனதுருவாய்]—வடதளஶாயியுடைய வ்ருத்தாந்தம் க்ருஷ்ணன்பக்கலிலேயிறே காண்பது. B ''பண்டொரு நாளாலினிலை வளர்ந்த சிறுக்கனவனிவன்'' C 'வையமேழுங்கண்டாள்' D ''அன்புற்று நோக்கி அடித்தும் பிடித்தும் அனைவர்க்குங்காட்டிற்றிலையே''.

''மாலே மணிவண்ணா'' என்கிறவிடத்தில்-ஸௌலப்யஞ்சொல்லுகிறது; ''ஆலினிலையாய்'' என்கிறவிடத்தில் ஸர்வஶக்தியோகஞ்சொல்லுகிறது. அது 1. ''மாம்'' என்கிறத்தின் அர்த்தம்; இது 1. ''அஹம்'' என்கிறத்தின் அர்த்தம். E ''மாலாயாலிலை வளர்ந்து'' என்னக்கடவதிறே.

(அருள்) ஶக்தியிராமையில்லை; வேண்டியிராதொழியில் செய்யலாவதில்லை; தரில் அரியதில்லை; தாராதொழியில் வளைப்பிடவொண்ணாது. (ஆலினிலையாய் அருள்) F ''என்றுமுன்றனக்கெங்கள்மேலிரக்கமெழாதது'' என்னக்கடவதிறே. இப்போது அகடிதமிறே என்று கண்ணழியாதே க்ருபைபண்ணவேணும். (ஆலினிலையாயருள்) G ''அருளாதொழியுமே ஆலிலைமேலன்று தெருளாத பிள்ளையாய்ச் சேர்ந்தான்'' என்று—வடதளஶாயியருளிறே ப்ரஸித்தமாயிருப்பது. 26.

ஈராயிரப்படி — இருபத்தாறும் பாட்டு

அவ-— இருபத்தாறும்பாட்டு. 'பெண்காள்! H ''எளிவருமியல்வினன்'' என்கிறபடி நம்மை உள்ளபடி அறிந்தீர்கள். உங்களுக்குச் செய்ய வேண்டுவதென்?' என்ன; தங்களுக்குச் செய்ய வேண்டுவது சொல்லுகிறார்கள்.

வ்யா:- (மாலே) வாத்ஸல்யமே ஸ்வரூபமானவனே! (மணிவண்ணா) அபரிச்சேத்யனாயிருக்கச்செய்தே முன்தானையிலே முடிந்தாளலாம்படியிருக்கை. காதுகனாலும் விடவொண்ணாத அழகையுடையவனே! (மார்கழிநீராடுவான்) மார்கழி நீராடுகைக்கு உபகரணம் வேண்டிவந்தோம். அங்கி கைப்பட்டவிடத்திலும் அங்கம் கைப்படாதொழிவதே! நாஸ்திகரைப்போலே 'மார்கழி நீராட்டாவதென்?' என்ன; 'இதறியாயோ?' என்ன; 'ஜ்யோதிஷ்டோமம்போலே ப்ரஸித்தமாயிருக்க

A முதல்-திருவ 69, B பெரியாழ் திரு 1-4-7, C பெரியாழ் திரு 1-1-6, D பெரியாழ் திரு 2-3-8, E பெரிய திரு 5-7-9, F நாச்-திரு 2-2, G மூன்-திருவ 19, H திருவாய் 1-3-2.

வந்தீர்களோ?' என்ன, 'எங்களுக்குஸ்வர்க்காதிகளில் ஶ்ரத்தையுண்டோ?'என்ன, 1."நிதித்யாஸிதவ்ய:" என்கிறுப்போலேதான் உண்டோ? என்ன, ப்ரமாணங்களை விஶ்வஸித்தால் பலிக்கிலும் பலிக்கும், தவிரிலும் தவிரும். 2."யத்யதாசரதி ஶ்ரேஷ்ட:" என்று பூர்வர்கள் அனுஷ்டித்ததாகையாலே பலத்துக்கு இழவில்லை அதுவே அமையும்; நீ இடையிலறிவதொன்றன்று.

(மேலையார் செய்வனகள்) "என்ன தப்பைச் சொன்னோம்? நம்மைக் கோபியாதே வேண்டுவன சொல்லலாகாதோ?" என்றான். (வேண்டுவன கேட்டியேல்) 'உன் அந்யபரதை கெட்டால் சொல்ல வேணுமே' என்ன, அந்யபரதை என்னென்னில்; பஞ்சலக்ஷம் குடியில் பெண்கள் முன்னே வந்து நிற்கையாலே இவர்கள் வார்த்தை கேளாதே இவர்கள் வடிவழகிலே மண்டினானென்கை. இவர்கள் 'உன்கார்யத்துக்கு வந்தோமோ?' என்ன, 'உங்கள் வடிவழகு கண்ணுக்கிலக்கானவோபாதி உங்கள் வார்த்தை என் செவிக்கிலக்கன்றோ; அதுவும் என் கார்யமன்றோ; சொல்லுங்கோள்' என்ன;

(ஞாலத்தையித்யாதி) 'இடமுடைத்தாய், உன் திருமேனிக்குப் பகைத்தொடையாம்படி பாலைத்திரட்டினாற்போலே இருக்கிற நிறத்தையுடைத்தாய் 3. "ஸகோஷோ தார்த்த ராஷ்ட்ராணாம்" என்கிறபடியன்றிக்கே நின்று முழங்கக் கடவதுமாய், பல சொல்லி என்? உன்கையில் பாஞ்சஜந்யம் போலிருப்பன பல சங்கங்கள் வேணும்' என்கிறார்கள்.

(போய்ப்பாடு) புகழ் என்றுமாம். 'இதுவாயிற்று; இனியோ?' என்ன (சாலப் பெரும்பறையே) ஒரு மன்றளவில் த்வனிக்கையன்றிக்கே எங்கும் கேட்க த்வனிக்கிறதொரு பறை வேணும். 4. "யயௌ தூர்யப்ரணாதேந பேரீணாம் ச மஹாஸ்வநை:". 'இதுவாய்த்து; பின்னையோ?' என்ன,—(பல்லாண்டிசைப்பாரே)திருப்பல்லாண்டு பாடுவாரும் வேணுமென்கை. (கோலவிளக்கே) மங்கள தீபம்.(கொடி) திருக்கொடியாடவேணும். (விதானமே) திருமேல்கட்டு. இவைவேணுமென்ன;

'பெண்காள்! இவை நம்மால் செய்யலாயிருந்ததில்லை' என்ன, (ஆலினிலையாய் அருள்) "ஸர்வலோகத்தையும் உன் திருவயிற்றிலே வைத்து ஓராலிலையிலே கண்வளர்ந்த உனக்கு முடியாததுண்டோ? தந்தோமென்னுமத்தனையன்றோ?" என்ன, "அப்படியாகிறது?" என்று புறம்பு தன்னைப் போலேயொரு தத்வமுண்டாகிலிறே தன்கையில் சங்குபோலேயிருக்கும் சங்குண்டாவது. A "தாமுகக்கும் தம்கையில் சங்கமே போலாவோ" என்று இவர்களுகந்த சங்குதன்னைக் கொடுத்தான். B "பாரோர்களெல்லாம் மகிழப் பறைகறங்க" என்று கூத்தாடுகிறபோது அரையில் கட்டின பறையையும் பறையடிக்கைக்கு ஸ்ரீஜாம்பவான் மஹாராஜரையும் கொடுத்தான். திருப்பல்லாண்டு பாடுகைக்குப் பெரியாழ்வாரையும் நம்மாழ்வாரையும் கொடுத்தான். மங்கள தீபத்துக்கு நப்பின்னைப் பிராட்டியையும் கொடுத்தான். கொடிக்குப் பெரிய திருவடியையும், விதானத்துக்குத் திருவனந்தாழ்வானையும் கொடுத்தான். 26.

A நாச்-திரு 11-1, B சிறிய திருமடல் 12.

நாலாயிரப்படி — இருபத்தாறும்பாட்டு

அவ:— இருபத்தாறும்பாட்டு.— ''பெண்காள்! உங்களுக்கு அபேக்ஷிதமென்?'' என்று க்ருஷ்ணன் கேட்க, நோன்புக்கு வேண்டும் உபகரணத்தைச் சொல்லி, அவற்றைத் தரவேணும் என்கிறார்கள்.

வ்யா:— (மாலே) தங்கள் பக்கலிலே பண்ணின வ்யாமோஹமிருக்கிறபடி. இவர்கள் பேச்சுக் கேட்டபின்பு பண்டையிலும் பிச்சின்மேலே பிச்சாயிற்று. பண்டு 'ஸர்வேஶ்வரன் நிர்வாஹகன் ஸர்வஜ்ஞன் ஸர்வஶக்தி' என்றிருப்பர்கள். இப்போது இத்தத்வத்தை அழகிதாக நிலையிட்டாள்; வாத்ஸல்யமே ஸ்வரூபம் என்றபடி. பிராட்டி சக்ரவர்த்தித் திருமகனை, 1. ''ஶரணாக₃தவத்ஸல:'' என்று ஸ்வரூபத்தை நிலையிட்டாள். அதுவே ஸ்ரீராமாயணத்துக்குள்ளீடான ப்ரதா₄நகு₃ணம்; இங்கு இவர்கள் 'ஶரணாக₃தபக்ஷபாதி' என்று நிலையிட்டார்கள். இதுவே மஹாபா₄ரதத்துக்குள்ளீடான ப்ரதா₄நகு₃ணம். (மணிவண்ணா) அபரிச்சே₂த்₃யனாயிருக்கச்செய்தே முன்றானையிலே முடியலாம்படியிருக்கும்; (மணிவண்ணா) பிச்சு வடிவிலே தெரிந்திருக்கும் என்றுமாம். (மணிவண்ணா) பெண்கள் பிச்சுக்கு நிதா₃நம். A ''மாலாய்ப் பிறந்த நம்பியை மாலே செய்யும் மணாளனை'' நீர்மையின்றிக்கே க்₄ராதுகனானாலும் விடவொண்ணாத வடிவழகென்று. (மாலே) ஸ்ரீவிபீ₄ஷணாழ்வான் 2. ''விபீ₄ஷணோ மஹாப்ராஜ்ஞோ பூ₄மிம் ஸமவலோகயந்'' என்று பெருமாளைக் கிட்டின பின்பு, 'நம்மைக் கைக்கொண்டு நம்மை உளோமாகப் பண்ண வல்லரே' என்று தானிருந்த இருப்பைப் பெருமாள் நினைத்திருந்தமை முகத்திலே தோற்றியிருந்தது. முற்பட்ட நினைவுக்கு ரிஷி 3. ''உவாச ச மஹாப்ராஜ்ஞ:'' என்றான்; பிற்பட்ட பெருமாள் ப்ரக்ருதியை அறிந்தபடிக்கு 2. ''விபீ₄ஷணோ மஹாப்ராஜ்ஞோ பூ₄மிம் ஸமவலோகயந்'' என்றபடியே நிலையிட்டார்கள் இவர்களும். ''நாராயணனே நமக்கே பறைதருவான்'' (1) என்றிருந்தார்கள். 'பெண்கள் நம்மைக் கடாக்ஷிப்பது காண்!' என்று இருந்த இருப்பைக்கண்டு தலை சீய்க்கிறார்கள். 'நீங்கள் வந்ததென்?' என்ன, வந்த காரியத்தை இருவரும் மறந்தார்கள். இருவர் நெஞ்சையும் கல்லாலேயன்றோ பண்ணிற்று; ஆகிலும் இவர்கள் விடார்களிறே. இவர்கள் அவனுக்கு வரிசை கொடுக்கிறார்கள். 4. ''வைதே₃ஹி ரமஸே கச்சித் சித்ரகூடே மயாஸஹ''. அவை மாறிநிற்கிறபடி.

(மார்கழி நீராடுவான்) 'மார்கழி நீராடுகைக்கு உபகரணம் வேண்டிவந்தோம்' என்ன, அங்கி₃ கைப்பட்டவிடத்திலும் அங்க₃ம் கைப்படாதொழிவதே! நாஸ்திகரைப்போலே, 'மார்கழி நீராட்டாவதென்?' என்ன, 'நீ இதறியாயோ?' என்ன, '5. ''ஜ்யோதிஷ்டோமேந ஸ்வர்க்க₃காமோ யஜேத'' என்கிறபடியே ஸித்₃த₄மாயிருந்ததோ?'' என்ன, 'எங்களுக்கு ஸ்வர்க்கா₃தி₃களில் ஶ்ரத்₃தை₄யுண்டோ?' என்ன, 6. ''நிதி₃த்₄யாஸிதவ்ய:'' என்கிறாப்போலேதான் உண்டோவென்ன, 'ப்ரமாணங்கள் ப₂லத்தில் ப₂லிக்கிலும் ப₂லிக்கும், தவிரிலும் தவிரும்; 7. ''யத்₃யதா₃சரதி ஶ்ரேஷ்ட₂:'' என்று பூர்வர்கள் அநுஷ்டி₂த்துப்போந்தார்களாகையாலே ப₂லத்துக்கு அழிவில்லை. அதுவேயுமன்று; நீ இறையிறை அறிவதொன்றன்று — (மேலையார் செய்வனகள்) என்ன; தப்பச்சொன்னோம் நம்மைக் கோபியாதே வேண்டுவன சொல்லலாகாதோ?' என்றான்.

A நாச்-திரு 14-3

(வேண்டுவன கேட்டியேல்) 'உன் அபேக்ஷிதத்தை கேட்டால் சொல்லவேணுமே' என்ன; அஞ்சுலக்ஷம் குடியில் பெண்கள் உன்முன்னே புகுந்து நிற்கையாலே ஆனைக்குப்பாடுவாரைப்போலே எங்கள் வார்த்தை கேளாதே இவர்கள் கண்ணிலும் முலையிலும் இடையிலும் வடிவழகிலே மண்டினனென்கை. இவர்கள் 'உன் காரியத்துக்கு வந்தோமோ? எங்கள் காரியத்துக்கு வந்தோம்' என்ன; 'உங்கள் வடிவழகு கண்ணுக்கிலக்கானவோபாதி, உங்கள் வார்த்தை என்செவிக்கு இலக்கன்றோ; அதுவும் என்கார்யமன்றோ; சொல்லிகோள்' என்ன;

(ஞாலத்தையெல்லாம் நடுங்க முரல்வன பாலன்ன வண்ணத்துன் பாஞ்சசன்னியமே போல்வன சங்கங்கள்) 'இடமுடைத்தாய் உன் திருமேனிக்குப் பகைத்தொடையாம்படியாய், பாலைத்திரட்டினாற்போலேயிருக்கிற நிறத்தையுடைத்தாய், 1. "ஸ கோஷோ தார்த்தராஷ்ட்ராணாம் ஹ்ருதயாநி வ்யதாரயத்" என்கிறபடியன்றிக்கே நின்று முழங்கக்கடவதுமாய், பல சொல்லுகிறதென், உன் கையில் ஸ்ரீ பாஞ்சஜந்யம் போலேயிருப்பன பல சங்கங்கள் வேணும்' என்கிறார்கள்.

(போய்ப்பாடு) இடமுடைமை; பெருமை, புகழென்றுமாம். ருக்மிணிப்பிராட்டி மற்றையார்க்கு உதவினதென்கிற புகழ். A "பூங்கொள் திருமுகத்து மடுத்தூதிய சங்கொலியும்" இத்யாதி. 'இதொன்று; இனியோ?' என்ன, — (சாலப்பெரும்பறையே) ஒரு பண்ணளவில் த்வனிக்கையன்றிக்கே எங்கும் கேட்க த்வனிப்பதொரு பறை வேணும். 2. 'யயௌ தூர்ய நிநாதேந பேரீணாஞ்ச மஹாஸ்வநை:' 'பின்னையோ?' என்ன, (பல்லாண்டிசைப்பாரே) திருப்பல்லாண்டு பாடிக்கொண்டு போவார் வேணுமென்ன;

'பின்னையோ?' என்ன; (கோலவிளக்கே) மங்களதீபம் வேணுமென்ன; 'பின்னையோ?' என்ன,—(கொடியே) 'திருக்கொடி ஆடவேணும்' என்ன; 'பின்னையோ?' என்ன,— (விதானமே) மேல்கட்டு வேணுமென்ன; "பெண்காள்! நீங்களிட்ட திணை நம்மால் செய்யலாயிருந்ததில்லை" என்ன; — (ஆலினிலையாயருள்) "ஸர்வலோகத்தையும் தன் சிறுவயிற்றிலேவைத்துப் பவனாயிருப்பதோராலிலையிலே கண்வளர்ந்திருக்கிற உனக்கு முடியாததுண்டோ? பெண்காள்! தந்தோமென்னுமித்தனையன்றோ" என்கிறார்கள். புறம்பு தன்னைப்போலே இருப்பதொரு தத்வமுண்டாகிலிறே தன் கையில் சங்குபோலேயிருப்பதொரு சங்குண்டாவது; B "தாமுகக்கும் தம்கையில் சங்கமேபோலாவோ" என்று இவளுகந்த சங்குதன்னைக் கொடுத்தான். C "பாரோர்களெல்லாம் மகிழப் பறைகறங்க" D "கன்றப்பறைகறங்க" என்று மரக்கால் கூத்தாடுகிறபோது அரையில் கட்டின பறையையும் பறையடிக்கைக்கு ஸ்ரீஜாம்பவான் மஹாராஜரையும் கொடுத்தான். திருப்பல்லாண்டு பாடுகைக்கு E "அடியோமோடும் நின்னோடும்" என்றுதிருப்பல்லாண்டு பாடும் பெரியாழ்வாரையும், பாகவத ஸம்ருத்திக்கு F 'பொலிகபொலிக' என்னும் நம்மாழ்வாரையும்கொடுத்தான். மங்களதீபத்

A நாச்-திரு 9-9. B நாச்-திரு 11-1. C சிறிய திருமடல் 12. D பெரிய திரு 11-5-6. E திருப்பல்-2. F திருவாய் 5-2-1.

துக்கு உப₄யப்ரகாஶகையான நப்பின்னைப் பிராட்டியைக் கொடுத்தான். கொடிக்குப் பெரிய திருவடியைக் கொடுத்தான். விதாநத்துக்குத் திருவவதரித்தவன்று தன் ப₂ணத்தையிட்டுக் கவித்துக்கொண்டு போந்த திருவநந்தாழ்வானைக் கொடுத்தான்.

(ஆலினிலையாய்) எல்லாம் கொடுத்தாலும் தன்னைக்கொடுத்ததாகாமையாலே அத்தவாளத்தையும் கொடுத்தான்; எல்லாத்தையும் கொடுத்தாலும் தன்னையொழிய ஓரடியிடாத பெண்களாசையாலே. 1. "நயாமி பரமாம் க₃திம்" என்கிறபடியே அத்தவாளத்தலையைக் கவித்துக்கொண்டு போனான் என்றும், A "கள்வன் கொல்"லிற் பிராட்டியைப்போலே ஒளித்துக்கொண்டு போகவேண்டாவோ? அதுவேண்டாவே; ஊர் இசைந்ததே. 2. "அஹம் ஸர்வம் கரிஷ்யாமி" என்கிறபடி ஒருவனே எல்லா அடிமையும் செய்வானையுடையனாய் நின்றால் B "சென்றால் குடையாம்" என்கிறபடியே எல்லாவடிமையும் செய்யவல்ல ஒருவனையும் கொடுத்துவிடாதே நித்யவிபூ₄தியிலுள்ளாரையும் கொடுக்கிறதென்னென்னில்; எல்லாரும் ஸ்வரூபலாப₄ம் பெறுகைக்காக. 26.

ஸ்வாபதே₃ஶவ்யாக்₂யாநம்—இருபத்தாறும்பாட்டு

அவ:— இருபத்தாறும்பாட்டு. (மாலே இத்யாதி₃) இப்பாட்டில், ப₄க₃வத் ஸம்ஶ்லேஷத்துக்கு வேண்டும் உபகரணங்களை வேண்டிக்கொள்ளுகிறார்கள்.

வ்யா:— (மாலே மணிவண்ணா) ஸர்வாதி₄கனாய் ஸர்வஸுலப₄னானவனே! என்னுதல்; ஆஶ்ரிதவ்யாமோஹமே ஸ்வரூபமாய் அதிமநோஹரமான விக்₃ரஹத்தை உடையவனே! என்னுதல்; இப்படி ஸம்போ₃தி₄த்தவாறே, 'நீங்கள் வந்தகாரியம் என்?' என்ன,— (மார்கழி நீராடுவான்) மார்கழி மாஸத்தில் நோன்புக்கு அங்க₃மாகக் குளிக்கை, இந்நோன்புதானே காம்யார்த்தி₂களுக்கு ஸாத₄நமாயும், நிஷ்காமருக்கு நித்யமாயும், ப்ரபந்நாதி₄காரிகளுக்கு ப₄க₃வத் கைங்கர்யமாயும் இருக்கும்; ஆகையாலே, ப்ரபந்நாதி₄காரிகளுக்குச் சொல்லுகிற கர்மத்யாக₃ம் — ஶாஸ்த்ரோக்தமான ஆகாரத்தாலே அநுஷ்டி₂யாதொழிகையொழிய, கேவலம் அநநுஷ்டா₂நரூபத்யாக₃மன்றென்றதாய்த்து.

'அதில் ப்ரமாணமென்?' என்ன; — (மேலையார் செய்வனகள்) 'ப்ரமாணங்களில் தலையான ஶிஷ்டாசாரம்' என்ன;

'அதுக்கு வேண்டுவதென்?' என்ன; —'பராக்கில்லாமல் கேட்டாயாகில், சொல்லுகிறோம்' என்ன; 'ஆகில் இதுவும் உங்கள் பேச்சன்றோ? கேட்கிறேன். சொல்லுங்கோள்' என்ன; சொல்லுகிறார்கள்;— (ஞாலமித்யாதி₃யால்) பூ₄மிப் பரப்பிலுள்ள அஹங்காரிசேதநரடைய நடுங்கும்படி த்₄வனிக்குமதாய், அதுக்குத் தக்க குடைகையை உடைத்தாய், அதிபோ₄க்₃யமாய், அதிபரிஶுத்₃த₄மாய், உன்

A பெரிய திரு - 3-7. B முதல் திருவ - 53.

இருபத்தேழாம் பாட்டு

கூடாரை வெல்லுஞ்சீர்க் கோவிந்தா உன்றன்னைப்
பாடிப் பறைகொண்டு யாம்பெறு சம்மானம்
நாடு புகழும் பரிசினுல் நன்ருகச்
சூடகமே தோள்வளையே தோடே செவிப்பூவே
பாடகமே என்றனைய பல்கலனும் யாமணிவோம்
ஆடை யுடுப்போ மதன்பின்னே பாற்சோறு
மூடநெய் பெய்து முழங்கை வழிவாரக்
கூடி யிருந்து குளிர்ந்தேலோ ரெம்பாவாய்.

பதவுரை:— கூடாரை — தன் அடிபணியாதாரை, வெல்லும் சீர் — ஜயிக்கின்ற குணங்களையுடைய, கோவிந்தா — கோவிந்தனே! உன் தன்னை — உன்னை, பாடி — வாயாரப்பாடி, பறை கொண்டு — பறையைப் பெற்று, யாம் பெறு சம்மானம் — (மேலும்) நாங்கள் அடையவிருக்கும் பரிசாவது :— நாடு புகழும் பரிசினுல்— ஊரார் புகழும்படியாக, சூடகம் — (கைக்கு ஆப₄ரணமான) சூடகங்களும், தோள்வளை — தோள்வளைகளும், தோடு — (காதுக்கு ஆப₄ரணமான) தோடுகளும், செவிப்பூ—கர்ண புஷ்பமும், பாடகம்— (காலுக்கு ஆப₄ரணமான) பாத₃கடகமும், என்று அனைய பல் கலனும் — என்று சொல்லப் படும் இவ்வாப₄ரணங்கள் போன்ற மற்றும் பல ஆப₄ரணங்களையும், யாம் நன்ருக அணிவோம்—(உன்னுலும் நப்பின்னையாலும் அணிவிக்கப்பட்ட) நாங்கள் நன்ருக அணிந்து கொள்வோம்; ஆடை — (உங்களால் அணிவிக்கப்பட்ட) ஆடைகளை, உடுப்போம் — உடுத்துக்கொள்வோம்; அதன் பின்னே — அதற்குப் பிறகு, பால் சோறு — பாலாலே சமைக்கப்பட்ட சோறு, மூட — மறையும்படியாக, நெய் பெய்து — நெய்யை இட்டு, முழங்கை வழி வார — முழங்கையால் வழியும்படியாக, கூடி இருந்து — (நாம்) ஒன்ருக இருந்து (உண்டு), குளிர்ந்து — குளிரவேணும்.

ஸ்வா:—திருக்கையில் ஸ்ரீபாஞ்சஜந்யம்போலேயிருக்கிற பலசங்கங்கள்வேணும். இத்தால் அநந்யார்ஹஶேஷத்வஜ்ஞாநம் வேணுமென்கிறது. ஶங்க₂த்₄வநி ஓங்காரமென்று ஜக₃த்திலே ப்ரஸித்₃த₄மாயிருக்கையாலே, ஓங்காரார்த்த₂ம் அநந்யார்ஹஶேஷத்வமாகையாலே லக்ஷணயா ஶேஷத்வ ஜ்ஞாநத்தைச்சொல்லுகிறது.

(சாலப் பெரும்பறையே) 'மிகவும் த்₄வனிக்கிற மத்₄யத்திலேயிருக்கிற பறை' என்கையாலே — ப₄க₃வத₃நந்யார்ஹஶேஷத்வவிரோதி₄யான ஸ்வஸ்வாதந்த்ர்யத்தையும், ஶேஷத்வசிஹ்நமான கைங்கர்யத்தில் ஸ்வாதீ₄நகர்த்ருத்வ போ₄க்த்ருத்வங்களையும் நிவர்த்திப்பிக்குமதாய், மத்₄யேயிருக்கிற நமஶ்ஶப்₃தா₃ர்த்த₂மான பாரதந்த்ர்யஜ்ஞாநமும் வேணுமென்னுமிடம் சொல்லுகிறது. (பல்லாண்டிசைப்பாரே) ஸத்ஸஹவாஸம் வேணும்.

(கோல விளக்கே) ப₄க₃வத₃நந்யார்ஹஶேஷத்வத்தை அவனுக்கு அத்யந்தம் மநோஹரமாக்குகிற பா₄க₃வதஶேஷத்வஜ்ஞாநமும் வேணும். (கொடியே) கீழ்ச்சொன்ன ஶேஷத்வலக்ஷணமான கைங்கர்யமும் வேணும். (விதாநமே) அக்கைங்கர்யத்தில் போ₄க்த்ருத்வநிவ்ருத்தியும் வேணுமென்ன;

'இல்லாதத்தை யுண்டாக்கலாமோ?' என்ன,-(ஆலினிலையாய்) முன்பு இல்லாதத்தை உண்டாக்கினவனல்லையோ? (அருள்) க்ருபையுண்டாகில் செய்யத் தட்டில்லை.

மூவாயிரப்படி — இருபத்தேழாம்பாட்டு

அவ:— இருபத்தேழாம்பாட்டு. a நோற்ருல், அவன்பக்கல் பெறக்கடவ பேறு சொல்லுகிருர்கள்.

வ்யா:— b (கூடாரை வெல்லும்) c ஆந்தனையும் பார்த்தால் 1. ''ந நமேயம்'' என்பாரை வெல்லுமித்தனை. d அவர்களை வெல்லுமாபோலே, d_2 கூடினார்க்குத் தான் தோற்குமித்தனை. e (சீர்) f எல்லாரையும் வெல்லுவது குணத்தாலே; g 2. ''சசால சாபஞ்ச முமோச வீர:'' என்று விற்பிடித்தபடியைக் காட்டி விரோதி₄களைத் தோற்பிக்கும்; h அநுகூலரை அழகாலும் நீர்மையாலும் தோற்பிக்கும்; i ஸர்வஜ்ஞரை A ''எத்திறம்'' என்னப் பண்ணும் குணமிறே. j அம்புவாய் மருந்தூட்டித் தீர்க்கலாம்; j_2 நீர் கொன்ருற்போலே இதுக்குப் பரிஹாரமில்லை. k (கோவிந்தா) l கூடுவோமல்லோமென்னும் அபி₄ஸந்தி₄யில்லாத மாத்ரத்திலே ரக்ஷித்தபடி.

பெ. அ. இருபத்தேழாம்பாட்டு. (கூடாரை இத்யாதி₃) a எம்பெருமானோட்டை ஸம்ஶ்லேஷத்துக்காகத் தங்களுக்கு வேண்டும் பூ₄ஷணாதி₃களெல்லாம் உத்₃தேஶ்யமாகத் தோற்றுமென்று திருவுள்ளம்பற்றி அருளிச்செய்கிருர் (நோற்ருல் இத்யாதி₃) நோற்ருல்— நோன்பென்று வ்யாஜித்தால்.

b, c கூடாரை வெல்லுமதான, சீரை — கல்யாணகு₃ணத்தை உடையவனென்று ஸப்₃த₃ார்த்த₂ம் திருவுள்ளம்பற்றி, தாத்பர்யம் அருளிச்செய்கிருர் (ஆந்தனையும் இத்யாதி₃) b, d ''கூடாரை வெல்லும்'' என்னுமத்தால் — கூடுமவர்க்குத் தோற்குமென்று ப₂லித்த தாத்பர்யத்தை அருளிச்செய்கிருர் (அவர்களை இத்யாதி₃) d_2 (தோற்குமித்தனை) என்றது— ஶீலாதி₃கு₃ணங்களாலே அநுகூலரை வென்றுதான் தோற்றிருக்குமென்றபடி. e...i கூடாதாரை ஶௌர்யாதி₃களாலும், கூடினாரை ஶீலாதி₃களாலும் வெல்லும் ப்ரகாரத்தை ப்ரதீகக்₃ரஹணபூர்வகம் உபபாதி₃க்கிருர் (எல்லாரையும் இத்யாதி₃ வாக்யசதுஷ்டயத்தாலே) j 'அம்பாலே தோற்பிக்கையும் கு₃ணத்தாலே தோற்பிக்கையும் துல்யமாமோ?' என்ன அருளிச்செய்கிருர் (அம்புவாய் இத்யாதி₃) j_2 த₃ாஹார்த்தனானவன் தீர்த்த₂பாநம் பண்ணும்போது ஸாத்மிக்க ஸாத்மிக்கப் பாநம் பண்ணாதே ஆர்த்தியாலே அதி₄கமாகப் பாநம் பண்ண, அத்தாலே ப₃ாதை₄ வந்தால் அதுக்கும், ஈஶ்வரனுடைய த₄ாரகமான கு₃ணங்களை அபி₄நிவேஶத்தாலே அநுப₄விக்கையால் வந்த ஈடுபாட்டுக்கும் பரிஹாரமில்லை என்று கருத்து. k, l கோ₃பத₃த்தாலே ஹிதாஹிதஜ்ஞாநமில்லாமை தோற்றுகையால் அதுக்குத் தாத்பர்யம் அருளிச்செய்கிருர் (கூடுவோமல்லோம் இத்யாதி₃)

சி. அ. இருபத்தேழாம் பாட்டு. (கூடாரை) b, d_2 ''கூடாரைவெல்லும்'' என்கையாலே தத்ப்ரதிகோடியாக, கூடினார்க்குத் தான் தோற்கும் என்றபடி. e, f, g, h கு₃ணங்கள் அநுகூல ப்ரதிகூல விப₄ாக₃மறத் தோற்பிக்கும் ஸ்வப₄ாவத்தைப் பற்றத் தாத்பர்யம் (எல்லாரையுமித்யாதி₃) h, i கு₃ணங்கள் அநுகூலரை ஈடுபடுத்துமோ? என்ன அருளிச்செய்கிருர் (ஸர்வஜ்ஞரையுமித்யாதி₃) j ஶத்ருக்களுக்குப்போலே கு₃ணம் அநுகூலர்க்கு ப₃ாத₄கமன்றே என்ன அருளிச்செய்கிருர் (அம்புவாயித்யாதி₃) அதாவது:— அம்புக்கு ப₃ாத₄கத்வமே ஸ்வரூபமாகையாலே தப்பலாம். 3. ''கிம் குர்ம:'' என்னுமாபோலே த₄ாரகமே ப₃ாத₄கமானல் தப்ப விரகில்லை என்றபடி. k, n, o ''கோவிந்தன்'' என்றது

A திருவாய் 3-1-1.

m (உன்தன்னைப்பாடி) n ''ஹிரண்யாய நம:'' என்கை தவிர்ந்து, வகுத்த உன்னுடைய பேரை ஸ்வயம்ப்ரயோஜநமாகச் சொல்லப்பெறுவதே! என்கை. o கோ₃பீஜந வல்லப₄னை உன்னைப் பாடுகையே எங்களுக்கு ப்ர யோஜனம் போருமென்னவுமாம். p (பறைகொண்டு) q ப்ராப்யத்திலே q₂ ப்ராபக வ்யவஹாரம்; q₃ ஊருக்குப் ''பறை'' என்கிறது —தங்களுக்கு ப்ராப்யம். r (யாம் பெறு r₂ சம்மானம்) s தோளில் மாலையை வாங்கியிடுகை இவர்க்குப் பெரும் பேறென்கை. t 1. ''பதிஸம்மாநிதா ஸீதா'' என்று-''பெருமாள் தோளில் மாலையை வாங்கியிட்டார்'' என்று ஆழ்வான் பணிக்கும்; ப₄ட்டரும் பணிக்கும். u 'அநாதி₃ காலம் எல்லாராலும் பட்ட பரிப₄வம் மறக்கும்படி கொண்டாடுகை.

v (நாடு இத்யாதி₃) w 'ஒருவன் கொடுக்கும்படியே! சிலர் பெறும்படியே!' என்று நாட்டார் கொண்டாடவேணும். x (நன்றாக) y 2. ''ப்ரதே₃ஹி ஸுப₄கே₃ ஹாரம் யஸ்ய துஷ்டாஸி பா₄மிநி'' என்று இந்த்₃ரன் வரக்காட்டின ஹாரத்தைப் பெருமாளும் பிராட்டியும் கூடவிருந்து திருவடிக்குப் பூட்டினாற்போலே பூண

பெ.அ. m, n ''உன்தன்னை'' என்றவிடத்தில், ''தன்னை'' என்றத்தாலே தோற்றின தானான தன்மை வகுத்தசேஷியாகையென்று தாத்பர்யம் அருளிச்செய்கிறார் (ஹிரண்யாயேத்யாதி₃) k, m, o ''கோவிந்தா'' என்ற பத₃த்தைக் கடாக்ஷித்து, ''உன்தன்னை'' என்றதுக்குத் தாத்பர்யம் அருளிச்செய்கிறார் (கோ₃பீஜநேத்யாதி₃) q ப்ராப்யத்திலே — தங்களுக்கு உத்₃தே₃ஶ்யமான கைங்கர்யத்திலே. p, q₂ 'ப்ராபக வ்யவஹாரம்' என்றது — நோன்புக்கு அங்க₃மாகையால் ப்ராபகவாசகமான ''பறை'' என்கிற ஶப்₃த₃ப்ரயோக₃மென்கை. r, s, t இதுக்கு மேற்படத் தங்களுக்குப் பேறில்லாமையால் திருத்தோள்மாலையிடுகையே ஸந்மாநமென்று தாத்பர்யம் அருளிச்செய்கிறார் (தோளில் இத்யாதி₃ வாக்யத்₃வயத்தாலே) r₂, u 'சம்மானம்' என்றது — கொண்டாடுகையாய், அர்த்தா₂ந்தரம் அருளிச்செய்கிறார் (அநாதீ₃த்யாதி₃)

v, w 'நாடுபுகழும் பரிசினால் — நாட்டார் கொண்டாடும் ப்ரகாரத்தாலே' என்று ஶப்₃தா₃ர்த்த₂மாய், தாத்பர்யம் அருளிச்செய்கிறார் (ஒருவன் இத்யாதி₃) x, y நன்மையாவது — க்ருஷ்ணனும் நப்பின்னையும் கூட இருந்து பூட்டுகையென்று விவக்ஷித்து, த்₃ருஷ்டாந்த

சி. அ. ப்ராப்தசேஷி என்னுதல், கோ₃பீஜநவல்லப₄ன் என்னுதல். n (ஹிரண்யாய) ஹிரண்யன் பொருட்டு. இது ப்ரஹ்லாத₃னைக் கடாக்ஷித்துச் சொன்னது. m 'உன்னை' என்னாதே ''உன் தன்னை'' என்றதுக்கு இரண்டு தாத்பர்யம்:— n ''ப்ராப்த ஶேஷியான உன்னை'' என்னுதல்; o ''கோ₃பீஜநவல்லப₄னை உன்னை'' என்னுதல். r₂, s, u சம்மானம் — மாலை கொடுத்தல்; தான் கொண்டாடுதல். r₂, s, t 'சம்மானம்' என்றால் தோளில் மாலையிடுகை யென்று சொல்லுமோ? என்ன அருளிச்செய்கிறார் (பதிஸம்மாநிதேத்யாதி₃) q, q₃ கீழ் வாக்யத்தை விவரிக்கிறார் (ஊருக்குப் பறை என்கிறது தங்களுக்கு ப்ராப்யம்) என்று; அதாவது — மறைத்துச் சொல்லுகிற வார்த்தை. v, w, y பரிசு — கொடையாதல், ப்ரகார மாதல். x நன்றாக — ''இருவரும் பூட்டப்பூண்டு'' என்னுதல், ''அவன் ஸந்நிதி₄யிலே

வேணும்; y₂ 1. "தம் ப்ரஹ்மாலங்காரேண அலங்குர்வந்தி" என்று, சிலரையிட்டு ஒப்பிக்கையன்றிக்கே, தானும் பிராட்டியும் கூட இருந்து ஒப்பித்த தன்னேற்றம். z ஆபரணத்தைப் பூண்டு அவன் வரவுபார்த்திராதொழிகை என்றுமாம்.

a (சூடகமே) b ப்ரதமத்திலே ஸ்பர்ஶிக்கும் கைக்கிடும் ஆபரணம். c பரம ப்ரணயியாகையாலே தன் தலையிலே வைத்துக்கொள்ளும் கை. d A "அடிச்சியோந் தலைமிசை நீயணியாய்" என்று இவர்கள் அவனுக்குச் சொல்லுமாபோலே சொல்லி, மார்பிலும் தலையிலும் வைத்துக்கொள்ளும் கைக்கு இடும் சூடகம். (தோள்வளை) அந்த ஸ்பர்ஶத்தாலே அணைக்கவேண்டும் தோளுக்கு இடும் ஆபரணம். (தோடே) B "பொற்றோடு பெய்து" என்று - பண்டே தோடிட்டாலும் அவனிட்டாற்போலே இராதிறே. (செவிப்பூவே) 2. "ப்ரியாவதம்ஸ" இத்யாதியிற் சொல்லுகிறபடியே e அணைத்த திருக்கையிலே உறுத்தும் ஆபரணங்கள் போலன்றிக்கே, அணைத்த அநந்தரம் ஆக்ராணத்துக்கு விஷயமான இடம். (பாடகம்) அணைத்தால் தோற்றுப்பிடிக்கும் காலுக்கு இடும் ஆபரணம். (என்று அனைய பல்கலன்) f பருப்பருத்தன சில சொன்னோமித்தனை; நீ அறியுமவையெல்லாமென்கை. C பலபலவேயாபரணமிறே. g (யாம் அணிவோம்) h வ்யதிரேகத்தில் "மலரிட்டு நாமுடியோம்" என்கிறவர்கள் h₂ "பூண்போம்" என்கிறார்கள். i அவனுக்கு இவர்களநுமதியைப் பண்ணுகையே அமையுமென்கை.

பெ.அ. பூர்வகம் விவரிக்கிறார் (ப்ரதேஶஹீத்யாதி) x,z 'நன்மையாவது—க்ருஷ்ணன் ஸந்நிதியிலே தானே பூண்டிடுகையென்று விவக்ஷித்து வ்யாவர்த்யபூர்வகம் தாத்பர்யாந்தரம் அருளிச்செய்கிறார் (ஆபரணத்தை இத்யாதி)

a, b, c, d "சூடகம்" என்றது — முன்கைச்சரியாய், அத்தை தரிக்கவேணுமென்றதுக்கு ஹேது அருளிச்செய்கிறார் (அடிச்சியோம் இத்யாதி) e (அணைத்த திருக்கையிலே) என்றது — அணைத்து உபதாநமாகக்கொடுத்த திருக்கையிலே என்றபடி. g, h, i "பல கலனும் தரவேணும்" என்ன வேண்டியிருக்க, "அணிவோம்" என்றதுக்குத் தாத்பர்யம் அருளிச்செய்கிறார் (வ்யதிரேகத்தில் இத்யாதி வாக்யத்வயத்தாலே) i அநுமதியைப் பண்ணுகையே அமையும் அவன் கொடுக்கைக்கென்று கருத்து.

சி.அ. தாங்கள்பூண்டு" என்னுதல். y, z "இவ்விரண்டையுமருளிச் செய்கிறார் (ப்ரதேஶஹி இத்யாதிவாக்யத்வயத்தாலே) x "நன்றாகப்புகழும்படி" என்று ஶப்தார்த்தமாகவுமாம்; புகழுகிறது க்ருஷ்ணனையாதல் தங்களையாதல். a சூடகம் — முன்கைவளை. f (பருப்பருத்தன) ஸ்தூலமான. h₂, i (பூண்போம்) என்கைக்கு அவன் பூட்டுமோ? என்ன அருளிச்செய்கிறார் (அவனுக்கு இவர்கள் இத்யாதி) அதாவது ப்ரணயித்வத்திலேயாதல், ஸ்வரூபத்திலேயாதல் நோக்கு.

A திருவாய் 10-3-5, B பெரியாழ்-திரு 3-7-6. C திருவாய் 2-5-6.

j (ஆடை யுடுப்போம்) k 'பண்டு உடார்களோ?' என்னில்:— அவனுடுத்து உடாதது உடையன்றென்றிறே இருப்பது. l அவன் திருப்பரியட்டம் இவர்க ளரையிலேயாம்படி கூறை மாறவேணுமென்றுமாம். m நோன்பைமுடிக்கை யாலே நல்ல பரியட்டம் உடுக்கவென்றுமாம். n A "உடுத்துக்களைந்த" n₂ என்னு மவர்களிறே இவர்கள்: ஸ்வேதக₃ந்த₄யுக்தமாய் n₃ அவனுடுத்து முசிந்த ஆடை என்னவுமாம். (அதன் பின்னே இத்யாதி₃) அதுக்குமேலே பால்சோறு மூடும்படி யாக நெய் o பெய்து; இத்தால் — ப₄க₃வத்ஸம்ப₃ந்த₄முள்ள திருவாய்ப்பாடியில் ஸம்ருத்₃தி₄யெல்லாம் ப்ரியமாயிருக்கிறபடி. (முழங்கை வழிவார) நம்பி திருவழுதி வளநாடு தா₃ஸர் p "நெய்படாதோ?" என்ன; "க்ருஷ்ணஸந்நிதி₄யாலே த்ருப்தை களாயிருக்கிறவர்களுக்குச் சோறு வாயில் தொங்கிலன்றோ நெய் வாயில் தொங்கு வது" என்று ப₄ட்டர் அருளிச்செய்தார். வ்யதிரேகத்தில் "நெய்யுண்ணோம் பாலுண்ணோம்" (2) என்று சொன்னவர்கள் இன்று ஆசைப்படுகிறார்கள். q (கூடியி ருந்து) r பிரிந்துபட்ட க்லேஶம் தீரக் r₂ கூடித்தொட்டுக்கொண்டிருக்கையே ப்ரயோ ஜநம்; பு₄ஜிக்கை ப்ரயோஜநமன்று. (குளிர்ந்து) பிரிந்து கமர்பிளந்த நெஞ்சுகள் குளிரும்படி. s "நம்பெருமாள் திருநாள்" என்று ஒருபேரையிட்டு ஸ்ரீவைஷ்ணவர் களைத் திரட்டிக்காணுமாப்போலே. t 1. "அஹமந்நம் — அஹமந்நாத₃:" என்று ஒரு

பெ. அ. n₂ 'என்னுமவர்களிறே' என்ற அநந்தரம் "ஆகையாலே" என்று ஶேஷம். p (நெய்படாதோவென்ன) என்றது — முழங்கையில் தானே வழிகையித்தனை போக்கி, வாயில் புகாதோவென்ன என்றபடி. q, r, s க்ருஷ்ணனோடே கூடியிருக்கையே ப்ரயோஜந மென்னுமதுக்கு, இவர்களோடே கூடுகை அவனுக்கு ஸ்வயம்ப்ரயோஜநமானாற்போலே, இவர்களுக்கும் அவனோடு கூடுகை பரமப்ரயோஜநமென்னும் அர்த்த₂த்தை த்₃ருஷ்டாந்த முகே₂ந அருளிச்செய்கிறார் (நம்பெருமாள் இத்யாதி₃) t இவ்வர்த்த₂த்துக்கு ஸம்வாத₃ம் அருளிச்செய்கிறார் (அஹமந்நம் இத்யாதி₃) 1. "அஹமந்நம்" என்றது — ப்₃ரஹ்மத்துக்குத் தான் போ₄க்₃யமென்றபடி. 1. "அஹம் அந்நாத₃:" — நான் ப்₃ரஹ்மமாகிற போ₄க்₃

சி. அ. j, k, l, m, n "ஆடையுடுப்போம்" என்றதுக்கு நாலு தாத்பர்யம். n₃ (அவன் உடுத்து முசிந்த ஆடை) என்றது ராஜாக்களுக்கு இரட்டை பிடித்துக் கொடுக்குமவர்கள் வாக்காக வேண்டித் தங்களரையிலே உடுத்திருந்து யோக்₃யமாம்படி பண்ணிக்கொடுப் பார்கள். அப்படியே ஈஶ்வரன் ஆஶ்ரிதர்க்குக் கொடுக்கும் என்றபடி. o பெய்கை — கொடுக்கை. q, r₂ "கூடியிருந்து" என்றவிடத்தில் (கூடத் தொட்டுக்கொண்டிருக்கையே ப்ரயோஜனம்) என்ற அதுக்குக்கருத்து— 2. "புத்ரேண ஸஹ ஓத₃நம் பு₄ங்க்தே" என்னுமா போலே, போ₄க்த்ரு ஸாஹசர்யம் சொல்லுகிறது. q, r₂, s அனுப₄விக்கை ப்ரயோஜனமாக இருக்கக் (கூடத் தொட்டுக் கொண்டிருக்கை ப்ரயோஜனம்) என்றபடி என்? என்ன (நம்பெருமாளித்யாதி₃) அதாவது — நோன்பென்றொரு வ்யாஜத்தையிட்டுப் பெண்களும் தானும் கூடியிருக்கை என்றபடி. t "தங்களுக்கு அவனன்றோ போ₄க்₃யம்; தாங்களும் அவனுக்கு போ₄க்₃யமோ பின்னை?" என்ன அருளிச்செய்கிறார் (அஹமந்நமித்யாதி₃)

A திருப்பல்-9.

வர்க்கொருவர் போ₄க்₃யமிறே. ப ''ஸோSஶ்நுதே ஸர்வாந் ப₂ காமாந் ஸஹ ப்₃ரஹ்மணு விபஶ்சிதா'' என்கிற ஶ்ருத்யர்த்த₂மும் இப்பாட்டிற் சொல்லுகிறது. 27.

பெ.அ. யத்தை பு₄ஜிக்கிறவனென்று முக்தனுடைய அநுஸந்த₄ாநம இருக்கிறபடி. ப இப்பாட்டில் க்ருஷ்ணனோடே கூறை சோறு முதலான இஷ்டங்களை பு₄ஜிக்கையைச் சொல்லுகையாலே இதுக்கு ஸம்வாத₃ம் அருளிச்செய்கிறார் (ஸோஶ்நுதேத்யாதி₃) ப₂ 'காமாந்' என்றது — இஷ்டங்களை என்றபடி.

''கூடாரை இத்யாதி₃ பாடிப்பறைகொண்டு யாம் சம்மானம் பெறக்கடவோம்; நாடுபுகழும் இத்யாதி₃ யாம் அணிவோம்; ஆடையுடுப்போம்; அதன் பின்னே நெய் சோறுமூடப் பெய்து முழங்கைவழிவாரப் பாற்சோறு உண்ணக்கடவோம்; இப்படி உன்னோடு கூடியிருக்கக் கடவோம்'' என்று அந்வயம். ''சூடகம்'' இத்யாதி₃யில் ஏகாரம் ஸமுச்சயம். 27.

சி.அ. ''சூடகமே தோள்வளையே தோடே செவிப்பூப்போலே பாடகமேயென்றனைய பல்கலனும் யாமணிவோம்; ஆடையுடுப்போம்; அதன் பின்னே பால் சோறு மூட நெய் பெய்து முழங்கை வழிவாரக்கூடியிருந்து குளிரும்படி உண்போம்; இது கூடாரை வெல்லும் சீர்க்கோவிந்தா! உன்றன்னைப் பாடிப்பறைகொண்டு நன்றாக நாடு புகழும்படி யாம் பெறு சம்மானம்'' என்று அந்வயம். 27.

ஆறுயிரப்படி — இருபத்தேழாம்பாட்டு

அவ:- இருபத்தேழாம்பாட்டு. 'பெண்காள்! நம்மோடொத்தானொரு ஈஶ்வரனுண்டாகிலிறே நம்பாஞ்சஜந்யத்தோடொத்த சங்கு உண்டாவது; இனித்தான், ''சங்கங்கள்'' என்று-பலவேணுமென்றிகோள்; ஒன்றைத்தேடினோமாகிலும் அத்தோடொத்த பல சங்கு கிடையாதே; நம்பாஞ்சசந்நியத்தையும், ''புள்ளரையன் கோயில் வெள்ளை விளிசங்கையும்''(6), A ''ஆநிரையினம் மீளப்பசுமேய்க்கும்போது குறிக்குஞ் சங்கையுங் கொள்ளுங்கோள்; ''பறை'' என்றிகோளாகில், நாம் உலகளந்தபோதுஜாம்ப₃வாந் நம் ஜயஞ்சாற்றின பறையைத் தரலாய்த்து; ''பெரும்பறை'' என்றிகோளாகில், நாம் லங்கையையழித்தபோது நம்ஜயம் சாற்றிற்றொரு பறையுண்டு, அத்தைத்தரலாய்த்து; ''சாலப்பெரும்பறை'' என்றிகோளாகில், அறவிஞ்சின பறையாவது, B ''பாரோர்களெல்லாம் மகிழப் பறைகறங்கக்'' குடமாடுகிறபோது நம்மரையிலே கட்டியாடிற்றொரு பறையுண்டு, அத்தைக்கொள்ளுங்கோள்; பல்லாண்டு பாடுகைக்கு உங்களுக்குப் பெரியாழ்வாருண்டு; அவரைப்போல உங்களுக்கும் நமக்கும் சேரக்காப்பிடுகையன்றிக்கே உங்களுக்கே காப்பிடும் நம்மாழ்வாரையுங் கொண்டுபோங்கோள்; கோலவிளக்குக்கு உப₄யப்ரகாஶகையான நப்பின்னை நில்லாநின்றாளிறே; கொடிக்கு C ''கருளக்கொடி யொன்றுடையீர்'' என்று நீங்கள் சொல்லும் பெரிய திருவடியைக் கொண்டு போரிகோள்; விதாநத்துக்கு அன்றே நாம் மது₄ரையில்நின்றும் இவ்வூருக்கு வருகிறபோது நம்மேல் மழைத்துளிபடாதபடி D தொடுத்து மேல்விதாநமாய் வந்த நம்மநந்தனைக் கொண்டு போங்கோள்; உங்களுக்குச் செய்யவேண்டுவது இத்தனையே?' என்றான்;

A பெரியாழ் திரு 3-4-3. B சிறியதிருமடல்-12. C பெரியதிரு 10-8-3. D திருச்சந்த-18.

''மார்கழி நீராடப் போம்போதைக்கு வேண்டுமவை இவை, நோற்ற அநந்தரம் நாங்கள் உன்பக்கலில் பெறக்கடவ இன்னஞ் சில ஸத்காரவிஶேஷங்களுண்டு, இவற்றிலும் அவை அந்தரங்கமாயிருப்பன சில; அவையும் நாங்கள் பெறுவோமாக வேணும்'' என்று வேண்டிக்கொள்ளுகிறார்கள்.

வ்யா:— ''பெண்காள்! நம்மை A 'எளிவருமியல்வினன்' என்று அழகிதாக அறிந்துகொண்டிகோளெங்ஙனே! அபேக்ஷித்தது தருகிறோம் என்கிற அளவைக் கொண்டு, நம்மையும் நம்முடைய ஸர்வஸ்வத்தையும் உங்களதாக்கிக்கொண்டு, உங்களை வெல்லவிருந்த நம்மைத் தோற்பித்துக்கொண்டிகோளெங்ஙனே! ஜயாபஜயங்கள் நாம் நினைத்தபடியன்றிக்கேயிருந்ததே!'' என்ன! — (கூடாரை வெல்லுஞ் சீர்) கூடோமென்பாரை வெல்லுமத்தனை போக்கி, கூடுவோமென்பாரை வெல்லலாமோ உன்னுல்? (கூடாரை வெல்லும்) பரசுராமன், ''இருபத்தொரு படிகால் க்ஷத்ரியரை வென்ற எனக்கு ஒரு க்ஷத்ரியபுத்ரன் எதிரோ?'' என்று பெருமாளை வெல்ல நினைத்து வந்து, தன்கையில் வில்லை அவர் கையிலே கொடுத்து, நான் ப்ராஹ்மணன் என்று நமஸ்கரித்துப்போனுன்; வில்லோடே நமஸ்கரித்தானுகில் இவராய்த்துத் தோற்பது. ராவணன், ''இந்த்ராதிகளை வென்ற எனக்கு ஒரு மநுஷ்யன் எதிரோ? '' என்றிருக்க, திருவடியையிட்டும், அங்கதனையிட்டும், பின்பு வில் பொகட்டவளவில் 'இன்று போய் நாளைவா'' என்றும் இத்தனையும் சொன்னவிடத்திலே B வணங்கலிலரக்கனை பின்பு 'ஆந்தனையும் பார்த்தோம், என்செய்வோம்' என்றுய்த்துக் கொன்றது; பின்னை வில்லெடுத்திலனுகில் பெருமாளை வென்றுனாய் விடும்; லோகம் பண்ணின பாக்யத்தாலே பின்பு வில்லெடுத்தான்; பெருமாள் அவனுக்குத் தோற்கைக்கு பாக்யம் பண்ணிற்றிலர். (கூடாரை வெல்லும்) C ''சேராக் குலைகொண்ட ஈரைந்தலையான்'' என்று ஒருபடியாலும் கூடேன் என்றவனையிறே வென்றது; கூடுவேன் என்ற விபீஷணனுக்கு வில்வெட்டியிறே செய்தது. 1. ''ஸுக்ரீவவசநாத்'' 2. ''ஹநூமத்வசநாத்'' என்று கூடினுருடைய குற்றேவல் கொண்டு அபிஷேக ப்ரதாநமும் ப்ராணஹரணமும் பண்ணும்படியிறே தோற்றபடி! ''அர்ஜுநனேடு உறவுபண்ணும் க்ருஷ்ணன் காலிலே வணங்கோம்'' என்ற துர்யோதநனை வெல்லவல்லனுனன்; ''நீ சொல்லிற்றுச் செய்வேன்'' என்ற பாண்டவர்களுக்கு, D ''எல்லிபகலென்னுது எப்போதும்'' - ஸர்வகாலமும் தூத்ய ஸாரத்யாதிகளைப் பண்ணித் திரிந்தான்.

(வெல்லுஞ்சீர்) எல்லாரையும் வெல்லுவது குணத்தாலே; கூடுவாரை சீலத்தாலே வெல்லும்; கூடாதாரை ஶௌர்யத்தாலே வெல்லும். (சீர்) ஶௌர்யம் அம்புக்கு இலக்காக்கும்; சீலம் அழகுக்கு இலக்காக்கும். அம்புக்கிலக்கா

A திருவாய் 1-3-2. B பெரிய திரு 9-8-5. C நான் திருவ 8. D பெரிய திருவ 19.

ளூர்க்கு மருந்திட்டு ஆற்றலாம்; சீலமும் அழகும் நின்று ஈராநிற்கும், A "ஈர்கின்ற குணங்கள்" B 'தாமரைக்கண்கள் கொண்டீர்தியாலோ". அம்புதோல்புரையே போம்; அழகு உயிர்க்கொலையாக்கும். (வெல்லும் சீர்) ஸ்வரூபாநுஸந்தாநம் பண்ணி "வாரோம்" என்றிருப்பார் ப்ரதிஜ்ஞையை அழித்து வரப்பண்ணிக்கொள்ள வற்றாய், ஸ்த்ரீத்வாபிமாநத்தாலே "வாசல்விட்டுப் புறப்படோம்" என்றிருப்பாருடைய அபிமாநத்தை முறித்துத் தன் வாசலிலே வரப்பண்ணின குணம், தேஹாத்மாபிமாநிகளைத் தலைசாய்ப்பிக்கச் சொல்லவேணுமோ? C "நலமுடையவன்" என்று C "தொழுதெழு" என்றூரிறே குணங்களினுடைய எடுப்புக்கண்டு. (வெல்லும் சீர்) அஜ்ஞரை ஸர்வஜ்ஞராக்கும்; ஸர்வஜ்ஞரை D "எத்திறம்!" என்னப்பண்ணும்.

(கோவிந்தா) "கூடுவோமல்லோம்" என்கிற அபிஸந்தியில்லாத மாத்ரத்திலே, கூடுவோமென்ன அறியாதாரையும் ரக்ஷிக்குமவனன்றே. (கோவிந்தா) "பொருந்தோம்" என்னும் துரபிமாநமுமின்றிக்கே, ரக்ஷித்தாலும் உபகார ஸ்ம்ருதியுமின்றிக்கேயிருக்கும் பசுக்களோடு பொருந்துமவனே! E "இட்டமான பசுக்கள்". நாலிரண்டுநாள் தீம்பிலே வளர்ந்து நடந்து பெண்களோடே கலந்துவந்தால், மாதாபிதாக்கள் 'தாழ்த்துவந்ததென்?' என்றால், 'பசுமேய்க்கப்போனேன்' என்று கண்ணழிவு சொல்லலாம்படி ஒதுங்க நிழலாயிறேயிருப்பது. காமுகராயிருப்பார் உகந்த விஷயங்களிலுங்காட்டில் கூடகரையிறே உகப்பது. F "திவத்திலும் பசுநிரைமேய்ப்புவத்தி" G "கன்றுமேய்த்தினிதுகந்த" H "காலிமேய்க்கவல்லாய்" I "கன்று மேய்த்து விளையாடவல்லானை". ஸாமான்யரக்ஷணமும், விசேஷரக்ஷணமும்; தன் வாயாலே பறித்து மேய்வாருடைய ரக்ஷணமும், தான் பறித்துக் கொடுப்பாருடைய ரக்ஷணமும். (கோவிந்தா) "சேரோம்" என்னும் அத்யவஸாயமில்லாத திர்யக்குக்களோடும் பொருந்தும்படியான நீர்மையையுடையவனே!

(உன்றன்னைப்பாடி) ஹிரண்யபுரம்போலே இவன்பேர் சொல்லவொட்டுவாரில்லைபோலே காணும் பண்டு; அநந்தரத்திலே இவர்கள் கோபிப்பார்களென்று தவிர்ந்த இழவெல்லாம் ஸந்நிதியிலே பாடப்பெறுகையாலே தீரப்பெற்றது. (உன்றன்னைப்பாடி) வகுத்த உன்னுடைய பேரை ஸ்வயம்ப்ரயோஜநமாகப் பாடப்பெறுகையாலே "வாயினால்பாடி" (5) என்று உபக்ரமித்தபடியே நாப்படைத்த ப்ரயோஜநம் கொள்ளப்பெற்றோம். "உன்னைப்பாடி" என்னாதே, "உன்றன்னைப்பாடி" என்கிறது—அத்தலை இத்தலையாவதே! உன்பணியை நாங்களேறிட்டுக்கொள்வதே! (கோவிந்தாவுன்றன்னைப்பாடி) J "கோவிந்தன் குழல்கொடுதினபோது" என்று-நீ பாடும்போது K "கேயத்திங்குழலூதிற்றும்" என்னும்படி பெண்கள் புணர்ப்பைக் குழலிலேயிட்டுப் பாடி எங்களைத் தோற்பிக்கையன்றிக்கே, எங்கள் வாசல்களிலே பாடி L ஆவிகாத்திராதே உன்வாசலிலேவந்து "கோவிந்தா" என்றுபாடும்படியாவதே! (பறைகொண்டு)

A திருவாய் 8-1-8. B திருவாய் 10-3-1. C திருவாய் 1-1-1. D திருவாய் 1-3-1. E நாச்-திரு 14-1. F திருவாய் 10-3-10. G திருநெடு 16. H திருவாய் 6-2-4. I பெரிய திரு 2-5-3. J பெரியாழ்திரு 3-6-2. K திருவாய் 6-4-2. L நாச்-திரு 8-3.

''பாடிப்பறைகொண்டு'' (8) என்று அடியிற்சொன்னபடியே ஊராரிசைந்த பறையைக் கொண்டு. ப்ராப்யத்திலே ப்ராபக வ்யவஹாரம் பண்ணுகிறுர்கள் ஆற்றுமையாலே, ஊருக்கிறே பறை; தங்களுக்கு ப்ராப்யமிறே.

(யாம்) தே₃வகிபுத்ர ரத்நமான உன்வாசி அறிந்து பற்றி, ''உன்னை ஆஶ்ரயித்தார்க்குப் பேறுதப்பாது'' என்கிற வ்யவஸாயமுடையோமான நாங்கள். (பெறு சம்மானம்) வெறும் ஊரார்கார்யமேயாகவொண்ணுது; எங்களுடைய அபி₄மதமும் பெறவேணும். (யாம் பெறு சம்மானம்) பெருமாள் பிராட்டிக்குப் பண்ணின ஸம்மானம்போலே 1. ''ஆத்₃வாரம்'' தொடர்ந்தேத்தின பிராட்டிக்குத் தன்தோளில் மாலையை வாங்கி இட்டுக் காலைப்பிடித்து, ''நில்'' என்று போன ஸத்காரமிறே இவர்களுக்குப் பண்ணப் புகுகிறது. அவள் இவர் திருவடிகளைப் பிடிப்பது - கைப்பிடித்த முறையாலே; இவர் அவள் காலைப் பிடிப்பது ப்ரணயித்வத்தாலே. அவனுக்குச் சொல்லுமேற்றமெல்லாம் ஸ்வரூப நிப₃ந்த₄நம்; இவளுக்குச் சொல்லுமேற்றமெல்லாம் ப்ரணயித்வ நிப₃ந்த₄நம். அவனுடைய வ்யாபாரம் வைத₃ம்; இது ராக₃ப்ராப்தம். ஸ்வயம்ப்ரவ்ருத்தனுமிடத்தில் விதி₄விஷயமாகமாட்டாதே; அவ்விடத்தில் விதி₄ நுழையுமாகில் போகமாட்டாதே. வெளித்திருமுற்றத்திலே ப்ரஸாத₃ம் அவ்வளவிலே வர, ''யாம் பெறு சம்மானம் வந்தது'' என்றுர் ப₄ட்டர்.

(நாடுபுகழும் பரிசினுல்) அநாதி₃காலம் எல்லாராலும் பட்ட அவமாநம் மறக்கும்படியாக; 'ஒருவன் கொடுத்தபடியே! சிலர் பெறும்படியே!' என்று நாட்டார் கொண்டாடும்படியாகவேணும். ''பாரோர்புகழ'' (1) என்னும்படியே தலைக்கட்டவேணும். க்ருஷ்ணனும் ஸ்ரீஸத்யபா₄மைப் பிராட்டியும், அர்ஜுநனும் த்₃ரௌபதி₃யுமாகக் கால்மேல் காலேறிட்டுக்கொண்டிருக்க, ஸஞ்ஜயன் திருவாசலிலே வந்தானென்றறிவிக்க, க்ருஷ்ணன் அருளிச்செய்கிறுன்;—''நம்முடைய இருப்புக்கண்டால் உகப்பானும், உகவாதார் மண்ணுண்ணும்படி இவ்விருப்பைச் சொல்லவல்லானுமொருவன்! புகுர விடுங்கோள்'' என்ன; அவனும் புகுந்து கண்டு அப்படியேபோய் து₃ர்யோத₄நனுக்கு, ''கெடுவாய்; அவர்களிருப்புக் கண்டேனுக்கு உன் காரியங் கெட்டதுகிடாய்'' என்றுனிறே; ஶுகஸாரணர்கள் சென்று ராவணனுக்கு, ''அவருடைய ஓலக்கத்தில் மதிப்பும் அவருடைய வீரப்பாடும் கண்டோமுக்கு உனக்கு ஒரு குடியிருப்புத் தேடிக்கொள்ளவேண்டியிருந்தது; ஊற்றுமாறுதே நித்யமாய் நடக்கிற ஐஶ்வர்யத்தையுடையராய், உனக்கு வரம் தந்து உன்கையாலே தகர்ப்புண்ணுமவர்களைப்போலன்றிக்கே, உனக்கு முடிதந்தார்க்கும் முடிகொடுத்த ராஜா உன்தம்பிக்கு லங்கையைக்கொடுத்தான், வாநரங்களும் ஆர்த்துக்கொண்டது'' என்று சொன்னுர்களிறே. இப்படி ஆஶ்ரயித்தாரை நாடு புகழும்படியிறே வாழ்விப்பது; A ''வாழ்வர் வாழ்வெய்தி ஞாலம்புகழ'' என்கிறபடியே. நாடு புகழவென்று யஶ:பரராய்ச் சொல்லுகிறுர்களென்று, புகழ்ந்து நாட்டார் உஜ்ஜீவிக்கை ஸ்வலாப₄மாக நினைக்கையாலே;

A திருவாய் 3-3-11.

க்ஷுத்₃ரனை ஒளித்துவேண்டிப் பெறுமதிறே லோகமிகழ்வது; ஸர்வ ஸமாஶ்ரய ணீயன்றனே மேல்விழுந்து ஸத்காரபூர்வகமாகக் கொடுக்கிறதாகையாலே புகழுமிறே.

(நன்றாக) இவனையொழிந்தாரைப் பாடவேண்டிப் பெறுமது பரிமித ப₂லமா கையாலே, படிவைக்க உண்பார்பாடே பிச்சை புக்குண்ணும் மாத்ரம்; காலன் கொண்ட பொன்னிட்டு ஆப₄ரணம் பண்ணிப் பூண்பார் மாத்ரம்; நாடு புகழுமள வன்றிக்கே அவன்தானும் ஸத்தை பெற்று நாமும் ஸத்தை பெறவேணும். இவர் களை ஒப்பிக்கை - அவனுக்கு ஸ்வரூபம்; அவன் ஒப்பிக்க இசைகை - இவர்களுக்கு ஸ்வரூபம். (நன்றாக) இந்த்₃ரன் வரக்காட்டின ஹாரத்தைப் பெருமாள் பிராட்டிக்குக் கொடுத்தருள, திருக்கையில் பிடித்துக்கொண்டிருந்து, பெருமாளை ஒருகண்ணாலும் திருவடியை ஒருகண்ணாலும் பார்க்க, பெருமாள் பிராட்டி திருவுள்ளத்திலோடு கிறத்தை அறிந்து, 'அடியார்தரமறிந்துகொண்டாடும் வீறுடைமைக்குப் பர்யவஸாநபூ₄மி யான நீ கொடு' என்ன, திருவடியை ஒப்பித்தாற்போலே, க்ருஷ்ணன் நப்பின்னைப் பிராட்டியையிடுவித்து ஒப்பிக்கையாய்த்து நன்றாக ஒப்பிக்கையாவது.

இவர்கள் ''நோக்குதியேல்'' என்னப்பண்ணிற்றொரு பூர்ணகடாக்ஷமுண்டிறே. அப்பார்வைபட்ட இடமிருக்கும்படியை மேலே சொல்லுகிறார்கள்—(சூடகமே) A ''அணிமிகுதாமரைக்கையை'' என்று தன் கையை இவர்களாசைப்படுமாபோலே இவர்களாப₄ரணம் பூண்ட கையை அவன் மார்விலும் தோளிலும் தலையிலும் வைத்துக்கொள்ளவிறே அவனுமாசைப்படுவது. அக்கைக்கு இடக்கடவ ஆப₄ரணம் சூடகம். B ''வெள்ளிவளைக் கைபற்ற'' என்கிறபடியே-அநந்யார்ஹைகளாகப் பிடித்த கைகளையிறே முதல் ஆப₄ரணம் பூட்டுவது. (தோள்வளையே) கையைப்பிடித்த அநந்தரம் அணைக்குந்தோள்களிலே கிடந்து அவன் கழுத்திலே உறுத்துமாப₄ரணம். அவன் நாண்தழும்பின் சரசரப்பு மூலைகளுக்கு உத்₃தே₃ஶ்யமானவோபாதி, இவர் களுடைய வளைத்தழும்பும் அவன்தோளுக்கு ஆசையாயிருக்குமிறே. C ''வேயிருந் தடந்தோளினார்'' என்று D ''சுந்தரத்தோளுடையான்'' தோற்கும்படி தோள் படைத்த தோளுக்கிடுமாப₄ரணம். E ''வேய்மருதோளிணை'' மெலியுங் காலத்திலிறே வளைபொருதொழிவது; இப்போது அணைக்கிற காலமிறே.

(தோடே) தங்கள் கைக்கும் தங்கள் தோளுக்குமாப₄ரணம் போலன்றே; அவன் தோளுக்குப் பூணுமாப₄ரணமும் பூணவேணும். இவர்களுடைய காதுப்பணியும் செவிப்பூவும் பட்ட விமர்த்₃த₃த்தாலே வந்த ஶோபை₄யைக் கோட்சொல்லுமிறே அவன் தோள்கள். F ''கண்டேன் கனமகரக் குழை யிரண்டும் நான்குதோளும்'' என்று-அவனுடைய கர்ணபூ₄ஷணம் அவன் தோள் களுக்கு அலங்காரமானாற்போலே, இவர்களுடைய காதுப்பணியும் செவிப்பூவும் தோள்களுக்கு அலங்காரமாயிறேயிருப்பது. (தோடே) G ''பொற்றோடு பெய்து''

A திருவாய் 10-3-5. B பெரியதிரு 3-7-1. C திருவாய் 6-2-3. D நாச்-திரு 9-1. E திருவாய் 10-3-1. F திருநெடு 22. G பெரியாழ்திரு 3-7-6.

என்று பண்டே தோடிட்டாலும் இவன் இட்டாற் போலேயிராதே. (செவிப்பூவே) அணைத்தவநந்தரம் ஆக்₄ராணத்துக்கு விஷயமானவிடம். (பாடகம்) அணைத்துத் தோற்றவர்கள் விழுந்து பிடிக்கும் காலுக்கு ஆப₄ரணம். (சூடகமே இத்யாதி₃) பிடித்த கைக்கும் அணைத்த தோளுக்கும் அணைத்தவிடத்தே உறுத்துமதுக்கும் ஸ்பர்ஸத்துக்குத் தோற்றுவிழும் துறைக்கும். (சூடகமே-பாடகமே) A ''கைத்தலம்பற்ற'' B ''திருக்கையால் தாள்பற்றி''. கையைக் காலைப் பிடித்திறே நடுவுள்ளதெல்லாம் நடத்துவது.

(என்றனைய பல்கலனும்) இவ்வளவிலிருந்தெண்ணுமதன்றே. பருப்பருத்தன சிலவற்றைச் சொன்னோம், நீயறியுமவையெல்லாம் என்கிருர்கள். C ''பலபலவே யாபரணம்'' என்னக்கடவதிறே அவன்றனக்குட்பட. (யாமணிவோம்) ஆப₄ரணங்களுக்கு அழகு கொடுக்கவல்ல அவயவங்களிலே கிடந்து தானும் நிறம் பெற்று, பூட்டின தானும் நிறம்பெற்றுப் போம்படி வடிவுபடைத்த நாங்கள். இவ்வெல்லை வருமளவிறே ''மலரிட்டு நாம்முடியோம்'' (2) என்றது. ''நாம்முடியோம்'' (2) என்ருல் பூட்டமாட்டான்; ''அணிவோம்'' என்ருல் பூட்டாதிருக்கமாட்டான்; அவன் அலங்கரிக்கைக்கு இவர்களநுமதியேயமையும். (யாமணிவோம்) ஒருவரை யொருவர் மாறி மாறி ஒப்பிக்கக் கணிசிக்கிருர்கள். (நாடு புகழும் பரிசினல் — யாமணிவோம்) D ''நிறைபுகழாய்ச்சியர்'' E ''அணியிழையாய்ச்சியர்'' என்கிற இரண்டும் பெறவேணும்.

(ஆடையுடுப்போம்) F''புனையிழைகளணிவும்'' என்ருல் F ''ஆடையுடையும்'' என்று அடைவு. G ''காறைபூணும் கண்ணுடிகாணும் தன்கையில் வளைகுலுக்கும்'' என்ருல், பின்னை G கூறையுடுக்கையிறே அடைவு.

(நாடுபுகழும் பரிசினல் — ஆடையுடுப்போம்) G ''கூறையுடுக்குமயர்க்கும்'' என்று வசைசொல்லாதபடி அரையிலே தொங்கும்படி உடுக்கை. (கோவிந்தா உன்றன்னைப்பாடி — ஆடையுடுப்போம்) இவன் தூ₃ரவாஸியானபோது ''கோவிந்தன்'' என்று புடவை பெறுகிறவள், இவன் ஸந்நிதி₄யிலே சொன்னல் புடவை பெறக் கேட்கவேணுமோ? (ஆடையுடுப்போம்) முன்பு உடாதேயிருந்து இப்போது உடுப்போமென் கிருர்களன்று: அவனுடுத்த உடுக்குமதிறே — உடையாவது. இவர்களுடுக்கவுபக்ரமிக்க, 'உடுத்தபடிபொல்லாது' என்று அவன் அழிக்கை

A நாச்–திரு 6 — 6. B நாச்-திரு 6 - 8. C திருவாய் 2 — 5 — 6.
D. நாச்—திரு 4—11. E திருவாய் 9 —10—11. F திருவாய் 8—9—5.
G பெரியாழ் திரு 3—7—8,

யிறே நன்றாக உடுக்கையாவது. (நன்றாக — ஆடையுடுப்போம்) A ''அரையில்பீதக வண்ணவாடைகொண்டு'' என்கிறபடியே அவனைப்போலே வெளுப்போடேவாங்கி உடுத்ததன்றிக்கே, உடுத்து முசித்து வேர்ப்புமணத்தோடே கூடின கூறைமாறுடப் பட்ட உடையாயிருக்கை. (அணிவோம் — உடுப்போம்) பிரிந்திருக்கிலிறே. B ''வரி வளையால் குறைவிலமே'' C ''மேகலையால் குறைவிலமே'' என்னவேண்டுவது. (பல்கலனும் யாமணிவோம் ஆடையுடுப்போம்) D ''எண்ணில் பல்கலன்களும் ஏலு மாடையும்'' என்னக்கடவதிறே.

(அதன்பின்னே) E ''பீதகவாடை''யுடுத்தால் E கலத்ததுண்ணுமத்தனையிறே. (அதன்பின்னே) புறம்பேயொன்றைப்பற்றினால் அவையுமில்லை, அவனையுங்கிடையாது; அவனைப்பற்றினார்க்கு ஸர்வலாப₄முமுண்டு. (பாற்சோறுமூட நெய்பெய்து) ''நெய் யுண்ணோம் பாலுண்ணோம்'' (2) என்கிற வ்ரதங்கள் ஸமாபித்து; இவர்கள் வ்ரதத்துக்காகத் தவிர்ந்து, இவர்கள் தவிருகையாலே அவன்தவிர்ந்து ஊரில் நெய்க்கும் பாலுக்கும் போக்கில்லையே. நெய்ப்பெருமையாலும் பால்பெருமை யாலும் நீரிலாக்காதே பாலிலேயாக்கி நெய்யை நிரம்பவிட்டு, நெய்யிடையிலே 'சோறுண்டோ' என்று தடவி எடுக்கவேண்டும்படியிருக்கை. (முழங்கைவழிவார) க்ருஷ்ணன் ஸந்நிதி₄யில் த்ருப்தைகளாயிருக்கிறவர்களுக்கு உள்ளுத்தொங்குகிற தன்றே; கைவழியே வழிய.

(கூடியிருந்து) பசிகெடவுண்கிறார்களன்றே; எல்லாருங்கூடத்தொட்டுக்கொண்டி ருக்கையிறே உத்₃தே₃ஶ்யம். (கூடி) பிரிந்துபட்ட வ்யஸநமெல்லாந் திரக் கூடி F ''எனைநாள் வந்து கூடுவன்'' என்ற இழவும் தீர்ந்தபடி. (இருந்து) வாசல்கள் தோறும் அலமந்து எழுப்பிக்கொண்டு திரிந்த க்லேஶமெல்லாம் தீர இருந்து. (குளிர்ந்து) பிரிந்து கமர்பிளந்த நெஞ்சுகள் வவ்வலிடும்படி குளிர்ந்து.

(கோவிந்தா உன்றன்னைப்பாடி — கூடியிருந்து குளிர்ந்து) G ''கோவிந்தன் குணம்பாடி ஆவிகாத்து'' H ''காமத்தீயுள் புகுந்து கதுவாநிற்க'' இராதே, I ''குளிர்ந்துறைகின்ற கோவிந்தனோடு'' ஸாம்யாபந்நைகளாயிருக்கை. ஆக, இந்த இரண்டு பாட்டாலும் — ஸாம்யாபத்தியும் கு₃ணாநுப₄வமுமென்கிற இரண்டு அர்த்த₂முஞ் சொல்லப்பட்டது. விரஜாஸ்நாநத்திலே உத்₃யுக்தனாய்ப்போருமவனுக்கு J ''காளங்கள் வலம்புரிகள், தூர்யகோ₄ஷம்'', J ''ஆண்மின்கள் வானகம்'' என்கிற மங்க₃ளாஶாஸநம், K ''நிறைகுடவிளக்கம்'', L ''கொடியணி நெடுமதிள்'' என்னும்படி கட்டின கொடியும் மேல்கட்டியுமாய் ஆதிவாஹிகர் தொடக்கமான வர்கள் ஸத்கரிக்கப்போய், விரஜாஸ்நாநம் பண்ணினவநந்தரம் ஸ்ரீவைகுண்ட₂.

A நாச்-திரு 13-1. B திருவாய் 4-8-7. C திருவாய் 4-8-8. D திருவாய் 4-3-5. E திருப்பல் 9. F திருவாய் 10-10-9. G நாச்-திரு 8-3. H நாச்-திரு 8-2. I பெரியாழ் திரு 4-4-8. J திருவாய் 10-9-6. K திருவாய் 10-9-10. L திருவாய் 10-9-8.

நாதனை ஒப்பிக்கக் கடவராயிருக்கும் திவ்யாப்ஸரஸ்ஸுக்கள் பலஹஸ்தை களுமாய் வாஸோஹஸ்தைகளுமாய் வந்து ப்ரஹ்மாலங்காரம்பண்ண ஸ்ரீவைகுண்ட நாதனோடே கூடி ஸூரிகளோடே சேர்ந்திருந்து ஸம்ஸாரதாப ஸ்பர்ஸமின்றிக்கே நிரதிஸய போக்யமாய், A ''உண்ணுஞ்சோறு'' என்று சொல்லப்பட்ட போக்ய விஷயத்தை B ''பாலேபோல்சீர்'' என்கிற குணங்களோடே கைகழியப் போருகிற ஸ்நேஹத்தோடே புஜித்துக் களிக்கக்கடவ பரிமாற்றத்தை ஒருமுகத்தாலே ஸூசிப்பிக்கிறார்கள். முக்தரானவர்களுக்கு இஸ்ஸத்காரமும் இவ்வநுபவமும் ஸித்திக்கிறது— C ''கோவிந்தன்றனக்குக் குடியடியார்'' என்றிறே. (கோவிந்தா வுன்றன்னைப்பாடி) தேஹாந்தரே தேஸாந்தரே பெறக்கடவ பேற்றை எங்களுக்கு நீ ஸம்மானமாகப் பண்ணித்தரவேணுமென்று ஸாம்யாபத்தியையும் குணநு பவத்தையும் அபேக்ஷித்தார்களாயிருக்கிறது. திருவடி, திருவநந்தாழ்வான், திவ்யாயுதாழ்வார்கள் தொடக்கமான ஸூரிவர்க்கம், திவ்யமஹிஷிகள், முமுக்ஷுக்கள், அஸாதாரணமான நாடு, ஈஸ்வரன்தானே எல்லாரும் ஸம்மானம் பண்ணும்படியான விஷயம், முமுக்ஷுவாய் முக்தனும் என்கிற ஸ்ருத்யர்த்தம் ஸூசிதமாகிறது.

(கூடியிருந்து குளிர்ந்து — பல்கலனும் யாமணிவோம்) பிரிந்தபோது பரியட் டங்களையும் ஆபரணங்களையும் கட்டி எங்கேனும் பொகட்டு, 'ராக்ஷஸிகள் நடு விருக்கிற எனக்கு என்செய்ய?' என்றிருந்த பிராட்டியைப்போலே இருந்தார் களிவர்கள்; ''ஸ்நாநமும் வஸ்த்ரங்களும் ஆபரணங்களும் பரதனையொழிய நமக்கென்றிய?'' என்றிருந்த பெருமாளைப் போலேயிருந்தான் க்ருஷ்ணன். D நீராட்டமைத்துக் குளிக்க அழைத்தாலும் வாராதே, E ''நப்பின்னை காணிற் சிரிக்கும்'' என்றாலுமிசையாதே, இவன் குளியாதிருக்கிறமை அவர்களும் அறிகையாலே ''உன்மணாளனை எம்மை நீராட்டு'' (20) என்றது இவர்கள். இவர்களோடே கூடின பின்பு, விஸோதிதஜடராய் ஸ்நாநம் பண்ணி, சித்ரமால்யாநுலேபநராய், மஹார்ஹ வஸநமுமுடுத்து விளங்கி நின்றாற்போலே, இவனும் இவர்களோடே கூடிக்குளித்து ஒப்பித்து விளங்கவேண்டுகையாலே, கூடியிருந்து இப்படி செய்யக் கடவோமென்கிறார்கள். (நன்றாக — கூடியிருந்து குளிர்ந்து) இனி விஸ்லேஷ வ்யஸநம் பிறவாத கூட்டரவாகவேணும். நன்றாளிலே வருகிற கூட்டரவாகை யாலே நன்றாகக் கூட வேணுமிறே. ''உன்றன்னைப்பாடி — கூடி — குளிர்ந்து வாய் பாட, உடம்புகூட, நெஞ்சுகுளிர. கூடி — குளிர்ந்து குள்ளக்குளிர நீரிலே தோயாதே நீர்வண்ணன் மார்வத்திலே தோயவேணும்''. 27.

A திருவாய் 6-7-1, B பெரியதிருவ 58, C திருவாய் 10-9-8, D பெரியாழ்திரு 3-3-3. E பெரியாழ் திரு 2-4-9.

ஈராயிரப்படி — இருபத்தேழாம் பாட்டு

அவ :— இருபத்தேழாம் பாட்டு. கீழில் தன் ஸ்வரூபஸித்தி சொல்லிற்று; இப்போது அவர்களை அலங்கரிக்கிறபடி சொல்லுகிறது.

வ்யா :— (கூடாரை வெல்லும்) "எங்களைத் தோற்பித்த நீ யாரை வெல்ல மாட்டாய்?" என்கிறார்கள். அதாவது — நாங்கள் முன்னே வந்து நின்று வார்த்தை சொல்லும்படி பண்ணினாயே; ஆந்தனையும் பார்த்தால் கூடாரை வெல்லுமித்தனை; கூடினால் தான் தோற்குமித்தனை; (சீர்) எல்லாரையும் வெல்லுவது குணத்தாலே; அஜ்ஞரை ஸர்வஜ்ஞராக்கும்; ஸர்வஜ்ஞரை A "எத்திறம்" என்னப்பண்ணும். 1. "ஸத்யேந லோகாந் ஜயதி" இத்யாதிவத். (கோவிந்தா) பசுக்களுக்கும் தோற்குமவனே!

(உன்தன்னைப்பாடி) விலக்கினவது பெற்றபடி. "ஹிரண்யாய" என்கை தவிர்ந்து உன்னைச் சொல்லப் பெறுவதே என்கை. (பாடியுன்தன்னை) பெண்கள் புணர்ப்பே தாரகமாகப் பாடித் திரியுமென்கை. பாடுகையே ப்ரயோஜன மென்றுமாம். (சீர்) சீலவத்தையின் மிகுதியே என்னவுமாம். (பறைகொண்டு) ப்ராப்யத்தில் ப்ராபக வ்யவஹாரம்; ஊருக்குப் பறையென்கிறது. (யாம் பெறு சம்மானம்) தங்கள் பேறு. அநாதிகாலம் எல்லாராலும் பட்ட பரிபவம் மறக்கும்படி அவள் கொண்டாடும்படி சொல்லுகிறது.

(நாடு புகழும் பரிசு) "பாரோர் புகழ" (1) என்னும்படியே 'ஒருவர் கொடுக்கும்படியே! சிலர் பெறும்படியே!' என்று கொண்டாடவேணும். (நன்றாக) நாடு சிரிக்கும்படியன்றிக்கே. 2. "ப்ரதேஹி ஸுபகே ஹாரம் யஸ்ய துஷ்டாஸி பாமிநி" என்று இந்த்ரன் வரக்காட்டின ஹாரத்தைக் கையிலே பிடித்துப் பிராட்டியும் தானும் திருவடியை அலங்கரிப்பித்தாற் போலே. (நன்றாக) 3. "தம் ப்ரஹ்மாலங்காரேண அலங்குர்வந்தி" போலே. (சூடகமே)" B "அடிச்சியோம் தலைமிசை நீ அணியாய்" என்னுமாபோல அவன் சொல்லி மார்விலும், தலையிலும் வைத்துக்கொள்ளும் கைக்கு இடும் சூடகம். 4. "தம் மணிம் ஹ்ருதயே க்ருத்வா" இத்யாதிவத். முந்துறக் காணுமிடம். (தோள் வளையே) அத்தலையில் ஸ்பர்சம் அணைக்க வேண்டியிருக்கையாலே, அணைத்த தோளுக்குத் தோள்வளையுமென்கை. (தோடே) அணைத்தாலும் உறுத்துமவை. C "கண்டேன் கனமகரக்குழையிரண்டும் நான்கு தோளும்" என்னுமாபோலே. (செவிப்பூவே) ஆக்ராணம் பண்ணுமிடம். கண்ணுகவுமாம். (பாடகம்) அணைத்தால் துவண்டு விழுமிடம். (அனைய பல்கலனும்) பருப் பருத்தன சில சொன்னவித்தனை. நீயறியுமவையெல்லாமென்கை. D "பலபல வேயாபரணம்" இத்யாதி இத்தசையிலே எண்ணப்போமோ? (யாமணிவோம்) "மலரிட்டு நாம் முடியோம்" (2) என்ற இவர்கள் அநுமதிபண்ண அமையுமென்கை.

(ஆடையுடுப்போம்) "பண்டு உடார்களோ?" என்னில்: அவனுடுத்தது உடை; உடாதது உடையன்றென்கை. அதாவது — கூறைமாறுகை. E "புனை

A திருவாய் 1-3-1. B திருவாய் 10-3-5. C திருநெடு 22. D திருவாய் 2-5-6. E திருவாய் 8-9-5.

யிழை'' இத்யாதி₃. A ''அப்பன் திருவருள் மூழ்கினள்'' என்கிறபடியே அவனோட்டை ஸம்ப₃ந்த₄மே இவர்கள் நன்மைக்கெல்லாம் அடிமக்கை. A புதுக்கணிப்பும் — அவனுகப்பொழிய, தங்களுகப்பு பொகட்டபடி. (அதன் பின்னே பாற்சோறு இத்யாதி₃) ப₄க₃வத் ஸம்ப₃ந்த₄முண்டான திருவாய்ப்பாடியில் ஸம்ருத்₃தி₄க ளெல்லாம் இவளுக்கு ப்ரியயாயிருக்கிறபடி. (கூடியிருந்து) பு₄ஜிக்கக் கடவதன்று; பிரிந்து பட்ட க்லேஶம் தீர, கூடித் தொட்டுக் கொண்டிருக்கை ப்ரயோஜநம். 1. ''அஹமந்நம்'' இத்யாதி₃ப்படியே ஒருவர்க்கொருவர் போ₄க்₃ய மென்கை. (குளிர்ந்து) பிரிந்து கமர் பிளந்த நெஞ்சங்கள் வவ்வலிடும்படி. 27.

நாலாயிரப்படி — இருபத்தேழாம் பாட்டு

அவ :— இருபத்தேழாம் பாட்டு. கீழ் தன் ஸ்வரூபஸித்₃தி₄யைச் சொல்லிற்று; இப்போது அவர்களை அலங்கரிக்கும்படி சொல்லுகிறது.

வ்யா :— (கூடாரை வெல்லும்) தாங்கள் பட்ட இடரை அறிவித்து அத்தலையைத் தோற்பிக்க நினைத்தார்கள். அவன் தன் தோல்வியைக் காட்டி அவர்களைத் தோற்பித்தபடியைச் சொல்லுகிறது. 'எங்களைத் தோற்பித்த நீ யாரை வெல்ல மாட்டாய்?' என்கிறார்கள்; அதாவது — நாங்கள்வந்து உன்முன்னே நின்று வார்த்தை சொல்லும்படி பண்ணினாய். ஆந்தனையும் பார்த்தால் 1. ''ந நமேயம்'' என்ற கூடாரை வெல்லுமத்தனை; கூடினார்க்குத் தான் தோற்குமித்தனை. (சீர்) எல்லாரையும் வெல்லுவது கு₃ணத்தாலே. கூடுவாரை ஶீலத்தாலே வெல்லும்; கூடாதாரை ஶௌர்யத்தாலே வெல்லும். அழகுக்கும் அம்புக்கும் இலக்காக்கும்; அஜ்ஞரை ஸர்வஜ்ஞராக்கும். ஸர்வஜ்ஞரை B 'எத்திறம்' என்னப் பண்ணும். 2. ''ஸத்யேந லோகாந் ஜயதி'' இத்யாதி₃. அம்பு வாய் மருந்தூட்டித் தீர்க்கலாம். இதுக்குப் பரிஹாரமில்லை. நீர் கொன்றாற் போலே. C ''நீர்மையால் நெஞ்சம் வஞ்சித்துப் புகுந்து'' என்னக்கடவதிறே. ஶத்ருக்களை வில்லைக்காட்டிக் கொல்லுமத்தனை. 3. ''சசால சாபம் ச முமோச வீர:'' என்று விற்பிடித்த பிடியைக்கண்டு வில்லை ராவணன் பொகட்டான். பின்னை வில்லெடாதேயொழிந்தானாகில் பெருமாளை வென்றே போகலாயிற்று. 'விற்கைவீரன் பெருமாள்; வெறுங்கைவீரன் ராவணன்' என்றான் ருஷி. (கோவிந்தா) பசுக்களுக்கும் தோற்குமவன்; கூடுவோமென்னும் அபி₄ஸந்தி₄ இல்லாதாரையும் ரக்ஷித்தபடி.

(உன்தன்னைப் பாடி) விலக்கினவது பெற்றபடி. ''ஹிரண்யாய நம:'' என்கை தவிர்ந்து உன்பேர் சொல்லப்பெறுவதே! என்கை. (உன்தன்னைப்பாடி) பெண்கள் புணர்ப்பே த்₃வாரகமாகப் பாடித்திரியும் உன்னைப் பாடுகையே ப்ரயோஜநம் போரும் என்றுமாம். (சீர்) ஶீலவத்தையின் மிகுதியாகவுமாம். (பறைகொண்டு) ப்ராப்யத்திலே ப்ராபகவ்யவஹாரம்; உங்களுக்குப் பறையென்கிறது. (யாம் பெறு சம்மானம்) தங்கள் பேறு. இவ்வளவிலே வெளித்திருமுற்றத்தில் நின்றும்

A திருவாய் 8-9-5, B திருவாய் 1-3-1 C திருவாய் 9-6-3.

ப்ரஸாதமும் கொண்டு ஒருவன்வர, 'இது யாம்பெறு சம்மானம் வந்தது' என்று பட்டர் அருளிச்செய்தார். 1. "பதிஸம்மாநிதா ஸீதா" என்று 'தோளில் மாலையை வாங்கியிட்டார்' என்று ஆழ்வான் பணிக்கும். பட்டர் 'ப்ரணயித்வத்தாலே காலைப் பிடித்து நில் என்றார்' என்பர். 2. "தாம் ஸ்ரீரிதி த்வதுபஸம்ச்ரயணாந் நிராஹு:" என்று கொடுத்தால் தட்டென் என்கை. (யாம் பெறு சம்மானம்) அநாதிகாலம் எல்லாராலும் பட்ட பரிபவம் மறக்கும்படி அவன் கொண்டாடும்படி சொல்லுகிறது.

(நாடு புகழும் பரிசு) "பாரோர் புகழ" (1) என்னும்படியே 'ஒருவன் கொடுக்கும் படியே! சிலர் பெறும்படியே!' என்று கொண்டாட; ஸஞ்ஜயனும் சுகஸாரணர்களும் இவனுடைய ஆச்ரிதபக்ஷபாதத்தைப் புகழ்ந்து போனாற்போலே. (நன்றாக) நாடு சிரிக்கும்படி காலன் கொண்ட பொன்னையிட்டு ஆபரணம் பூண்கையன்றிக்கே, 3. "ப்ரதேஹி ஸுபகே ஹாரம் யஸ்ய துஷ்டாஸி பாமிநி" என்று இந்த்ரன் வரக்காட்டின ஹாரத்தைப் பெருமாள் பிராட்டிக்குக் கொடுக்க, அத்தை ஒருகையிலே பிடித்து, பெருமாளை ஒரு கண்ணாலும் 'இத்தை இவனுக்குக் கொடுப்பது' என்று திருவடியை ஒரு கண்ணாலும் பார்க்க, பெருமாள் அத்தையறிந்தருளி, 'ஆச்ரிதரை யறிவாய் நீயன்றோ; கொடுக்கலாகாதோ' என்றருளிச்செய்யக் கொடுத்தாற்போலே இருவரும் கூடிக்கொடுக்கும் ஆபரணமென்கை. 4. "தம் ப்ரஹ்மாலங்காரேண அலங்குர்வந்தி" என்று விரஜைக்கு அக்கரைப்பட்டாரை எம்பெருமான் தன்னை ஒப்பிப்பாரையிட்டு ஒப்பிக்கக்கடவது. இங்கு அங்ஙனன்றியே தானும் பிராட்டியுங்கூட ஒப்பித்த தன்னேற்றம் சொல்லுகிறது. (நன்றாக) ஆபரணத்தைப்பூண்டு அவர் வரவு பார்த்திராதொழிகை என்றுமாம்.

(சூடகமே) A "வெள்ளி வளைக்கைபற்ற" என்கிறபடியே அநந்யார்ஹைகளாகப் பிடித்த கைகளிலேயிறே முதலாபரணம் பூட்டுவது. B "அடிச்சியோம் தலைமிசை நீயணியாய்" என்னுமாபோலே அவனும் சொல்லி மார்பிலும் தலையிலும் வைத்துக் கொள்ளும் கைக்கு இடும் சூடகம். முந்துறத்தான் உறவுபண்ணுமிடம். C "கைத்தலம் பற்ற". (தோள்வளையே) அத்தலையில் ஸ்பர்சமே அணைக்கவேண்டியிருக்கையாலே அணைத்த தோளுக்குத் தோள்வளையுமென்கை. (தோடு) அணைத்தாலுறுத்துமவை. 5. "ப்ரியாவதம்ஸோத்பல" D "கண்டேன் கனமகரக் குழையிரண்டும் நான்கு தோளும்" என்னும்படியே. (தோள் வளையே தோடே செவிப்பூவே) செவிப்பூ — ஆக்ராணம் பண்ணுமிடம்; கண்ணாகவுமாம்.

(பாடகமே) அணைத்தால் துவண்டுவிழுமிடம். 6. "அஸிதேக்ஷணை"யாகையாலே, 7. "ஜிதம் தே புண்டரீகாக்ஷ" என்று அவன் தோற்று விழுமிடம். (அணைய பல்கலன்) பருப்பருத்தன சிலசொன்னவித்தனை. நீ அறியுமவையெல்லாம் வேணுமென்கை. E "பலபலவேயாபரண"மிறே. இத்தசையிலேயிருந்து எண்ணப் போமோ? (யாமணிவோம்) "மலரிட்டுநாம்முடியோம்" (2) என்னுமிவர்கள் அநுமதி பண்ணவும் அமையுமென்கை.

A பெரிய திரு 3-7-1, B திருவாய் 10-3-5, C நாச்-திரு 6-6, D திருநெடு 22. E திருவாய் 2-5-6.

(ஆடையுடுப்போம்) 'பண்டு உடார்களோ?' என்னில்: (கோவிந்தா உன்தன்னைப் பாடி ஆடையுடுப்போம்) ஒருத்திக்குப் புடவை கொடுத்தது இவர்களுக்குச் செய்யச் சொல்லவேணுமோ? அவன் உடுத்த உடாதது உடையன்றென்றிருக்கை. அதாவது கூறைமாருடுகை. A "புனையிழைகளணிவுமாடையுடையும் புதுக்கணிப்பும் நினையும் நீர்மையதன்று" A "அப்பன் திருவருள் மூழ்கினள்" என்னும்படியே அவனோட்டை ஸம்பந்தமே இவர்கள் நன்மைக்கெல்லாம் அடி. A [புதுக்கணிப்பும்] அவனுகப்பொழிய, தங்களுகப்புப் பொகடடபடி. நோன்பு முடிக்கையாலே நல்ல பரியட்டமுடுக்க என்றுமாம். B "உடுத்துக்களைந்த" என்னுமவர்களிறே. (அதன் பின்னே பாற்சோறு மூட நெய் பெய்து முழங்கை வழிவார) பகவத்ஸம்பந்தமுண்டான திருவாய்ப்பாடியில் ஸம்ருத்திகளெல்லாம் இவர்களுக்கு ப்ரியமாயிருக்கிறபடி. நம்பிதிருவழுதிவளநாடுதாஸர், "நெய்வாயில் படாதோ?" என்ன, 'ஒர விழ் வாயில் தொங்கிலன்றோ நெய் வாயில்படுவது" என்று பட்டர் அருளிச்செய்தார். க்ருஷ்ணஸந்நிதியாலே த்ருப்தைகளாயிருக்கிறார்கள். பால்தொங்கிலன்றோ நெய்தொங்குவது. 'நெய்யுண்ணோம் பாலுண்ணோம்' (2) என்றது தனியாகை.

(கூடியிருந்து) தனியே புஜிக்கக்கடவதன்று. உண்கை உத்தேஶ்யமன்று. பிரிந்துபட்ட க்லேஶம்தீரக் கூடத் தொட்டுக் கொண்டிருக்கையே ப்ரயோஜனம். 'நம்பெருமாள் திருநாள்' என்று ஒருபேரையிட்டு ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களையடையத் திரட்டிக் காணுமாபோலே. 1. "ஸோऽஶ்நுதே ஸர்வாந் காமாந் ஸஹ ப்ரஹ்மணா விபஶ்சிதா" 2. "அஹமந்ந"மித்யாதி. ஒருவர்க்கொருவர் போக்யமாகை. (குளிர்ந்து) பிரிந்து கமர் பிளந்த நெஞ்சுகள் வவ்வலிடும்படி. 27.

ஸ்வாபதேஶவ்யாக்யாநம் — இருபத்தேழாம்பாட்டு

அவ,— இருபத்தேழாம்பாட்டு. (கூடாரை இத்யாதி) இப்பாட்டில், நோற்றால், அவன்பக்கல் பெறுமவற்றைச் சொல்லுகிறார்கள்.

வ்யா:— (கூடாரை வெல்லுஞ் சீர்) கரணகளேபரப்ரதாநம் முதலாக ஸாங்கஶாஸ்த்ரப்ரதாநம் பண்ணின இடத்திலும் 3 "ந நமேயம்" என்றிருப்பாரைத் தன்னுடைய ஶௌர்யாதி குணங்களாலும் ஶீலாதிகுணங்களாலும் வெல்லுமித்தனை. விற்பிடியைக் காட்டி ராவணனை ஜயித்தான்; இது ப்ரதமயுத்தத்திலே; 4 "கச்சாநுஜாநாமி" என்று இவனும் அதுக்கு எதிர்பார்த்துப் போனவன்; தோலாமை இல்லையிறே. 'ஆனால் மறுபடியும் யுத்தமுண்டானபடி எங்ஙனே?' என்னில்:—பெருமாளுடைய நிரதிஶயஶௌர்யத்தை ப்ரகாஶிப்பிக்கைக்காக மறுபடியும் யுத்தம்பண்ணினானித்தனை. 5. "ஶத்ரோ: ப்ரக்யாதவீர்யஸ்ய ரஞ்ஜநீயஸ்ய விக்ரமை:" 6."ஸ்வவிக்ரமை: ரஞ்ஜநீயஸ்ய" என்னக்கடவதிறே என்று நம்முடைய ஆசார்யர் அருளிச்செய்வர். தன்னுடைய வடிவழகைக்காட்டி கோபிமார்களை ஜயித்தான்; ஸ்வரூப ரூப குண விபூதிகளாலே ஸர்வஸ்மாத்பரனான

A திருவாய் 8-9-5. B திருப்பல் 9.

தன்னுடைய வைலக்ஷண்யத்தைக் காட்டி ஆழ்வார்களை ஜயித்தான்; இவை ஒன்றிலும் ஈடுபடாத நம்போல்வாரை ஆழ்வார் ஸம்ப3ந்த4த்தை வ்யாஜீகரித்து ஜயிக்குமித்தனை. (கோவிந்தா) ஸர்வ ஸுலப4னானவனே! (உன்தன்னைப்பாடி) ஸர்வஸ்மாத்பரனாய் ஸர்வஸுலப4னான உன்னை த்வத3நுப4வ ஜநித ப்ரீதிக்குப் போக்கு வீடாகப் பாடி. (பறை கொண்டு) புருஷார்த்த2த்தை லபி4த்து. (யாம் பெறு சம்மானம் நாடு புகழும் பரிசினால் நன்றாக) நாடு ஸ்வாபி4ப்ராயமாகக் கொண்டாடும் ப்ரகாரத்தாலே உன்பக்கல் கைபார்த்திருக்கும் நாங்கள் லபி4க்கிற ப3ஹுமானம்; உன்பக்கல் நன்றாக யாம் பெறுசம்மானமென்றுமாம். (சூடகமே) காப்பே. (தோள்வளையே) திருவிலச்சினையே. (தோடே) திருமந்த்ரமே. (செவிப்பூவே) த்3வயமே. (பாடகமே) சரமஶ்லோகமே. இவை ஸ்வரூபஜ்ஞனாய் முமுக்ஷுவான அதி4காரிக்கு அவஶ்யாபேக்ஷிதங்களாய் ப4க3வத்ஸம்ப3ந்த4த்3யோதகங்களாயிருப்பன. இதில் தோடு, மண்ட3லாகாரமாய் மந்த்ரஶேஷவிவரணியான ப்ரணவாகாரத்துக்கு த்3யோதகமாயிருக்கையாலே திருமந்த்ரத்தைச் சொல்லுகிறது. (செவிப்பூ) ஸ்வயம் போ4க3ரூபமாகையாலே போ4க3ப்ரத4ானமான த்3வயத்தைச் சொல்லுகிறது. (பாடகம்) பாடகம் ப3த்3த4ரூபமாகையாலே, உபாயாந்தரநிவ்ருத்திபரமான சரமஶ்லோகத்தைச் சொல்லுகிறது. இம்மூன்று ரஹஸ்யத்தாலும் ஜ்ஞாநப4க்திவைராக்3யங்களைச் சொல்லுகிறது. அது எங்ஙனே? என்னில்: — திருமந்த்ரம் - ஆத்ம ஸ்வரூப யாதா2ம்யஜ்ஞாநபரமாகையாலும், த்3வயம் உத்தரக2ண்ட3த்திற் சொல்லுகிற கைங்கர்யத்துக்குப் பூர்வபா4வியான ப4க்தி ப்ரத4ாநமாகையாலும், சரமஶ்லோகம் — த்யாஜ்யாம்ஶத்தில் வைராக்3ய ப்ரத4ாநமாகையாலும், ஜ்ஞாந ப4க்தி வைராக்3யங்களைச் சொல்லுகிறது. (என்று அனைய) என்று சொல்லப்படுகிற, (பல்கலனும்)—ஜ்ஞாந ப4க்தி வைராக்3யங்கள் மூன்றும்; ஓரொன்றே விஷயபே4த3த்தாலே அநேகமாயிருக்குமிறே; ஆகையாலே 'பல்கலனும்' என்கிறார்கள். (யாம் அணிவோம்) உன்னோடே கூடாத அன்று இவையொன்றும் வேண்டாத நாம் இன்று அணியக்கடவோம். ப4க3வத்ஸம்ப3ந்த4மின்றியிலே ஜ்ஞாநப4க்திவைராக்3யங்களுண்டானாலும் அபாயமேயிறே ப2லிப்பது. பௌத்3த4னுக்கும் ஜ்ஞாந ப4க்தி வைராக்3யங்கள் உண்டிறே.

(ஆடையுடுப்போம்) ஶேஷத்வஜ்ஞாநமாகிற வஸ்த்ரத்தை உடுப்போம். (அதன் பின்னே) அதுக்குமேலே. (பாற்சோறு) கைங்கர்யமானது. (மூடநெய் பெய்து) மறையும்படி பாரதந்த்ர்யத்தை வெளியிட்டு. (கூடியிருந்து குளிர்ந்து) போ4க்தாவான உன்னோடு போ4க்3யரான நாம் ஸம்ப3ந்தி4த்திருந்து விஶ்லேஷவ்யஸநமெல்லாம் தீரப்பெற்றோம். இதுவன்றோ நாம் உன்பக்கல் பெறும் ஸம்மாநம்.

27.

இருபத்தெட்டாம் பாட்டு

கறவைகள் பின்சென்று கானஞ்சேர்ந் துண்போம்
அறிவொன்று மில்லாத ஆய்க்குலத் துன்றன்னைப்
பிறவி பெறுந்தனைப் புண்ணியம் யாமுடையோம்
குறைவொன்று மில்லாத கோவிந்தா வுன்றன்னோ
டுறவேல் நமக்கிங் கொழிக்க வொழியா(து)
அறியாத பிள்ளைகளோ மன்பினா லுன்றன்னைச்
சிறுபே ரழைத்தனவுஞ் சீறி யருளாதே
இறைவாநீ தாராய் பறையேலோ ரெம்பாவாய்.

பதவுரை:— குறை ஒன்றும் இல்லாத கோவிந்தா — ஒருகுறையும் இல்லாதவனான கோவிந்தனே! யாம் — நாங்கள், கறவைகள் பின்சென்று — பசுக்களின் பின்னே போய், கானம் சேர்ந்து — காடு சேர்ந்து, உண்போம் — உண்டு திரிவோம்; அறிவு ஒன்றும் இல்லாத — சிறிதும் அறிவற்ற, ஆய்க் குலத்து — இடைக் குலத்தில், உன் தன்னை — உன்னை, பிறவி பெறும் தனை புண்ணியம் உடையோம் — பிறக்கப் பெறுவதற்குத்தக்க புண்ணியமுடையவர்களாய் இரா நின்றோம்; இறைவா — எம்பிரானே! உன்தன்னோடு உறவு — உன்னோடு (எங்களுக்குள்ள) உறவானது, இங்கு நமக்கு ஒழிக்க ஒழியாது— இங்கு உன்னாலும் எங்களாலும் ஒழிக்க ஒழியமாட்டாது; அறியாத பிள்ளைகளோம் — (உலக வழக்கொன்றும்) அறியாத சிறுபெண்களான நாங்கள், உன்றன்னை — உன்னை, அன்பினால் — பிரீதியினாலே, சிறுபேர் அழைத்தனவும் — சிறிய பேராலே அழைத்ததைக் குறித்தும், நீ — (ஆஶ்ரிதவத்ஸலனான)நீ, சீறி அருளாதே — கோபித்தருளாமல், பறை தாராய் — (நாங்கள் விரும்பும்) ப்ரயோஜனத்தைத் தரவேணும்.

மூவாயிரப்படி — இருபத்தெட்டாம்பாட்டு

அவ:— இருபத்தெட்டாம்பாட்டு. உ முதற்பாட்டில் ''நாராயணனே நமக்கே பறை தருவான்'' (1) என்று ஸங்க்₃ரஹேண சொன்ன ப்ராப்ய ப்ராபகங்களை,

---

பெ. அ. இருபத்தெட்டாம் பாட்டு. (கறவைகள் இத்யாதி₃) உ முதல் பாட்டில் ''நாராயணனே'' (1) என்றத்தால் — ப்ராபகத்தையும், '' பறை '' (1) என்றத்தால் — ப்ராப்யத்தையும் சொல்லியிருக்க, ''இறைவா நீதாராய்'' என்று இப்பாட்டில் சொல்லுமளவில் பௌநருக்த்யமும், 'இற்றைப்பறைகொள்வான் அன்றுகாண்' (29) என்று - மேற்பாட்டிலே பறையை நிஷேதி₄க்கையால் அந்தப்பறை ப்ராப்யமென்று சொல்லுமளவில் விரோத₄மும் ப்ரஸங்கி₃க்குமென்னும் ஶங்கையிலே அருளிச்செய்கிறார் (முதற்பாட்டில் இத்யாதி₃) ''நாராயணனே நமக்கே பறை தருவான்'' (1) என்றது—அபராத₄மாய், அதுக்கு க்ஷாமணத்தையும், தங்களாகிஞ்சந்யம் முதலான உபயுக்தார்த்த₂த்தையும் இப்பாட்டில் சொல்லுகையால் இது விவரணமாய்த்து; மேலிற் பாட்டில் அந்யாபதே₃ஶமான அர்த்த₂த்தை நிஷேதி₄த்து, ''பறை'' என்றதின் உட்கருத்தான அர்த்த₂த்தை விவரிக்கையால்.

இந்த இரண்டுபாட்டாலே விவரிக்கிறது. b அதில் இப்பாட்டிலே b_2 'நாட்டார் இசைகைக்காக "நோன்பு" என்று ஒருவ்யாஜத்தையிட்டுப் புகுந்தோமித்தனை; எங்களுக்கு உத்₃தே₃ஶ்யம் அதுவன்று; உன்திருவடிகளில் கைங்கர்யமே' என்று தங்களுக்கு உத்₃தே₃ஶ்யமான புருஷார்த்த₂ ஸித்₃தி₄க்குத் தங்கள் ஆகிஞ்சந்யத்தையும் ப்ராப்தியையும் முன்னிட்டு, 'நீயே உபாயமாகவேணும்' என்று அபேக்ஷித்து, இதுக்கு க்ஷாமணம் பண்ணிக்கொண்டு, ப்ராப்ய ப்ரார்த்த₂நம் பண்ணித் தலைக்கட்டுகிறது. c மேலிற்பாட்டிலே — ப்ராப்ய ப்ரார்த்த₂நம் பண்ணுநின்றதாகில், இங்குப் பண்ணுகிற தென்னென்னில்: — c_2 ப்ராபகம் ப்ராப்யஸாபேக்ஷம் ஆகையாலே சொல்லுகிறார்கள்.

வ்யா:— d (கறவைகள்) e 1. "ஜ்ஞாநேந ஹீந: பஶுபி₄: ஸமாந:" என்று— அறிவுகேட்டுக்கு நித₃ர்ஶநமான பசுக்கள். f (பின்சென்று) g நாங்கள் தேவரைப் பெறுகைக்கு கு₃ருகுலவாஸம்பண்ணினபடி— இவற்றை அநுவர்த்தித்தோமித்தனை. h எங்களைப் பார்த்தால், பசுக்கள் வஸிஷ்ட₂ாதி₃களுக்கு ஸத்₃ருஶமாகப் போரும். i 2. "க்ருதாநுகாராநிவ கோ₃பி₄ரார்ஜவே" என்று— பசுக்கள் i_2 அசுக்காட்டும்

பெ.அ. அதுவும் விவரணமென்று கருத்து. b விவரணரூபத்வத்தை உப்பாதி₃க்கிறார் (அதில் இத்யாதி₃) b_2 "இற்றைப் பறைகொள்வானன்று காண்" இத்யாதி₃யைக் கடாக்ஷித்து, இப்பாட்டில் "பறை" என்றதின் அர்த்த₂த்தை உபாயஶேஷமாக அருளிச்செய்கிறார் (நாட்டார் இத்யாதி₃) c_2 ப்ராபகம் ப்ராப்ய ஸாபேக்ஷமாகையாவது — "இறைவா நீ தாராய்" என்று இவர்கள் ப்ராபகத்தைக் குறித்து அர்த்தி₂க்கும்போது "எத்தைத்தர?" என்று கர்மாகாங்க்ஷையுண்டாயிருக்கை.

d, f, e ஆகிஞ்சந்யத்தைச் சொல்லவேண்டித் தங்கள் நிகர்ஷத்தைச் சொல்லும்போது கறவைகளைப் பின்செல்லுகை நிகர்ஷமென்று தோற்றும்படி ஸம்வாத₃ பூர்வகம் தாத்பர்யம் அருளிச்செய்கிறார் (ஜ்ஞாநேந இத்யாதி₃) f, g "சென்று" என்று சொல்ல அமைந்திருக்க "பின்" என்றத்தால் — ஆசார்யாநுவர்த்தநம் போலே இதுவேயொழிய வேறொன்றுமில்லையென்று தாத்பர்யம் அருளிச்செய்கிறார் (நாங்கள் இத்யாதி₃) h, i ஜ்ஞாநஹீநர்க்கு நித₃ர்ஶநமாகை ப்ரஸித்₃த₄மேயாகிலும் பசுக்கள் மநுஷ்யரில் ஜ்ஞாநாதி₄க்யம் தோற்றும்படி உங்களுக்கு கு₃ருஸ்த₂ாநமாகத் தோற்றிச் சொல்லுகை எங்ஙனேயென்ன, அருளிச்செய்கிறார் (எங்களை இத்யாதி₃ வாக்யத்₃வயத்தாலே) i_2 அசுக்காட்டுகை —

சி. அ. இருபத்தெட்டாம் பாட்டு. (கறவைகள்) c ("மேலிற் பாட்டில் ப்ராப்ய ப்ரார்த்த₂னம் பண்ணுகிறதாகில் இங்குப் பண்ணுகிறது என்?" என்னில்) என்றது, இப்பாட்டில் "இறைவா நீதாராய்பறை" என்கிறதென்? என்னில் என்றபடி. e 1. "ஆஹார நித்₃ராப₄யமைது₂நாநி ஸாமாந்யமேதத் பஶுபி₄ர் நராணாம் | ஜ்ஞாநம் நராணமதி₄கோ விஶேஷ: ஜ்ஞாநேந ஹீந: பஶுபி₄ஸ்ஸமாந :||"; i 2 "க₃தாந் பஶூநாம் ஸஹஜந்மப₃ந்து₄தாம் க்₃ருஹாஶ்ரயம் ப்ரேம வநேஷு பி₃ப்₄ரத: | த₃த₃ர்ஶ கோ₃பாந் உபதே₄நுபாண்ட₃வ: க்ருதாநுகாராநிவ கோ₃பி₄ரார்ஜவே ||". f, h "பின்சென்று" என்கிற பத₃த்துக்குத் தாத்பர்யம் (எங்களைப்பார்த்தால் இத்யாதி₃) i_2 (அசுக்காட்டும்) ஹாஸ்யத்தைப்பண்ணும்

i₃ ஆர்ஜவம். j (கானம் சேர்ந்து) k தந்தாமுடைய வ்ருத்திகளாலே ஒரு நன்மைக்கு உடலாம் மநுஷ்யர் திரியும் நாட்டிலே வர்த்தித்திலோம்; புல்லுள்ள காட்டிலே வர்த்தித்தோமித்தனை ; l இருப்பாலே நன்மையை விளைக்கும் தேசத்திலே வர்த்தித்திலோம்; காட்டிலே வர்த்தித்தோமென்றுமாம். (சேர்ந்து) ஊரில் கால் பொருந்தாதபடியிறே காட்டிலே பொருந்தினபடி. m (உண்போம்) வைஶ்யருக்கு கோரக்ஷணம் தர்மமானால் தத₃நுரூபமாகக் காட்டிலே வர்த்திக்கையும் வாநப்ரஸ்தா₂ஶ்ரமிகளோபாதி n த₄ர்மஹேதுவாகிறதென்ன; காட்டில் வர்த்தித்தாலும் வீதராக₃ராய் வாநப்ரஸ்தா₂ஶ்ரமிகளோபாதி ஶரீரத்தை n₂ ஒறுத்துஅவ்வருகே ஒரு ப₂லத்துக்காக வர்த்தித்தோமல்லோம்; கேவலம் ஶரீரபோஷணபரராய் வர்த்தித்தோமித்தனை. இத்தால்—வ்ருத்தியில் குறை சொல்லிற்று. o இதிறே உன்னைப் பெறுகைக்கு நாங்கள் அநுஷ்டி₂த்த கர்மயோக₃மென்கிறார்கள்.

p (அறிவொன்றும் இல்லாத) இப்போதில்லையாகில் விடுங்கோள்; q விது₃ராதி₃களைப்போலே ஜந்மாந்தர ஸுக்ருதத்தாலே பிறந்த ஜ்ஞாநந்தானுண்டோ? என்னில்:— அதுவுமில்லை. r (ஒன்றும்) s ப₄க₃வத்₃ஜ்ஞாநத்துக்கு அடியான ஆத்மஜ்ஞாநமுமில்லை; t தத்ஸாத்₄யமான ப₄க்தியுமில்லை என்கை; u ப₄க்தியில்லை எ கிறது — 1. "ப₄க்திஶ்ச ஜ்ஞாநவிஶேஷ:" என்று ப₄க்தியாவது

பெ. அ. அநுகரிக்கை; அதாவது—நாப்புக்காட்டுகை. i₃ 'ஆர்ஜவம்' என்றது—இடையருடைய வ்யாபாரம் என்றபடி. n (த₄ர்ம ஹேது) என்றது — தே₃வதா ப்ரஸாத₃ஹேது என்றபடி. n₂ ஒறுத்து — க்லேஶப்படுத்தி. j, m, o "கானம் சேர்ந்துண்போம்" என்றத்தால் — ஆகிஞ்சந்யம் ப₂லித்த ப்ரகாரத்தை அருளிச்செய்கிறார் (இதிறே இத்யாதி₃)

p, q "கறவைகள் பின்சென்று" இத்யாதி₃யாலே — ஜ்ஞாநஹீநதை சொல்லியிருக்கவும், "அறிவொன்றுமில்லை" என்ன ப்ரஸக்தியுண்டோ? என்னும் ஶங்கையிலே அருளிச்செய்கிறார் (விது₃ராதி₃களைப்போலே இத்யாதி₃) இந்த ஜந்மத்திலே ஸம்பாதி₃த்த ஜ்ஞாநம் இல்லாவிட்டாலும் ஜந்மாந்தரார்ஜித ஜ்ஞாநம் உண்டாகலாமே, அதுவுமில்லை என்று கருத்து. r, s, t "ஒன்றும்" என்கைக்கு அநேகமுண்டோவென்ன அருளிச்செய்கிறார் (ப₄க₃வத்₃ஜ்ஞாநம் இத்யாதி₃ வாக்யத்₃வயத்தாலே) v 'ப₄க்தியன்றோ' என்றது—

சி. அ i₃ (ஆர்ஜவம்) இடையருடைய வ்யாபாரம். j, k, l "கானம் சேர்ந்து" என்ற பத₃த்துக்கு இரண்டு தாத்பர்யம்:— k க்₃ராமங்களிலே வர்த்தித்தால் அவர்கள் ஸுக்ருதம் பண்ணினால் அவர்களைக் கண்டாகிலும் ஸுக்ருதம் பண்ண யோக்₃யதையுண்டு; அதுவுமில்லை என்னுதல்; l இரண்டாவது (இருப்பாலே நன்மை இத்யாதி₃) அதாவது — காடானாலும் த₃ண்டகாரண்யம் முதலான இடங்களிலே வர்த்தித்திலோம் என்றபடி. q கர்மயோக₃மில்லையென்றபோதே ஜ்ஞானயோக₃முமில்லையென்று ஸித்₃த₄மன்றோ; தனித்துச் சொல்லவேணுமோ? என்ன அருளிச்செய்கிறார் (விது₃ராதி₃களித்யாதி₃) d, f, m 'கோரக்ஷணம் ஜாத்யுசிதத₄ர்மமன்றோ; அது ஸாத₄னமாகாதோ?' என்ன ஸாமாந்யேந அநுஷ்டா₂தி₃ கோரக்ஷணம் பண்ணுகையன்றியே ஸ்வதே₃ஹ போஷணார்த்த₂மாகக் கேவலம் கறவைகளைப் பின்செல்லுகையாலே ஸாத₄னமாகாதென்று க்₃ரந்த₂ாத்₃ப₃ஹிஶ்ஶங்காபரிஹாரங்கள் கண்டுகொள்வது. p "அறிவொன்றும்" என்கிற 'ச' ஶப்₃த₃த்தாலே ப₄க்தியைக்காட்டுகிறது. u "கர்மத்தைப்போலே ஜ்ஞாநம் ஜந்மாந்தரத்தேயுண்டாய், இப்போது ப₄க்தியுண்டாகக் கூடாதோ? ப₄க்தியில்லை என்பானென்? என்ன அருளிச்செய்கிறார் (ப₄க்தியில்லையித்யாதி₃)

ஜ்ஞாநவிஶேஷமாகையாலே. இவர்களல்மாப்பு v ப4க்தியன்றோ? என்னில்:— அது ஸ்வரூபமாகையாலே உபாயமாக நினையார்கள். ஆக, இத்தால்—கர்ம ஜ்ஞாந ப4க்திகளில்லை என்கை. w 1. 'அஹமஸ்ம்யபராத4நாமாலய:'' A ''நோற்ற நோன்பிலேன்'' இத்யாதி3. B ''குளித்து மூன்று'' 2. ''ந த4ர்மநிஷ்டோ2ஸ்மி'' இத்யாதி3. இவையன்றோ அறிவுடையார் வார்த்தை; அவர்களோடு ஒத்திருந்திகோ ளென்ன — x (ஆய்க்குலம்) y அறிவுண்டென்று ஶங்கிக்கவொண்ணாத குலம். z கீழ்ச் சொன்ன உபாயஹாநி தோ3ஷமாகாதே கு3ணமாம்படியான ஜந்மம்; a எங்கள் ஜந் மத்தைக் கண்டுவைத்து அறிவுண்டு என்று சொல்லுகிற நீ அறிவுகேடனித்தனை.

b 'ஆனால் b2 விடுமத்தனையோ?' என்ன, c (உன்தன்னை இத்யாதி3) d 'பேற் றுக்கு உடலான புண்யமில்லாதார் இழக்குமத்தனையன்றோ?' என்ன, e அங்ஙன் சொல்லலாமோ எங்களை? f புண்யத்துக்குச் f2 சோறிட்டு வளர்க்கிறவர்களன்றோ, g (உன்தன்னை) h 3. 'க்ருஷ்ணம் த4ர்மம் h2 ஸநாதநம்'' இறே; i 4. ''உபாயோபே பத்வே ததி3ஹ தவ தத்த்வம்'' என்னும்படியான உன்னை. j (பிறவி பெறுந்தனை)

பெ. அ. ப4க்திகார்யமன்றோ என்றபடி. w, x மேலுக்கு அவதாரிகை அருளிச்செய்கிறார் (அஹ மஸ்மி இத்யாதி3) z தாத்பர்யாந்தரம் அருளிச்செய்கிறார் (கீழ்ச்சொன்ன இத்யாதி3) y, a ''பூர்வ தாத்பர்ய விவரணம் (எங்கள் இத்யாதி3) இத்தால் — நாங்கள் சொன்னது ஸ்வாபா4விகம்! 1. ''அஹமஸ்மி'' இத்யாதி3யால் பெரியோர்கள் சொன்னது நைச்யாநுஸந்தா4நமாத்ரமென்றபடி.

b 'ஆனால்' என்றது—த4ர்மார்ஜநாதி3களில்லாமே ஸ்வாபா4விகமானாலென்றபடி. b2 விடு மத்தனை — ப்ராப்யத்தில் ஆசை விடுமத்தனை. b, d ''ஆனால்'' இத்யாதி3யை விவரிக்கிறார் (பேற்றுக்கு இத்யாதி3) பேற்றுக்கடியான ஸாத4நம் ஒன்றுமில்லாதார் ப்ராப்யத்தை இழக்கு மித்தனையன்றோ? என்றபடி, c, e, f இந்த ப்ரஶ்நத்துக்கு உத்தரமாம்படி ப்ரதீகத்துக்கு பா4வம் அருளிச்செய்கிறார் (அங்ஙன் இத்யாதி3 வாக்யத்3வயத்தாலே) f 'புண்யத்துக்கு' என்றது ஸித்3த4த4ர்மமான உனக்கு என்றபடி. f2 ''சோறு'' என்று—இங்கு ரக்ஷ்யாபேக்ஷையைச் சொல்லுகிறது. அதாவது:— ரக்ஷ்யனான சேதநனுடைய அபேக்ஷையில்லாதபோது தன் ரக்ஷகத்வஸ்வரூபஹாநி வருமென்று அவன் ரக்ஷகனுடைய அபேக்ஷையைப் பார்த்து அது பெற்றபோது த்ருப்தனாகையாலே தா4ரகமென்கை; இது ஸ்வாபா4விகார்த்த2ம். உனக்கு சாட்வர்த்த2ம் கண்டுகொள்வது. g, h, i ''தன்னை'' என்றத்தால் தோற்றும் தானான தன்மை ஸநாதநத4ர்மத்வமாய், இதுக்கு ஸம்வாத3ம் காட்டுகிறார் (உபாயோபேயேத்யாதி3)

சி. அ. கர்மமுண்டாய் ஜ்ஞானமுண்டாகவேணும் என்கிற ந்யாயமின்றியே ஜ்ஞானமுண்டான போதே ப4க்தியும் ஸித்3த4மென்று தாத்பர்யம். w, x ''ஆய்க்குலம்'' என்றதுக்கு அவதாரிகை (அஹமஸ்மி இத்யாதி3) x, y, z ''ஆய்க்குலம்'' என்றதுக்கு இரண்டு தாத்பர்யம். z இரண்டாவது (கீழ்ச்சொன்ன இத்யாதி3) y, a முந்தினதினுடைய விவரணம் (எங்கள் ஜன்மத்தை இத்யாதி3) b, d ''ஆனால் விடுமத்தனையோவென்ன'' என்கிற வாக்யத்தை விவரிக்கிறார் (பேற்றுக்குடலான இத்யாதி3) f (புண்யத்துக்குச் சோறிட்டு) என்கையாலே, அசேதனமானால் சோறு தேவையில்லையே; ஆகையால் இவர்கள் புண்யம் ஒரு பரமசேதனமென்கை. h2, i ''ஸநாதனம்'' என்னுமத்தைக் காட்டுகிறார் (உபாயோபேயத்வே இத்யாதி3) g, j, l ''உன்றன்னைப் பிறவி பெறுந்தனைப் புண்ணியம்

A திருவாய் 5-7-1. B திருமாலை 25.

k நாட்டார் ஆஶ்ரயணீயர் இருந்தவிடத்தே போய் ஆஶ்ரயிப்பர்கள்; அவர்களைப் போலேயோ நாங்கள்? ஆஶ்ரயணீயனான நீதான் நாங்களிருந்தவிடத்தே எங்களோடே ஸஜாதீயனாய் வந்து அவதரிக்கும்படியன்றோ k_2 எங்களுடைய ஏற்றம்? l (புண்ணியம் நாமுடையோம்) m 1. ''க்ருஷ்ணம் த₄ர்மம் ஸநாதநம்'' 2. ''புண்யாநாமபி புண்யோऽஸௌ'' 3. ''ராமோ விக்₃ரஹவாந் த₄ர்ம:'' என்கிற புண்யத்தைப் பற்றினவர்களன்றோ. n (நாம் n_2 உடையோம்) o ஸித்₃த₄ஸாத₄நத்தைப் பற்றினவர்களிலுங் காட்டில் இருந்தவிடத்தே சென்று ஆஶ்ரயிக்கவேண்டாதபடியான ஏற்றத்தையுடையவர்கள் நாங்கள். p நினைத்தபடி விநியோக₃ங் கொள்ளலாம்படி கைப்புகுந்த உன்னை உடையோமன்றோ?

q ''அறிவொன்றுமில்லை'' என்பது ''புண்ணியம்நாமுடையோம்'' என்பதாய்க் கொண்டு q_2 வ்யாஹதபா₄ஷணம் பண்ணுநின்றிகோளீ? என்ன, q_3 'கண்டிலையோ!

பெ. அ. g, j, k, l உன்தன்னைப் பிறவி பிறப்பிக்கத்தக்க புண்ணியத்தை நாமுடையோம் என்று மாப்₃த₃ார்த்த₂மாய், இப்படி புண்யத்தை விரோஷித்ததுக்கு ப₄ாவம் அருளிச்செய்கிறார் (நாட்டார் இத்யாதி₃) k_2 (எங்களுடைய ஏற்றம்) என்றது—எங்கள்பக்கல் உனக்கு உண்டான வாத்ஸல்யமென்றபடி; l, m ''புண்ணியம்'' என்றது — அலௌகிக ஶ்ரேயஸ்ஸாத₄நமென்று சொல்லப்பட்டதாய், க்ருஷ்ணனைத்தவிர வேறேயொன்றென்று தோன்றுமைக்காக ஸம்வாத₃பூர்வகம் தாத்பர்யம் அருளிச்செய்கிறார் (க்ருஷ்ணம் இத்யாதி₃) இது வேறென்றாகில் கர்மாதிகளொன்றுமில்லையென்றத்தோடு சேராதென்று கருத்து. n, o ''நாம்'' என்றதுக்கு வ்யாவர்த்ய பூர்வகம் தாத்பர்யம் அருளிச்செய்கிறார் (ஸித்₃தே₄த்யாதி₃) o இங்கு (ஸித்₃த₄ஸாத₄நத்தைப்பற்றினவர்கள்) என்றது — ஸ்வசா₃தஸ்வீகார நிஷ்ட₂ரை. n_2, p ''உடையோம்'' என்று அவன் இவர்கள்ஸ்வம்மாகத் தோன்றுகையை விவரிக்கிறார் (நினைத்தபடி இத்யாதி₃)

q_2 'வ்யாஹதபா₄ஷணம்' என்றதுக்குக் கருத்து — கர்மஜ்ஞாநாதிகளில்லையென்று சொல்லிவைத்து, ஸித்₃தோ₄பாயமாகிற புண்ணியம் நாமுடையோமென்று சொல்லுகை. q_2, q_3 கைம்முதலில்லாவிடில் அது கார்யகரமல்லாமையாலே புண்ணியமல்லாமையால் விருத்₃த₄மென்று வ்யாஹதபா₄ஷணம் பண்ணினிகோளென்ற க்ருஷ்ணனைக்குறித்துத் தாத்விகார்த்த₂த்தை நெஞ்சில் வைத்துக்கொண்டு வ்யாஹதபா₄ஷணத்துக்கு அடியான அறிவுகேட்டைத் தங்கள்மேலே ஆரோபித்துக்கொள்ளுகிறார்களென்று அருளிச்செய்கிறார் (கண்டிலையோ இத்யாதி₃) q_4 இவர்களுட்கருத்தை அறியாமல் நீங்கள் அறிவுகேடரானால்

சி. அ. நாமுடையோம்'' உன்னுடைய ஜன்மத்தைப் பெறும்படியான புண்யத்தை நாங்கள் உடையோம் என்றபடி. o இங்கு (ஸித்₃த₄ஸாத₄னத்தைப்பற்றினவர்கள்) என்றது ஸ்வக₃த ஸ்வீகார நிஷ்ட₂ரை. g, h, m, p ''உன்றன்னை'' என்றது உபாயபூ₄தனான உன்னை என்னுதல்; ''கோவிந்தா'' என்றத்தைக் கடாக்ஷித்து (நினைத்தபடி விநியோக₃ம் கொள்ளும்படி கைப்புகுந்த உன்னை) என்னுதல்.

q, r ''குறைவொன்றுமில்லாத'' என்றது ஸாகாங்க்ஷமாய், உத்தரப்ரத்யுத்தரமாக அருளிச்செய்கிறார் (அறிவொன்றுமில்லை என்பது இத்யாதி₃) 479 p, r, w ''அறிவொன்றுமில்லாத'' ''குறைவொன்றுமில்லாத'' என்ற பத₃த்₃வயத்தையும் கடாக்ஷித்துத் தாத்பர்யம் (இப்பாதாளத்துக்கு இத்யாதி₃)

இது தானேயன்றே அறிவுகேடு'; q1 'ஆனுல் விடுமத்தனையன்றே' என்ன; r (குறை வொன்றுமில்லாத r1 கோவிந்தா) s எங்களுக்குக் குற்றம்சொன்னேமித்தனைபோக்கி உன்னுடைய பூர்த்திக்குக் குற்றஞ் சொன்னேமோ? t ஸர்வநிரபேக்ஷனென்கை. u எங்களுடைய அறிவொன்றுமில்லாமைக்குப் போராதோ உன்னுடைய குறை வொன்றுமில்லாமை? v எங்கள் குறையாலே எங்களுக்கு இழக்கவேண்டுவது — உன்னுடைய பூர்த்தியால் ஏதேனும் குறையுண்டாகிலன்றே? என்கிருர்கள். w 'இப்பள்ளத்துக்கு அம்மேடு நிரப்பப்போராதோ? w1 இப்பாதாளத்துக்கு அப்பர் வதம் நேர்' என்கை. x எங்கள்பக்கல் ஜ்ஞாநவ்ருத்தாதி3கள் ஏதேனுமுண்டோ நாங்களிழக்கைக்கு? என்று கருத்து. இத்தால் — உபாயநைரபேக்ஷ்யம் சொல் லிற்று. y (கோவிந்தா) z நீங்கள் என்னைப் பூர்ணனுகப் பேசினபடியாலே வேண்டி யிருந்தோமாகில் செய்தல், இல்லையாகில் தவிர்தலன்றே? என்ன, a நிரபேக்ஷ மான பரமபத3த்திலே வந்தோமோ? b எங்களையொழியச் செல்லாமையாலே வந்து அவதரித்து எங்களுக்குக் கையாளாயிருக்கிற இடத்தேயன்றே நாங்கள் அபே க்ஷிக்கிறது? c இத்தால் - ஸௌலப்1யம் சொல்லுகிறது.

d 'குறைவாளர்க்குநிறைவாளர் கொடுக்கக்கடவர்களென்று ஒன்று உண்டாகி லன்றே என் பூர்த்தியும் உங்கள் அபூர்த்தியும் சொல்லுவது?' என்ன, அதுவோ? (உன்தன்னேடு உறவு) 'நீ எங்களுக்கு உறவன்றே? எங்கள் கார்யம் செய்ய வேண்டாவோ?' என்ன, — e 'அதுகொண்டோ? ஆனுல், ஒரு குடநீரோடே போகி

பெ.அ. ப்ராப்யத்திலாசையை விடுங்கோளென்னும்ஶ்ரீக்ருஷ்ணுபி4ப்ராயத்தை அருளிச்செய்கிருர் (ஆனுல் இத்யாதி3) r, s, t தான் கார்யம் செய்யும்போது ஸஹாயஸாபேக்ஷனும்படி ஜ்ஞாந ஶக்த்யாதி3களில் குறையில்லாதவனென்று ஶப்3த3ார்த்த2ம் திருவுள்ளம்பற்றி, இத்தால் — உபாயாந்தர நைரபேக்ஷ்யம் ப2லிக்கையால் வ்யாஹதமென்னும் ஶங்கை பரிஹ்ருதமென்று தாத்பர்யம் அருளிச்செய்கிருர் (எங்களுக்கு இத்யாதி3 வாக்யத்3வயத்தாலே) நாங்கள் எங்கள்பக்கல் அறிவொன்றுமில்லாமையையும் சொல்லி உன்தன்னை ஸஹாயஸாபேக்ஷமான புண்ணியமென்று சொல்லிலன்றே இரண்டு வார்த்தையும் வ்யாஹதமாவது; நீதானே யன்றே உங்கள்பக்கல் கைம்முதலில்லாமையாலே ஸித்3தோ4பாயம் கார்யகரமன்றென்று புண்யமாகாமையால் வ்யாஹதமென்ருயித்தனை; நாங்களானுல் ஸர்வநிரபேக்ஷனென்றே சொன்னேமாகையாலே வ்யாஹதமன்றென்று கருத்து, u, v, w நான் பூர்ணனுய் எத்தனை யேனும் நிரபேக்ஷனேயாகிலும் என்பக்கல் நின்று பேற்றுக்கு இழவில்லாமையை எத்தால் அத்4யவஸித்திகோள் என்ன அருளிச்செய்கிருர் (எங்களுடைய இத்யாதி3 வாக்யத்ரயத் தாலே) x பூர்த்தியில் குறையில்லாதாப்போலே தங்கள்பக்கல் அறிவில்லாமையிலும் குறையில்லையென்கிருர்கள் (எங்கள் இத்யாதி3) y... c "கோவிந்தா" என்றதுக்கு ஶங்கா பரிஹாரமுகே2ந தாத்பர்யாந்தரம் அருளிச்செய்கிருர் (நீங்கள் இத்யாதி3 வாக்ய சதுஷ்டயத்தாலே)

d நான் ஸௌலப்1யத்தால் உங்களுக்குக் கையாளாயிருந்தேனேயாகிலும் பூர்த்தியையும் அபூர்த்தியையுமிட்டு என்னுடனே வழக்குப்பேச நிமித்தமேதென்னும் ஶங்கையை அநு வதி3க்கிருர் (குறைவாளர்க்கு இத்யாதி3) e, f "ஒழிக்க ஒழியாது" என்றதுக்கு ப்ரஸக்தி யைக் காட்டாநின்றுகொண்டு ப்ரஶ்நப்ரதிவசநருபேண தாத்பர்யம் அருளிச்செய்கிருர் (அது

றது' என்ன, — f (உன்தன்னோடு f2 உறவேல் f3 நமக்கு இங்கு ஒழிக்க ஒழியாது) உன்னோடு உண்டான ஸம்ப3ந்த4ம் உன்னாலும் விடவொண்ணாது, எங்களாலும் விடவொண்ணாது, f4 இருவருங்கூட க்ருதஸங்கேதரானாலும் விடவொண்ணாது. g 'இப்படி சொல்லுகிறது என்ன உரப்பு?' என்ன; h 'A "நானுன்னையன்றி யிலேன் கண்டாய் நாரணனே! நீ என்னையன்றியிலை" என்ற ப்ரமாணத்தைக் கொண்டு' என்ன; i 'அவர்கள் உங்களைப் பெற்றவர்களன்றோ?' என்ன; 'ஆனால் i2 நீ எங்கள் கையில் தந்த i3 மூலப்ரமாணத்தில் i4 முதலெழுத்தைப் பார்த்துக்கொள்ளாய்' என்கிறார்கள்; அதாவது - "நாராயணனே நமக்கே பறைதருவான்" (1) என்று அடியிலே சொன்னோம் என்றபடி. நீ ஸர்வப்ரகார பரிபூர்ணனாகையாலே நாங்கள் நித்யஸாந்நித்4யஸாபேக்ஷராயிருக்கிற உறவு என்றுமாம். j த3யாபூர்ண னான உன்னோடு த3யநீயதயா பூர்ணைகளான எங்களுக்கு உண்டான உறவு என்றுமாம்.

(அறியாத இத்யாதி3) k கீழ்த் தாங்கள் k2 நெருக்கின அதுக்கு க்ஷாமணம் பண்ணுகிறார்கள். l (அறியாத) m அநவதா4நத்தாலே வந்த அஜ்ஞாநம். n (பிள்ளைகள்) o பா3ல்யத்தாலே வந்த அஜ்ஞாநம். p (அன்பு) q ப்ரேமத்தாலே வந்த அஜ்ஞானம். இந்த ஹேதுக்களால் வந்த r அறியாத்தனம் பொறுக்கவேணும்.

பெ.அ. கொண்டோ இத்யாதி3) f2, g' உறவு" என்று ஸாமாந்யேந சொன்னத்தை, விசேஷித்து ப்ரமாணமுகே2ந நிர்த்3தா4ரிக்கைக்காக ப்ரஶ்நத்தைக் கிளப்புகிறார் (இப்படி இத்யாதி3) h அப்ருத2க்ஸித்3த4 ப்ரகாரப்ரகாரிபா4வத்தைத்திருவுள்ளம்பற்றி ப்ரமாணமுகே2ந உத்தரம் காட்டுகிறார் (நானுன்னை இத்யாதி3) i2 (நீ எங்கள் கையில் தந்த) என்றது - ஆசார்ய ரூபனாய்த் தந்த என்றபடி. j ரக்ஷ்யரக்ஷகபா4வ ஸம்ப3ந்த4ாந்தரத்தையிட்டுத் தாத்பர்யாந்தரம் அருளிச்செய்கிறார் (த3யேத்யாதி3) k2 (நெருக்கின அதுக்கு) என்றதுக்கு— "உறவேல் நமக்கிங்கொழிக்கவொழியாது" என்று அவிநாபூ4தஸம்ப3ந்த4ம் சொல்லுகை கையால் அதுக்கு வாசகமான திருநாமம் ஸ்ம்ருதமாய், அத்தாலே பரத்வத்தைச் சொன்ன துக்கு என்று கருத்து. r (அறியாத்தனம்) என்றது — அத்தால் வந்த சிறுபேரழைக்கை யைச் சொல்லுகிறது.

சி. அ. h (நானுன்னையன்றியிலேன்) ஶரீரம் ஶரீரியை விடாது; ஶரீரஶரீரிபா4வஸம்ப3ந்த4 மாதல், ரக்ஷ்யரக்ஷகபா4வஸம்ப3ந்த4மாதல். j இத்தைப் ப2விதமாக அருளிச்செய்கிறார் மேலே (த3யாபூர்ணேத்யாதி3) f3, f4 "நமக்கு" என்ற த்3விவசனத்துக்குத் தாத்பர்யம் (இருவரும் கூட க்ருதஸங்கேதிகளானாலுமித்யாதி3) f4, g, h இத்தால் ஹார்த்தபா4வத்தை அருளிச்செய்கிறார் (இப்படி சொல்லுகிறதித்யாதி3) i (அவர்கள் உங்களைப்பெற்றவர் களன்றோ) என்றது — சூடிக்கொடுத்த நாச்சியார் ஆழ்வார்கள் என்றிவர்களைப்பற்ற. i3 (மூலப்ரமாணம்) திருமந்த்ரம். திருமந்த்ரமென்றது "உத்தமன் பேர் பாடி" (3) என்ற இடத்தில் ஸ்பு2டம். i4 (முதலெழுத்து) ப்ரணவம். k (கீழ்த் தாங்கள் நெருக்கினதுக்கு, க்ஷாமணம் பண்ணுகிறார்கள்) என்றது — "பிறவிபெறுந்தனை" என்று கீழ் தாங்கள் பண்ணின ப்ரபத்திக்கு க்ஷாமணம் பண்ணுகிறார்கள் என்றபடி. 1. "த்வமேவ மாதா ச பிதா த்வமேவ" என்று எம்பெருமானார் க்ஷாமணம் பண்ணினாப்போலே.

A நான்-திருவ 7

s 1. "மயா ப்ரமாத₃ாத் ப்ரணயேந வாபி" என்னக்கடவதிறே. ப்ரேமாந்த₄ரைக் குற்றங்கொள்ளுகையாவது — ஒருபடுக்கையிலேயிருந்து கால்தாக்கிற்று கைதாக்கிற்று என்கையிறே. t (உன்தன்னை இத்யாதி₃) u கோ₃ாவிந்த₃ாபி₄ஷேகம் பண்ணின பின்பு முதல்திருநாமஞ் சொல்லுகை குற்றமிறே. "நாராயணன்" (1) என்றூர்கள் கீழ்; நீர்மைஸம்பாதி₃க்கப் போந்தவிடத்தே மேன்மைசொல்லுகை குற்றமிறே.

v (இறைவா) w தன்கைகால் தப்புச்செய்ததென்று பொடிய விரகு உண்டோ? x உடைமையையிழக்கை உடையவனிழவன்றோ? (இறைவா) y *A* "பிழைப்பராகிலும் தம்மடியார் சொற்பொறுப்பது பெரியோர் கடனன்றே". z ஐயர் தடுக்கின் கீழேயிருந்து கேட்டறியாயே? a நீ இறைவனுகைக்கும் சீறுகைக்கும் என்ன சேர்த்தியுண்டு? b (நீதாராய் பறை) c விலக்காமை பார்த்திருக்கும் நீ எங்கள் அபேக்ஷிதம் செய்யாய். 28.

பெ. அ. v "இறைவா" என்றத்துக்கு இரண்டு அர்த்த₂ம்—ஸ்வாமியென்றும் பெரியோனென்றும்; w, x முந்தினது—(தன்கை இத்யாதி₃ வாக்யத்₃வயம்.) y, z, a இரண்டாவது—(பிழைப்பர் இத்யாதி₃ வாக்யத்ரயம்) y பிழை — தப்பு. z 'ஐயர்தடுக்கு' என்றது—பள்ளிக்கூடத்தில் வாத்யாரிருக்கும் தடுக்கு என்றபடி, இத்தால்—பெரியோர்கள் ஸஹவாஸமில்லையோ? என்று கருத்து. a இவ்வர்த்த₂த்₃வயத்துக்கும் சேரப் ப₂லித்த தாத்பர்யம் அருளிச்செய்கிறூர் (நீ இறைவனுகைக்கும் இத்யாதி₃) 482 y, b, c "கோவிந்தா" என்ற பத₃த்தைக் கடாக்ஷித்து "நீ" என்றதுக்கு ப₄ாவம் அருளிச்செய்கிறூர் (விலக்காமை இத்யாதி₃) இத்தால் — அத்₃வேஷமே வ்யாஜமாக ரக்ஷிக்கும் நீ எங்களாபி₄முக்₂யத்தை வ்யாஜமாக்கிக்கொண்டு தரவேணுமென்று கருத்து. 28.

சி. அ. l, n, p, s "அறியாத பிள்ளைகளோம் அன்பினுல்" என்ற மூன்றுக்கும் ப்ரமாணம் "மயாப₃ாலேந ப்ரமாத₃ாத் ப்ரணயேந" என்று. u இடைச்சிகள் என்ற அந்யாபதே₃ஶத்துக்குச் சேர (கோ₃ாவிந்த₃ாபி₄ஷேகம் இத்யாதி₃) t "சிறு பேரழைத்தனவும்" என்கிற 'ச' ஶப்₃த₃த்தாலே தாங்கள் அவனை வெறுத்த வெறுப்புகளும் தோற்றுகிறது. அவைகளுக்கும் க்ஷாமணம் பண்ணுகிறூர்கள் என்று கண்டுகொள்வது.

v,w,y "இறைவா" — ஸ்வாமி என்னுதல்; பெரியோன் என்னுதல்; ஆக "இறைவா" என்றதுக்கு இரண்டு தாத்பர்யம். w ஶரீர ஶரீரி ப₄ாவத்தைப்பற்ற (தன்கைகாலித்யாதி₃) x ஸ்வஸ்வாமி ப₄ாவத்தைப்பற்ற (உடைமையையிழக்கையித்யாதி₃) z (ஐயர் தடுக்கின் கீழே) என்றது பெரியாழ்வார் தடுக்கின்கீழிருந்து என்றபடி. y, z இது A "பிழைப்பராகிலும்" என்றதுக்குத் தாத்பர்யம். பெரியாழ்வார் உன்கையிலே எழுந்தருளியிருக்க அவர் ஸன்னிதி₄யிலே கேட்டறியாயோ? என்கிறூர்கள். 28.

A பெரியாழ் திரு 5-1-2

ஆறுயிரப்படி — இருபத்தெட்டாம் பாட்டு

அவ:— இருபத்தெட்டாம்பாட்டு. ''மார்கழி நீராடுவான்'' (26) என்று நோன்பை ப்ரஸங்கி3த்து அதுக்கு உபகரணங்களாயிருப்பன ஶங்கா2ங்கள் முதலானவற்றையும், ''சூடகமே தோள்வளையே'' (27) என்று வ்ரதம் தலைக்கட்டினால் அலங்கரிக்கைக்கும் உடுக்கைக்கும் உண்கைக்கும் வேண்டுவனவாயிருப்பன சில உபகரணங்களையும், அவனுக்கும் தங்களுக்கும் அகவாயிலே சில நிழலெழாநிற்க, நாட்டுக்கு மேலெழுந்தன சில அபேக்ஷித்தார்களாய் நின்றார்கள் — கீழிரண்டு பாட்டிலும். A ''அணியாய்ச்சியர் சிந்தையுள் குழகனார்'' என்று இவர்கள் நெஞ்சிலே கலக்குமவனாகையாலே, அவன் ''உங்கள் அபி4ஸந்தி4 இவ்வளவென்று தோற்றியிருந்ததில்லை; நீங்கள் சொன்னவையும் இன்னம் மேல் சொல்லுமவையுமுண்டாகிலும் நாம் தருமிடத்தில் நீங்கள் நின்ற நிலைதன்னை அறிந்துகொள்ளவேணும்; பேறு உங்களதான பின்பு நீங்களும் சிறிது யத்நித்துவைக்கவேணும்; அதுக்குடலாக நீங்களநுஷ்டி2த்த உபாயமேதேனுமுண்டோ?'' என்ன; ''எங்களளவு கண்டாய்க்கு 'சில ஸாத4நங்களுண்டோ' என்று சொல்லும்படி இருந்ததோ?'' என்று தங்கள் ஸ்வரூபமிருந்தபடியை அறிவித்து, கேவலம் த3யாவிஷயமென்னுமிடத்தைத் திருவுள்ளம்பற்றி, நீ எங்கள் காரியஞ்செய்யவேண்டுமென்று தங்கள் உபாய ஶூந்யதையை விண்ணப்பஞ்செய்கிறார்கள் இப்பாட்டில். 'போற்றியாம்வந்தோம்''(21) ''எம்மேல்விழியாவோ'' (22) ''உன்னையருத்தித்து வந்தோம்'' (25) என்று தொடங்கி ப்ராப்யருசியை ஆவிஷ்கரித்தார்கள் - கீழ்; அந்த ப்ராப்யத்தைப் பெறுகைக்குடலாகத் தங்களுடைய ஆகிஞ்சந்யத்தையும் அவனுடைய உபாயபா4வத்தையும் சொல்லுகிறார்கள்-இதில். ''யாம் வந்த காரியமாராய்ந்தருள்'' (23) என்றவாறே, வந்த வருத்தங்களை ஆராயாதே, அகவாயில் ஏதேனும் ஸாத4நாம்ஶங்களாய்க் கிடப்பன சிலவுண்டோ? என்று ஆராய இழிந்தான்; B நின்னருளே புரிந்திருக்கிற எங்களுக்கு எடுத்துக் கழிக்கலாம்படியும் சிலவுண்டென்றிருந்தாயோ? 'இரங்கு'' (24) என்றும், ''அருள்'' (26) என்றும் நாங்கள் அபேக்ஷித்த அருளுக்கு ப்ரதிப3ந்த4கமாய்க் கிடப்பன ஒன்றுமில்லையே என்று ஸர்வஜ்ஞனறிய ஒன்றில்லாமையை யாத2ார்த்2யேந அறிவிக்கிறார்கள்.

ஸித்3தோ4பாயஸ்வீகாரம் பண்ணுமதி4காரிகளுக்குப் பேற்றுக்குக் கைம்முதலாயிருப்பதொரு ஸத்கர்மமில்லையென்கையும், மேலும் யோக்3யதையில்லை என்கைக்காகத் தங்களுடைய நிகர்ஷாநுஸந்த4ாநமும், மூலஸுக்ருதமான ஈஶ்வரனுடைய கு3ணபூர்த்தியை அநுஸந்தி4க்கையும், ஸம்ப3ந்த4ஜ்ஞாநமும், பூர்வாபராத4ங்களுக்கு க்ஷாமணம் பண்ணுகையும், உபாயபூ4தனான ஈஶ்வரன்பக்கலிலே ப்ராப்யத்தை அபேக்ஷிக்கையும், இவை ஆறும் அதி4காராங்க3ங்களாகையாலே,

---

A நாச்-திரு 4-10, B பெரியாழ் திரு 5-4-1.

A "நோற்றநோன்பிலேன்" B "குறிகொளந்தணமை தன்னை யொளித்திட்டேன்" C "குலங்களாய ஈரிரண்டிலொன்றிலும் பிறந்திலேன்" D "நலந்தானொன்று மிலேன் நல்லதோரறஞ் செய்துமிலேன்" "த₄ர்மநிஷ்டை₂யில்லை" என்று ஸத்கர்ம ராஹித்யத்தைச் சொல்லுவார்: 1 "ராவணோ நாம"—"ஜக₃த்திலே பேர்படைக்கும் படி பரஹிம்ஸையிலே அதிரநடத்துவதொரு பேர்மாத்ரமாய்ப் போகாமே, ஸர்வ விஷயமாக வழிகெட நடந்து பரஹிம்ஸையே யாத்ரையாயிருப்பதொரு ஜந்மமாய், மேலும் திருத்தவொண்ணாதபடி நியாம்யனன்றிக்கேயிருப்பானொரு தண்ணியனுக்கு ஶேஷபூ₄தனாய், அவனாலே தூ₃ஷிதமான உத₃ரத்திலே சிரகாலம் வாஸநை பண்ணிப் பிறந்து முறுகல்தனத்தில் அவன் என்னைக்கொண்டு நடத்த அநீதிகளில் நடந்து, அதில் அவனிலுங் காட்டில் ப்ரகாஶமுடையனாயிருப்பானொருவன் என்று நிகர்ஷஞ் சொல்லுவார்; E "பொறுத்தேன் புன்சொல் நெஞ்சில்" என்றும், F "எப்பாவம் பலவுமிவையேசெய்து" என்றும், G "மனத்திலோர் தூய்மையில்லை" என்றும் நிந்தி₃த கர்மபூ₄யஸ்தைசொல்லி, மேலும் யோக்₃யதை இல்லையென்பார்; A "அரவினணையம் மானே" B "நம்பீ கடல்வண்ணா" H "மாயனே எங்கள் மாதவனே" என்றும் - 2. "ஶரண்ய" என்பாராய்க்கொண்டு ஈஶ்வரகு₃ணபூர்த்தியை அநுஸந்தி₄ப்பார்; I "உன்னடியனேனும் வந்து" என்றும், J "புகலொன்றில்லா அடியேன்" என்றும் - ஸம்ப₃ந்தா₄நுஸந்தா₄நம் பண்ணுவார்; K "நாயினேன் செய்த குற்றம் நற்றமாகவேகொள்" என்றும், 3. "மத்₃வ்ருத்தமசிந்தயித்வா ப்ரஸீத₃" 4. "ஸர்வாந ஶேஷத: க்ஷமஸ்வ" என்றும் - பூர்வாபராத₄த்துக்கு க்ஷாமணம் பண்ணுவார்; L "சன்மம் களையாய்" M "உன்னடிசேர் வண்ணமருளாய்" என்று - ப்ராப்யத்தை உபாயபூ₄தனை நீயே தரவேணுமென்று அபேக்ஷிப்பாராயிறே அதி₄காரிகளிருப்பது. ஆகையாலே இவர்களும் தங்களுடைய ஆகிஞ்சந்யத்தையும் அயோக்₃யதையையும் ஆவிஷ்கரித்து, உபாயபூர்த்தியையும் தங்கள் ப்ராப்தியையும் முன்னிட்டு, கீழ்ச் சொன்னவற்றுக்கெல்லாம் அநுதபித்து க்ஷமைகொண்டு, எங்கள் ப்ராப்யஸித்₃தி₄க்கு நீயே உபாயமாகவேணும் என்று அபேக்ஷிக்கிறார்கள். கார்ய நிர்ணயவேளை யாகையாலும் ஸர்வஜ்ஞன் ஸந்நிதி₄யாகையாலும் உள்ளபடி சொல்லித் தீர விட்டுக்கொள்ளாதபோது புரையறாதிறே.

நித₃ாநஜ்ஞனான பி₄ஷக்கின் முன்பு வ்யாதி₄க்₃ரஸ்தன் தான் பண்ணின அபத்₂ யங்களைச் சொல்லி அந்த வ்யாதி₄யைத் தீர்த்துக்கொள்ளுமாபோலே, ஸ்வதோ₃ஷத்தை ஆவிஷ்கரித்து க்ஷாமணம் பண்ணவேண்டியிறே ப்ரபந்நர்க்கிருப்பது. புறம்பு, அந்த வ்யாதி₄க்கு நிமித்தமும், பரிஹாரமும், பரிஹாரம் பண்ணும் பி₄ஷக்கும், பே₄ஷ

A திருவாய் 5-7-1, B திருமாலை 25, C திருச்சந்த 90, D பெரிய திரு 1-9-4 E பெரிய திரு 6-2-1, F பெரிய திரு 1-9-5, G திருமாலை 30, H பெரிய திரு 1-9-9 I பெரிய திரு 5-8-3, J திருவாய் 6-10-10, K திருச்சந்த 111, L திருவாய் 5-8-7 M திருவாய் 6-10-2.

ஜமும், பத்₂யமும், வ்யாதி₄ ஶமித்தால் பு₄ஜிக்கும் போ₄க₃மும் பே₄தி₃த்திருக்கும்; இங்கு வந்தால் அப்படியன்று; A ''வேவாரா வேட்கைநோய்'' என்று — ப்ரேம வ்யாதி₄க்கு நிமித்தமும் தானுய், ''மாலே மணிவண்ணு'' (26) என்கிற க்ருஷ்ணன் தான் பரிஹாரம் பண்ணும் மருத்துவனுமாய், B ''ஆயர்₃கொழுந்து மருந்தாம்'' என்று பே₄ஷஜமும் தானுய், கொழுந்தில் கிழங்கு பத்₂யமுமாய், நோய்விட்டால் பு₄ஜிக்குமதுவும் C ''எங்களமுது'' என்கிறபடியே க்ருஷ்ணன் தானுயிறே இருப்பது. D ''மருந்தும் — அமுதமும்தானே'' என்று — அம்ருதம் ஔஷத₄மாம் படி இருக்கிறதிறே. வ்யாதி₄க்₃ரஸ்தர் ''மருந்து'' என்றிருப்பர்கள்; வ்யாதி₄ ரஹிதர் ''அமுதம்'' என்றிருப்பர்கள்; இங்குள்ளார் E ''நோய்களறுக்கும் மருந்து'' என்றிருப்பர்கள்; அங்குள்ளார் F ''போக மகிழ்ச்சிக்கு மருந்து'' என் றிருப்பர்கள். நோயில்லாதானொருவனுமே தன்னை மருந்து என்று அறியான்; G ''தேனிலினிய பிரானே - அருமருந்தாவதறியாய்'' என்னக்கடவதிறே. இப்படி ப்ரப₃லமாயிருப்பதொரு ஔஷத₄ம் பெற்றால் கடுகப் பரிக்₃ரஹித்துக்கொள்ள வேண்டு மாகையாலே, ''ஶு₂த்₃த₄ப₃ாவராய் உன்னுலல்லது செல்லாதாரைப்போலே எங்களை நிருபியாதே திருமுன்பே நின்று சொன்ன வார்த்தையைப் பொறுத்தருள வேணும்'' என்று க்ஷாமணங் கொள்ளுகிறுர்கள். உபசாரபு₃த்₃த்₄யா பண்ணும் அபசாரங் களையும் க்ஷமிப்பானொருவனுகையாலேயிறே அபத்₂யஸஹௌஷத₄மென்றது. H நச்சுமாமருந்தமிறே.

''இப்போதேயெம்மை நீராட்டு'' (20) என்று — ஆஶு₂காரியான ஔஷத₄ மாகையாலே அப்போதே குளித்து உண்ணப்பண்ணுமிறே. ஆகையாலே கண் ணழிவற்ற ப்ராபகஸ்வீகாரம் பண்ணுகிறுர்கள். ப்ராபகஸ்வீகாரந்தான் ததி₃தரஸர் வோபாயத்யாக₃ பூர்வகமாயாய்த்திருப்பது; அவை நின்றநின்ற அளவுகளுக்கிடா யிருக்கும். அவற்றில் அதி₄கரிக்கைக்கு அஶக்தனுனவன் ''மாட்டேன்'' என்னும்; அதி₄கரித்தே அப்ராப்தியை உணர்ந்தவன் ''விட்டேன்'' என்னும்; அறிந்து அதி₄ கரியாதவன் ''அவை எனக்கில்லை'' என்னும்; அவை அறியாதவன் ருசிவாஸனை களும் இல்லாதவனுகையாலே தான் பூர்ணுதி₄காரி என்னுமிடத்தைக் காட்டிரு ளுகிறன். 1. ''ந ச ஸாமர்த்₂யவாந்'' என்பாருமுண்டு. 2. ''ஸந்த்யஜ்ய'' என்பாருமுண்டு. I ''நோற்றநோன்பிலேன்'' என்பாருமுண்டு. J ''மற்றே லொன்றறியேன்'' என்பாருமுண்டு. ஆகையாலிறே உபாயம் ஸர்வாதி₄காரமா கிறது உபாயாந்தரமுடையவனுக்கு அவற்றை விடவேண்டுவானென்னென்னில்; ப₄க₃வத்₃வ்யதிரிக்தமாயிருப்பதொன்று உபாயமாகமாட்டாமையாலே. அவையுண் டானுலும் இவன்கை பார்த்திருக்கவேணுமிறே; அவை அஶக்யக்ரியையென்று மீளுதல், ஸ்வரூபத்தை உணர்ந்து மீளுதலித்தனை; அவை உடையவர்கள் விடுவதும், இல்லாதவர்கள் இல்லையென்று அறிவிக்கையுமாயிறேயிருப்பது. அதில்

A திருவாய் 2-1-10, B திருவாய் 1-7-2, C பெரியாழ் திரு 2-3-11, D மூன் திருவ 4
E திருவாய் 9-3-3, F திருவாய் 9-3-4, G பெரியாழ் திரு 2-7-1, H திருவாய் 3-4-5
I திருவாய் 5-7-1, J பெரிய திரு 1-9-9.

இவர்கள்தான் எங்களுக்கு த்யாஜ்யாந்தரமில்லை என்கிறார்கள். 'மஞ்சனக் கொட்டும், மேல் சங்கும், போற்றவும் புகழவும் பகல்விளக்குப்பிடிக்கையும், கொடி யெடுக்கையும் மேற்கட்டிகட்டுகையும், ஆபரணங்கள் பூண்கையும், உடுக்கை உடுக்கையும் அடுகுவளமெடுக்கையும் இவையெல்லாம் அதிசயித புண்யருடைய வரிசையிறே; க்ஷுத்ரமான ராஜபோகமன்றே நீங்கள் நினைக்கிறது; *A* "வானிளவரசு" நம்மோடே கூடியிருந்து குளிர்ந்து உபயவிபூத்யைஶ்வர்யத்தையும் புஜிக்கும்போது ஜந்மாந்தர ஸஹஸ்ரங்களிலே தபோஜ்ஞாநஸமாதிகளாலே விளைந்த புண்யபலமாய் வரவேணும். அப்படிக்கு நீங்கள் ஏதேனும் செய்ததுண்டோ?' என்ன; சொல்லு கிறார்கள்.

வ்யா:— (கறவைகள் பின்சென்று) ஸாங்காத்யயநம் பண்ணி, அர்த்த ஜ்ஞாநம் பிறந்து, விஹிதகர்மங்களை அநுஷ்டித்து, விரோதிபாபக்ஷயம் பிறந்து ஶுத்தபாவனாய், ஜிதேந்த்ரியனாய், விஷயங்களினின்றும் ப்ரத்யாஹ்ருதமான மநஸ்ஸை ஆத்மப்ரவணமாக்கி, ஆத்மயோகம் கைவந்து, அந்தர்யாமியளவும் சென்று, அவனுடைய ஸ்வரூபாதிகளை ஶ்ரவணமநநங்கள் பண்ணி, அர்ச்சந ப்ரணமாதி பூர்வகமான நிரந்தரத்யாநத்தைப் பண்ணி, இப்படி திரண்ட ஸுக்ரு தத்தாலே உன்னைப் பெறும் அந்த யோகத்தில் அந்வயிப்பதாகவிறே வேதாந் தங்களில் சொல்லுகிறது; இந்த தர்ஶநஸமாநாகாரமான நிரந்தர ஸ்ம்ருதிக்கு விஷயமான பகவத்ஸ்வரூபஜ்ஞாநத்துக்குக் காரணமான ஆத்மாவலோகந ஹேது வான ஜிதேந்த்ரியத்வத்துக்கு மூலமான பாபக்ஷயஹேதுவான விஹிதகர்மாநுஷ் டாநத்துக்கு நிமித்தமான அர்த்தஜ்ஞாநத்துக்கு ஸாதநமான ஸாங்காத்யயநம் குருகுலவாஸ ஸாபேக்ஷமாயிறே இருப்பது. அதுக்கடியாக நாங்கள் குருகுலவாஸம் பண்ணினபடியைக் கேட்டருளலாகாதோ? என்கிறார்கள் — (கறவைகள் பின்சென்று) இவர்கள் ஸேவித்த ஆசார்யர்களிருக்கிறபடி. அபிஜந வித்யா வ்ருத்தங்கள் மூன்றும் அவதாதமாயிருப்பாரையிறே ஸேவ்யராகச் சொல்லுகிறது. திர்யக்ஜந்ம மானபடியாலே பிறவியும் விபரீதமாய், ஜ்ஞாநஹீநரை பஶுப்ராயரென்னும்படி ஜ்ஞாநமுமின்றிக்கே, துராசாரரை ந்ருபஶுக்களென்னும்படியாகவும், பஶுஸமரென் னும்படியாகவும் வ்ருத்தஹீநங்களுமானவற்றையிறே நாங்கள் ஆசார்யர்களாக ப்ரதிபத்தி பண்ணுவது. பஹுஶ்ருதராகையாலே ஜ்ஞாநவ்ருத்தருமாய், ஜ்ஞாந வ்ருத்தர் பலர் நெடுங்காலம் ஸேவிக்கைக்கும் வீதராகராகைக்கும் வயோவ்ருத்த ரூபமாய், ஜ்ஞாநாநுரூபமான ஶீலத்தாலும் பழுத்து ப்ரஹ்மவாதிகளாம்படி தத்வ தர்ஶிகளுமாய், விபரீதஞ்சொல்லும் பாஹ்யகுத்ருஷ்டிகளாகிற பரரை ப்ரமாணஶர (த)ங்களாலே வென்று பகவந்மநநபரராய், கர்த்தவ்யங்கள் சோராமல் அநுஷ்டித்து ஒரு ப்ரஹ்ம நிஷ்டராயிருப்பாரை ஆசார்யாநுவர்த்தநத்தைச் சொல்லுகிற ஶாஸ் த்ரங்களில் சொன்ன ப்ரணிபாதாபிவாதந பரிப்ரஶ்ந ஸேவைகளில் ஒன்றுங்

A பெரியாழ் திரு 3-6-3

குறையாதபடி அநுஷ்டித்துக் கொண்டிறே அறிவுடையார் போருவது; நாங்கள் கறவைகளை அநுவர்த்தித்தோம்; அதுக்குறுப்பாக A உண்ணும் நாளுமின்றிக்கே உறக்கமுமின்றிக்கே பயாநாமபஹாரிியை அண்டைகொண்டு அபயங்களுதராய் B இளையவர் கலவியின் திறத்தை நாணினவர்களையிறே அநுவர்த்தநீயராக ஶாஸ்த்ரம் சொல்லுவது; ஆஹார நித்ரா பய மைதுநங்களில் அநியதங்களாயிருக்கும் பதார்த்தங்களை ஆசார்யர்களாக வரித்தோம்; இது எங்களுடைய வ்ருத்தஸேவையிருந்தபடி. (கறவைகள் பின்சென்று) அறிவுகேட்டுக்குத் தலையான கன்றுகாலிகள் முன்னே போக, அவற்றின் பின்னே சென்ருய்த்து இத்தனைகாலமும் திரிந்தது. எங்களைப் பார்த்தால் பசுக்களும் வஸிஷ்டபராஶராதிகள் கோடியிலேயாய், எங்கள் இளிம்பு கண்டு சிரித்து, எங்களார்ஜவத்தை அநுகரித்து அவை வழிகாட்ட அவற்றின் பின்னே திரிந்தோம் சிலர். ''காலிகள்பின் சென்று'' என்னுதே, ''கறவைகள் பின்சென்று'' என்றது — தர்மபுத்த்யா ரக்ஷித்ததன்று, ப்ரயோஜந புத்த்யா செய்தது என்கைக்காக. எருதுகள், வத(ற)டுகள், ஈற்றுமறுத்தவை ரக்ஷித்தறியோம். (பின்சென்று) ப்ராப்ய ருசியுடையார் அது கைபுகுருமளவும், பெருவிடாயர் நீர்நசையுள்ளவிடமெங்கும் தட்டித்திரியுமோபாதி ருசிக்கு வர்த்தகராக இருப்பார்பின்னே, 1. ''கலஶம் பூர்ணமாதாய ப்ருஷ்டதோऽநுஜகாம ஹ'' என்கிறபடியே—பூர்ண கலஶாதிகளுங்கொண்டு ஸமித்பாணிகளாய்த் திரிதல், ப்ராப்யம் கைபுகுந்தால், 2. ''ப்ருஷ்டதஸ்து தநுஷ்பாணி:'' என்னும்படி C ''தாய்நாடுகன்றேபோல்'' பிரியில் நாக்கு ஒட்டும்படி D ''வாளும் வில்லுங்கொண்டு'' பின்தொடர்ந்து அநுவர்த்தித்துத் திரியக்கடவதாயிறேயிருப்பது; அதுக்குடலாக நாங்கள் உறியும் மழுவும் தடியுங்கொண்டு ஜ்ஞாநப்ரதராகவும் ப்ராப்ய வஸ்துவாகவும் நினைத்துப் பின்சென்றது பசுக்களை.

''கறவைகள் பின்சென்று பசுக்களை மேய்த்துப் பின்னே திரிந்தாலும், போய்த்தங்குவது ஸத்துக்களிருக்கும் புண்யக்ஷேத்ராதிகளாகில் அழகியதிறே; கோவலூர், ஸாளக்ராமாதிகள், அயோத்யை, மதுரை, கோயில் தொடக்கமான ஊர்கள், க்ராமங்கள், ஆஶ்ரமங்கள் தொடக்கமான இவற்றிலே இராத்தங்கிலும் அழகியதிறே'' என்ன, (கானம் சேர்ந்து) என்கிறார்கள். வஸ்துபூதர் வர்த்தித்தல், நீ அபிமாநித்தல் செய்யும் ப்ரதேஶங்களிலும் மழைக்கொதுங்கி ஓரிராத் தங்கியும் அறியோம். ஒரு கோபாலரபிமாநத்திலே மழைக்கொதுங்கில் வாரிப்பிடியாக அகப்படுமிறே. (கானம்சேர்ந்து) பசுக்களுக்குப் புல்லும் நீருமுள்ள இடந்தேடி அவ்விடத்தே நெருங்கிப் போந்தோமித்தனை. (கானம்) ''காடுகளிலே, தண்டகாரண்யம், நைமிஶாரண்யம், பதரிகாஶ்ரமம் தொடக்கமானவற்றிலே நம்முடைய அபிமாநமுண்டாய் ஸத்துக்களும் ஒதுங்கிப் போருவர்களே'' என்ன;

A பெரிய திரு 8-2-4, B பெரிய திரு 1-6-1, C முதல் திருவ 30, D திருவாய் 8-3-3

ஒருவிஶேஷணமிடாதே வெறும் (கானம்) என்கிறார்கள். இவர்கள் வர்த்திக்கும் காடு A ''எவ்வுஞ்சிலையுடை வேடர்'' காடிறே; அடியிடுவார்காலிலே அருவும் ப்₃ருந்த₃ாவநமாகையாலே ஸத்துக்கள் சேருமிடமன்றே. (சென்று — சேர்ந்து) B ''பரவிச்சென்மின்கள்'' C ''சென்று வணங்குமினே'' என்னுமிடங்களில் சென் றறியோம், D ''சேர்மினீரே'' E ''மணிமாடம் சேர்மின்கள்'' என்கிறவிடங்களில் சேர்ந்துமறியோம்; F ''பரன்சென்றுசேர்'' என்று—உனக்கும் க₃ந்தவ்யமுமாய் ப்ராப்யமுமாயன்றே அவையிருப்பது; அவற்றில் சென்றுமறியோம், சேர்ந்துமறி யோம்; ''சென்று, சேர்ந்து'' என்கையாலே — அவற்றிலே பொருந்தியிருக்கை.

''ஸத்துக்கள் அநுவர்த்தநமும் புண்யக்ஷேத்ர வாஸமும் பெற்றிலோமென் கிற இழவுமில்லை; நீங்கள் வைஶ்யராகையாலே கோ₃ரக்ஷணத்தை வர்ணத₄ர்மத் திலே சில எழுதலாம்; காட்டில் தங்குகையை வாநப்ரஸ்த₂ாஶ்ரமத்திலே முத லிட்டு, ஆஶ்ரமத₄ர்மமாக்கலாம்; ஆசார்யார்த்த₂மாகப் பசுக்களை மேய்த்துக் காடு களிலே தங்குகையும் த₄ர்மமாகச் சொல்லாநிற்கும்; தப:பரரான ரிஷிகளும் அரண்யவாஸம்பண்ணியன்றே த₄ர்மார்ஜநம் பண்ணுவது; ஆகையாலே கர்ம யோக₃த்திலே அடைக்கலாயிருப்பதொரு புடையுண்டே அவற்றுக்கு'' என்ன— (உண்போம்) என்கிறார்கள். வர்ணாஶ்ரமங்கள் நடத்துகைக்காகவும் ஆசார்யார்த்த₂ மாகவும் வீதராக₃ரைப் போலே அத்₃ருஷ்டார்த்த₂மாகவும் செய்ததல்ல; காய க்லேஶத்தைப் பிறப்பித்து அத்தாலே ஒரு புண்யமுண்டாகைக்காக த₄ர்மபு₃த்₃த்₄யா செய்தோமுமல்லோம்; உத₃ரபோஷணபரராய்ச்செய்தோமத்தனை. (உண்போம்) வயிறு வளர்க்கையே புருஷார்த்த₂ம். (கானம் சேர்ந்துண்போம்) காட்டில் போனால் புழு தியும் வேர்ப்பும் போகக் குளித்து உண்டறியோம். குளித்து உண்ணில் 1. ''ஸ்நா த்வா பு₄ஞ்ஜீத'' என்கிற விதி₄யை அநுவர்த்தித்தார்களென்று அவன் த₄ர்மம் ஏறி டுமே. (உண்போம்) அருகிருந்தார்கையிலே ஒருபிடி இட்டறியோம். அப்போது ஆதித்₂யம் பண்ணினார்களென்று த₄ர்மமெழுதும். (கானம் சேர்ந்துண்போம்) ஒருவந(ர்)வாஸபூ₄மியிலே புக்கு உண்ணில், அங்கே தே₃வதைகளிருக்கையாலே 'யஜ்ஞ ஶிஷ்டாஶநம் பண்ணினிகோளே' என்று பிடிக்கும். (பின்சென்றுண்போம்) ப்ராங் முக₂த்வாதி₃நியமமில்லை, (சென்று உண்போம்) இருந்துண்ணவேணுமென்கிற நிர்ப்ப₃ந்த₄மில்லை. (உண்போம்) பசுக்கள் அசையிடாதிருக்கிலும் நாங்கள் பு₄ஜி யாதிருப்பதில்லை. (உண்போம்) உச்சி₂ஷ்டம், அபோ₄ஜ்யம், பர்யுஷிதம் தொடக்க மானவற்றில் ஒரு வரம்பில்லை; இது எங்களுடைய கர்மயோக₃த்தின் நிலையிருந்த படி என்கிறார்கள்.

''நாம் Gகாலிப்பின்னேபோகிறிலோமோ? நாம் Hகாடுவாழ் சாதியாகிறிலோமோ? I வேண்டடிசிலுண்ணும்போதீதென்று பசித்திருந்து சோறுபெற்றால் J நின்றார்

A பெரியாழ் திரு 3-2-5, B திருவாய் 4-10-2. C நான் திருவ 42, D பெரியதிரு 3-4 E பெரிய திரு 6-6, F திருவாய் 3-3-8, G பெரியாழ்திரு 3-3-1, H நாச்-திரு 12-8 I நாச்-திரு 12-6, J பெரிய திரு 10-6-10.

முகப்புச்சிறிதும் நினையாதே. A 'ஆடியமுதுசெய்' என்றாலும் குளியாதே B மந்திரவிதியில் பூசனைகளையும் விலக்கித்திரியாநின்றோம். நமக்கேதேனும் தோஷமுண்டாகாநின்றதோ?'' என்ன, 'C ''உங்களுக்கேச்சுக் கொலோ'' என்று நாங்கள் செவி புதைக்கும்படி நிந்திதமான வார்த்தையைச் சொன்னாயீ' என்ன; 'ஆகில், 1. ''தேஜோவிஶேஷேண ப்ரத்யவாயோ ந வித்₃யதே'' அன்றோ? ஜ்ஞாநாதி₄கரான உங்களுக்கு இவை தோ₃ஷாவஹமாகப் புகுகிறதோ?' என்ன; ''கேவலம் உத₃ரபோஷணபரராயிருக்கிற எங்களை 'ஜ்ஞாநமுடையவர்களன்றோ' என்னலாமோ'' என்றார்கள்; ''இப்போது இவையில்லையாகிலும் ஜந்மாந்தரங்களிலே ஸத்கர்மங்களுண்டாய், அத்தாலே பாபக்ஷயம் பிறந்து மநோநைர்மல்யமுண்டாய், இப்போது ஜ்ஞாநம் பிறக்கவுமாமே; உங்களைப்போலே கோ₃ரக்ஷணம் பண்ணுகையுமின்றிக்கே கோ₃வத₄ம் பண்ணுகையே ப்ரயோஜநமாய், அது க்ரயித்து ஜீவியாநிற்கச் செய்தே த₄ர்மஸந்தே₃ஹ நிவர்த்தகனாயிருந்தான் வ்யாத₄னன்றோ; உங்களைப் போலே அரண்யவாஸம்பண்ணாதே நக₃ரவாஸம் பண்ணாநிற்கச்செய்தே விது₃ரன் ஜ்ஞாநாதி₄கனென்று ப்ரஸித்₃த₄னாயிருந்தான்; யதே₃ஷ்டாந்நபரனாய்த் திரியாநிற்கச் செய்தே ஆதி₃ப₄ரதன் அத்₄யாத்மோபதே₃ஷ்டாவாயிருந்தான்; இவர்களெல்லாங் கிடக்க உங்களோட்டைப் பெண்டாட்டி தான் ஶ்ரமணியன்றோ த₄ர்மநிபுணையாயிரா நின்றாள்; கர்மயோக₃மில்லையாகிலொழிகிறது; மோக்ஷஹேதுவான ஜ்ஞாநப₄க்தியுண்டாகில் குறையில்லையே; அவை வளரவளர 2. 'க்ஷிப்ரம் ப₄வதி த₄ர்மாத்மா' என்கிறபடியே அவை தன்னடையே குலைந்துவிடும்; ப₃ஹுமந்தவ்யைகளான உங்களை நாம் எளிதாக நினைத்திரோமே'' என்ன; (அறிவொன்றுமில்லாத) என்கிறார்கள். ''எங்களை அப்படியோ நினைத்திருக்கிறது. நீ நினைத்திருக்கிற ஜ்ஞாநத்தில் ப்ரஸங்க₃த்தில் ப்ரதிஷேத₄முமில்லைகாண்'' (அறிவில்லை) (அறிவொன்றில்லை) அறிவொன்றுமில்லை) ''கர்மயோக₃த்திலுண்டான ஆத்மயாதா₂த்ம்யஜ்ஞாநமில்லை; ப₄க்தியாகிறது ஜ்ஞாநவிஶேஷமாகையாலே அந்த ஆத்மஜ்ஞாநமடியாக உன் பக்கலிலே ஜ்ஞாநம் பிறந்து, நீ உத்₃தே₃ஶ்யனென்று பு₃த்₃தி₄பண்ணி, உன் பக்கலிலே உண்டான அநவரதபா₄வநாரூபமாய் வரும் ப₄க்திரூபாபந்நஜ்ஞாநமில்லை; இவையிரண்டுக்குமடியான ப்ரக்ருத்யாத்மவிவேகாதி₃கள் ஶமத₃மாதி₃ ஸாத₄ந ஸம்பத்தி தொடக்கமானவை உண்டாய், முமுக்ஷுவாகைக்கு யோக்₃யமாயிருக்கும் அவற்றிலும் ஒரந்வயமில்லை; கர்மயோக₃ந்தானும் ஜீவபரயாதா₂த்ம்யஜ்ஞாந பூர்வகமாக இருப்பதன்றோ'' என்னில்; தே₃ஹாதிரிக்த ஆத்மஜ்ஞாநமும் ஈஶ்வரஜ்ஞாநமும் கர்மாங்க₃மாயிருக்கும்; இவ்வளவே அங்குள்ளது. இப்போது தனித்து உபாயமாய் நிற்கும் ஜ்ஞாநயோக₃த்தையும் ப₄க்தியோக₃த்தையும் இல்லையென்று சொல்லுகிறது. அறிவில்லையென்கிறதும் ஒரறிவின் கார்யமிறே. பேற்றுக்குடலாகத் தங்கள் தலையால் வரும் அறிவை இவர்களில்லையென்கிறது. (அறிவொன்றுமில்லாத) ஜ்ஞாதவ்யங்களாயிருக்குமவை ஒன்றிலுமறிவில்லையென்று தந்.

A பெரியாழ் திரு 3-3-3, B பெரிய திரு 2-3-4, C நாச்-திரு 12-8.

த்ரேண உபாதாநம் பண்ணுகிறார்கள். (உண்போமறிவொன்றுமில்லாத) ஆஹார ஶுத்தியுண்டானாலன்றோ ஜ்ஞாநம் பிறப்பது; ஊணர்க்குமுண்டோ அறிவு?

''ஜ்ஞாநமுண்டாய்க்கழிந்ததாகவுங்கூடுமே; மேல் உண்டாகைக்கும் யோக்யதையுண்டே'' என்ன:— (ஆய்க்குலம்) அறிவில்லாமை ஜந்மஸித்தம். எங்கள் பிறப்புக் கண்டாய்க்கு, கர்ம ஜ்ஞாந பக்திகளுண்டோவென்று கேட்க வேண்டியிருந்ததோ? கீழ் ''இல்லை'' என்றவை உபேக்ஷயால் வந்ததன்று; யோக்யதையில்லாமையால் குலைந்ததென்கிறார்கள். (ஆய்க்குலம்) ''ராவணன் துர்வ்ருத்தன்'' என்கைக்கு அடியென்? என்ன; ''ராக்ஷஸன்'' என்றாற்போலே, A ''ஏழை ஏதலன்'' என்கைக்கு அடியென்னென்ன; A ''கீழ்மகன்'' என்றாற்போலே, அறிவில்லாமைக்கு ''ஆய்க்குலம்'' என்கிறார்கள். B ''ஒன்றுமறிவொன்றில்லாத உருவறைக் கோபாலர்'' என்னக்கடவதிறே. வ்ருத்தஹாநியை உணர்ந்து திரியவிடுவிக்கவொண்ணாதபடியாய்த்திருப்பது ஜந்மம். ''யஜ்ஞ தாந தபஸ்ஸுக்களுடைய பரிகரங்களுக்கு விபரீதங்களிலே நடந்தபடியாலே கர்மயோகமில்லையென்றிகோள்; ஆத்மரதியாய் ஆத்மத்ருப்தனாய் ஆத்மஸந்துஷ்டனாய் க்ருதக்ருத்யனாயிருக்குமவனுடைய ஜ்ஞாநயோகமும், அநந்யபக்தனுடைய பக்தியுமில்லையென்றிகோள்; ஆக, இருபடியாலே பேற்றுக்கடியாயிருப்பதொரு புண்ய லேஶமுமில்லையென்றிகோள்; உங்களுக்கு உள்ளதென்?'' என்ன; (ஆய்க்குலத்துன்றன்னைப் பிறவி பெறுந்தனைப் புண்ணியம் யாமுடையோம்) எங்களை என் சொன்னாயே! ஸாக்ஷாத் புண்யத்துக்குப் பாலும் சோறுமிட்டன்றோ வளர்க்கிறோம்; ஆர்ஜிதஸுக்ருதமில்லையென்றோமத்தனை போக்கி அயத்நஸித்தஸுக்ருதமில்லையென்றோமோ? ஸாத்யஸுக்ருதமில்லையென்னுங்காட்டில் ஸித்தஸுக்ருதமில்லையென்றிருந்தாயோ? உன்னாலே ஸ்தாபிக்கப்படுகிற கர்மங்களில்லையென்றோமத்தனையொழிய தர்மஸ்தாபகனாய் ஸாக்ஷாத்தர்மமான உன்னை இல்லையென்னலாமோ? (ஆய்க்குலத்து உன்றன்னை) நீ எங்கள் குடியிலே விரும்பிவந்து பிறக்கும்படியன்றோ எங்களைஶ்வர்யம். (ஆய்க்குலத்து) நாங்கள் எத்தனையேனும் கைகழியச் செய்தேயும் நீ அவ்வளவெல்லாம் வந்து கிட்டினபின்பு எங்களுக்கு அதிகாரத்தில் குறையுண்டோ? எங்களுடைய இடைக்குலத்திலே நீ வந்து பிறக்கைக்கடியான புண்யத்தை நாங்களுடையோம்; எங்கள் பேற்றுக்கு உபாயமும் நீயே; அதுக்கடியான ஸுக்ருதமும் நீயேயாகப் பெற்றோம்.

(ஆய்க்குலத்துன்றன்னை) இதிலே நீக்கி முகக்கவோ நீ பிறந்தது? C இவ்வாய்க்குலத்தை வீடுய்யத் தோன்றிற்று; D ''உய்யவிவ்வாயர்குலத்தினில் தோன்றிய வொண்சுடராயர் கொழுந்தே'' என்னக்கடவதிறே. நீ ஸுக்ருதமாய் நின்று இக்குலத்தை எடுக்கைக்கு ஆண் பெண் சட்டி பானை என்றுண்டோ? (உன்றன்னை)

A பெரிய திரு 5-8-1. B பெரியாழ்திரு 3-8-2. C திருவாய் 6-2-10. D பெரியாழ்திரு 2-3-3.

ஸௌரிகள் 1. ''அநுஸஞ்சரந்''களாய்த் தொடர்ந்து குற்றேவல் செய்கிற உன்னை, கறவைகள் பின்செல்லுகிற குலத்திலே பெற்றோம். A தடங்கடல் சேர்ந்த உன்னை கானஞ்சேர்ந்த குலத்திலே பெற்றோம். (ஆய்க்குலத்து உன்றன்னை) 2. ''அநஶ்நந்'' என்னும்படி ஒட்டறுத்து உண்ணாதே நிற்கும் உன்னை ''உண்போம்'' என்கிற எங்கள் குலத்திலே பெற்றோம். திவ்யஜ்ஞாநோபபந்நர்க்கு முகங் கொடுக்கிற உன்னை அறிவொன்று மில்லாத குலத்தில் பெற்றோம். (ஆய்க்குலத்து உன்றன்னை) B இமையோர்தங் குலமுதலான உன்னை C ஆயர்குலமுதலாகப் பெற்றோம். (ஆய்க் குலத்து உன்றன்னை) D வெங்கதிரோன் குலத்திற்காட்டில் இக்குலத்துக் குண்டான வாசிபாராய். நீ பகல்விளக்கான குலமும், நீ அணிவிளக்கான (5) குலமும் ஒக்குமோ?

(பிறவி) E ''செந்நாள் தோற்றி'' என்னும்படி நீ ஆவிர்ப்பூவித்த யாதவகுலமோ இது? F ''நந்தன் பெற்ற ஆனாயன்'' என்னுமிடமன்றோ இது. (பெறுந்தனைப் புண்ணியம்) பெறுகைக்குத் தக்க பாக்யம். புண்யத்தை உன்னாலே தேடலாம். 3. ''புண்யாநாமபி புண்யோஸௌ'' என்கிற உன்னைப் பெறுகைக்குத் தக்க புண்ணியம் வேணுமிறே. புறம்புண்டான புண்யங்களை உன்னாலே பெறலாம், உன்னைத் தரவல்லது உன்னில் விஞ்சினதில்லையே. 4. ''க்ருஷ்ணம் தர்மம் ஸநாதநம்' என்கிற ஸநாதநதர்மம் நீயேயிறே. இத்தை ''புண்ணியம்'' என்றால் G ஈதன்று என்பாரார்? வேதவித்துக்கள் சொல்லவோ, அத்யாத்ம வித்துக்கள் சொல்லவோ? கர்மபாக நிஷ்டரும் அன்று என்னார்கள்; ஜ்ஞாந பாக நிஷ்டரும் அன்று என்னார்கள். (பெறுந்தனை புண்ணியம்) பறைதரும் புண்ணியனேயிறே தன்னையுந் தருவது. பிறக்கைக்கு ஹேதுவேயிறே தருகைக்கும் ஹேது. H ''வேண்டி—வந்து பிறந்ததும்''. 'நம்மைப் பெறும்படியான புண்ணியம் I ''என்ன நோன்பு நோற்றாள் கொலோ'' என்கிற யஶோதையொருத்திய தன்றோ?' என்ன; (யாமுடையோம்) அவள் பெற்று உடையளானாள், நாங்கள் பிறந்து உடையோமானோம். 5. ''அஹோபாக்யம் அஹோபாக்யம் நந்தகோப வ்ரஜௌகஸாம்'' என்று ஊர்க்காகப் பலித்ததிறே. 'J ''இருந்தவூரிலிருக்கும் மானிடர்'' என்கிறபடியே உங்களுடைய தப:பலமாகப் பெற்றிகோளாகிறிகோள்; நாம் பிறந்த ஊரிலிருக்கைக்குப் புண்ணியம் பண்ணினிகோளாகிறிகோள்' என்றான்; — (உடையோம்) நாங்கள் ஒன்று செய்து ஆர்ஜித்தோமல்லோம், இந்த ஸுக்ருதம் ஸத்தாநிபந்தநம். (உடையோம்) நாங்கள் செய்ததுமல்ல, ஸ்வீகரித்ததுமல்ல, இப்புண்யத்துக்குச் செய்யுமவையும் ஸ்வீகரிக்குமவையும் ப்ரதிபந்தகங்களிறே. புறப்பகையுங் கழிக்கவேண்டா, உட்பகையுங் கழிக்கவேண்டா. (யாமுடையோம்) எங்கள் ஸுக்ருதத்தில் பாதக ஸ்பர்ஶமுமில்லை, மஹாபாதக ஸ்பர்ஶமுமில்லை. (புண்ணியம் நாமுடையோம்) நாட்டில் புண்ணியங்கள் அநேகங்களுமாய், ப்ரதிநியதங்களுமாயிருக்கும்; எங்கள் புண்ணியம் ஒன்றாய்,

A திருவாய் 3-5-6. B திருவாய் 7-1-8. C திருவாய் 1-5-6. D பெருதிரு 10-1. E திருப்பல் 10. F பெரியதிரு 5-5-3. G நான்-திருவ 72. H திருவாய் 6-4-5. I பெரியதிரு 2-2-6. J பெரியாழ்திரு 4-4-7.

அது எல்லார்க்கும் பொதுவாயிருக்கும். A ''யாவர்க்கும் புண்ணியம்'' என்னக்கடவதிறே.

'அறிவொன்றுமில்லை என்பது, புண்ணியம் நாமுடையோமென்பதாய்க் கொண்டு வ்யாஹதபா₄ஷணம் பண்ணினிகோளே' என்ன; ''ஒராஶ்ரயத்திலே உண்மையுமில்லாமையுஞ் சொல்லிலன்றோ வ்யாஹதியுள்ளது; அப்ரயோஜகங்களை யன்றோ நாங்கள் இல்லையென்கிறது; எங்களுடைய அபி₄மதஸித்₃தி₄ யாதொன்றாலே அத்தை இல்லையென்றோமோ? — (குறைவொன்றுமில்லாத) எங்களுக்கு அறிவொன்று மில்லை என்றோமத்தனைபோக்கி. எங்கள் புண்ணியத்துக்கு ஏதேனும் குறை சொல்லிற்றுண்டோ? உண்டானாலும் கழுத்துக்கட்டியாமவற்றினுடைய இல்லாமை சொல்லுகை உன்னுடைய அநுக்₃ரஹத்துக்கு ஹேதுவாமத்தனையன்றோ; எங்கள் தலையால் வருமத்தை இல்லையன்றோமத்தனைபோக்கி உன்தலையால் வருமத்தை இல்லையென்றோமோ?

(குறைவு — இல்லை) (குறைவொன்று — இல்லை) (குறைவொன்றுமில்லை) எங்கள் புண்யம் ஸாபேக்ஷமுமன்று; ஸாவதி₄யுமன்று; ப்ரப₃லபாப நிருத்₃த₄மு மாகாது. உத்பத்தியில் சேதநனை அபேக்ஷிக்கும் என்னவேண்டா, ஸாத்₄யமல் லாமையாலே; ப₂லங்கொடுத்தால் குறையும் என்னவொண்ணாது பரமசேதந மாகையாலே; ப்ரப₃ல கர்மத்தாலே தகைப்படுமென்னவொண்ணாது, ஸர்வஶக்தி யாகையாலே. ''நிரபேக்ஷனைப்பற்றாய், பூர்ணனைப் பற்றாய், ப்ரப₃லபாபங்களை நான் போக்குகிறேன்'' என்றது வெறுமனேயோ? (குறைவொன்றுமில்லாத) ராஜாக்கள் வழிபோம்போது மேடுபள்ளம் ஒக்கவிட்டன்றோ போவது. பெருமாள் கடலைத் தூர்த்து வாநரஸேனையை நடத்தினாற்போலே, உன் குறைவில்லாமையை எங்கள் குறைவிலேயிட்டு நிரவி ஒக்கவிட்டுக்கொள்ளுமித்தனை. எங்களறிவொன் றில்லாமையாகிற பாழ்ந்தாறு நிரப்புகைக்கு வேண்டும் பௌஷ்கல்யம் போராதோ உனக்கு? உன் குறைவில்லாமை, எங்களறிவில்லாமையை அபேக்ஷித்தன்றோ இருப்பது. குறைவாளரையொழிய நீ நிறைவாளனாம்படியெங்ஙனே? ஒரு மேட்டுக்கு ஒருபள்ளம் நேரன்றோ. 'ஆகில் ஒன்றுமில்லையென்று சொன்னவிடம் உங்களுக்கு ஸ்வரூபஜ்ஞாநமில்லாமையிறே' என்ன; — (கோவிந்தா) நீயோதான் சால அறிவுடையையாயிருக்கிறாய். உனக்கு ஸ்வரூபஜ்ஞாநமுண்டாகில் ஸூரிகள் நடுவேயிராயோ? அவனுடைய அறியாமையிறே நமக்குப் பற்றாசு. நீ B ''அயர் வறுமமரர்களதிபதி'' என்று உன்னையறிந்தாயாகில் நீ பசுக்களின்பின்னே போகப் பெறுவுதியோ? அவன்தன்னையறிந்தாலும் பெறவிரகில்லை, நம்மையறிந்தாலும் விரகில்லை; அவன் ஸ்வாதந்த்ரியத்தையும் மறந்து, நம்முடைய அபராத₄த்தையும் மறக்கையிறே நமக்குப் பெறலாவது. (குறைவொன்றுமில்லாத கோவிந்தா) இக்குறையொன்றுமில்லாமை பரத்வத்திலன்று; தாழநின்ற நிலத்திலே. ஸாம்யா

A திருவாய் 6-3-3. B திருவாய் 1-1-1.

வந்நர்க்கும், அவர்களிலும் சிறியவர்களுக்கும், அவர்களோடொத்தவர்களுக்கும் முகங்கொடுக்குமென்கிற குறை அங்கு. குறையுண்டென்னவும் அறியாதாரோடே பொருந்தித்திரிந்தவனன்றே. உனக்கு இற்றைக்கு விஶேஷமென்? எங்கள் குறையால் எங்களுக்கிழக்கவேண்டுவது உன்னுடைய பூர்த்தியில் ஏதேனும் குறையுண்டாகிலன்றே? கன்றுகள் மேய்த்து கோவிந்தாபிஷேகம் பண்ணி கோபகுலத்திலே கலந்து பரிமாறி, A காலிப்பின்னே வருகின்ற வேடத்தை எல்லார்க்குங்காட்டி, ஏற்கவே அறிந்து கோவர்த்தநத்தையெடுத்து ரக்ஷித்துப் போருகையாலே வாத்ஸல்யாதிகளாலும் ஜ்ஞாநஶக்த்யாதிகளாலும் பூர்ணனான வனன்றே? எங்களுக்கு ஜ்ஞாநவ்ருத்தங்கள் கைபுகுந்ததில்லை; உனக்கு ஜ்ஞாந ஶக்திகள் குறைந்ததில்லை. (கோவிந்தா) 1. ''மாமேகம்'' என்றவன் பாசுரமன்றே; B கடையாவும், கழிகோலும் கையிலே பிடித்த கண்ணிக்கயிறும், C கற்றுத்தூளி யாலே தூஸரிதமான திருக்குழலும், மறித்துத் திரிகிறபோது திருவடிகளிலே கிடந்து ஆரவாரிக்கிற கழல்கள் சதங்கைகளும், A குளிர்முத்தின் கோடாலமுமாய் நிற்கிற உபாயவேஷத்தை ''கோவிந்தா'' என்கிறார்கள்.

''பெண்காள்! உங்கள் பேற்றுக்குடலாக நம் நைரபேக்ஷ்யம் சொல்லா நின்றிகோள்; குறைவாளர்க்கு நிறைவாளர் கொடுக்கக்கடவர்கள் என்றுண்டோ? நிரபேக்ஷராயிருப்பார் ஸ்வதந்த்ரரிறே; நீங்கள் சொன்னதுதானே இழவுக் குடலாயிருந்தது; நாம் அல்லோம் என்றபோது கைவிடுகைக்குடலாயன்றே இருப்பது'' என்ன; (உன்றன்னோடுறவு) உன் பூர்த்தி குலையிலும் பந்தம் குலையவொட்டுவுதியோ? நீ எங்களுக்கு உறவன்றே; நீ எங்கள் காரியம் செய்யவேண்டாவோ? குடற்றுடக்குண்டானவிடத்தில் ஸ்வாதந்த்ரியம் ஜீவிக்குமோ?''அதுகொண்டோ? ஆனால் அது ஒரு குடநீரோடே போகிறது'' என்றான்; (உறவேல் — ஒழிக்கவொழியாது) ப்ரகாரியையொழிய ப்ரகாரத்துக்கு ஸ்திதியுண்டோ? ப்ருதக்ஸ்தித்யாதிகளில்லாத வஸ்துவை ஶக்திமான் என்று உன்னாலே பிரிக்கலாமோ? (ஒழிக்கவொழியாது) D ''நானுன்னையன்றியிலேன் — நீ என்னையன்றியிலை'' என்கிற ப்ரமாணம் கேட்டறியாயோ? நீ எங்கள் கையில் தந்த மூலப்ரமாணத்தில் முதல்வரியில் முதலெழுத்தை வெட்டுதல், எங்கள் காரியம் தலைக்கட்டுதல் செய்யவேண்டாவோ? ''இவையெல்லாம் அறிவொன்றுமில்லாத உங்களுக்கும் வார்த்தைகளல்ல. E உறவு சுற்றமொன்றென்றிலா நமக்குத் தெரியாது'' என்றான். (நமக்கு—ஒழிக்கவொழியாது) உன்னுடைய ஜ்ஞாநவான்களுடைய பந்தமல்லகாண் நாங்கள் சொல்லுகிறது; இடையிலே வந்த உறவுகாண் எங்களது. அறிவில்லாதார்க்கு மறக்கலாம் அந்த உறவு; அறிவில்லாதார் இட்டீடு கொள்ளும் உறவுகாண் இவ்வுறவு.

A பெரியாழ் 3-3-1, B திருவாய் 4-8-4, C பெரியாழ் திரு 3-3-3, D நான்-திருவ 7
E பெரிய திரு 2-1-2.

நீ A மைத்துனனம்பி; நாங்கள் B மாமிமார் மக்கள்; எங்ஙனே ஒழிக்கும்படி? "இதென்னன்புது? நமக்கு ஶிஶுபாலன் மைத்துனனன்றோ" என்றான்; உன்னுடைய கோ₃விந்த₃த்வத்துக்குப் பழிப்புச் சொன்னவனாகையாலே அவனை விடாய்; கோ₃விந்தா₃பி₄ஷேகம் பண்ணினவன்று உன்காலிலே குனிந்த மைத்துனன் காரியமெல்லாம் உன் தலையிலே ஏறிட்டுக்கொண்டு முன் நடந்து செய்திலையோ? அந்தவுறவு காண். C "தாழ்ந்த தனஞ்சயற்காகி" D "பாலப் பிராயத்தே பார்த்தற்கருள் செய்த" என்னக்கடவதிறே. "யுத்₃த₄ார்த்த₂மாக ஒரு நிமித்தங் கூட்டிக்கொண்டு, அந்தக் காரியம் செய்த அநந்தரத்திலே விட்டி லோமோ அதுவும்?" என்றான். (இங்கொழிக்கவொழியாது) அங்கு ஒழிக்கலாம்; இங்கு ஒழிக்கவொண்ணாதுகாண். ஸ்வதந்த்ரன் தாழ்ந்தவிடத்தில் பண்ணின வுறவுபோலேயோ பரதந்த்ரரைத் தாழ நின்று கையைக் காலைப் பிடித்துப் பண்ணின உறவு? (கோவிந்தா உன்றன்னோடுறவேல் — ஒழிக்கவொழியாது) உன்னுடைய நாராயணத்வத்திலுறவு பழங்கிணறு கண்வாரவேணுமோ? எங்களுக்கு இவ்வுறவு போராதோ? E அளிக்கின்ற ஆயனாகையாலே ரக்ஷ்ய ரக்ஷகப₃ந்த₄மும் உன்னோடே. F "குன்றுகுடையாவெடுத்த அடிகள்" என்று — கோ₃விந்தா₃பி₄ஷேகம் பண்ணுகையாலே ஶேஷஶேஷிப₄ாவமும் உன்னோடே. G "ஏசும்படி அன்னசெய்யும் எம்மீசர்" ஆகையாலே நியந்த்ருநியாம்யப₄ாவமும் உன்னோடே. H "தம்மனையானவனே" I "ஆயர்தாயவனே" என்று கார்ய காரண ப₃ந்த₄மும் உன்னோடே. J "என்னுயிர்க்கண்ணபிரான்" என்று — நீ உயிராய், நீவிட்டகன்றபின் என்னுயிர் ஆற்றமாட்டாது; நாங்கள் துடிக்கும்படி யிருக்கையாலே த₄ார்யத₄ாரக ப₃ந்த₄மும் உன்னோடே. K "எண்ணத்துளென்று மிருந்து தித்திக்கும்" என்று வ்யாப்யவ்யாபகஸம்ப₃ந்த₄மும் உன்னோடே. இப் படி உன்னோடே உண்டான ப₃ந்த₄த்துக்கு எல்லையுண்டோ? (கோவிந்தா — ஒழிக்க ஒழியாது) நீ கோ₃வர்த்த₄நமெடுத்தவாறே வேறொருவனோ என்று ஶங்கிக்க, "நான் ப₃ந்து₄வாய்ப் பிறந்தேன் உங்களுக்கு; வேறென்று நினையாதே கொள் ளுங்கோள்" என்ற வார்த்தை அமோக₄மன்றோ? (ஒழிக்க ஒழியாது) உன்னால் விடவொண்ணாது; எங்களால் விடவொண்ணாது; உன்னுடைய ப₃ந்து₄க்களால் விடுவிக்க வொண்ணாது; எங்கள் ப₃ந்து₄க்களால் விடுவிக்கவொண்ணாது; ஊராக ஸங்கேதித்தாலும் விடுவிக்கவொண்ணாது. நீ L துறந்தெம்மைவிட்டகன்ற விடத்திலும் போய்த்தில்லை; நாங்கள் M "புள்ளுவம் பேசாதே" N "கழகமேறேல்" என்றவிடத்தில் குலைந்ததில்லை, O "ஊனமுடையன செய்யப்பெறாய்" என்ற விடத்தில் போய்த்தில்லை. P "இவ்வூரொன்று புணர்க்கின்றதே" என்று திரள

A நாச்-திரு 6-6. B நாச்-திரு 3-8. C பெரியாழ்திரு 1-9-4. D பெரியாழ் திரு 2-6-6. E திருவாய் 9-9-2, F பெரியதிரு 6-10-7. G திருவிருத்தம் 54 H பெரியாழ் திரு 1-5-3. I திருவாய் 3-8-3. J திருவாய் 9-5-1. K பெரியாழ் திரு 2-3-11. L திருவாய் 10-3-4, M பெரு திரு 6-7. N திருவாய் 6-2-6. O பெரியதிரு 10-7-1. P பெரியாழ்திரு 3-4-3.

அவத்₃யம் சொன்னவிடத்தில் ஒழிந்ததில்லை. அறிவொன்றுமில்லாத எங்களுக்கு, குறைவொன்றுமில்லாத உன் உறவு; த்₃யாபூர்த்திக்கு த்₃யநீயதாபூர்த்தியுண்டான உறவுக்கு அந்யதா₂ஸித்₃தி₄ சொல்லவொண்ணுதே.

''இப்படி நம்மோடே உறவுசொல்லாநின்றிகோள்! உங்களை கோ₃பிகைகளாகவும், நம்மை கோ₃விந்த₃னுகவுஞ் சொல்லிற்று இப்போதன்றே; நம்மை அடியிலே மர்மத்திலே தொட்டுவைத்து மேலும் அதிலே நடந்துவைத்து, கார்யகாலமானவாறே வாலைக்குழைத்து 'கோவிந்தா' என்னுநின்றிகோளே! என்னுக்கு விடற்கு?'' என்றுன். ''நாங்கள் செய்த தப்பைப் பொறுக்குமத்தனையன்றே'' என்ன, ''சொல்லுகைக்கு ஹேதுசொல்லுங்கோள், பொறுக்கிறேம்'' என்றுன்; (அறியாத பிள்ளைகளோம்) என்கிருர்கள். இவையெல்லாம் பொறுக்கைக்கு ஹேதுக்களிருக்கிறபடி;— முதலிலே அஜ்ஞர் செய்தது பொறுக்கவேணும்; பா₃லர் செய்தது பொறுக்கவேணும்: ஸ்நேஹிகள் செய்தது பொறுக்கவேணும்; அநவதா₄நத்தாலே சொல்லுவதறிந்திலோம்; பா₃ல்யத்தாலே சொல்லுவதறிந்திலோம்; ப்ரேமத்தாலே வந்த இருட்சியாலே சொல்லுவதறிந்திலோம்; எங்களாலே அறிவுகெட்டோம்; பிறவியாலே அறிவுகெட்டோம்; உன்னாலே அறிவுகெட்டோம்; A யாதுமொன்றறியாத பிள்ளைகளிறே நாங்கள். அறிவொன்றுமில்லாத ஆய்க்குலத்திலே பிறக்கையாலே அறிவுகெட்டோம்; B ''அழகுகண்டென் மகளயர்க்கின்றது'' என்கிறபடியே உன்னைக்கண்டு மதிகெட்டோம்; C ''அறிவழிந்தனராய்ப்பாடி ஆயர்'' என்று — இடையரை மதிகெட்ப் பண்ணுமது பெண்களை மதிகெடுக்கச் சொல்லவேணுமோ? D ''பித்தர் சொல்லிற்றும் பேதையர் சொல்லிற்றும், பத்தர் சொல்லிற்றும் பன்னப்பெறுவதோ'' என்று ப்ரஸித்₃த₄மன்றே?

(அன்பினுல்) ப்ரேமாந்த₄ரைக் குற்றங்கொள்ளுகையாவது—ஒரு படுக்கையிலேயிருந்து, 'கைதாக்கிற்று, கால்தாக்கிற்று' என்கையிறே. (உன்றன்னை) கோ₃விந்தா₃பி₄ஷேகம் பண்ணியிருக்கிற உன்னை; அநவதா₄நாதி₃களும் அன்புவிளைக்கைக்கு நிமித்தமாயிருக்கிற உன்னை. E ''இளையார் விளையாட்டொடு காதல்வெள்ளம் விளைவித்த'' என்று—தானேயிறே அவற்றுக்கு அடி. ''உன்றன்னைப் பிறவிபெறுந்தனை'' என்றத்தைப் போலன்று இந்த 'உன்றன்னை'. அவ்விடத்தில் பெருமையுடையவன் தாழநின்று நீர்மை ஸம்பாதி₃க்கவந்தவிடத்தில் மேன்மைசொல்லுகை குற்றமிறே.

(சிறுபேர்) கோ₃விந்தா₃பி₄ஷேகம் பண்ணினபின்பு முதல் திருநாமஞ்சொல்லுகை குற்றமிறே. முடிசூடினவனைத் தட்டியில் பேர் சொல்லுகைக்கு மேற்

A நாச்-திரு 2-7, B பெரியாழ் திரு 3-4-7, C பெரியாழ் திரு 1-1-3, D கம்பராமாயணம் - பா₃லகாண்டம் தொடக்கம், E பெரிய திரு 3-8-8.

டைவுண்டோ குற்றம்? இப்போது ''சிறுபேர்'' என்று நினைக்கிறது ''நாராயணன்'' என்றத்தை. தங்களுக்கு அஸாதாரணனுயிருக்கிறவனை ஸாதாரணனென்று சொல்லுகை குற்றமிறே. ஊடினுல் சொல்லுமத்தைப் படுக்கைத் தலத்திலே சொல்லலாமோ? அந்த:புர வாசலிலே படுகாடு கிடப்பாரை நாட்டுக்குக்கடவனென்கிறது நிரணயியல்லனென்கையிறே. இவன் உபயவிபூதிக்கும் முடிசூடித்து ஸ்ரீவைகுண்டத்திலேயிருக்குமவனென்று சிறிது ஜ்ஞானமுண்டாயிருக்கச்செய்தேயிறே, இந்த்ரன் வந்து, ''பசுக்களை மேய்த்தான்'' என்று முடி சூட்டிற்று. உபய விபூதிக்கும் முடிசூடினதுக்கு அவ்வருகே ஒரு ஐஶ்வர்யமிறேயிது. ''நாராயணன்'' என்ற பேர் நாராயணபரங்களான ப்ரமாணங்களுக்குச் சொல்லலாம், கோவிந்தாபிஷேகமான நெஞ்சுடையார்க்குச் சொல்லுகை குற்றம். (சிறுபேர்) ஸஹஸ்ராக்ஷரங்கள் த்வாதஶாக்ஷரங்கள் தொடக்கமான பெரும்பேர்களெல்லாம் A அவன் பெயரெட்டெழுத்தையுங் கண்டவாறே சிறுகிற்று; அதுதான் B மூன்றெழுத்துடைய பேரைக் கண்டவாறே சிறுகிற்று; — முழுகி மூக்கைப் புதைப்பாக்கு யோக்யமான பேர், திட்டத்தோடே கத்திக்கையராயத் திரிவார்க்கும் யோக்யமான பேரைக்கண்டவாறே கழிப்பானுய்த்து. வாச்யன் சிறுகநின்று நிறம் பெற்றுல் வாசகமும் அப்படியேயிறே. (சிறுபேர்) ''அஷ்டாக்ஷரமஹாமந்த்ரம்'' என்பார் கலங்கினவர்கள்; தெளிவுடைய இவர்களுக்கு சிறுத்துத் தோற்றுமிறே இது; மூலநாமமுமாய் அதிகுஹ்யமுமாய்ச் செவியிலே சொல்லவேண்டும்படியிறேயிருப்பது. பிறந்து பன்னிரண்டுங் கழிந்தவாறே, பேரிட்டுத் தாலாட்டினதிறே. C''மன்னு நாரணன் நம்பி பிறந்தமை'' என்றும், D ''நாராயணுவழேல் தாலேலோ'' என்றும், அப்போது E செய்த்தலை நீல நிறத்துச் சிறுப்பிள்ளையாகையாலே சொல்லலாம்; இப்போது F பெருங்கண்ணனிறே.

(அழைத்தன) அதுதன்னை ஒருக்கால் சொல்லிவிடாதே, ''நாராயணனே'' (1) என்றும், ''நாற்றத்துழாய் முடிநாராயணன்'' (10) என்றும், ''நாராயணன் மூர்த்தி'' (7) என்றும் பலகாலும் சொன்னுர்களிறே. (அழைத்தனவும்) எங்களில் நாங்கள் முதல்நாமத்தைச் சொல்லிவிட்டவளவேயன்றிக்கே, மூலக்கிழங்கிலே தட்டச் சொன்னவற்றையும்; ''பாழியந்தோளுடைப்பற்பநாபன்'' (4) என்றுர்களிறே. (உன் தன்னை — அழைத்தனவும்) எங்களில் நாங்கள் ப்ரணயித்வத்தாலே ''பேய்ப் பெண்ணே'' (7) ''ஊமையோ! செவிடோ!''(9) ''நாணு தாய்'' (14) ''பண்டே உன்வாயறிதும்'' (15) என்று தொடங்கிச் செய்தவற்றையும் பொறைகொள்ள நினைத்தார்கள். 1. ''ஸர்வாநஶேஷத:'' என்னவேணுமிறே. த்ரிவிதகரணங்களாலுண்டான த்ரிவிதாபசாரத்துக்கும் உபலக்ஷணம். புகுதருவானின்றவற்றில்(5) புத்திபூர்வத்துக்கு க்ஷமை கொள்ளுகிறுர்கள். பகவத்பாகவத விஷயங்களில் உபசாரபுத்த்யா பண்ணும் அபசாரங்களுக்கு க்ஷமைகொண்டு விடவேணும்; ஸுலபனை ''பரன்'' என்கிறதுதான் அபசாரமாகிற தஶையிறே. குளிர்ந்த

A திருச்சந்த 77. B திருமாலை 4. C பெரியாழ்திரு 1—1—10. D ஷை 1—3—8 E ஷை 1—2—12. F திருவாய் 9—5—9.

தண்ணீரை விநியோகங்கொள்ளுமவனுக்குக் காய்ச்சின தண்ணீர் பகையிறே. க்ருஷ்ணனுடைய ஆற்றலுக்கு ஈஶ்வரத்வத்தால்வந்த ஆற்றல் பகையிறே. ''பேற்றுக்கு ப்ரயோஜகமானது புறம்பே கிடக்க, அப்ரயோஜகங்களைக் கிடந்து ஆராய்கிறதென்?'' என்று (சிறியருளாதே) என்கிறார்கள்; ''செய்வுத்தையெல்லாம் செய்து 'சீறியரு ளாதே' என்னவமையுமாகாதேதான்? இத்தலையை ஆராயில் சீறவேண்டும்படி யாயிறேயிருப்பது. பூர்வவ்ருத்தம் 1. ''நக்ஷமாமி''க்கு இலக்கல்லவே, நப்பின்னைப்பிராட்டியை முன்னிட்டவர்களாகையாலே. ஶ்ரீவிஶ்வரூபங்கண்ட அர்ஜுனன், ''நீ என்னோடே மேல்விழுந்து கலசினபடியாலே உன் வைபவமொன்றுமறிந்திலேன்; அநவதாநத்தாலும், ப்ரணயித்வத்தாலும் விஹார ஶய்யாஸந போஜநங்களில் பண்ணின அஸத்காரங்களைப் பொறுத்தருளவேணும்'' என்று பொறை கொண்டான்; ஸௌலப்யத்திலே பரிமாறின தப்புக்களைப் பரத்வங்கண்டவாறே பொறை கொண்டான் அவன்; ஸௌலப்யத்தைக் கண்டு பரத்வபுத்திக்கு க்ஷமை கொள்ளுகிறார்கள் இவர்கள். பக்தியில் தலையாக நிற்கவுமாம், அவன்றன்னைப் பற்றவுமாம்; கிட்டினால் சொல்லுவது இதுவாய்த்து.

''நம்மாலே பேறும்படியான ஸம்பந்தம் நம்மோடேயுண்டானாலும், குற்றத்தைப் பொறுக்கவேணுமென்றாலும், பலபோக்தாக்கள் நீங்களானபின்பு உங்கள்தலையிலேயும் ஒன்றுண்டாகவேண்டாவோ? இவர்கள் இன்னது செய் தார்கள், அவன் இன்னது செய்தான் என்று நாட்டார்க்குச் சொல்லலாவதொரு ஆலம்பநம் வேண்டாவோ?'' என்ன; (இறைவா) நீ தருவோமென்றவன்று விலக்குகைக்கு உரியாருண்டோ? (இறைவா) உன் ஸ்வரூபத்தை உணராக. எங்கள் தலையிலே கிடந்து, நாங்கள் ப்ரதிபத்தி பண்ணுமையாலே அழித்துக் கொண்ட ஶேஷத்வம்போலன்றே உன்தலையிலே கிடக்கையாலே எங்களால் அழிக்க வொண்ணாத ஶேஷித்வம். அத்தை ஆராய்ந்து எங்களுடைய காரியத்தைச் செய்யாய். அத்தலையில் குறையின்றியிலேயொழியவமையுமிறே; பேற்றுக்கு அத்வேஷமேயிறே இத்தலைக்கு வேண்டுவது; பேற்றின் ஸாதநத்துக்குக் கீழ்விளைந்த தெல்லாம் அத்வேஷமாத்ரமாயிருக்குமிறே. (இறைவா) A வானேரிறையை நினைத்தன்று; B ஆய்க்குலமாய் வந்து தோன்றின நம்மிறை.

(கோவிந்தா — இறைவா — ஒழிக்கவொழியாது — பறைதாராய்) உன்னைப் பார்த்தாலும் கைவிட விரகில்லை; எங்களைப் பார்த்தாலும் கைவிட விரகில்லை. (நீ) 'நான் ரக்ஷிக்கைக்கு நீங்கள் பண்ணின ஸாதநாநுஷ்டாநமென்?' என்று கேட்டால், 'தேவர் எல்லையிலே வர்த்திக்கிறதுக்குக் குறைசொல்லப்போமோ?' என்கிறார்கள். அறிவுடையார், அறிவொன்றுமில்லாத எங்களுக்கு விஷயவானை மாத்ரமேயன்றிக்கே குடல்துடக்குண்டானால் ரக்ஷிக்கச் சொல்லவேணுமோ? (குறை

A திருவாய் 1-5-1. B திருவிருத்தம் 61.

வொன்றுமில்லாத கோவிந்தா — இறைவா — பறைதாராய்) 1. ''கு₃ணதுங்க₃தயா தவ ரங்க₃பதே ப்₁ருஶநிம்நமிமம் ஜநமுந்நமய। யத₃பேக்ஷ்யமபேக்ஷிதுரஸ்ய ஹி தத்பரிபூரணமீஶிதுரீஶ்வரதா ||'' என்னக்கடவதிறே. 2. ''நோபேக்ஷணம் மம தவோசிதமீஶ்வரஸ்ய'' — உன்னுடைய ஶேஷித்வம் நிலைநிற்க வேணுமாகில் செய்கிறாய்; சிறுமைக்கும் ஹேது இது. 3. ''ப்ரேஷ்யஸ்ய க்ஷமிதவ்யம் மே'' என்னக்கடவதிறே. A ''செய்த குற்றம் நற்றமாகவே கொள்ஞாலநாதனே''. (பறைதாராய்) ஸாது₄பரித்ராணம் பண்ணுகைக்கன்றோ இங்கு வந்து பிறந்தருளிற்று. ''பறைதாராய்'' என்றவாறே, ''கோ₃பீஜநத்தினுடைய மிகுதி குறை ஆராய்வாய் நீயன்றோ; இவர்கள் சொல்லுகிறவற்றை ஆராய்ந்து கொடு'' என்றான் அருகிருக்கிறவளை — (நீதாராய்) அவள் தருவது தந்தாள்; நீதரும் அத்தைத் தாராய். உபாயநிஷ்டை₂யன்றோ அவள் தருவது; மேலுள்ளது உன் பணியன்றோ. 4. ''அஸ்துதே'' என்று — அவள் அதுசெய்தால்; 5. ''அஹம் — மோக்ஷயிஷ்யாமி'' என்னக்கடவ நீ பேசாதிருக்கவோ? ஸௌலப்₄யனான நீ தாராய். ஸ்வாமியான நீ தாராய். ஸர்வோபாய ஸாத₄ாரணமான ருசியை உபாயத்திலே செலவெழுதாதே, சைதந்யகார்யமான ஸ்வீகாரத்தையும் உபாயத்திலே செலவிடாதே, எங்களால் ஸாத்₄யமன்றிக்கே ஸித்₃த₄ஸ்வரூபனான உன்னையே பார்த்துக் காரியஞ்செய்தருளவேணும்.

(கறவைகளித்யாதி₃) எங்களைப்பார்க்கிலும் நீ கார்யம் செய்யவேணும்; எங்களையும் உன்னையும் பார்க்கிலும் கார்யம் செய்யவேணும்; உன்னைப்பாராதே எங்களைப் பார்த்தாயாகில் இழக்கிறோம்; எங்களைப் பாராதே உன்னைப்பார்த்தாயாகில் பெறுகிறோம். ஆனபின்பு எங்களுடைய ரக்ஷணம் உன்னாலே விடலாமோ? எங்களுக்கு வ்ருத்த ஜ்ஞாந ஜந்மங்களால் நன்மையில்லையென்றோம்; நீ நன்மைக்கு அடியென்றோம்: பூர்ணனென்றோம்; ஸௌலப்₄யனென்றோம்; உன்னோடு எங்களுக்குக் குலையாத ஸம்ப₃ந்த₄முண்டென்றோம்; எங்கள் தப்புக்கு அநுதபித்தோம்; பொறை கொண்டோம்; எங்களுக்கு இனி செய்யவேண்டும் அம்ஶமில்லை; இனி உன்னை இழவாமல் காரியஞ்செய்யப் பாராய். 6. ''தத₃ஹம் த்வத்₃ருதே'' இத்யாதி₃. ''எங்களுக்குப் பரித்யாஜ்யத்வேந விஹிதங்களில் அந்வயமில்லையாய்த்து; ஸ்வீகார்யத்வேந விஹிதோபாயமான நீ ஸ்வீகாரநிரபேக்ஷமாகக் கைப்புகாநின்றாய்; உனக்கு ஜ்ஞாநஶக்தியிலுங் குறைவற்றிருந்தது; ப்ராப்தியிலுங் குறைவற்றிருந்தது; எங்களுக்கு அஜ்ஞ(த்வ)?ாதி₃கள் பூர்ணமாயிருந்தது; குற்றங்களைப் பார்த்துச் சீறவொண்ணாதபடி ஸமஸ்த விரோதி₄களையும் போக்குகிறேனென்றவனாயிருந்தாய் நீ; ஆனபின்பு 'ப்ராப்யலாப₄நிமித்தமாக ஶோகியாதேகொள்' என்ற நீ எங்களபேக்ஷிதத்தைச் செய்யலாகாதோ?'' என்று தங்களாகிஞ்சந்யத்தையும், அயோக்₃யதையையும் ஆவிஷ்கரித்து, உபாயபூர்த்தியையும் தங்கள் ப்ராப்தியையும் முன்னிட்டு, ப்ரமாதி₃கமாகப் புகுந்த தப்புக்களுக்குப் பொறை கொண்டு, எங்கள் ப்ராப்யஸித்₃தி₄க்கு நீயே உபாயமாகவேணுமென்று க்ருஷ்ணனை அபேக்ஷிக்கிறார்கள். 28.

A திருச்சந்த 111

ஈராயிரப்படி—இருபத்தெட்டாம் பாட்டு

அவ:— இருபத்தெட்டாம் பாட்டு. "பெண்காள்! நீங்கள் சொன்னவற்றைத் தருகிறோம்; நாடு உங்கள் பாடே; நாமும் சிறிது உங்கள் பாடே பெற்றோமாக வேணும்; அதுக்கு உங்களுக்குள்ளதென்?" என்ன, "உனக்குத் தரலாவது ஒன்று மில்லையே; பண்டு தப்பச்சொன்னதுண்டாகில் பொறுக்கவேணும்" என்று க்ஷமைகொள்ளுகிறார்கள்.

வ்யா:— (கறவைகள்) அறியாமைக்குக் கன்றுகாலியென்கை. 1. ஜ்ஞாநேந ஹீந: பஶுபி:ஸ்ஸமாந:" இறே (பின்சென்று) தாங்கள் குருகுலவாஸம் பண்ணு கிறபடி சொல்லுகிறார்கள். (கானம் சேர்ந்து) விஸிஷ்டரிருந்தவிடத்தே சென்று இக்கோயில் புகுவதே! உள்ளுள்ள காட்டிலே வர்த்திக்குமத்தனை; ஊர் கண்ட றியோம். (உண்போம்) ரிஷிகளைப் போலே தபஸ்ஸுக்கல்ல; அங்கும் வயிறு வளர்க்க. (சேர்ந்துண்போம்) நடந்துண்ணுமத்தனை; எங்களைப் பார்க்கப் பசுக்கள் வஸிஷ்டாதிகளோடொக்கும்; இத்தால் கர்மமில்லை என்கை.

(அறிவொன்றுமில்லாத) ஜ்ஞானபக்திகளில்லை என்கிறது; 2. "பக்திஶ்ச ஜ்ஞாநவிஶேஷ:" என்றாரிறே. முதல் தான் இல்லை. இது உண்டோமோ? 'இவர்கள் அலமாப்பு பக்தியன்றோ' என்னில், அது ஸ்வரூபமாகையாலே உபாயமாக நினையார்கள். (ஆய்க்குலம்) அதிகாரமில்லை. (உன்தன்னைப் பிறவி பெறுந்தனைப் புண்ணியம் யாமுடையோம்) "ஆனால் இப்புண்யமில்லாதார் இழக்கு மத்தனையன்றோ?" "என் சொன்னாய்? எங்களுக்கன்றோ புண்யமுள்ளது; எங்கள் புண்யம் முதலில்லாதார்க்கு முதலும், பலிசையும் கொடுக்கும் புண்யங்காண்! ஸாத்யதர்மத்தைப் பற்றினோமோ? ஸித்ததர்மமாய் வடிவுள்ளதொரு தர்மத்தைப் பற்றினோம். இதுவோ எங்களுக்குக் குற்றம்?" (குறைவொன்றுமில்லாத கோவிந்தா) 'உங்களுக்கொன்றுமில்லையென்றீர்களே' என்ன; 'உன்னையில்லை யென்றோமோ?' என்ன; "உங்கள் வெறுமைக்கு நாம் செய்வதென்?" என்ன; ராஜாக்கள் வழிபோம்போது மேடுபள்ளம் ஒக்கவிடுமாபோலே உன் குறை யில்லாமையை எங்கள் குறையிலேயிட்டு நிரப்புவது.

(உன் தன்னோடுறவேலித்யாதி) நாங்கள் அறிவொன்றுமில்லாத ஆய்க் குலம்; நீ குறையொன்றுமில்லாத கோவிந்தன். ஆனபின்பு இப்பிறவி 3. "விதிநிர்மிதமேதத்வயம்". நாராயணனன்றோ. எங்களறிவு கொண்டு கார்யமுண்டோ? "உறவுண்டாயிருக்க துர்யோதனாதிகளை விட்டோமே" என்ன, "உனக்கு விடவொண்ணாத பாண்டவர்களாகக் கொள் எங்களை; எங்கள் வெறுமையும் உன் பூர்த்தியும் உணர்ந்து எங்களை விடவொண்ணுமோ?" என்கை. (அறியாத) அநவதானம். (பிள்ளைகள்) அஜ்ஞர். (அன்பினாலித்யாதி) தவிரவொண்ணாதாகையால் ப்ரக்ருதி உபாயபுத்தியாகிலிறே தப்பாவதென்ன; "நாராயணன்" என்று, கோவிந்தாபிஷேகம் பண்ணிப் பூர்ணனாயிருக்கிற என்னை சிறு பேர் சொன்னீர்களென்ன, 'நாராயணனென்கை குற்றமோ?' என்னில்; நீர்மை ஸம்பாதிக்கப் போந்தவிடத்திலே மேன்மை சொல்லுகை குற்றமன்றோ?

(இறைவா) உன் ஸ்வரூபம் பெறவேண்டாவோ? (நீதாராய்) ஸ்விகாரத்தால் செய்யுமத்தனையும் நீ செய்து அனுதாபமும் அத்தலையிலேயாகவேணும். 1. "ஏகம்" என்றபடியே செய்தருளாயென்கை. (ஒழிக்கவொழியாது) நன்மை உண்டாகிலன்றோ பழியிட்டு விடலாவது. (சீறியருளாதே) உபாயமென்று நினையாதே ப்ரக்ருதியென்று கொள்ளவேணும். இத்தலையால் பற்றும் பற்று சிற்றத்துக்கு விஷயம். இத்தலைக்குக் குறையும் அத்தலைக்கு ரக்ஷையும் ஸ்வரூபப்ரயுக்தம். (நீ தாராய்பறை) விலக்குகைக்கு ஆளில்லை; நீ தருமித்தனை. 28.

நாலாயிரப்படி — இருபத்தெட்டாம் பாட்டு

அவ :— இருபத்தெட்டாம் பாட்டு. "பெண்காள்! நீங்கள் சொன்னவை நாட்டுக்கு; உங்கள் அபிஸந்தி இவ்வளவென்று தோற்றியிருந்ததில்லை. நீங்கள் சொன்னவையும் இன்னும் மேல் சொல்லுமவையும் உண்டாகில், நாம் தருமிடத்தில் உங்கள்பாடே நாமும் சிறிது பெற்றோமாகவேணும்; அதுக்கு உங்களுக்குள்ளதென்?" என்ன; "உனக்கு உதவுவதாவது எங்கள் பக்கல் ஒன்றுமில்லை. நாங்கள் பண்டு தப்பச் சொல்லிற்றினவுண்டாகில் பொறுக்கவேணும்?" என்று க்ஷமை கொள்ளுகிறார்கள். முதற்பாட்டில் 'நாராயணனே நமக்கே பறைதருவான்' (1) என்று ஸங்க்ரஹேண சொன்ன ப்ராப்யப்ராபகங்களை இந்த இரண்டுபாட்டாலே விவரிக்கிறது. இப்பாட்டு உபாய விவரணம்.

வ்யா :— (கறவை) உங்கள் ஸ்வரூபம் ஏதென்ன, இன்னதென்கிறார்கள். பட்டர் அருளிச்செய்யும் பாட்டையும் இங்கே நினைப்பது. (கறவைகள்) அறியாமைக்குக் கன்றுகாலி மேய்க்கை. 2. [ஜ்ஞாநேந ஹீந: பஶுபிஸ்ஸமாந:]— அறிவில்லாதாரைப் பசுக்களோடொப்பரென்னக்கடவது. [பின்சென்று] பின்னென்று தாங்கள் குருகுலவாஸம் பண்ணும்படி சொல்லுகிறார்கள். 3. [ராவணோ நாம] பரஹிம்ஸையிலே பேர்படைத்தவன். 3. [துர்வ்ருத்த:] பேர் மாத்ரமேயாய் ஸதாசாரமுண்டோவென்னில், அதிலும் புரையில்லை. 3. [ராக்ஷஸ:] ஜந்மத்தால் வரும் நன்மையுண்டோவென்னில், அதுவுமில்லை. காட்டிலே புக்குநோக்கினாலும் திருத்தப் போகாது. 3. [ராக்ஷஸாதிப:] நியாம்யனோவென்னில், இவன்தனக்கு எல்லாரும் நியாம்யர். (கானம் சேர்ந்து) ஊர் கண்டறியோம். (உண்போம்) ருஷிகளைப்போலே தபஸ்ஸு பண்ணுகைக்கல்ல. (சேர்ந்துண்போம்) நடந்து நடந்து உண்ணுமத்தனை. எங்களைப்பார்க்க, பசுக்கள் வஸிஷ்டாதிகளோடொக்கும். எங்கள் இளிம்புகண்டால் சிரிப்பன பசுக்களாயிற்று. 4. "க்ருதாநுகாராநிவ கோபிரார்ஜவே" என்று பசுக்கள் அசுக்காட்டும் ஆர்ஜவம் எங்கள்படியென்கை. இத்தால் கர்மயோகத்தில் அதிகாரமில்லை என்றபடி.

(அறிவொன்றுமில்லாத) இஜ்ஜந்மத்தில் ஒரு ஸுக்ருதமில்லையாகிலும் ஜந்மாந்தரத்தில் புண்யத்தைப் பண்ணி அத்தாலே விதுராதிகளைப்போலே இஜ்ஜந்மத்திலே அறிவுண்டாமதுவுண்டோவென்னில், அதுவுமில்லையென்கிறார்கள். (ஒன்றுமில்லாத) ஈச்வரஜ்ஞாநத்துக்கடியான ஆத்ம ஜ்ஞாநமில்லை. இத்தால் ஜ்ஞாநபக்திகளில்லையென்கிறது. 5. "பக்திஶ்ச ஜ்ஞாநவிஶேஷ:" என்று, பக்தியாவது ஒரு ஜ்ஞாந விஶேஷம். அதுவுமில்லையாகையாவது — கீழிலவையுண்டாகவுண்டாமதொன்றாகையால் இதில்லையென்னுமிடம் சொல்லவேண்டாவிறே. 'இவர்கள் அலமாப்பு பக்தியன்றோ?' என்னில், அது ஸ்வரூபமாகையால் உபாயமாக நினையார்கள். இத்தால் கர்மஜ்ஞாநபக்திகளில்லையென்கை. 6. "அஹமஸ்ம்யபராதாநாமாலயோऽகிஞ்சந:"

A "நோற்ற நோன்பிலேன்" B "குளித்து மூன்று" 1. "ந த₄ர்மநிஷ்டோ₂ऽஸ்மி" இவையன்றோ அறிவுடையார் வார்த்தை; அவர்களோடொத்திகோளென்ன; (ஆய்க் குலம்) அதி₄காரமேயில்லை; எங்களைக் கண்டுவைத்து அறிவுண்டோவென்று கேட்கிற நீயன்றோ அறிவுகேடன்.

'முதலில்லாதவன் பலிசையிழக்கும்' என்று சொல்லுகிறபடியே புண்யமில் லாதார் இழக்குமத்தனையன்றோவென்ன — (உன் தன்னைப் பிறவி பெறுந்தனைப் புண்ணியம் யாமுடையோம்) என் சொன்னாய்? எங்களுக்கோ புண்ணியமில்லாதது. 2. "க்ருஷ்ணம் த₄ர்மம் ஸநாதநம்" என்று எங்கள் புண்யத்துக்குப் பாலும் சோறும் இட்டு வளர்க்கிறோம் நாங்களன்றோ. 3. "உபாயோபேயத்வே ததிஹ தவ தத்த்வம்" என்னும்படியான உன்னை. (பிறவிபெறுந்தனை) நாட்டார் ஆஸ்ர யணீயர் இருந்தவிடத்தே போய் ஆஸ்ரயிப்பார்கள். நாங்களிருந்தவிடத்தே எங்க ளோடே ஸஜாதியனாய் ஆஸ்ரணீயனான நீ வந்து அர்த்திக்கும்படியன்றோ எங்க ளுடைய ஏற்றம். எங்கள் புண்யம் முதலில்லாதார்க்கு முதலும் பலிசையும் ப₂லிக்கும் புண்யங்காண்! (புண்ணியம் யாமுடையோம்) ஸாத்₄யத₄ர்மத்தைப் பற்றினோமோ? ஸித்₃த₄முமாய் வடிவுள்ளதொரு த₄ர்மத்தைப் பற்றினோம்; இதுவோ எங்களுக்குக் குற்றம்?

(குறைவொன்றுமில்லாத கோவிந்தா) 'உங்களுக்கு ஒன்றுமில்லையென்றி கோளே' என்ன; 'உன்னையுமில்லையென்றோமோ?' என்ன; 'உங்கள் பெருமைக்கு நாம் செய்ய வேண்டுவதென்?' என்ன, ராஜாக்கள் வழிபோம்போது மேடுபள்ளமு மொக்கவிட்டு வழிபோமாபோலே, உன் குறையில்லாமையை எங்கள் குறைவிலே யிட்டு நிரப்புவது; பெருமாள் கடலைத் தூர்த்து வழிபோனாற்போலே. (கோவிந்தா) 'அறிவில்லையென்றிகோளே' என்ன, நீயோ சால அறிவுடையையாயிருக்கிறாய். 4. "அவிஜ்ஞாதா"வன்றோ? உன்னை உணரில் பிறக்க விரகுண்டா? கோல்கொண்டு பசுவின் பின்னே திரிய விரகுண்டோ?

(உன்தன்னோடுறவேல் நமக்கிங்கொழிக்கவொழியாது) நாங்கள் அறிவொன்று மில்லாத ஆய்க்குலம். நீ குறையொன்றுமில்லாத கோவிந்தன். ஆனபின்பு இனி இவ்வுறவு 5. "விதி₄நிர்மிதமேதத₃ந்வயம்" என்கிறபடியே. மேடுபடக்கண்டது பள்ளத்தை நிரப்பவன்றோ? நாராயணத்வமொழிய த₃யாபூர்த்திக்கு த₃யநீயதா பூர்த்தியுண்டானபடியாகிற உறவு. 'எனக்கறிவுண்டென்று கண்டால் உங்களறி யாமை போயிற்றோ' என்னில்; 'எங்களறிவு கொண்டு கார்யமுண்டோ உன்னோடு விடவொண்ணாத குடல்துடக்கான உறவுண்டாயிருக்க?' என்ன; 'உறவுண்டா யிருக்கச் செய்தேயன்றோ து₃ர்யோத₄ந ஸிஸுபாலனுள்ளிட்டாரை விட்டது' என்ன, "உனக்கு விடவொண்ணாத பாண்ட₃வர்களாகக் கொள் எங்களையும்" என்கிறார்கள். 'தங்கள் கர்மம் தாங்கள் செய்கிறோம்' என்றிருப்பாரையன்றோ உனக்கு விடலாவது; 'எங்கள் கர்மம் உன்னாலே' என்றிருப்பாரை உன்னால் விடவொண்ணாது. அவர்கள் தங்களாலும் விடவொண்ணாதென்கை. எங்கள் வெறுமையும் உன் பூர்த்தியும் உணர்ந்த எங்களை விடவொண்ணுமோ? என்றுமாம்.

(அறியாத) அநவத₄ாநம். (பிள்ளைகள்) அஜ்ஞர். (அன்பு) தவிரவொண்ணா தாகையால் ப்ரக்ருதி. ப்ரக்ருதி உபாயபு₃த்₃தி₄யாகிலிறே தப்பாவது; இம்மூன்றும் குற்றமாக நினைக்க விரகில்லை. 6. "மயா ப்ரமாத₃ாத் ப்ரணயேந வாபி". (அன்பினா

A திருவாய் 5-7-1, B திருமாலை 25.

லுன்தன்னைச் சிறுபேரழைத்தனவும் சீறியருளாதே) ''நாராயணன்'' (1) என்று, கோ₃விந்தா₃பி₄ஷேகம் பண்ணிப் பூர்ணனாயிருக்கிற என்னை, சிறு பேர் சொன்னீ கோளேயென்ன; 'நாராயணனென்கை குற்றமோ?' என்னில், நீர்மை ஸம்பாதிக்கப் பிறந்தவிடத்திலே மேன்மையைச் சொல்லுகை குற்றமன்றோ? அர்ஜுநனைப்போலே பொறைகொள்ளுகிறார்கள். ''ஒரு படுக்கையிலேயிருந்து 'கால்தாக்கிற்று கை தாக்கிற்று' என்று குற்றம் கொள்ளுவாரைப்போலே அன்புடையாரைக் குற்றம் கொள்ளப்போமோ? பொறுத்தருளாய்'' என்கிறார்கள்.

(இறைவா) உன் ஸ்வரூபம் பெறவேண்டாவோ? (நீ தாராய்) ஸ்வீகாரத்தில் செய்தவற்றையும் நீ செய்து, அநுதாபமும் நின் தலையிலே ஆகவேணும். 1. ''ஏகம்'' என்றபடி செய்தருளாய். (ஒழிக்க ஒழியாது) நன்மையுண்டாகிலன்றோ பழியிட்டு விடலாவதென்றுமாம். (சீறியருளாதே) உபாயமென்று நினையாதே ப்ரக்ருதிவ்ருத்தி யென்று கொள்ளவேணும். இத்தலை பற்றும் பற்றுடைய சீற்றத்துக்கு விஷயம். இத்தலைக்குக் குறையும் அத்தலைக்கு ரக்ஷையும் ஸ்வரூபப்ரயுக்தம். (இறைவா) தன் கைகால் தப்பச்செய்ததென்று பொடிவாருண்டோ? (நீ தாராய்) விலக்குகைக் காளில்லை. நீ தருமித்தனை. 28.

ஸ்வாபதே₃ஶவ்யாக்₂யாநம் — இருபத்தெட்டாம்பாட்டு

அவ:— இருபத்தெட்டாம் பாட்டு. (கறவைகள் இத்யாதி₃) முதற்பாட்டில் ஸங்க்₃ரஹேண சொன்ன ப்ராப்யப்ராபகங்களிரண்டையும் மேலிரண்டுபாட்டாலே விவரிப்பதாக, இப்பாட்டில் ப்ராபக ஸ்வரூபத்தை விவரிக்கிறார்கள்.

வ்யா:— (கறவைகள் இத்யாதி₃) ஜ்ஞாநஹீநரான ஸம்ஸாரிகளை அநுவர்த்தித்து ஸம்ஸாரத்தை ப்ராப்யமாகப்பற்றி தே₃ஹபோஷணைகபரரா யிருந்தோம்; இதிறே உன்னை நாங்கள் பற்றுகைக்கு அநுஷ்டி₂த்த கர்ம யோக₃ம். (அறிவொன்றுமில்லாத) ஜ்ஞாநமும் ஜ்ஞாந விஶேஷமான ப₄க்தி யோக₃மும் இல்லாத. (ஆய்க்குலம்) உபாயாந்தரங்களில்லாமையால் தே₃ாஷ மாகாத குலத்திலே பிறந்தவர்கள் நாங்கள். இத்தால் — ஜந்மவ்ருத்தஜ்ஞாநங் களாலுண்டான நிகர்ஷம் சொல்லுகிறது. 'ஆகில், புருஷார்த்த₂த்தை இழக்கு மித்தனையன்றோ' என்ன; புண்யமில்லாதாரன்றோ இழப்பதென்ன; உங்கள் புண்யம் ஏதென்ன, —(உன்தன்னை இத்யாதி₃) எங்கள் குலத்திலே அவதரித்த உன்னையே புண்ணியமாக அநந்யஸாத₄நரான யாம் உடையோம். (குறை வொன்றுமில்லாத) எங்கள் அபூர்த்தி ஆராயும்படியாயோ உன்னுடைய பூர்த்தியிருப்பது? ஸர்வநிரபேக்ஷனன்றோ நீ என்று கருத்து. (கறவைகள் இத்யாதி₃) இவ்வளவும் தங்களுடைய ஆகிஞ்சந்யத்தையும் அநந்யக₃தித் வத்தையும் உபாயத்தினுடைய நைரபேக்ஷ்யத்தையும் சொன்னார்களாய்த்து. ''குறைவாளர்க்கு நிறைவாளர் குறை தீர்க்கவேணுமென்கிற நிர்ப்ப₃ந்த₄மென்?'' என்ன; அதுவோ? (கோவிந்தா உன்தன்னோடு உறவு) எங்கள் குலத்தில் பிறந்த அஶரண்ய ஶரண்யனான உன்தன்னோடு அநந்யஶரணரான எங்களுக்கு உண்டான ஸ்வஸ்வாமிபா₄வஸம்ப₃ந்த₄ நிர்ப்ப₃ந்த₄மென்ன; அதுவோ? ஒருகுடி நீரோடே போகிறதென்ன, (உறவேல் நமக்கு இங்கு ஒழிக்க ஒழியாது) உன்னோடு நமக்கு உண்டான உறவை ஆராய்ந்து பார்த்தால், ஸோபாதி,

திருப்பாவை — இருபத்தொன்பதாம்பாட்டு

சிற்றஞ் சிறுகாலே வந்துன்னைச் சேவித்துன்
பொற்று மரையடியே போற்றும் பொருள்கேளாய்
பெற்றம்மேய்த் துண்ணுங் குலத்திற் பிறந்த(து)நீ
குற்றேவ லெங்களைக் கொள்ளாமற் போகாது
இற்றைப் பறைகொள்வா னன்றுகாண் கோவிந்தா
எற்றைக்கு மேழேழ் பிறவிக்கு முன்றன்னே
டுற்றோமே யாவோ முனக்கேநா மாட்செய்வோம்
மற்றைநங் காமங்கள் மாற்றேலோ ரெம்பாவாய்.

பதவுரை— கோவிந்தா—கண்ணபிரானே! சிற்றஞ்சிறுகாலே—உஷ:காலத்திலே, வந்து — (இங்கு) வந்து, உன்னை சேவித்து—உன்னை வணங்கி, உன் பொன் தாமரை அடி போற்றும் பொருள்—உனது அழகிய திருவடித்தாமரைகளை மங்களாஶாஸநம் பண்ணுவதற்குப் பலனை, கேளாய் — கேட்டருளவேணும்; பெற்றம் மேய்த்து உண்ணும் குலத்தில் பிறந்த நீ — பசுக்களை மேய்த்துண்ணும் இடைக்குலத்தில் பிறந்த நீ, எங்களை — எங்களிடத்தில், குற்றேவல்—அந்தரங்க கைங்கர்யத்தை, கொள்ளாமல் போகாது — திருவுள்ளம் பற்றுதொழியவொண்ணாது; இற்றைப் பறைகொள்வான் அன்றுகாண் — இன்று (கொடுக்கப்படுகிற இப்) பறையைப் பெற்றுக்கொள்வதற்காக நாங்கள் வந்தோமல்லோம்; எற்றைக்கும் — காலமுள்ளவளவும், ஏழ் ஏழ் பிறவிக்கும் — எவ்வளவு பிறவி எடுத்தபோதிலும், உன்தன்னோடு—உன்னோடே, உற்றோமே ஆவோம் — உறவுடையவர்களாகக்கடவோம்; உனக்கே — உனக்கு மாத்திரமே, நாம் — நாங்கள், ஆள் செய்வோம் — அடிமை செய்யக்கடவோம்; நம்—எங்களுடைய, மற்றை காமங்கள் — இதர விஷய விருப்பங்களை, மாற்று — தவிர்த்தருளவேணும்.

ஸ்வா:-கமன்றிகே, நம்மிருவருடையவும் ஸ்வரூபமாயிருக்கையாலே அதுதானும் நித்யமாகையாலே ஸர்வஶக்தியான உன்னாலும் போக்கவொண்ணாது, ப்ராக்ருதரான நம்மாலும் போக்கவொண்ணாது, க்ருதஸங்கேதிகளான இருவராலும் போக்கவொண்ணாது, A இருள்தரு மாஞாலமான இத்தேஶத்தாலும் போக்கவொண்ணாது. 'ஸம்பந்தஜ்ஞாநரூபமாகையாலே இதுக்கு விஸ்ம்ருதி இங்கே வரக்கூடாதோ?' என்ன; B ''பிறந்தபின் மறந்திலேன்'' என்கையாலே வரக்கூடாது; 'ஆனாலும் யதோபாஸநமன்றோ பலம்? நீங்கள் நம்மைச் சிறுபேரிட்டழைத்திகோளே, உங்கள் சிறுமை தீரும்படி எங்ஙனே?' என்ன,—(அறியாத இத்யாதி) அறியாமையாலும் பால்யத்தாலும் ப்ரேமத்தாலும் உன்னைச் சிறுபேராலே அழைத்தோமேயாகிலும் ஸர்வஜ்ஞனாய், ஸர்வஸ்மாத்பரனாய், ப்ரேமபரவஶனான நீ சீறியருளாதொழிய வேணும். (இறைவா — சீறியருளாதே) சீறினால் வரும் அநர்த்தம் உன்னதன்றோ? ஆகையால், (நீ தாராய்) அத்தலையில் குறையின்றியிலேயொழிய அமையுமிறே. பேற்றுக்கு அத்வேஷமேயிறே இத்தலைக்கு வேண்டுவது; பேற்றின் கநத்துக்குக் கீழ் விளைந்ததெல்லாம் அத்வேஷமாத்ரமாயிருக்குமிறே. (இறைவா) C வானோரிறையை நினைத்தன்று, D ஆய்க்குலமாய்வந்து தோன்றின நம்மிறை. 28.

A திருவாய் 10—6—1. B திருச்சந்த 64. C திருவாய் 1-5-1, D திருவிருத்தம் 61,

மூவாயிரப்படி—இருபத்தொன்பதாம் பாட்டு

அவ:— இருபத்தொன்பதாம்பாட்டு. a கீழ்ப்பாட்டிலே உபாயஸ்வரூபத்தைச் சொல்லி, தங்கள் உத்₃தே₃ஶ்யம் கைங்கர்யமென்று ப்ரப₃ந்த₄தாத்பர்யத்தைச் சொல்லி முடிக்கிறார்கள்—இதில்: b ப்ராப்யருசியையும் b₂ ப்ராப்யந்தான் இன்னதென்னுமிடத்தையும், அத்தை b₃ அவனே தரவேணுமென்னுமிடத்தையும் தங்கள் b₄ ப்ராப்யத்வரையையும் அறிவிக்கிறார்கள். c திருவாய்மொழியில் A எம்மாவீட்டிலே—ப்ராப்யத்தை நிஷ்கர்ஷித்து, அதில் c₂ சரமத₃ஶையான அர்த்த₂த்தை B நெடுமாற்கடிமையிலே அநுப₄வித்து முடித்தது; இதில்—முந்துற சரமத₃ஶையான B நெடுமாற்கடிமையில் அர்த்த₂த்தை அனுப₄வித்து, அது நிலைநிற்கைக்காகவும் அத்தைக் c₃ காத்தூட்டுகைக்காகவும் A எம்மாவீட்டில் அர்த்த₂த்தோடே தலைக்கட்டுகிறது.

வ்யா:— d (சிற்றஞ் சிறுகாலே) e சிறு பெண்கள் எழுந்திருக்கவொண்ணாத குளிர்போதிலே; f 1. ''ப்₃ராஹ்மே முஹூர்த்தே சோத்த₂ாய சிந்தயேதா₃த்மநோ ஹிதம்'' என்று ஸத்வம் தலையெடுத்த காலத்திலே; g அநாத்₃யஜ்ஞாநாந்த₄காரம் நீங்கி ப₄க₃வத்₃விஷயம் வெளிச்செறித்(ந்)த காலத்திலென்றுமாம். h C ''நார

பெ. அ. இருபத்தொன்பதாம் பாட்டு. (சிற்றஞ்சிறுகாலே இத்யாதி₃) a ''உனக்கே நாமாட்செய்வோம்'' என்றத்தைக் கடாக்ஷித்து வ்ருத்தவர்த்திஷ்யமாண கத₂நமுகே₂ந கீழ்ப்பாட்டோடே ஸங்க₃தியிடுகிறார் (கீழ் இத்யாதி₃) b ஶ்ரோதாக்களுக்கும் பு₃த்₃தி₄ ஸௌகர்யார்த்த₂மாக ப்ரமேயத்தை அருளிச்செய்கிறார் (ப்ராப்யேத்யாதி₃) b ''போற்றும் பொருள்கேளாய்'' என்றத்தைப்பற்ற (ப்ராப்யருசியையும்) என்றது; b₂ ''எற்றைக்கும்'' இத்யாதி₃யைக் கணிசித்து அருளிச்செய்கிறார் (ப்ராப்யந்தான் இத்யாதி₃) b₃ (அவனேதரவேணும்) என்றது — ''குற்றேவலெங்களைக் கொள்ளாமற்போகாது'' என்றத்தைக் கடாக்ஷித்து. b₄ (ப்ராப்யத்வரையையும்) என்றது — ''சிற்றம்சிறுகாலேவந்து'' என்றத்தை அவலம்பி₃த்து; தாங்கள் காலமேவருகை த்வரையின்றிக்கே கூடாதிறே யென்று கருத்து. c ஆண்டாள் சரமபர்வத்திலே உற்றிருக்கையாலே இவள் ப்ரப₃ந்த₄த்துக்கும் ஆழ்வார் ப்ரப₃ந்த₄த்துக்குமுள்ள வாசியை அருளிச்செய்கிறார் (திருவாய்மொழியில் இத்யாதி₃) c₃ (காத்தூட்டுகைக்காகவும்) என்றது — பரிபாலித்து மேன்மேலும் ரஸிப்பிக்கைக்காகவும் என்றபடி.

d, e ''சிறுகாலே'' என்றது — ப்ராத:காலத்திலேயென்றும், ''சிற்றம்'' என்றத்தாலே — அத்யந்தம் ப்ராத:காலமென்றும், ப₂லிதார்த்த₂த்தை அருளிச்செய்கிறார் (சிறுபெண்கள் இத்யாதி₃) f ஸ்வாபதே₃ஶத்திலே தாத்பர்யாந்தரம் அருளிச்செய்கிறார் (ப்₃ராஹ்மே இத்யாதி₃) g இத்தை விவரிக்கிறார் (அநாதி₃ இத்யாதி₃) h இதுக்கு ஸம்வாத₃ம் அருளிச்செய்கிறார்

சி. அ. இருபத்தொன்பதாம் பாட்டு. (சிற்றஞ்சிறுகாலே) b₂ ''உனக்கே நாமாட்செய்வோம்'' என்றது ப்ராப்யம். b₃ ''நங்காமங்கள் மாற்று'' என்றது ப்ரார்த்த₂னை. b₄ ''சிற்றஞ்சிறுகாலே வந்து'' என்கையாலே த்வரை; ''கொள்ளாமல் போகாது'' என்கையாலே த்வரை சொல்லுகிறது என்றுமாம். c இவள் சரமபர்வத்திலே உற்றிருக்கையாலே இவள் ப்ரப₃ந்த₄த்துக்கும் ஆழ்வார் ப்ரப₃ந்த₄த்துக்குமுள்ள வாசியை அருளிச்செய்கிறார் (திருவாய்மொழியிலித்யாதி₃) c₂ சரமத₃ஶையான அர்த்த₂மாவது — பெண்களை எழுப்பின பத்துப்பாட்டில் அர்த்த₂ம். இத்தால் திருவாய்மொழியில் ஏற்றம் சொல்லுகிறது.

A திருவாய் 2-9. B திருவாய் 8-10. C இர—திருவ 81.

ணனைக்கண்டேன்—பகற்கண்டேன்'' என்னக்கடவதிறே. i ''சிற்றஞ் சிறுகாலே'' என்று ஜாதிப்பேச்சு; ''வெட்டவிடியாலே'' என்னுமாபோலே. (வந்து) j சேதநர்க்கு புகுவல்லாபும் அவன் வரவாலேயாயிருக்க, ''வந்து'' என்றது j₂ ஆதராதிஸ யத்தாலே. k இதுதான் அங்குத்தைக்கு மிகையாயிறேயிருப்பது. எங்ஙனே? என்னில் — 1. ''பத்3ப்4யாமபி4க3மாச் சைவ ஸ்நேஹஸந்த3ர்ஶநேந ச'' என்று நீ l இருந்த இடத்தே வந்து; m ராக3ம் க்ரமப்ராப்தி ஸஹியாதிறே. n (உன்னைச் சேவித்து) o ப2லம் வேண்டாதே ஸாத4நகாலத்திலே ரஸிக்கும் உன்னைச்சேவித்து. 2. ''ஸுஸுக2ம் கர்த்தும்'' என்றும், A ''பலமுந்துசீர்'' என்றுமிறே இருப்பது. p அதுக்குமேலே ஓரஞ்சலியையும் உண்டறுக்கமாட்டாத உன்னைச் சேவித்து. p₂ B எழுதும் என்னும் இது மிகையான உன்னைச் சேவித்து. q ஸேவ்யரான நாங்கள் ஸேவகராம்படி அத்தலை இத்தலையாவதே! 3. ''ஸுக்3ரீவம் நாத2மிச்ச2தி'' என்னக்கடவதிறே.

r (உன் பொற்றாமரை அடியே) மஹார்க்க4முமாய், போ4க்3யமுமாய், s ப்ராப்தமுமாயிருந்த திருவடிகளிலே. ''அடியே'' என்கிற அவதா4ரணத்துக்குக் கருத்து— t 4. ''ஸர்வாத்மநா பர்யநுநீயமாநோ யதா2 ந ஸௌமித்ரிருபைதி t₂ யோக3ம்'' என்

பெ. அ. (நாரணனை இத்யாதி3) i 'காலத்திலே' என்ன வேண்டியிருக்க, ''காலே'' என்றதுக்கு த்3ருஷ்டாந்தபூர்வகம் நியாமகம் அருளிச்செய்கிறார் (சிற்றமித்யாதி3) j₂ 'ஆத3ராதிஸயத்தாலே' என்றது — திருவேங்கடயாத்ராதி3களைப்போலே ப்ராப்யமாகையாலே வந்த ஆத3ராதிஸயத்தாலே என்றபடி. j, k பு4கு3வல்லாபு4ம் அவன் வரவாலேயாயிருக்கை எங்ஙனே? என்ன, அருளிச்செய்கிறார் (இதுதான் இத்யாதி3) l (இருந்த விடத்தே வந்து) என்ற அநந்தரம் ''என்கை'' என்று ஶேஷம். n, o, p ''உன்னை'' என்றதுக்கு அர்த்தா2ந்தரம் அருளிச்செய்கிறார் (அதுக்குமேலே இத்யாதி3) p 'அதுக்குமேலே' என்றது — தாங்கள் வந்ததுக்குமேலே என்றபடி. p, p₂ அஞ்சலியை உண்டறுக்க மாட்டாமையை ஸம்வாத3பூர்வகம் விவரிக்கிறார் (எழுதும் இத்யாதி3) இவ்வாக்யத்துக்கு, B ''தொழுதுமாமலர்நீர் சுடர்தூபங்கொண்டு எழுதும்'' என்ற இடத்தில், ''தொழுது'' என்றதிலே நோக்கு. q ''சேவித்து உன்பொற்றாமரை'' என்று—தாங்கள் ஸேவிக்கை அவத்3யமாகச் சொல்லுகைக்குத் தாத்பர்யம் அருளிச்செய்கிறார் (ஸேவ்யரான இத்யாதி3)

r, s ''உன்னைச்சேவித்துப் பொற்றாமரையடி'' என்ன அமைந்திருக்க, ''உன்'' என்றதன் . ப2லிதார்த்த2ம் (ப்ராப்தமுமாயிருந்த) என்றது. t ஸர்வப்ரகாரத்தாலும் பெருமாள், ''யௌவராஜ்யத்தை அடையும்'' என்று இளையபெருமாளைக் குறித்து அருளிச்செய்தாலும் அதுக்கு ஆளாகாதாப்போலே என்று அருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வாத்மநா

சி. அ. i ''சிறுகாலே'' என்னாதே ''சிற்றஞ்சிறுகாலே'' என்றது ஜாதிப்பேச்சென்றபடி, m 5. ''தத்தஸ்ய ஸத்3ருஶம் ப4வேத்'' என்றிராதே வரலாமோ? என்ன அருளிச்செய்கிறார் (ராக3ம் க்ரம ப்ராப்தியித்யாதி3) p (அதுக்குமேலே) வந்ததுக்குமேலே. n, o, p, q ''உன்னை'' என்றதுக்கு மூன்று தாத்பர்யம். t ''ஸர்வாத்மநா'' என்றது — ஸர்வ ப்ரகாரத்தாலும்

A திருவாய் 2-8-4, B திருவாய் 9-3-9.

ஹுமாபோலே t_3 வேறொரு ப்ரயோஜனத்துக்கு ஆளாகாதிருக்கை. u (போற்றும்) v போற்றுகையாவது-ஸ்வாமிக்கு மங்க₃ளாஶாஸநம் பண்ணுகை. w (பொருள் கேளாய்) முன்பே இருக்கிறவனை "கேளாய்" என்பானென்? என்னில்—இவர்களுடைய ஸ்தநாத்₃யவயவங்களிலே அந்யபரனாயிருக்கையாலே 'உன் பராக்கை விட்டு நாங்கள் சொல்லுகிற வார்த்தையைக் கேளாய்' என்கிறார்கள்.

x அவனும், இவர்கள் பேச்சன்றோ? என்று கேட்டான்; y (பெற்றம் மேய்த்து இத்யாதி₃) z என்றும் ஶாஸ்த்ரத்திலே கேட்டுப்போகக்கடவ நீ பசுக்கள் மேய்த்து உண்ணக்கடவதான இடைச்சாதியிலே வந்து பிறந்து, எங்களை அடிமைகொள்ளாதொழியவொண்ணாது, (பெற்றம் மேய்த்துண்ணும் குலம்) a ரக்ஷ்யமான பசுக்கள் வயிறு நிறைந்தாலல்லது தாங்களுண்ணாத குலம்; உன் பிறப்பாலும் எங்கள் கார்யம் தலைக்கட்டவேணுமென்று கருத்து.

b (குற்றேவல்) c அந்தரங்க₃ வ்ருத்தி; d அன்றிக்கே, உசிதமான அடிமை என்றுமாம். e (எங்களை) f பசுக்களுக்கு வேறு ரக்ஷகருண்டானாலும் உன்னையொழிய ரக்ஷகரில்லாத எங்களை. g (கொள்ளாமற்போகாது) உனக்கு விஹிதம். h ஶப்₃த₃ாதி₃ விஷயங்களே த₄ாரகமாயிருக்கிற எங்களை, உன் வடிவழகைக் காட்டி, A "உண்ணுஞ் சோறு பருகு நீர் தின்னும் வெற்றிலையுமெல்லாம் கண்ணன் எம்பெருமான்" என்னும்படிபண்ணி ஸ்வரூபாநுரூபமான கைங்கர்யம் தாராதே போகை உனக்குப் h_3 போருமோ? என்கை. B "உண்டிட்டாயினியுண்டொழியாய்" என்கிறார்கள்.

பெ. அ. இத்யாதி₃) t_2 யோக₃ம் — அலப்₄யலாப₄மான யௌவராஜ்யத்தை என்றபடி. 1. "அலப்₄யலாபே₄ யோக₃: ஸ்யாத் க்ஷேமம் தத்பரிரக்ஷணம்" என்று ப்ரஸித்₃த₄ம்.

e, f, g, h "எங்களை" என்றதுக்கு அர்த்தா₂ந்தரம் காட்டாநின்றுகொண்டு "கொள்ளாமல் போகாது" என்றத்தை விவரிக்கிறார் (ஶப்₃த₃ாதி₃ இத்யாதி₃) h_2 போருமோ — தகுமோ?

சி. அ. பெருமாள் ராஜ்யயோக₃த்தையடையுமென்னச் செய்தேயும் இளையபெருமாள் ஐஶ்வர்ய யோக₃த்தையடையாதாப்போலே இவர்களும் என்றபடி. t_3 (வேறொரு ப்ரயோஜனத்துக்கு ஆளாகாதிருக்கை) என்றது — திருவடிகளில் போ₄க்₃யதையாலே வேறொரு புருஷார்த்த₂த்துக்கு ஆளாகாதிருக்கை என்றபடி. u, v, w "போற்றும் பொருள் கேளாய்" "மங்க₃ளாஶாஸனத்தைப் பண்ணி அர்த்தி₂க்கிற ப்ரயோஜனத்தைக் கேட்டருளாய்" என்று ஶப்₃தா₃ர்த்த₂ம். x அவயவங்களிலே ஸக்தனானவன் "கேளாய்" என்றால் கேட்குமோ? என்ன, 2. "மது₄ரா மது₄ராலாபா" என்று இவர்கள் வார்த்தையும் போ₄க்₃யமாகையாலே கேட்குமென்கிறார் (அவனுமிவர்கள் பேச்சித்யாதி₃) y, z, a "பெற்றம் மேய்த்துண்ணும் குலத்தில் பிறந்து" என்றதுக்கு இரண்டு தாத்பர்யம். ஸுலப₄னென்னுதல், ரக்ஷகனானவன் என்னுதல். b, c, d "குற்றேவல்" என்றதுக்கு இரண்டு பொருள். e, f, h "எங்களை" இத்யாதிக்கு உன்னையொழிய வேறொரு ரக்ஷகரில்லாத த₃யனீயரான எங்களை த₃யாபரனான நீ ரக்ஷிக்கை விஹிதமென்னுதல்; அன்றிக்கே ஶப்₃த₃ாதி₃ விஷயங்களே த₄ாரக

A திருவாய் 6-7-1. B திருவாய் 10-10-6.

i இவர்கள் சொன்ன ஸமநந்தரத்திலே, 'நீங்கள் நோன்புக்கு அங்க3மான வற்றைக் கொண்டுபோமித்தனையல்லது, வேறு நீங்கள் அடிமையென்று சொல்லுகிறவையெல்லாம் என்?' என்று பறையைக் கொடுக்கப்புக—(இற்றைப் பறைகொள்வானன்று j காண்) இன்று ஒரு ப்ரயோஜநங் கொண்டுபோக வந்தோ மல்லோங்காண் நாங்கள்; k யதூ2ாஶ்ருதக்3ராஹியாயிருந்தாய் நீ. l (கோவிந்தா) m ப4ாவஜ்ஞாநமில்லாத ஜன்மமிறே. n அபி4த4ாவ்ருத்தியைப் போக்கி, தாத்பர்யவ்ருத்தி அறியாத ஜன்மமிறே.

"ஆனுல், o நீங்கள் சொல்லுகிறது என்?" என்ன, p (எற்றைக்கும் இத்யாதி3) q 1. "ந காலஸ் தத்ர வை ப்ரபு4:" என்கிற திருநாட்டிலேயிருக்கவுமாம்; ஆஶ்ரிதஸஜாதீயனுய்க் கொண்டு ஸம்ஸாரத்திலே பிறக்கவுமாம்; q3 அதில் ஒரு நிர்ப்ப3ந்த4மில்லை; q3 காட்டிலும் படைவீட்டிலும் ஒக்க இளையபெருமாள் அடிமை செய்தாற்போலேயாகவேணும், r 2. "தே3வத்வே தே3வதே3ஹேயம் மநுஷ்யத்வே ச மாநுஷீ" என்னக்கடவதிறே.

s (உன்தன்னேடுற்றேமேயாவோம்) t நீ ஸ்வாமியாகவும் நாங்கள் ஸ்வம் மாகவும், இஸ்ஸம்ப3ந்த4ம் என்றும் ஸித்3தி4க்குமித்தனையே எங்களுக்கு

பெ. அ. i "பறைகொள்வானன்றுகாண்" என்றதுக்கு ப்ரஸக்தி அருளிச்செய்கிருர் (இவர்கள் இத்யாதி3) j, k "காண்" என்று சொல்லுகையால் தோன்றுகிற வெறுப்பை அருளிச் செய்கிருர் (யதே2த்யாதி3) l, m 3. "கோ3ாஷ்ட2ாத்4யக்ஷேऽபி கோ3ாவிந்த3:" என்ற நிக4ண்டுவைப்பற்ற இடையனுக்குப் பேராய், அத்தால் ப2லிதத்தை அருளிச்செய்கிருர் (ப4ாவஜ்ஞாநம் இத்யாதி3) n 'அபி4த4ா வ்ருத்தி' என்று—பத3ாக்தியைச் சொல்லுகிறது.

o (நீங்கள் சொல்லுகிறது என்னென்ன) என்றது — எப்படிப்பட்ட குற்றேவலென்றபடி. p, q "எற்றைக்கும் — என்றைக்கும், ஏழேழ் பிறவிக்கும்—உன்னுடைய எவ்வவதாரத்துக்கும்" என்று ஶப்3த3ார்த்த2ம் திருவுள்ளம்பற்றி, ப2லிதார்த்த2ம் அருளிச்செய்கிருர் (நகாலேத்யாதி3) q2 (அதில் ஒரு நிர்ப்ப3ந்த4மில்லை) என்றது — நீ தே3வனும்போது நாங்களும் அப்படியேயாய், மநுஷ்யனும்போது நாங்களும் மநுஷ்யராக என்றபடி. r இப்படி ஆன பேருண்டோ? என்ன அருளிச்செய்கிருர் (தே3வத்வே இத்யாதி3)

s, t, u "உற்றேம்" என்றதுக்கு ஸ்வஸ்வாமிப4ாவ ஸம்ப3ந்த4மாகக் கீழருளிச்செய்து, உறவுமுறையாக அர்த்த2ாந்தரம் அருளிச்செய்கிருர் (ஒருறவை இத்யாதி3)

சி. அ. மாயிருக்கிற எங்களை என்னுதல். n (அபி4த4ாநவ்ருத்தியைப் போக்கி) என்றது — இடையராகையாலே ஶாப்3த3மாக மேலெழத்தோற்றின அர்த்த2மொழிய, தாத்பர்யமறியாய் என்றபடி. p "எற்றைக்கும்" என்றது — நித்யமான பரமபத3த்தில் செய்கிற ஸர்வவித4 கைங்கர்யமும் சொல்லுகிறது. q3, s, t "உன்றன்னேடுற்றேமேயாவோம்" என்றதுக்கு இரண்டு பொருள்:— t உன்னேடு ஸம்ப3ந்த4முடையோமாவோம் என்னுதல். q3 அன்றிக்கே

வேண்டுவது என்கிறுர்கள். 1. ''ப₄க்தாநாத்ம ஶரீரவத்'' என்னக்கடவதிறே. u ஓர் உறவைக்குறித்து அதுவாகவேணுமென்னுதொழிந்தது எல்லாவுறவும் நீயேயாக வேணுமென்கைக்காக. 2. ''மாதா பிதா ப்₄ராதா நிவாஸ: ஶரணம் ஸுஹ்ருத்'' 3. ''க்ருஷ்ணாஶ்ரயா: க்ருஷ்ணப₃லா: க்ருஷ்ணநாத₂ாஶ்ச பாண்ட₃வா:'' A ''சேலேய் கண்ணியரும் பெருஞ்செல்வமும் நன்மக்களும்'' என்னக்கடவதிறே.

'மற்றும் வேண்டுவது என்?' என்ன, v (உனக்கே நாம் ஆட்செய்வோம்) w ஸம்ப₃ந்த₄ம் ஒத்திருக்கச்செய்தே, ஸ்ரீப₄ரதாழ்வானைப்போலே விஶ்லேஷித்திருக்கையன்றியே இளையபெருமாளைப்போலே அடிமை செய்யவேணும். ''உனக்கே'' என்கிற அவத₄ாரணத்துக்குக் கருத்து—நீ உகந்த அடிமை செய்வோம்; உனக்கும் எங்களுக்குமாயிருக்கிற இருப்பைத் தவிர்ந்து, B ''தனக்கேயாக எனைக் கொள்ளுமீதே'' என்னுமாபோலே நீ உகந்த அடிமையாகவேணும். அஹங்காரக₃ர்ப்ப₄மான அடிமை புருஷார்த்த₂மாகாது.

x (மற்றை நம் காமங்கள் மாற்று) y நாங்கள் ''எங்களுக்கு'' என்றிருக்குமதுவும், நீயும் ''இவர்களுக்கு'' என்றிருக்குமதுவும், இவை இரண்டும்—விரோதி₄யாகையாலே அத்தைத் தவிர்த்துத் தரவேணும் என்கிறுர்கள். 29.

பெ. அ. v, w ''உனக்கே'' என்றவிடத்தில் ஏவகாரார்த்த₂ம் அருளிச்செய்கிறுர் (ஸம்ப₃ந்த₄ம் இத்யாதி₃)

x, y ''மற்றை நங்காமங்கள்'' என்றது — மற்றை எங்களுடைய புருஷார்த்த₂ங்களென்றுய், அதுதானும் நீ எங்களுக்கென்று நினைத்திருக்கும் எங்கள் கார்யமென்றுய், தாத்பர்யம் அருளிச்செய்கிறுர் (நாங்கள் இத்யாதி₃) 'நாங்கள் எங்களுக்கென்று இருக்குமதுவும்' என்றது — த்₃ருஷ்டாந்தார்த்த₂ம். 29.

சீ. அ. உறுதல்—பொருந்துதலாய் விஶ்லேஷியாதே இளையபெருமாளைப்போலே அடிமைசெய்யவேணுமென்னுதல். v, x ''உனக்கே நாமாட்செய்வோம் மற்றை நங்காமங்கள் மாற்று'' என்றது அந்வயவ்யதிரேகங்களாலே ப்ரார்த்த₂னை. அதாவது — 'உனக்கே' என்கையால் உனக்கே ஆட்செய்யவேணுமென்றபடி; ''மற்றைநங்காமங்கள்'' என்றது — அந்தக் கைங்கர்யத்துக்கு விரோதி₄யான ஸ்வார்த்த₂தையைப் போக்கவேணும் என்று ப்ரார்த்தி₂க்கிறது. x, y ''நங்காமங்கள்'' என்று ஈஶ்வரனையும் கூட்டியருளிச்செய்ததுக்குத் தாத்பர்யமருளிச் செய்கிறுர் (நாங்கள் எங்களுக்கு இத்யாதி₃) 29.

A திருவாய் 5-1-8, B திருவாய் 2-9-4.

ஆறுயிரப்படி — இருபத்தொன்பதாம் பாட்டு

அவ:— இருபத்தொன்பதாம்பாட்டு. ''நமக்கே பறைதருவான் (1) என்று ஸங்க்₃ரஹேண முதல் சொன்ன ப்ராப்யப்ராபகங்களிரண்டையும் இந்த இரண்டு பாட்டாலும் விவரிக்கிறுர்களாய், ப₂லந்தருகிற ப்ராபகத்தை நிர்ணயித்து ஸ்வீகரித்தார்கள் கீழிற்பாட்டில்; அதில் ''பறை'' (1) என்று சொன்ன ப்ராப்யத்தை நிஷ்கர்ஷித்து ப்ரார்த்தி₂க்கிறுர்கள் — இப்பாட்டில். ''பறை'' (1) என்று ப்ராப்யத்தை முற்படச்சொல்லி, ''தருவான்'' (1) என்றுகொண்டு ஸாத₄நரூபத்தை அநந்தரம் சொல்லிற்று — ப்ராப்ய ருசியடியாக ப்ராபகாந்வேஷணம் பண்ணவேண்டுகையாலே. அவ்விடத்தில் ப்ராப்யஸித்₃தி₄யில் ப்ராபகஸ்வீகாரஸாபேக்ஷதை உண்டாகையாலே உபாயஸ்வீகாரம் பண்ணிப் ப₂ல ப்ரார்த்த₂நம் பண்ணுகிறது இங்கு. ''நமக்கே'' (1) என்கிற அதி₄காரிஸ்வரூபம் இரண்டு பாட்டாலும் விஶத₃மாகிறது. அநந்யபோ₄க்₃யத்வமும் அநந்யோபாயத்வமும் அநந்யார்ஹத்வமும் ஸ்வரூபமிறே. ''செல்வச் சிறுமீர்காள்'' (1) ''வையத்து வாழ்வீர்காள் நாமும்'' (2) ''நாங்கள் நம்பாவைக்கு''(3) ''நாங்களும் மார்கழி நீராட'' (4) ''எம்மை நீராட்டு'' (20) ''யாம் வந்தோம்'' (24) ''யாம் பெறு சம்மானம்'' (27) ''புண்ணியம் நாமுடையோம்'' (28) — நாங்களென்பது எங்களுடையது என்பதாய்ப் பாட்டுத்தோறும் தங்களையுறைத்துக்காட்டிற்று — ஸ்வரூபத்திலும் உபாயத்திலும் ப₂லத்திலும் தாங்களிருக்குமிருப்பை வெளியிடாநின்றுகொண்டு. ''நமக்கே'' (1) என்ற பத₃த்தை விவரித்தபடியிறே. ''தூயோமாய் வந்து நாம்'' (5) என்றும், ''தூயோமாய் வந்தோம்'' (16) என்றும் இரண்டு ஶுத்₃தி₄யுண்டிறே கீழ்ச்சொல்லிற்று; அதில் ஸித்₃தோ₄பாய பரிக்₃ரஹம் பண்ணினவர்களுக்கு ஸாத்₄யோபாயத்தில் ருசிவாஸநையாதல், ஸ்வீகாரத்தில் உபாயபு₃த்₃தி₄யாதல் ஸ்பர்ஶிக்கில் ஶவஸ்ப்ருஷ்டம்போலேயும் நீசஸ்பர்ஶம்போலேயும் இருப்பதொன்றிறே; அவை இரண்டு அஶுத்₃தி₄யுமில்லையென்னுமிடம் கீழ்ப்பாட்டிலே வெளியிட்டார்கள்; ஸாத்₄யத்திலும் வந்தால் ப்ரயோஜநாந்தர ஸங்க₃ம் நடப்புதல், அகவாயிலே போ₄க்த்ருத்வபு₃த்₃தி₄ நடப்புதல் செய்தால் விஷபோ₄ஜநம் போலேயும் உச்சி₂ஷ்டாஶநம்போலேயும் வருவதொரு அஶுத்₃தி₄யுண்டிறே; அந்த எச்சிலறுத்து போ₄க₃ஶுத்₃தி₄ பண்ணுகிறுர்கள் இப்பாட்டில். A''ஆசற்றுர் — மாசற்றுர்'' என்கிறது— இரண்டு தோ₃ஷமுமற்றவர்களையிறே. 1.''ஸர்வத₄ர்மாந்--ஸர்வகாமாம்ஶ்ச''B''தொழுமின் தூயமனத்தராய்''. உபாயபரிக்₃ரஹத்தினுடைய அநந்தரத்திலே ருசிகார்யமாய் வருவதொரு பேற்றில் த்வரையும், ஸாத்₄யத்திலே ஸாத₄நபு₃த்₃தி₄ நடக்கும்படியான கலக்கமும், ஆர்த்தியை ஆவிஷ்கரித்து வளைக்கையும், ப்ராப்யாந்தரஶ்ரத்₃தை₄குலைகையும், புருஷார்த்த₂த்தில் அவிச்சி₂ந்நமான பாரிப்பும், ப்ராப்யம் ஸப₂லமாம்படியான அபேக்ஷையும் இவை ஆறும் பரிக்₃ரஹித்த உபாயப₂லமாய் விளையுமவையிறே; காலமே கண்ணுறங்காதேவந்து துவளும்படியான த்வரையும், போற்றுதற்குப் பொருள் தேடும்படியான கலக்கமும், தங்கள்

A திருமாலை 22, B திருவாய் 3-6-7.

வடிவைக்காட்டி வளைக்கும்படியான ஆர்த்தியும், நோன்பை வ்யாஜமாக்கி வேண்டினவற்றில் அபேக்ஷை அற்றபடியும், பரிபூர்ணமாகக் கைங்கர்யத்தை அபேக்ஷிக்கிறபடியையும், அதில் களையறுத்துத்தரவேணுமென்று சொல்லும்படி ப்ரார்த்திக்கிறபடியையும் காட்டி, ''நாமுடையோம்'' (28) என்ற புண்யத்தினுடைய பலங்களை வெளியிடுகிறார்கள். கீழ்ச்சொன்ன உபாயத்துக்கு வேறொன்றைப் பலமாக்குகையாவது மாணிக்கத்தையிட்டுத் தவிடு கொள்வாரைப்போலேயிறே. அந்த உபாயத்துக்கு உபாயாந்தர நிவ்ருத்திபோலே ஸகலபலஸாதாரணமென்று விரோதியான பலத்தை அபேக்ஷிக்கலாகாதிறே; ஸ்வரூபாநுரூபமான பலத்தில் தங்களுடைய அபிநிவேசத்தை அறிவிக்கவேணுமென்று ச்ருதிசதசிரஸ்ஸித்தமாய், கருத்தறியும் A ''மூதுவர்'' கைப்பட்டுக்கிடக்குமதாய், கருந்தறையில் வாஸனையாலே அவர்கள் பிறந்தவிடத்தில் அபேக்ஷிக்குமதாய், அவர்களோடொத்த ப்ராப்தியை உணர்ந்தவர்கள் பாரிக்குமதாய், பகவதநந்யார்ஹசேஷமான வேஷத்துக்கு அத்யந்தமநுரூபமாய், ஈச்வரனுடைய முகவிகாஸத்துக்கு ஹேதுவாயிருந்துள்ள பரமப்ராப்யத்தை, ப்ரபந்த நிகமநம்பண்ணுகையாலே எல்லார்க்கும் தெரியும்படி வெளியிடவேண்டுகையாலே, ''நாட்டார் இசைகைக்கு 'நோன்பு' என்று ஒன்றை வ்யாஜீகரித்துப் புகுந்தோமித்தனை; எங்களுக்கு உத்தேச்யம் உன்திருவடிகளிலே நித்யகைங்கர்யம்'' என்று ப்ராப்ய நிஷ்கர்ஷம் பண்ணுகிறார்கள். B ''எம்மாவீட்டி''லர்த்தத்தோடே தலைக்கட்டுகிறது. B எம்மாவீட்டிலே ப்ராப்யத்தை நிஷ்கர்ஷித்து, C ஒழிவில் காலத்திலே ப்ரார்த்தித்து, அதுதன்னுடைய எல்லைநிலமான பாகவதாநுபவத்தை D ''நாளும் வாய்க்க'' என்று E நெடுமாற்கடிமையிலே ப்ரார்த்தித்தார் — ஆழ்வார்; அவரிற்காட்டில் இவர்களுக்குள்ள வாசி; — ''நீராடப்போதுவீர்''(1) ''எல்லாரும் போந்தாரோ'' (15) என்று-புருஷார்த்தத்தில் சரமாவதியிலே முதலடியிலே நின்று, அது நிலைநிற்கைக்காக ப்ராப்ய நிஷ்கர்ஷம்பண்ணி அர்த்திக்கிறார்கள். '''ஆவாவென்றாராய்ந்தருள்''(8)''எம்மேல்விழியாவோ'' (22) என்று பெண்கள், அக்ரூரன் மநோரதித்தாற்போலே மநோரதித்துக் கொண்டுவந்தபடியே, நாமும் பெரிய ஆதரத்தோடே புறப்பட்டிருந்து, வந்த காரியங்களைச் சொல்லுங்கோளென்று கேட்டு, வேண்டுவனவும் கொடுக்க இசைந்து, பறைகொண்ட காலத்துக்குப் பெறும் ஸம்மானம்பண்ணுவதாக இசைந்து வந்தகாரியம் தலைக்கட்டிவிட்டோம்; திரிய ''பறைதாராய்'' (28) என்று நின்றார்கள்; ''பாடிப் பறைகொண்டு'' (27) என்றத்துக்கு மேலேயும் ஒரு பறையுண்டாயிருந்தது; நாம் அது அறிந்திலோம்; நமக்கு இதுவே தெரிந்ததில்லை; மேல்விளையும்படி காண்கிறோம்' என்று பேசாதேயிருந்தான். ''எங்கள் த்வரையையும் தலைதடுமாறான பரிமாற்றத்தையுங்கண்டுவைத்து இதுக்கு ஹ்ருதயம் கேட்டிலையீ! எங்கள் நினைவைக் கேளாய்'' என்று தொடைதட்டுகிறார்கள். ''கீழ்ப்பண்ணின ப்ராபக ஸ்வீகாரம் அஸத்ஸமமாம்படியான ப்ராப்யருசியையும், 'உன்னாலேபேறு' என்று அறுதியிட்டால்நீ

A திருவிருத்தம் 2 B திருவாய் 2-9 C திருவாய் 3-3 D திருவாய் 8-10-8 E திருவாய் 8-10.

வரக்கண்டிருக்கவொண்ணுதபடியிருக்கிற த்வரையையும், எங்கள் ஆற்றாமையின் ஸ்வபாவத்தையுங் கேளாய்'' என்கிறார்கள்.

வ்யா: (சிற்றஞ் சிறுகாலே வந்து) சிறு பெண்களாகையாலே குளிர் காலத்தில் புறப்படமாட்டாத நாங்கள், அறப்போதோடே புறப்பட்டுவரும்படியன்றோ எங்கள் த்வரையிருந்தபடி. இவர்களுக்கு ஆபிமுக்யம் பிறந்தகாலம், ஆத்ம ஹித சிந்தநத்துக்கு ஸத்வோத்தரகாலமாக இருக்கும் ப்ராஹ்ம முஹூர்த்தமாய் வந்து விழுந்தது. மாஸம் மார்கழி மாஸமாய், பக்ஷம் பூர்வபக்ஷமாய், அதிலே பௌர்ணமியாய், அப்படியே ஒரு நன்னாள் வந்து பலித்தாற்போலே அத்திவஸத்தில் முஹூர்த்தமும் ப்ராஹ்மமாய் வந்து விழுந்தது. (காலே) (சிறுகாலே) (சிற்றஞ்சிறுகாலே) ''செங்கல்பொடிக்கூறை'' (14) என்று — தாமஸரும் உணரும்படியான அளவு — காலையாவது; ''ஆய்ச்சியர் மத்தினாலோசைபடுத்த'' (7) என்று — இடைச்சிகள் உணர்ந்து ஸ்வக்ருத்யத்திலே அதிகரிக்கும்படியானவளவு — சிறுகாலையாவது. ''ஆய்ச்சியர்மத்தினாலோசைபடுத்த'' (7) என்றதுதான் விடிவுக்கு அடையாளமாகச் சொல்லும்படி, அதுக்கு முன்னே உணர்ந்தார்களிறே தாங்கள். இவர்களுக்கு, ராத்ரி கழிந்து பகல் வருவதற்கு முன்புத்தை நடுவில்போதை யிறே நினைக்கிறது; அஜ்ஞாநதசை குலைந்து ப்ராப்தி தசை புகுருவதற்கு முன்புத்தை ஜ்ஞாந தசையைச் சொன்னபடி. ''முனிவர்களும் யோகிகளும்'' (6) உணருங்காலம் — சிற்றஞ் சிறுகாலையாவது. ஸம்ஸாரியான நிலைகுலைந்து முக்தனாவதுக்கு முன்பு முமுக்ஷுத்வம் அங்குரித்த தசையிறே. இருள் அகன்றவளவாய், வெளிச்செறிப்புள்ளவளவெல்லாம் ப்ரகாசியாத அளவாய்த்து; இதர விஷய ப்ராவண்யத்தால் வரும் அறிவுகேடின்றிக்கே பகவத்விஷயத்தில் ஜ்ஞாநங்கொண்டு நேரான பரிமாற்றமுமின்றிக்கேயிருக்கிறவளவைப் பிடித்தபடி. A ''காலை நன்ஞானத்துறை படிந்தாடி'' என்று ஜ்ஞாநதீர்த்தாவகாஹநத்துக்கு யோக்யமான காலம் பெற்றபடி. B ''தாமரையாள் கேள்வனொருவனையே நோக்கு முணர்வு'' என்று, ஸ்ரிய:பதியை விஷயீகரிக்குமதிறே — நன்ஞானமாவது; துறைபடிகையாவது — ஸதாசார்யோபதேச மூலமாக, பிராட்டி புருஷகாரமாக, பாகவதர்கள் உசாத்துணையாக, எம்பெருமானைப் பற்றுமது. ''உன் மணாளனை எம்மை நீராட்டு'' (20) என்று — துறைதப்பாமலிழிந்தவர்களிறே — இவர்கள். C ''ஓயும் பொழுதின்றி'' விடிவுகாணாதபடி நீண்ட ஸம்ஸாரகாளராத்ரி கழிந்து. D ''பகற்கண்டேன்'' என்று ஒரு பகல் முகஞ்செய்கிற ஸமயமிறே. 1. ''அந்தம் தம இவாஜ்ஞாநம்'' இத்யாதி. காலைமாலை என்று ஒரு நியதியில்லையிறே; அவன் தோற்றும் காலம் விடிவாமத்தனையிறே. திருவாய்ப்பாடிக்கு, நாட்டார் விடிவு அஸ்தமயமாய், ஸர்வபூதங்களினுடைய அஸ்தமயம் விடிவாயிறே நடப்பது. 2. ''ஆவிர்ப்பூதம் மஹாத்மநா'' என்று — அபரராத்ரம் விடிவாய் வந்துவிழுந்ததிறே. E ''விரியுங்கதிரே போல்வா''னிறே.

A திருவிருத்தம் 93, B முதல் திருவ. 67, C திருவாய் 5-4-3, D இர. திருவ. 81
E நாச்-திரு. 14-6.

(சிற்றஞ்சிறுகாலே) சிறுகாலே வரில் உன்னைக்காணவொண்ணாதென்று சிற்றஞ் சிறுகாலே வந்தோம். A ''சிறுகாலே ஊட்டி ஒருப்படுத்தேன்'' என்று மாத்ரு பரதந்த்ரனாய் இளங்கன்று மேய்க்கவேணும்; விடிந்தவாறே B ''காலிப் பின்னேபோம்''; C ''எல்லியம்போதாக வரும்''; D ''நீராட்டமைத்து'' வைக்கை யாலே D ''ஆடி அமுதுசெய்''யும்; E ''அல்லுத்தான் வந்தபின்னை'' என்கிற படியே இருளிலே ஆள்பார்த்து ஊரிலே திரியும்; அபி₄மதைகளை வேண்டின விடங்களிலே புணர்ந்து, F ''இராநாழிகை மூவேழுசென்ற'' வாறே இங்கே கிடை காட்ட வரும்; அக்காலமறிந்துவந்து கைக்கொண்டார்கள். நாள்தோறும் ஒரு விடிவுண்டாய் நடக்கிறதிறே; ஸுப்ரப₄ாதமாய்த்து இந்த தி₃வஸமொன்றுமாய்த்து.

அதுக்கடி என்னென்றால்—(வந்து) வந்த வருத்தத்தை ''வந்து தலைப் பெய்தோம்'' (22) என்று கீழே சொன்னார்களிறே. (வந்து) ஸம்ஸார பத₃வியில் ஓடினவர்கள் மீண்டுவருவதிலும் வருத்தமுண்டு எங்கள் வரத்துக்கு. தே₃ஹாத் மாபி₄மாநம் பண்ணியிருப்பாரை G ''எதிர்சூழல்புக்குத்'' திரிகிறவனுடைய யத்நத்தாலே வருவிக்கலாம்; நிவ்ருத்தி ஸாத்₄யமென்று ஸ்வரூபத்தையுணர்ந்து வாராதாரை வருவிக்கவரிதிறே. உபாயஸ்வீகாரத்தில் உபாயப்ரதிபத்தி பண்ணாத படியான நிலையிலே நிற்கிறவர்களை க்ரியாரூபமானத்தை ஏறிட்டுக் கொண்டு வரும்படி பண்ணுகை அரிதிறே. 1. ''உவாச ச'' என்று பெருமாள் திருவுள் ளத்தைப் புண்படுத்தினாற்போலே சொல்லுகிறார்கள். வரவுக்கு நோவுபடுகிறவனை வார்த்தையாலும் புண்படுத்தினான். தான் ஶரண்யராகப் பற்றிவந்தாரை உண் டாக்கிக் காரியங்கொள்ளமாட்டிற்றிலனென்றதிறே விபீ₄ஷணனை; அப்படியே 'நாலடியிட்ட நாங்களே வந்தோம்' என்கிறார்கள். 2. ''பத்₃ப்₄யாமபி₄க₃மாத்'' என்று — தாம் வந்த தூரம் பாராதே வாசலளவும் புறப்பட்டது பொறுத் திலரே. (வந்து) H ''இவ்வீதிபோதுமாகில்'' என்று — வந்தால் காரியங்கொள்ள விருக்கும் நாங்கள் வரும்படியன்றோ த்வரையிருந்தபடி. (வந்து) பிறந்தவிடத்தில் நின்றும் ஆயர் குலத்திலேவந்து, I ''மழைகொலோ வருகின்றது'' என்னும் படி J ''வீதியூடேவந்து'', K ''நம்தெருவின் நடுவேவந்து'' L ''கதவின்புறமே வந்து'', M''முற்றம் புகுந்து'', N ''நம்மில்லம் புகுந்து'', O நீ ''மலரணை மேல் வைகி மாலை''புகுர ப்ராப்தமாயிருக்க; படுக்கையை விட்டுப் படிகடந்து, P ''காவலுங்கடந்து'' உன் தோரண வாசலிலே (16) வந்து, உட்கட்டிலே புகுந்து,

---

A பெரியாழ்திரு 3-3-2. B பெரியாழ்திரு 3-3-1. C பெரியாழ்திரு 3-4-2. D பெரியாழ்திரு 3-3-3. E பெரியதிரு 10-7-6. F பெரியாழ்திரு 3-1-10. G திருவாய் 2-7-6. H பெரியாழ்திரு 3-4-6. I பெரியாழ்திரு 3-4-1. J பெரி யாழ்திரு 3-4-10. K நாச்திரு 4-5 L பெரியதிரு 10-8-2. M பெரியதிரு 10-8-5. N பெரியதிரு 9-2-4. O பெரியதிரு 7-5-7. P பெரியாழ்திரு 3-6-1.

''பள்ளிக்கட்டிற் கீழே'' (22) சிற்றஞ்சிறுகாலே வந்த வருத்தமறியவேண்டாவோ? ''கறவைகள் பின்சென்று'' (28) என்று அந்தப்போக்கு நிகர்ஷமாகச் சொன்னாற்போலே, இவ்வார்த்தையும் தப்பு என்றிருக்கிறுர்கள். ஸ்வரூபத்தை உணராதபோது அது ப்ராப்தமாயிருக்கும்; ஸ்வரூபத்தை உணர்ந்தால் இது ப்ராப்தமாயிருக்கும். உபாயாந்தரத்துக்கு நிவ்ருத்தி தோஷம்; இவ்வதிகாரிக்கு ப்ரவ்ருத்தி குற்றம். ப்ராப்யப்ராவண்யம் ஸ்வரூபத்தை மறப்பித்தது. A ''பூமருகோல நம் பெண்மை சிந்தித்திராதுபோய்'' என்னப்பண்ணுமிறே.

நீங்கள் வந்து செய்த தப்பு என்னென்ன; (உன்னைச் சேவித்து) இதிறே நாங்கள் செய்த தப்பு என்கிறுர்கள். எங்கள் ஸ்வரூபத்தை அறியாவிட்டால் உன் ஸ்வரூபத்தைத்தான் உணர்ந்தோமோ? இத்தலையில் மித்ரபாவனையாயிருக்கை-இவனைவிடில் தான் உளனுகாதபடியிருக்குமவனிறே. வரவுதானே மிகையாம்படியிருக்கிறவுன்னை, அதுக்குமேலே துராராதர் பக்கல் செய்வதெல்லாஞ்செய்தோம். பஞ்சாக்நிவித்யையிற் சொல்லுகிற பரிவ்ருத்தியைக் கரையேறி, துஸ்ஸாதமாய்க் கைபுகுந்தாலும் நிஸ்ஸாரமான விஷயங்களிலே துவண்டு, அதுதனக்கு உறுப்பாக இதரஸேவையிலே யிழிந்து, அவர்கள் முகத்தில் விழித்து, அவர்கள் முகத்தில் வெம்மை பொறுத்து, நீசபாஷணங்களைப் பண்ணித்திரிகையாகிற ஶ்வவ்ருத்தியை அநாதிகாலம் பண்ணிற்று; அத்தைத் தவிர்ந்து, விஷயம் வகுத்ததாய், ஸுஶீலனுய், ஸ்வாராதனுய், B ''புலங்கொள்வடிவு'' படைத்தவனுய், தானே தன்னைத் தருவானுய், தந்தால் பின்னையொருகாலமும் கைவிடாதவனுயிருந்தவனை உசித தாஸ்யம்பண்ணுகை ப்ராப்தமாகச் சொல்லாநிற்க, எதிரே இட்ட நாலடிக்கும் பொருதே உபசாரஞ் சொல்லுமவன் கருத்தறிகையாலே, பின்னே தொடர்ந்து ஸேவித்ததைக் குற்றமாகச் சொல்லுகிறுர்கள். (உன்னைச்சேவித்து) 1. ''ஸோபயகச்சத்'' என்று — அபிகந்தாவான உன்னை அபிகமநம்பண்ணி குஶலப்ரச்நத்திலே த்ருப்தனும் உன்னை நாங்கள் ஸேவிக்கை மிகையன்றே. ''சென்று நாம் சேவித்தால்'' (8) என்கிற இரண்டு மிகையும் செய்தோமிறே. C 'பின்னே சென்று'' D ''சூழவேநின்று'' என்று எங்களைத் தொடர்ந்து ஸேவிக்கிறவுன்னை 2. ''பேஜுர்முகுந்தபதவீம்'' என்கிறபடியே சுவடுபார்த்துத் தொடர்ந்து திரிந்து. E ''நாரணன் போமிடமெல்லாம் சோதித்துழிதருகின்ருள்'' என்னக்கடவதிறே.

ஸேவித்தவளவேயோ, அதுக்கு மேலேயும் சில செய்திலோமோ? — (உன் பொற்றுமரையடியே போற்றும்) சூட்டக்கண்டபூவை விலை மதித்து விற்பாரைப் போலே, கண்டு அநுபவிக்கையே ப்ரயோஜநமாயிருக்கிற திருவடிகளைப் பெற்று வைத்து வேறேயொரு ப்ரயோஜநம் தோற்றும்படியான செயல் செய்த செல்லாமை பாராய். (சேவித்து — போற்றும்) F ''தொடர்ந்தேத்தவும்'' என்கிற படியே. (உன் — அடி போற்றும்) ஸ்வரூபகுணுதிகள் போற்றுகிறேமல்லோம்.

A பெரியதிரு 11-2-9. B திருவாய் 8-10-4. C பெரிய திரு 10-7-11. D திருவாய்6-2-4. E பெரியாழ்திரு 3-7-5. F பெரியதிரு 1-9-5.

(அடியே — போற்றும்) அங்குத்தைக்கு மங்களாஶாஸநம் பண்ணி, தனக்கும் ரக்ஷை தேடிக்கொள்ளுகையன்றிக்கே, தன்னை அழியமாறியும் அத்தலைக்கு நன்மைகளை ஆஶாஸிக்கை. புத்ரஶிஷ்யதாஸாதிகள் தாங்களும் உண்டுடுத்துப் பித்ராதிகளுக்கும் ஶேஷமாயிருக்குமாபோலன்றிக்கே, அத்தலைக்கே ஶேஷமாயிருக்குமிருப்பு தனக்கு உஜ்ஜீவநமாயிருக்கை, (உன்னடியே போற்றும்) அடியானுக்கு அடியிலேயிறே ப்ராப்தி. A "அடிச்சியோம்" என்கிறவிவர்கள் B "கூருளும்" துறப்புக்கூட்டில் போகார்களிறே. (உன் — பொன் — அடி) C "உலகமளந்த பொன்னடி" போற்றுகிறவர்களோ, D "காடுறைந்த பொன்னடி" போற்றுகிறவர்களோ நாங்கள்? அவை — E "உலகமெல்லாந் தலைவிளாக்கொள்ளுதல்" D "வானவர்தம் சென்னிமல"ராவுதலாயிறே அந்தப் பொன்னடிகள் இருப்பது; இது— F "மாகமாநிலம் முழுதும் வந்திறைஞ்சும்" என்றிறே இப்பொன்னடியிருப்பது. (உன் — பொன் — அடி) எல்லார்க்கும் பொதுவாயிருக்கையும், ஸ்ப்ருஹணீயமாயிருக்கையும், கண்டால் விடவொண்ணுதிருக்கையும், விட்டால் பிழைக்கவொண்ணுதிருக்கையும். வெறும் பொன்னடியாயிருக்கிறதோ? "பொற்ருமரை"யடியன்றே. ஸாதநத்வமும் ஸாத்யத்வமும் பூர்ணமாயிருக்கை. G "தாமரையன்ன பொன்னுரடி"யிறே. 1. "தநம் மதீயம் தவ பாதபங்கஜம்". (உன் பொற்ருமரையடியே) எங்களுக்குப் பொன்னும் பூவும் புறம்பே தேட வேணுமோ? (உன் பொற்ருமரையடி) பெண்களுக்குப் புறம்பு அந்யபரதைகளுண்டானுல் க்ருஷ்ணன் அவற்றைக் குலைப்பதும் திருவடிகளாலே. H "அழித்தாயுன் திருவடியால்" I "கற்றினம்மேய்த்த வெந்தை கழலிணை" என்று — ஆஶ்ரயணீயமும் இது; J "அவன் தாளிணைக்கீழ்ப்புகுங்காதல்" என்று ஆசைப்படுவதும் இது. ஆஶாநுகுணமாக K "தாள்கண்டு கொண்டென் தலைமேற்புனைந்தேனே" என்று இவர்கள் L "சென்னிக்குக் கோலமாகச்" சூடுவதும் இத்தை. (போற்றும்) "பரமனடிபாடி" (2) "அடிபோற்றி — கழல்போற்றி" (24) என்று முடியச் சொல்லிக்கொண்டு போந்தார்களிறே, M "கண்ணன்தாள் வாழ்த்து"மது ஸ்வரூபப்ரயுக்தமாயிருக்குமிறே. இதுக்கு மேலே ஒன்று நினைக்கும்படியிறே குசிகார்யமாய் வந்த ஆற்ருமையிருந்தபடி.

(போற்றும் பொருள்) போற்றுகிற ப்ரயோஜநம். இவர்கள் "போற்றும் பொருள்" என்று பாரித்துக்கொண்டு சொல்லத் தொடங்கினவாறே, சிற்றஞ் சிறுகாலே உணர்ந்து வந்த அனந்தலாலே சிவந்த "போதரிக்கண்"களிலும் (13), இவர்கள் N "கோவைக்கனி வாயில்" பழுப்பிலும், பேச்சிலினிமையிலும், வடிவழகிலும், O "பாடகமும் சிலம்பும்" த்வனிக்கிற இவர்கள் பொற்ருமரை

A திருவாய் 10-3-6, B திருவாய் 4-8-1, C பெரிய திரு 5-8-9, D பெரிய திரு 11-5-1
E திருமாலை 35, F பெரிய திரு 5-8-5, G பெரியதிரு7-3-5, H திருவாய் 6-2-9
I திருமாலை 9, J திருவாய் 3-9-8, K திருவாய் 10-4-3, L திருவாய் 4-3-9
M பெரிய திருவ 12, N பெரிய திரு 9-6-5, O பெரியாழ் திரு 3-7-6.

யடியிலும் கண்ணை வைத்து, நாம் சொல்லுகிறவிது இவன் ப்ரதிபத்தி பண்ணு கிறிலனென்று தோற்றும்படி அந்யபரனுயிருந்தான்; ''கேளாய்'' என்கிருர்கள். இவர்கள் தாம், தங்களையறிந்தால் பின்னே நின்று வார்த்தை சொல்ல வேண்டாவோ? வார்த்தை சொல்லாநிற்கச் செய்தே ''கேளாய்'' என்னும் போது நடுவே அந்யபரனுகவேணுமிறே. (கேளாய்) எங்கள் ப்ராப்யத்தை அழித்தோ நீ உன் ப்ராப்யம் பெறப்பார்ப்பது என்று அடியைவிட்டுத் தொடை யைத்தட்டுகிருர்கள். (கேளாய்) 1. ''அத்₄யாபயந்தீ'' என்று ஓதுவிக்க இழிந்த வளாகையாலே 2. ''ஶ்ருயதாம்'' என்று கேட்பிக்கவேணுமிறே. இவன் தனக்கு ஶிஷ்யன் வாய்த்தாற்போலே ஆகவொண்ணுதே இவர்களுக்கு. ''கேளீரோ''(2) என்று—பெண்களுக்கு முதலிலே க்ருத்யாம்ஶம் சொன்னுர்கள். இவனுக்குக் கர்த்தவ் யாம்ஶம் சொல்லுகிருர்கள். ''அழகிது, எனக்குத்தான் ஏதானுல் நல்லது, உங்கள் பேச்சேயமையாதோ? இதொருபொருள் கேள்வியாயிருந்தது; விடிவோறே வந்து கைக்கொண்டிகோள், நமக்கு உசித த₄ர்மங்களையும் விட்டு, புறம்புள்ள அந்யபரதை களையுங்கழித்து, இற்றைக்கு இதுவே கேள்வியாகவிருக்கிறோம், சொல்லலாகாதோ'' என்றான் —(நீ — கேளய்) ''சீரிய சிங்காசனத்திலே'' (23) யன்றே நீயிருக்கிறது. த₄ர்மாஸநத்திலே இருப்பார்க்குக் கேட்கவேண்டாவோ?

(நீ போற்றும் பொருள் கேளாய்) உனக்கு, க்ரமத்திலே இவர்கள் காரியஞ் செய்கிறோம் என்று ஆறியிருக்கவொண்ணுது; த்வரிக்கவேணுங்காணென் கிருர்கள். 'பேறு உங்களதாய் நீங்கள் த்வரியாநின்றிகோளே' என்றான்; (பிறந்த நீ) இவ்வளவாக த்வரித்தோம் நாங்களாகிலன்றோ மேலும் நாங்கள் த்வரிப்பது, A ''எதிர்சூழல்புக்கு'' இவ்வளவாக க்ருஷிபண்ணின நீ ப₂லவேளையிலே ஆறி யிருக்கலாகாது காண். எங்கள் ருசிகார்யமான த்வரைக்கு முற்பாடனுன நீயே பேற்றுக்கு முற்பாடனுகவேணுங்காண். ''எத்தனைகார்யத்தையிட்டுப் பிறப்போமென்று தெரியாது; இதென்னென்பது?'' என்ன, (பெற்றம் மேய்த்துண்ணுங் குலத்தில் பிறந்த நீ) இங்கு வந்து பிறந்தது ஏதுக்காக? ஆர்க்காக? என்று விசாரிக் கலாகாதோ? (பெற்றம் மேய்த்துண்ணும்) நீ பிறப்பிலியாய், பிறவாதார் நடுவே யிருந்து பிறவியற்றார்க்கு முகங்கொடுக்கிற நிலத்திலே வந்தோமோ? பிறவிக்குப் போர ப₄யப்பட்டு உன்னையே கால்கட்டுவாருள்ளவிடத்திலே வந்தோமோ? பிறவாநிற்கச்செய்தே ஆசாரப்ரத₄ாநர் புகுந்து நியமிக்கும் ராஜகுலத்திற் பிறவி யிலே வந்தோமோ? வாலால் உழக்குக்குப் பசுமேய்க்க வந்து வயிறு வளர்க்கும் எங்கள் குலத்திலே நீ என்செய்யப் பிறந்தாய் என்று விசாரிக்கலாகாதோ?

(பெற்றம் மேய்த்து) தாழ்ந்தவர்களை ரக்ஷணம்பண்ணும் இக்குலத்திலே பிறக் கச்சொன்னாரார்? பரரக்ஷணமும் பண்ணுமல் ஸ்வரக்ஷணமும் பண்ணுதார்குலத்திலே உன்னைப்பிறக்கச்சொன்னாரார்? (பிறந்த நீ) நீ ஆசைப்பட்டுப் பிறந்தபிறவியன்றோவிது.

A திருவாய் 2-7-6.

(பெற்றம்மேய்த்துண்ணுங்குலத்தில் பிறந்த) A "எங்கள் பெற்றத்தாயன் வடமதுரைப் பிறந்தான்" என்றல்ல இவர்கள் நினைத்திருப்பது. (குலத்தில் பிறந்த) குலத்துக்குத் தலைவரானவர் வயிற்றிலே பிறந்தபடியாலே எல்லார்க்கும் ஸாதாரணமிறே இப்பிறவி. "நாம் உங்களிலே வந்து பிறந்தோமாகில் நம்மைச் செய்யச் சொல்லுகிறதென்?" என்ன: 'அந்தரங்கவ்ருத்தி கொள்ளச்சொல்லுகிறோம்' என்கிறார்கள்: ஆரைத்தான்? என்றான்: (எங்களை) குலத்தில் பிறந்த நீ B "புலங்கெழு கோவிய"ரான எங்களைக் கொள்ளவேண்டாவோ? 1. "நீளா குலேந ஸத்ருஶீ" எங்களிலே ஒருத்தியை ஆசைப்பட்டன்றோ நீ இங்குப்பிறந்தது. (எங்களை) C "திருமாமகள் மண்மகள்" என்கிற ப்ரதாநமஹிஷிகள் உன்னைத்தேடி நிற்க, நீ ஆசைப்பட்டு மேல் விழும்படி உகக்கைப்பாடியான எங்களை. D "ஒசிசெய் நுண்ணிடையிளவாய்ச்சியர் நீயுகக்கு நல்லவர்" என்று நாங்கள் ஆதர விஷயமென்று ப்ரஸித்தமன்றோ. (பிறந்த நீ—எங்களை) பிறவாதாரைப் பிறவாதார் ஏவிக்கொள்ளவும், பிறந்தாரைப் பிறந்தார் ஏவிக்கொள்ளுகையும் ப்ராப்தமன்றோ. E "இவ்வாய்க் குலத்தாய்ச்சியோமாய்ப் பிறந்த" எங்களை விரும்பியன்றோ நீ ஆயனாய்ப் பிறந்தது. F "ஆயனாகி யாயர்மங்கை வேயதோள் விரும்பினாய்." (எங்களை) பசுக்களுக்கு வேறு ரக்ஷகருண்டாகிலும் உன்னையொழிய வேறு ரக்ஷிப்பாரில்லாத எங்களை. பசுக்கள், தானும் பறித்துத் தின்னும்; பிறரும் ஐயோ! என்னும்படியிருக்கும்; இரண்டாகாரமுமில்லாதவெங்களை. (குற்றேவல்) அந்தரங்கமாய் ஏவிக்கொள்ளுமது. G "முகப்பே கூவிப்பணி கொள்ள"வேணுமிறே, H "விடுத்த திசைக்கருமமு"மல்ல, I "கருதுமிடத்தில்" வ்யாபாரமுமல்ல; அணுகின வ்ருத்தியும் ஏவின வ்ருத்தியுமாகவேணும். திருத்திரைக்குள்ளில் வ்ருத்தி; — உடைவாளும் அடுக்குருவுமெடுத்தல், கலசப்பானை பிடித்தல், படிக்கம் வைத்தல், J "உமிழும் பொன்வட்டி"லெடுத்தல், திருவடிகள் விளக்குதல், ஒலியன் பணிமாறுதல், சாமரமிரட்டுதல், அடைக்காய்திருத்துதல், அடிவருடுதல், K "முலைகளிடர்தீர" அணைத்தல் இவை தொடக்கமானவை—K கோவிந்தற்குப் பண்ணும் K குற்றேவலாகிறது. 'இவையெல்லாம் க்ரமத்திலே கொள்ளுகிறோம்' என்றான்: (எங்களை) தாஸ்யத்தில் சுவடறிந்து அதில் ருசியும் த்வரையும் விளைந்து க்ரமப்ராதி பொறுக்கமாட்டாதபடி வந்து மேல்விழுகிற எங்களை. 'அநந்தரக்ஷணத்துக்கு நாங்களிருப்புதோமென்று தோற்றியிருந்ததோ'என்று தங்களாற்றாமையை அனித்துக் காட்டுகிறார்கள். சிறிது விட்டுப்பிடிக்கவறியாத எங்களை; ஒரு படுக்கையிலே ஒக்கவிருக்கப் பிரிவதற்கிரங்குமெங்களை.

(குற்றேவல்—கொள்ளாமல் போகாது) உனக்கு—விஹிதம். (பிறந்த — நீ கொள்ளாமல்போகாது) முன் தீம்பு செய்தார்க்கு வீண்போமோ, புறம்புள்ள ஜீவ

A திருவாய் 9-1-7. B பெரியதிரு 3-3-2. C பெரியதிரு 10-8-9. D திருவாய் 10-3-8. E திருவாய் 10-3-3. F திருச்சந்த 41. G திருவாய் 8-5-7. H திருப்பல் 9. I திருவாய் 10-6-8. J பெரு திரு. 4-3. K நாச். திரு13-9.

நத்தை மாற்றினல் நீயும் இடாதொழியவோ? அந்நபாநாதிகள் த₄ாரகமான நிலையைத் தவிர்த்து உன்வடிவழகைக் காட்டி A ''எல்லாம் கண்ணன்'' என்று த₄ாரகாதி₃கள் நீயேயாம்படி பண்ணினல் ஸ்வரூபாநுரூபமான அடிமைகொள்ளாதே போகப்போமோ? ஒருவனுக்கிடுகிற சோற்றை விலக்கிப் பின்னைத் தானும் பொகட்டுப்போகவோ? நாங்களிசையாதவன்று தப்பினத்தைச் செய்யலாவதில்லை; ஸ்வரூபஜ்ஞாநமுண்டாய் இசைவுமுண்டான இன்று நழுவவிடுவுதோமோ? B [உண்டிட்டாய் இனியுண்டொழியாய்] ஆசையை விளைத்த உனக்கு அதின் காரியஞ்செய்யவேண்டாவோ? (கொள்ளாமற் போகாது) நாங்கள் விடநினைத்தால் நீதான் விடவல்லையோ? C ''திருவாணை நின்னாணை கண்டாய்'' என்று ஆணையிடமாட்டார்களிறே; அபி₄ப்ராயந்தோற்றச் சொல்லுமித்தனையிறே. D [வளைத்து வைத்தேன் இனிப்போகலொட்டேன்] தடுக்கையும் வளைக்கையும் ஆணையிடுகையும் பரிசிறே. ''கொள்ளாமற்போகாது'' என்று— அடுகுவளம் தடையானபின்பு கேட்க என்று விடுகையிறே.

''கொள்ளாமற்போகாது'' என்று - மீளவொண்ணாதபடி நிர்ப்ப₃ந்தி₄த்தவாறே 'நாம் அந்தரங்க₃மாக வேண்டுமவை ஏவிக்கொள்ளுகிறோம்; உங்களுக்கு நம்பக்கலிலும் சில கொள்ளாமற்போகாதே; நீங்கள் நோன்புக்கு அங்க₃மாகச் சொன்னவற்றை இப்போது கொண்டுபோமித்தனையிறே; நீங்கள் அனைவருமறிய வேண்டிவந்தத்தைக் கொண்டுபோகவேணும் இப்போது. ''பறைதருவான்'' (1) என்றும், ''பாடிப் பறைகொண்டு'' (8) என்றும், ''போற்றப்பறைதரும்'' (10) என்றும், ''அறைபறை'' (16) என்றும், ''இற்றைப் பறைகொள்வான்'' என்றும், ''பறைதருதியாகில்'' (25) என்றும், ''சாலப்பெரும்பறை'' (26) என்றும், ''உன்றன்னைப்பாடிப் பறைகொண்டு'' (27) என்றும், ''நீதாராய்பறை'' (28) என்றும்— ஒருக்காற்சொன்னாற்போலே ஒன்பதின்காற்சொன்ன பறையை, இற்றைக்கும் கொள்ளுங்கோள்' என்று பெண்களுக்குக் கொடுக்கும்படி பறையை எடுத்துக்கொண்டு வாருங்கோளென்றான்; (இற்றைப்பறைகொள்வானன்றுகாண் கோவிந்தா) இன்று ஒரு ப்ரயோஜநம் கொண்டுபோமவர்களோ நாங்கள்? உன்னை அங்ஙனே விடுவுதோமோ? கெடுவாய்! யதா₂ஶ்ருதக்₃ராஹியாயிருந்தாய்; தாத்பர்யஜ்ஞாநமில்லையாயிருந்ததி! அபி₄தா₄நவ்ருத்தியொழியத் தாத்பர்யம் போகாதாயிருந்ததி! லோகஸம்வாத₃த்துக்காக ஒன்று சொன்னோமத்தனை என்றிருக்க வேண்டாவோ? அபி₄மதவிஷயமிருந்தவிடத்தே சென்று ''தண்ணீர்'' என்றால், தண்ணீரை வார்ப்பார்களோ? சொல்லுகிற வார்த்தையையும் எங்களையும் அறிந்தன்றோ பரிமாறுவது; நாங்கள் ''பறை'' என்றால் வேறேயொன்று த்₄வனிக்கிறதென்று அறியவேண்டாவோ? (கொள்வானன்றுகாண்) எங்களை நீ கொள்ளுமத்தனையொழிய. நாங்கள் உன்பக்கலிலே உன்னையொழியவுங் கொள்வதொன்றுண்டு என்றிருந்தாயோ?

A திருவாய் 6-7-1, B திருவாய் 10-10-6, C திருவாய் 10-10-2, D பெரியாழ் திரு 5-3-2

(கோவிந்தா) பசுக்களின் பின்னே திரிவார்க்கு, பெண்கள் வார்த்தையின் கருத்துத் தெரியாதிறே. பசுக்களின் பின்னேதிரிவார்க்கு அவற்றுக்குள்ள ஜ்ஞாநமிறேயுள்ளது. நாலுநாள் எங்களைவிட்டுக் கெட்டகேடு என்தான்! நீ பசுக்களையே விரும்பி எம்மைத் துறந்தால் இதுவோ ப₂லம்? (கோவிந்தா) "குறைவொன்றுமில்லாத கோவிந்தா" (29) என்று ஜ்ஞாநபூர்வகமான உபாயஸ்வீகாரம் பண்ணுகிறவிடமாகையாலே கு₃ணபூர்த்தி சொல்லக்குறையில்லை; அவ்விடத்தில் ப்ராப்ய ருசியாலே கண்ணுஞ்சுழலையிடுகையாலும், ப₂லாந்தரத்தைக் காட்டி நழுவத் தேடுகையாலுண்டான ரோஷத்தாலும் இவ்வளவும் சொல்லவேணுமிறே இங்கு. (கோவிந்தா) எங்களையும் எங்கள் ப்ராப்யத்தையும் மறந்தாற்போலே, உன்னையும் உன்பிறவியையும் மறந்தாயீ! (பெற்றம் மேய்த்துண்ணுங் குலத்தில் பிறந்த - கோவிந்தா) பூ₄மியை எடுத்து நோக்கின மஹாவராஹமாக நினைக்கிறுயோ? பூ₄மியை நீரேற்ற வாமநனுக நினைக்கிறுயோ? ஶப்₃த₃ராஶியைப் பிரித்தெடுத்த ஹம்ஸரூபியாக நினைக்கிறுயோ? அத்தை ப்ரகாஶிப்பித்த ஹயக்₃ரீவ வேஷமாக நினைக்கிறுயோ? ஆதி₃த்யாந்தர்வர்த்தியாக நினைக்கிறுயோ? அறிவில்லாத பசுக்களுக்கு நிர்வாஹகனுய் வந்து பிறந்து ஆயர்சிறுமியர்க்கு உதவிற்றில்லை என்றுல் பரவ்யூஹாதி₃களையும் யாத₃வவம்ஶத்தையும்விட்டு, இடைச்சேரியிலே ஸுலப₄னுன உன்னுடைய க்ருஷியும் விப₂லமாகாதோ?

"நீங்கள் சொன்ன வார்த்தைக்குப் பலருமறியக் கருத்தாயிருக்குமத்தை நாமும் அறிந்து சொன்னேமாகில் நமக்குத் தாத்பர்யஜ்ஞாநமில்லை என்கிறதென்? நீங்கள் குற்றேவல் என்கிறத்திலே இரண்டுவகையறிந்து சொல்லுங்கோள். இற்றைப் பொழுதை உங்களோடே போக்குகிறேம் அங்ஙனேயாகில்" என்றுன்; (எற்றைக்கும் ஏழேழ் பிறவிக்கும்) இற்றையளவில் போகாதுகாண், இப்பிறவியளவில் போகாதுகாண். (எற்றைக்கும் ஏழேழ் பிறவிக்கும்) அகாலகால்யமான A "நலமந்தமில்லதோர் நாட்டிலே" இருக்கவுமாம்; ஆஶ்ரித ஸஜாதீயனுய்க்கொண்டு B "நிலைவரம்பிலபலபிறப்பாய்" ஸம்ஸாரமண்ட₃லத்திலே அநேகாவதாரம் பண்ணவுமாம்; அதில் ஒரு நிர்ப்ப₃ந்த₄மில்லை. (உன்றன்னேடு) நீ பிறவாதிருக்குமிடத்திலும், பிறந்து திரியுமிடத்திலும் கூடத்திரியுமித்தனை. (எற்றைக்கும்) 1. "தே₃வத்வே தே₃வதே₃ஹேயம் மநுஷ்யத்வே ச மாநுஷீ" என்கிறபடியே நாங்களும் ஒக்கப் பிறந்து, விடாதே திரியவேணும்; இளையபெருமாள் படைவீட்டிலும் காட்டிலும் ஒக்கத் திரிந்தாற்போலே.

(உன்றன்னேடு) நீ ஶங்க₂சக்ரக₃தா₃த₄ரனுய் ஶ்ரீவைகுண்ட₂த்திலிருக்குமிடத்திலும் எங்களோடே கண்கலந்த உன்னேடும் ஒக்கத்திரியவேணும். (உன்றன்னேடு) அங்கே C "உருவார்சக்கரம் சங்கு சுமந்து" உன்னேடே திரிகையும், D "தெறிவில்லும் செண்டுகோலுங்" கொண்டு இங்கே திரியவும் பெறுவோமாகவேணும். இத்தை

A திருவாய் 2-8-4. B திருவாய் 1-3-2. C திருவாய் 8-3-7. D பெரியாழ்திரு 3-4-3.

நினைத்திறே A ''கச்சொடு பொற்சுரிகை'' அடியிலே இவர்கள்தான் அவனுக்கு வர விட்டது. (கோவிந்தா எற்றைக்கும்) B ''கோயில் கொள் தெய்வ மெல்லாந் தொழ வைகுந்தங் கோயில்கொண்டு'' நீ இருக்குமிடத்திலும், C ''பின்னும் எம்மாண்பு மானுன்'' என்னும்படி நீ பிறந்து திரியுமிடத்திலும் உன்னோடே திரியவேணும். D ''தேவும் தன்னையும்'' என்கிற இரண்டவஸ்தைதயும் கோவிந்தனுக்கிறே. (உற்றோமேயாவோம்) ஸர்வவித பாந்தவமும் உன்னோடேயாகவேணும். ஒரு உறவைக்குறித்து ''அதுண்டாகவேணும்'' என்றுதொழிந்தது, ஒன்றை விசேஷிக்கில் அல்லாதவையில்லையாமென்று; எல்லாவுறவும் நீயேயாகவேணும். (உற்றோமே யாவோம்) நீ காட்டுக்குப்போக மூச்சடங்கும் உறவு உண்டாகவேணும்; அசலூரில் வளரப் போகப் பூண்டும் புலம்புமுறவுண்டாகவேணும்; நீ அபிமதவஸ்துக்களை விஞ்சி விநியோகங்கொண்டால், 'பொருதொழியில் செய்வதென்!' என்று வயிறுபிடித்துக்கொள்ளுமுறவு உண்டாகவேணும்; நீ 'நில்லுங்கோள்' என்றால் நீர் பிரிந்த ஐந்துக்களைப்போலே துடிக்குமுறவு உண்டாகவேணும்; நீ பாம்பின்வாயிலே விழுந்தாயென்றால் பிணம்படும்படியான பாந்தவம் வேணும்; கழிந்த பிழைகளுக்குக் காப்பிடுமுறவுவேணும்; எங்கள் வீட்டிலேயிட்ட ஆஸநத்தை ஊன்றிப் பார்க்குமுறவு வேணும்; விட்டணைக்கத்தேடில் வெளுக்குமுறவுண்டாகவேணும். (கோவிந்தா உன்றன்னோடு) 1. ''மாதா பிதா ப்ராதா நிவாஸஶ்ஶரணம் ஸுஹ்ருத் கதிர் நாராயண:'' என்கிறபடியே E ''அவரேயினியாவார்'' என்றிருக்கவொண்ணாது; 2. ''ப்ராதா பர்த்தா ச பந்துஶ்ச பிதா ச மம ராகவ:'' என்கிறபடியே F ''அவருயிர் செகுத்தவெம்மண்ணல்'' என்றிருக்கவொண்ணாது; அவையுமெல்லாம் உன்னோடேயாகவேணும்; G. ''பெற்றதாய் நீயே பிறப்பித்த தந்தை நீ மற்றையாராவாரும் நீ'' என்றிருக்கவேணும். (உற்றோமே) ஸம்பந்தமுண்டாயிருக்கச் செய்தே பத்துமாஸம் பிரிந்திருத்தல், பதினாலாண்டு பிரிந்திருத்தல், பதினாறாண்டு பிரிந்திருத்தல் செய்யவொண்ணாது.

அத்தனையோ வேண்டுவது? என்றான்; (ஆட்செய்வோம்) பந்தபலம் பெற வேண்டாவோ? உறவு என்று ஸாதர்ம்யம் பெற்றிருக்கவொண்ணாது; ப்ராப்தி பலமான கைங்கர்யத்தைப் பெறவேணும். (ஆட்செய்வோம்) அரசுக்குப் பட்டம்கட்டி அருகிருக்கவொண்ணாது.''ஆகிறது, மற்றென்?'' என்றான்—(உனக்கு—ஆட்செய்வோம்) ஆட்செய்யுமிடத்தில் எங்களுக்கு உறவை அறிவித்து அடிமைகொண்டு ஸாபேக்ஷனாய் நிற்கிற உனக்குச் செய்யவேணும். (உனக்கு-ஆட்செய்வோம்) H ''ஆட்கொள்ளத் தோன்றிய'' உனக்குச் செய்யவேண்டாவோ? ''அத்தனையோ?'' என்றான்; (உனக்கே) உனக்கும் எங்களுக்குமாயிருக்கிற இருப்பைத்தவிர்ந்து I ''தனக்கேயாக'' என்னுமா

A பெரியாழ்திரு 1-3-8. B திருவாய் 8-6-5. C திருவாய் 1-8-2. D திருவாய் 2-7-4. E திருவாய் 5-1-8. F பெரிய திரு 1—1—6. G பெரிய திருவ 5, H பெரியாழ் திரு-1—6—11. I திருவாய் 2-9-4.

போலே கொள்ளவேணும். எங்கள் அபி,நிவேஶத்தாலே உன் அபி,மதம் செய்ய வொண்ணாது. நீயுகந்ததாகவேணும். தே,ஶகாலாவஸ்த,ாப்ரகார நியமஶூந்யமாக அபி,நிவேஶத்தாலே பாரியாநிற்கச்செய்தேயும் ருசிகரமான தே,ஶத்திலே நியோ ஜித்துக்கொள்ளவேணுமென்று அவன் உகந்து ஏவினதைச் செய்யக்கடவராயிறே யிருப்பது. A ''உன்றன் திருவுள்ளமிடர்கெடுந்தோறும்'' என்னக்கடவதிறே. (நாம்) உனக்கு அபி,மதமானத்தை எங்கள் நிர்ப்ப,ந்த,மொழிய நீ ஏவச் செய்தபோ தன்றோ எங்களுக்கு ஸ்வரூபஸித்,தி,யுண்டாயிற்றாவது.(ஆட்செய்வோம்) B ''உயர்ந் துயர்ந்து அப்பாலவன்'' என்கிறபடியே. உத்துங்க,விஷயமாகையாலும், ''ஆயர் சிறுமியரான'' (16) தாங்கள் தாழ்ந்த மனிச்சராகையாலும், ''செய்வோம்'' என்று ப்ரார்த்திக்கிறார்கள். (கோவிந்தா—உனக்கே நாம் ஆட்செய்வோம்) C ''நீள்குடக் கூத்தனுக்காட்செய்வதே'' என்கிறபடியே—உனக்கு ஆட்செய்யுமதன்றோ ப்ராப்தமா யிருக்கிறது.

''அப்படியாகிறது; இனி என்?'' என்றான்; (காமம் மாற்று) வேறொரு காம முண்டாய்ச் சொல்லுகிறதல்லவிறே. D ''தேறேலென்னை'' என்றிருக்குமவர்களா கையாலே, E ''அடிமைசெய்வாரையும் செறுமவை'' ப்ரக்ருதி வாஸநையாலும், மனஸ்ஸு அஸ்தி,ரமாயிருப்பதொன்றாகையாலும், ஸம்ப,ாவிதமாக ஶங்கித்து, ''சூடகமே'' (27) என்று தொடங்கி நாட்டார்க்குச் சொன்னவை தொடருகிறதோ என்று, அது நடையாடாதபடி பண்ணவேணுமென்கிறது. ''அத்தனையோ?'' என் றான்; அவ்வளவுபோராது— (மற்றை— காமம்— மாற்று) நீ ஸ்ரீவைகுண்ட,த்திலே ஸூரிகளுக்கு முகங்கொடுத்திருக்குமிருப்பிலே க்ரமத்திலே பெறும்படியிருக்கவொண் ணாது; நீயும் 'பெண்காள்!' என்றழைக்க நாங்களும் 'க்ருஷ்ணன்' என்று சொன்ன பரிமாற்றமே நடக்கவேணும். 1. ''ந காமலுகஷம் சித்தம்''—அவனுடைய ப்ராப்ய தையையும், ப்ராபகத்வத்தையும், ஶரண்யதையையும், இந்நிலத்தின் தண்மையையும், அந்நிலம் உத்,தே,ஶ்யமென்னுமிடத்தையும்; மநோரத,ந்தானே அமையுமென்னுமிடத் தையும் சொன்னவாறே—'ஒரு அபேக்ஷையின்றிக்கே பலவற்றிலே நெஞ்சு தாழ நின்றதே?' என்ன, 1. ''தே பாத,யோஸ்ஸ்தி,தம்-மம சித்தம்—ந காமகலுஷம் ''— ''ப்ராப்யத்வம், ப்ராபகத்வம், ஶரண்யத்வம் இவையெல்லாஞ்சொல்லிற்று நீயாகை யாலே; இவ்விடம் த்யாஜ்யமென்றது—உன்னுடைய அநுப,வத்துக்கு விரோதி,யாகை யாலே; அவ்விடத்தில் உத்,தே,ஶ்யதாபு,த்,தி, நடந்தது—அநுப,வத்துக்கு ஏகாந்த ஸ்த,லமென்று; அல்லாதவை உத்,தே,ஶ்யமென்று சொன்னேனன்று; உன்திரு வடிகளிலே நிலைநின்றவர்கள் நெஞ்சு ஸ்ரீவைகுண்ட,ாதி,களால் கலங்காதுகாண்'' என்றதிறே. அப்படியே இவர்களும் (மற்றை-காமம்) என்கிறார்கள். ''மற்று'' என்றது, F ''மற்றொன்றின் திறத்ததல்லா'' G ''மற்றொன்றினைக்காணாவே'' என்கிறவிடங்க ளிற் சொல்லுகிறத்தை. (கோவிந்தா—மற்றை—காமம்— மாற்று) H கண்ணன் வைகுந்தனோடான — நிலையைக் குலைக்கவேணும். I ''இம்மைப் பிறவிசெய்யாதே

A திருவாய் 10-3-9. B திருவாய் 1-7-2. C திருவாய் 4-10-10. D திருவாய் — 2-9-10. E திருவாய் 7-1-6. F திருவாய் 7-10-10. G அமலனாதி 10, H திரு விருத்தம் 30. I நாச்—திரு 13-9.

இனிப்போய்ச் செய்யுந்தவந்தானென்?'' என்னுமவர்களிறே. நாங்கள் சிந்தயந்தி பட்டதுபடாமல்கிடாய். 'அத்தனேயோ வேண்டுவது?' என்றுன்; (நங்காமம் மாற்று) ஆட்கொள்ளுமிடத்திலே எங்களுக்கொரு இந்த்₃ரியசாபல்யம் நடக்கும்; அந்த ஸௌந்த₃ர்ய ரூபமான அந்தராயத்தையும் பரிஹரிக்கவேணும். 'அத்தனேயோ?' என்றுன்; (காமங்கள்) என்கிருர்கள். இருவர் கூடப் பரிமாருநின்ருல் அத்தால் பிறக்கும் இனிமை இரண்டு தலைக்கும் ஒத்திருக்குமிறே. விஷயவைலக்ஷண்யத் தாலும் ஆஶ்ரயத்தின் இனிமையாலும் மிகவும் ப்ரீதிரூபமாயிறே பரிமாற்ற மிருப்பது. அதில் ஸ்வரூபத்துக்கு விரோதி₄யான அஹங்கார க₃ர்ப்ப₄மான அடிமை யும் அபுருஷார்த்த₂மிறே. நாங்கள் செய்கிற அடிமைகண்டு நீயுகந்தால் அவ்வுகப் புக்கண்டுவரும் உகப்பொழிய போ₄க்த்ருத்வப்ரதிபத்தியும் மதீ₃யத்வ ப்ரதிபத்தி யும் போ₄ஜநத்துக்கு க்ரிமிகேஶங்கள்போலே பொகடவேண்டும்படி விரோத₄மாயிறே யிருப்பது. அந்தவிரோதி₄களையும் தவிர்த்துத் தந்தருளவேணுமென்கிருர்கள். ஸ்வரூப விரோதி₄யும் ஸாத₄நவிரோதி₄யும் ப்ராப்திவிரோதி₄யும் ப்ராப்யவிரோதி₄யும் என்று நாலு வகையாயிறே விரோதி₄கள் இருப்பது; அதில் ஸாத₄நவிரோதி₄யும் ப்ராப்திவிரோதி₄யும் கீழிற் பாட்டிலே-கழிந்தமை சொல்லிற்று; மற்றையிரண்டும் இப்பாட்டிலே கழிக்கிறது.

''கறவைகள் பின்சென்று'' (28) என்று — உபாயாந்தரத்தில் அநந்வயம் சொல்லுகையாலும், ப்ராப்திப்ரதிப₃ந்த₄கத்துக்கு க்ஷாபணம்பண்ணுகையாலும் இரண் டுங் குலைந்ததிறே; ப்ராப்யருசியும் த்வரையும் ஆர்த்தியும் விளைந்து ப₃ாஹ்யங்களின் ஸங்க₃ம் குலைந்தபடி சொல்லுகையாலே ஸ்வரூபவிரோதி₄ கழிந்தபடி சொல்லிற்று இப்பாட்டில் முற்கூற்ருல்; ''மற்றை நங்காமங்கள் மாற்று'' என்கிறத்தாலே—ப₂ல விரோதி₄யைக் கழிக்கிறது. ''கோவிந்தா—உனக்கு'' என்று அகாரார்த்த₂ஞ் சொல் லிற்று; ''உனக்கே'' என்று - உகாரார்த்த₂ஞ்சொல்லிற்று; ''நாம்'' என்று — மகாரார்த்த₂ஞ்சொல்லிற்று; ''உன்றன்னேடுற்ருேமேயாவோம்'' என்கிறவிடத் தாலே - நாராயணபத₃த்தில் அர்த்த₂ஞ்சொல்லிற்று; ''எற்றைக்கும் ஏழேழ் பிற விக்கும்'' என்கையாலே-சதுர்த்₂யர்த்த₂ம் சொல்லிற்று; ''மற்றைநங்காமங்கள் மாற்று'' என்று - நமஸ்ஸில் அர்த்த₂ஞ்சொல்லிற்று; நடுவே நமஸ்ஸு கிடக்கிறது ஸ்வரூப உபாயங்களிரண்டிலும் கிடக்கிற விரோதி₄ போக்குகைக்கிறே.

ப்ராப்யருசிகார்யமான த்வரையும், அதின் ப₂லமான கலக்கமும், விளைந்த ஆர்த்தியும், இதெல்லாவற்றுக்குமடியான ப்ராப்யாந்தரஸங்க₃நிவ்ருத்தியும், பேற் றில் அளவிறந்த பாரிப்பும், அதில் ஸ்வப்ரயோஜநத்வ நிவ்ருத்தியும் சொல்லா நின்றுகொண்டு, ப்ரப₃ந்த₄ தாத்பர்யத்தையும் நிக₃மிக்கிருர்கள். ஸத்வோத்தர காலத்திலே உணருகையும், ப₄க₃வத்ஸந்நிதி₄யேற வருகையும், ஸேவிக்கையும், விக்₃ர ஹாநுப₄வம் பண்ணுகையும், தத்ஸம்ருத்₃தி₄யை ஆஶாஸிக்கையும், தன்பக்கலிலே ஆபி₄முக்₂யம் பண்ணுவித்துக்கொள்ளுகையும், அவதார ப்ரயோஜநங்களை விண்ணப் பஞ்செய்கையும், ஆர்த்தியை ப்ரகாஶிப்பிக்கையும், திருவுள்ளமறியப் ப₂லாந்தரஸங்க₃ நிவ்ருத்தியைக் காட்டுகையும், ஸூரிகள் பரிமாற்றத்தை அபேக்ஷிக்கையும், ஸ்வ ரூபவிரோதி₄களை அறுத்துத்தரவேணுமென்று - வேண்டிக்கொள்ளுகையும், கைங்கர்ய ருசியுடையார்க்கு ஸ்வரூபமிறே. இவை எல்லாம் நிழலெழும்படி க்ருஷ்ணன் திருமுகத்தைப்பார்த்து விண்ணப்பஞ்செய்கிருர்கள். 29.

ஈராயிரப்படி — இருபத்தொன்பதாம் பாட்டு.

அவ:— இருபத்தொன்பதாம் பாட்டு. A எம்மாவீட்டில் ப்ராப்யத்தை நிஷ்கர்ஷிக்கிறது.

வ்யா:— (சிற்றஞ் சிறுகாலே) 1. "ப்₃ராஹ்மே முஹூர்த்தே சோத்த₂◌ாய" B "காலைநன்ஞானம்" இத்யாதி₃கள்; முன்பு ஒரு போகியாக உறக்கம்; பின்பு ஒரு போகியாக உணர்ச்சி; நடுவில் காலமிறே சிற்றஞ்சிறுகாலையாவது. பெண்களாகையாலே சிற்றஞ்சிறு காலம் என்றபடி. யோகிகளும் உணர்வதுக்கு முன்னே சிறுபெண்களான நாங்கள் உணர்ந்த இத்₃ர்மஹாநியைப் பாராய். C "என்னில் முன்னம் பாரித்து" என்று—நீ உணருங் காலத்திலே நாங்கள் உணர்ந்து வந்தோமென்கை.

(வந்து) இரண்டு ஸ்வரூபத்தையும் அழித்தோம். ஸ்வரூபம் நிலையிட்டவர்களிறே. 2. "பத்₃ப்₄யாமபி₄க₃மாச்சைவ" என்று சொல்லுகையாலே அவனிருந்தவிடத்தே ஓரடியிட்டுச் செல்ல, இட்டபதந்தோறும் நெஞ்சுளுக்கும்; பொறுக்கமாட்டானென்கை. (உன்னைச் சேவித்து) அத்தலை இத்தலையாயிற்று; ஸேவ்யரான தாங்கள் ஸேவகரானபடி. 3. "ஸுக்₃ரீவம் நாத₂மிச்ச₂தி"—தாமேயிறே பார்த்திருப்பார். ஸ்ரீவிபீ₄ஷணாழ்வானை முடிசூட்டுகைக்காக லங்கைக்கு நடந்தவனன்றோ.

(உன்பொற்றாமரையடியே) ஆற்றாமையும் ஸ்வரூபமாகையாலே அடைவுகெட மேலே விழுந்தபடி. (அடியே போற்றும் பொருள்) சூடவந்த பூவுக்கு விலைவிடுவாரைப்போலே. உபாயோபேயங்களிரண்டும் தானே; ஸ்வீகாரமாத்ரத்திலே நிற்கப் போகாமையாலே போற்றுகிறபடி. ருசிக்கவ்வருகுபட்டால் ப₂லத்திலே மூளுமத்தனை. கவிழ்ந்துநிற்கச்செய்தே விண்ணப்பம் செய்கிறது. (கேளாய்) தாங்களும் முன்னே நிற்கில் வார்த்தை கேட்கவொண்ணாதோ? என்கை.

(பெற்றம் மேய்த்துண்ணும் குலத்தில் பிறந்து நீ) நீயன்றோ முற்றீமைசெய்தாய்; என்றும் கேட்டே போகக் கடவதாயிருக்கிற நீ வந்து இக்குலத்தே பிறந்து இட்டீடுகொண்டு எளியனாய் என்கை. நாங்கள் நீயிருந்தவிடத்தே வந்து பிறந்தோமோ? வஸிஷ்டா₂தி₃கள் விலக்குமிடத்தே வந்தோமோ? (குற்றேவலெங்களைக் கொள்ளாமல் போகாது) பெரும் பசியராயிருப்பார் சோற்றை வாங்கி எச்சில் படுத்திப் பின்னை உண்ணாதே பொகட்டுப்போமாபோலே, ஶப்₃தா₃தி₃கள் போ₄க்₃யாதி₃களாக இருக்கிற எங்களை வடிவழகைக்காட்டி D "உண்ணும் சோறு" முதலானவையெல்லாம் நீ என்னபண்ணி ஸ்வரூபானுரூபமான அடிமை தாராதே இருக்கலாமோ? என்கை.

(இற்றைப் பறையித்யாதி₃) "இவர்கள் நம்மை விடார்களே இனி" என்று பறையெடுத்துக்கொடுக்க ஒரு கையாலே கும்பிட்டு ஒரு கையாலே ப்ரயோஜனங்

A திருவாய் 2-9 B திருவிருத்தம் 93 C திருவாய் 9-6-10 D திருவாய் 6-7-1

கொண்டு போமவர்களோ நாங்கள்? (கோவிந்தா) பசுக்களின் பின்னே திரிவாற்குப் பெண்கள் ஶ்ரோத்ரியராகப்போமோ?

ஆனுல் செய்ய வேண்டுவதென்னென்ன; (எற்றைக்கும்) 1. "நகாலஸ்தத்ர வை" என்கிற பரமபத₃த்திலேயானுலும், (ஏழேழ் பிறவிக்கும்) இங்கே பிறந்தாலும் ஒக்கப்பிறக்கவேணும். இளையபெருமாள் காட்டிலும் படைவீட்டிலும் அடிமை செய்தாற்போலே 2. "தே₃வத்வே தே₃வதே₃ஹேயம்" இத்யாதி₃ப்படியேயாகவேணும் என்கிருர்கள்.

(உன்றன்ேனுடுற்ேரேமேயாவோம்) ஒரு உறவைக் குறித்து அதுவாகவேணுமென்ெனுதொழிந்தது எல்லாஉறவுமுறையும் நீயேயாகவேணுமென்கை. 3. "மாதா பிதா ப்₄ராதா" இத்யாதி₃யின்படியே. (உனக்கே நாமாட்செய்வோம்) உனக்கும் எங்களுக்கும் பொதுவான அடிமையன்றிக்கே உனக்கேயாகக் கொள்ளவேணும். ஸ்ரீ ப₄ரதாழ்வானைப் போலன்று. இளைய பெருமாளைப்போலே அடிமை செய்யவேணும்.

(மற்றை நங்காமங்கள் மாற்று) 4. "ப₄ாவோ நாந்யத்ர க₃ச்ச₂தி" போலே பண்ணவேணும்.

29.

நாலாயிரப்படி — இருபத்தொன்பதாம் பாட்டு

அவ:— இருபத்தொன்பதாம் பாட்டு. A எம்மா வீட்டிற்போலே ப்ராப்யத்தை நிஷ்கர்ஷிக்கிறது. திருவாய்மொழியில் இப்ரப₃ந்த₄த்துக்கு வாசி — முந்துற B நெடுமாற்கடிமையில் அர்த்த₂த்தை அனுப₄வித்துக்கொண்டு, அது நிலை நிற்கைக்காகவும் அத்தைக் காத்தூட்டுகைக்காகவும் பிற்பட A எம்மா வீட்டில் அர்த்த₂த்தோடே தலைக்கட்டுகிறது.

வ்யா:— (சிற்றம் சிறுகாலே) 5. "ப்₃ராஹ்மே முஹூர்த்தே சோத்த₂ாய சிந்தயேத₃ாத்மநோ ஹிதம்" என்றும், C "காலை நன்ஞானத்துறைபடிந்தாடிக்கண் போது செய்து மாலை நன்ஞவில் கொள்ளார் நினையாரவன் மைப்படியே" என்றும் சொல்லுகிறபடியே இவர்கள் அனுஷ்டி₂க்கிருர்கள். [காலையாவது] ஆத்மாவுக்கு வெளிச்செறிக்குங்காலம் என்றுமாம்; இக்கண்ணுக்கு இவ்வாதி₃த்யன் வெளிச்செறிப்பு பண்ணுமாபோலே அகவாயில் கண்ணுக்கும் வெளிச்செறிப்புப் பண்ணக்கடவ ஆதி₃த்யன் ஶ்ரிய:பதி. 6. "ப₄ாஸ்கரேண ப்ரப₄ா யத₂ா". [ஞானமாகிறது] D "ஒண்டாமரையாள் கேள்வனெருவனையே நோக்குமுணர்வு" என்கிறபடியே ஶ்ரிய:பதியே தனக்கு விஷயமாகவுடைய ஜ்ஞாநம். [நன்ஞானமாகிறது] ப்ராப்யப்ராபகங்களிரண்டும், ஸஹாயாந்தர நிரபேக்ஷமாக அம்மிது₂னமே நமக்குப் ப₂லம் தரக்கடவதென்று அத்₄யவஸாயம். [துறைபடிந்தாடுகையாவது] கு₃ருபரம்பரையில் சொல்லுகிற க்ரமத்தாலே எம்பெருமானைப் பற்றுகை.

A திருவாய் 2-9 B திருவாய் 8-10 C திருவிருத்தம் 93 D முதல் திருவ 67

பகல் பரஹிம்ஸை பண்ணி, இராவெல்லாம் மறந்து கிடந்து உருகி, விடிந்தால் பரஹிம்ஸையிலே புகும். நடுவே அல்பகாலம் ஸத்வம் தலையெடுத்து வெளிச்செறிப்புள்ள காலம்; மனஸ்ஸு ஸ்திரமாம் காலம். முன்பு தான் தனக்குக் கடவனுயிருக்கும். பின்பு எம்பெருமானுக்கு பரமாயிருக்கும். நடுவிலுணர்ச்சியிறே இக்காலம். மாறனேர் நம்பி சரமதசையில் கலக்கங்கண்டு பயப்பட்ட பெரியநம்பிக்கு எம்பெருமானார் பயந்தீர அருளிச்செய்த ஶ்லோகங்களிவை. 1. "ஸ்திதே மநஸி" இத்யாதி. இவை எங்ஙனேயென்ன; ஸ்ரீவராஹ எம்பெருமான் ஸ்ரீபூமிப்பிராட்டிக்கு அருளிச்செய்தாரென்றார். ஸ்ரீ வராஹவெம்பெருமான் உம்மைப்போலே ஆஶ்ரிதபக்ஷபாதி; அவன் வார்த்தையொழிய என்போல்வார் மத்யஸ்தர் வார்த்தையுண்டாகில் சொல்லுமென்ன, 2. "நமே பக்த: ப்ரணஶ்யதி" இத்யாதிகளடைய உம்மைப் போல்வார் வார்த்தையாயிராநின்றதென்ன, "இந்த ஜ்ஞானமுடையவனுக்குப் புநர் ஜன்மமில்லை என்னுமிடத்துக்கு ப்ரமாணமுண்டோ?" என்ன, 3. "த்யக்த்வா தேஹம் புநர்ஜந்ம நைதி மாமேதி ஸோர்ஜுந" என்று உண்டென்றருளிச் செய்தார். இவற்றைக் கொண்டு பெரியநம்பி ப்ரீதரானார்.

அந்திமஸ்ம்ருதியில்லையென்று அஞ்சவேண்டா, புநர்ஜந்மமுண்டென்று அஞ்சவேண்டா இந்த ஜ்ஞாநமுடையவனுக்கு. ஆளவந்தார் கோஷ்டியிலே, "ஸம்ஸாரிக்கு எம்பெருமான் ஸந்நிதியில் விண்ணப்பம் செய்யவடுப்பதென்?" என்ன, சில முதலிகள் 4. "மூடோயம்" இத்யாதி க்ஷத்ரபந்துவின் ஶ்லோகத்தை விண்ணப்பம் செய்கை அழகிதென்ன, ஆளவந்தார் 'அதிலே பெருந்தேவையுண்டு; நமக்காவது 5. "ஸோஹம்தே" என்கிற காளியன் ஶ்லோகமே' என்றருளிச்செய்தார். A "பகல் கண்டேன் நாரணனைக் கண்டேன்"—என்னுடைய ஆதித்யனுதித்தான்; அஸ்தமியாத ஆதித்யனையும் கண்டேன்; உறங்காத என்னையும் கண்டேன்; முன்பு ஒரு போகியாக உறக்கம். பின்பு ஒரு போகியாக உணர்ச்சி. பெண்களாகையாலே "சிற்றம் சிறுகாலே" என்றபடி; "வெட்டவெடியாலே" என்னுமாபோலே. யோகிகளும் உணர்வதற்கு முன்னே சிறுபெண்களான நாங்கள் உறங்கக்கடவ போதிலே உணரக்கடவ இத்தூர்மஹாநியைப்பாராய். B "என்னில் முன்னம் பாரித்து" என்று நீ உணரும் காலத்திலே நாங்களுணர்ந்து வந்தோமென்கை.

(வந்து) இரண்டு ஸ்வரூபத்தையுமழித்தோம். ஸ்வரூபம் நிலையிட்டவர்களிறே. (வந்து) 6, "பத்ப்யாமபிகமாச்சைவ ஸ்நேஹஸந்தர்ஶநேந ச" என்று சொல்லுகையால் அவனிருந்தவிடத்தே நாலடியிட்டுச் செல்லில், இட்டஇட்டவடிதோறும் நெஞ்சுளுக்கும்; பொறுக்கமாட்டானென்கை. (வந்துன்னைச் சேவித்து) உன்னை வேண்டாதே ஸாதநகாலத்திலே ரஸிக்கிற உன்னைச்சேவித்து. 7. "ஸுஸுகம் கர்த்துமவ்யயம்". அதுக்குமேலே ஒரு அஞ்ஜலி உண்டறுக்கமாட்டாத உன்னைச் சேவித்து. (உன்னைச்சேவித்து) அத்தலை இத்தலையாயிற்றே. ஸேவ்யரான நாங்கள் ஸேவகரானபடி. 8. "ஸுக்ரீவம் நாதமிச்சதி" என்று காலம் பார்த்திருப்பார்; லங்கையில் சென்று ஸ்ரீவிபீஷணாழ்வானைக் காலம்பார்த்திருந்தவனன்றோ.

A இர-திருவ 81. B திருவாய் 9-6-10.

(உன் பொற்றாமரையடியே) ஆற்றாமை ஸ்வரூபமாகையால் அடைவுகெட மேல் விழுந்தபடி. (அடியே போற்றும் பொருள்) சூடவந்த பூவுக்கு விலையிடுவாரைப் போலே; உனதுபாலென்றுமாம். உபாயோபேயங்களிரண்டும் தானே. ஸ்வீகாரமாத்ரத்தில் நிற்கப்போகாமை போற்றுகிறபடி. ருசிக்கவ்வருகுபட்டால் ப²லத்திலே மூளுமத்தனை. கவிழ்ந்து நிற்கச்செய்தே விண்ணப்பம் செய்கிறது. (கேளாய்) இவர்கள், அடியே போற்றாநிற்க, தான் இவர்கள் காலைப் பிடிக்கக் கணிசியாநின்றானென்கை. 'நாங்கள் முன்னே நிற்கில் வார்த்தைகேட்கவொண்ணாதோ?' என்கை.

(பெற்றம் மேய்த்துண்ணும் குலத்தில் பிறந்த நீ) 'கேட்கப்புகாநின்றதோ?' என்ன; "நீயன்றோ முத்தீமை செய்தாய்" என்ன; "எங்ஙனே?" என்ன; என்றும் கேட்டேபோகக்கடவதான நீ வந்து இக்குலத்திலே பிறந்து இட்டீடுகொண்டு எளியனானாயென்கை. நாங்கள் நீயிருந்தவிடத்திலே வந்து பிறந்தோமோ? வஸிஷ்டா²தி³கள் விலக்குமிடத்தே வந்தோமோ? (குற்றேவலெங்களைக் கொள்ளாமல் போகாது) பெரும்பசியிலே உண்ணப்புக்கவன் கலத்திலே கேஶலேஶங்கண்டால் பின்னே உண்ணாதே பொகட்டுப்போமாபோலே, ஶப்³தா³தி³ விஷயங்கள் தா⁴ரகமாயிருக்கிற எங்களை வடிவழகைக்காட்டி A "உண்ணும் சோறு பருகு நீர் தின்னும் வெற்றிலையுமெல்லாங் கண்ணனெம்பெருமான்" என்னப்பண்ணி, ஸ்வரூபாநுரூபமான அடிமை தாராதே போகைக்கு உன்தரமோ? என்கை. B "உண்டிட்டாயினியுண்டொழியாய்". நீர் விளாவி வைத்தோ போகப்பார்த்தது? 1. "நிவேத³யதமாம் க்ஷிப்ரம்" 2. "அஹமந்நமஹமந்நமஹமந்நம்". (எங்களை) 3. "வைத⁴ர்ம்யம் நேஹ வித்³யதே". (போகாது) உன்தரமோ நாங்கள்; நீதான் உனக்குரியையோ? C "என்னை நெகிழ்க்கிலும்" இத்யாதி³. நப்பின்னைப் பிராட்டி பரிகரம். ஆணையிட்டவர்கள் பெண்பிள்ளையன்றோ?

(இற்றைப்பறைகொள்வானன்றுகாண்) இவர்கள் சொல்லிற்றுக்கேட்டு, 'இவர்கள்நம்மை விடார்களாயிருந்தார்கள்; நம்மைத்தடுத்தும் வளைத்தும் கொள்வர்கள்' என்று, "பறையை யெடுத்துக் கொள்ளுங்கோள்" என்ன, 4. "தே³ஹி மே த³தா³மி தே" என்று ஒரு கையாலே கும்பிட்டு ஒருகையாலே ப்ரயோஜனம் கொண்டு போமவர்களோ நாங்கள்? (கோவிந்தா) யதா²ஶ்ருதக்³ராஹியாயிருந்தாய். 'கெடுவாய்! நாங்கள் இற்றைப் பறைகொள்வானன்றுகாண்' என்று ப⁴ட்டர் அருளிச்செய்த வார்த்தை. இடையனானாயாலே அபி⁴தா⁴நவ்ருத்தி போமித்தனை; தாத்பர்யவ்ருத்தி போகாதென்கை. D "போகுநம்பி" என்று சொல்ல, வரநிற்குமவனல்லையோ? என்கை. பசுக்களின் பின்னே திரிவார்க்கு ஶ்ரோத்ரியராகமுடியுமோ?

ஆனால் செய்யவேண்டுவதென்னென்ன:— (எற்றைக்கும்) 5. "ந காலஸ்தத்ர வை ப்ரபு⁴:" என்று சொல்லுகிற பரமபத³த்தில் போனாலும், (ஏழேழ் பிறவிக்கும்) இங்கே பிறந்தாலும் ஒக்கப்பிறக்கவேணும். க்ருஷ்ணனும் பெண்களுமாய், புறப்படில் அமையுமென்கை. அவனும் E "எதிர்சூழல்" என்று இவர்களைப் பெறவேணுமென்று முற்கோலிப் பிறவாநிற்கும் என்றுமாம். இளையபெருமாள் படைவீட்டிலும் காட்டிலுமொக்க அடிமைசெய்தாற்போலே, 6. தே³வத்வே தே³வதே³ஹேயம் மனுஷ்யத்வே ச மாநுஷீ" ஆகவேணுமென்கிறார்கள்.

A திருவாய் 6—7—1. B திருவாய் 10-10-6. C திருவாய் 1-7-8. D திருவாய் 6-2-2. E திருவாய் 2-7-6.

(உன் தன்னோடுற்றோமேயாவோம்) ஒருறவைக்குறித்து அதுவாகவேணு மென்றுதொழிந்தது-எல்லாவுறவும் நீயேயாகவேணுமென்கை. 1. "மாதா பிதா ப்₄ராதா நிவாஸஶ்ஶரணம் ஸுஹ்ருத்₃க₃திர் நாராயண:" என்றும், 2. "க்ருஷ்ணாஶ்ரயா: க்ருஷ்ணப₃லா: க்ருஷ்ண நாத₂ாஶ்ச பாண்ட₃வா:" என்றும் A "சேலேய்கண்ணியரும்" இத்யாதி₃ப்படியே. (உற்றோமேயாவோம்) உதி₃ரத்தெறிப்புண்டாகவேணும். 3. "நாராயணஸ்த்வம்". 4. "ப₄க்தா நாத்₂மஶரீரவத்". இளையபெருமாள் வேலேற்றபோது நீ பட்டாப்போலே உனக்கொன்றுவந்தால் நாங்கள் முடியும் ப்ரக்ருதிகளாகவேணும். (உனக்கே) உனக்குமெனக்கும் பொதுவான அடிமையன்று. B "எனக்கேயாட் செய்" என்னுமாபோலே ஆட்செய்யவேணும். ஸ்ரீப₄ரதாழ்வானைப்போலே கிடவென்ற விடத்திலே கிடக்குமவர்களன்று. இளையபெருமாளைப் போலே 5. "அஹம் ஸர்வம் கரிஷ்யாமி" என்று அடிமைசெய்து உஜ்ஜீவிக்க வேணுமென்கை.

(மற்றைநங்காமங்கள் மாற்று) கையும் திருவாழியுமாய் நாங்கள் தொழ, மேன்மை காட்டியிருக்கவொண்ணாது. நீ 'பெண்காள்' என்ன, நாங்கள் 'க்ருஷ்ணனே' என்று ஊடினோர் சிறுமுற்றத்திலே உன்னை ஒரு பாச்சல் பாயவேணும். 6. "ப₄ாவோ நாந்யத்ர க₃ச்ச₂தி" என்றவனை இசைவித்தாருண்டோ? எங்கள் வாஸனை யாலும் உன் தோள் தடிப்பாலுமாகவேண்டா; உன் தரமாகாமலிருக்கிற இருப்பைத் தவிர்க்கவேணும். 29.

ஸ்வாபதே₃ஶவ்யாக்₂யாநம்—இருபத்தொன்பதாம்பாட்டு

அ—இருபத்தொன்பதாம்பாட்டு. (சிற்றம்இத்யாதி₃) இப்பாட்டில், உபேய ஸ்வரூபத்தை விவரிக்கிறார்கள்.

வ்யா—(சிற்றம்இத்யாதி₃) ஸத்வோத்தரமான காலத்திலே ஆற்றாமை யாலே வந்து, வருகை மிகை என்று இருக்கும் உன்னைச்சேவித்து. (உன் பொற் றாமரை இத்யாதி₃) ப்ராப்தமாய், ஸ்ப்ருஹணீயமாய், ஸௌக₃ந்த்₄யஸௌகுமார்ய லாவண்யங்களாலே பரமபோ₄க்₃யமான உன் திருவடிகளையே மங்க₃ளாஶாஸநம் பண்ணுகைக்கு ப்ரயோஜநத்தைக் கேளாய். (பெற்றம் இத்யாதி₃) ஸ்வரக்ஷ்ய ரக்ஷணம்பண்ணித் தான் ஜீவிக்கிற குலத்தில் பிறந்த நீ. ரக்ஷகனான நீ ரக்ஷ்யரான எங்களைக் கைங்கர்யம் கொள்ளாமலிருக்கவொண்ணாது; ரக்ஷணரூபகார்யமில் லாதபோது ரக்ஷ்யரக்ஷகப₄ாவம் ஜீவியாதிறே. இப்படி அபேக்ஷிக்க, "கைங்கர்ய மாவது என்? நீங்கள் முதலில் சொன்னபடியே, பறையைக் கொள்ளுங்கோள்" என்று பறையைக்கொடுக்க; (இற்றைப்பறைகொள்வானன்றுகாண் கோவிந்தா) இந்தப்பறையைக் கொள்ளுகிற பேர்களன்று நாங்கள்: நீ தாத்பர்யக்₃ராஹி யன்றியே யத₂ாஶ்ருதக்₃ராஹியாயிருந்தாய். 'ஆனால், உங்களுக்கு அத்தால் ஏது?' என்ன; (எற்றைக்கும் இத்யாதி₃) ஸர்வதே₃ஶ ஸர்வகால ஸர்வாவஸ்தை₂களிலும் உன்னோடே ஏகத₄ர்மியென்னலாம்படி ஸம்ப₃ந்தி₄த்திருக்கக்கடவோம். (உனக்கே இத்யாதி₃) ஸம்ப₃ந்தி₄த்திருந்து எங்கள் ரஸத்துக்கு உறுப்பாகையுமன் றிக்கே, உனக்கும் எங்களுக்கும் பிறக்கும் ரஸத்துக்கே உறுப்பாகையுமன்றிக்கே, உன்னுடைய ரஸத்துக்கே உறுப்பாக அநந்யார்ஹஶேஷபூ₄தரான நாம்

A திருவாய் 5—1—8. B திருவாய் 2—9—4.

முப்பதாம் பாட்டு

**வங்கக் கடல்கடைந்த மாதவனைக் கேசவனைத்
திங்கள் திருமுகத்துச் சேயிழையார் சென்றிறைஞ்சி
அங்கப் பறைகொண்ட வாற்றை யணிபுதுவைப்
பைங்கமலத் தண்டெரியற் பட்டர்பிரான் கோதைசொன்ன
சங்கத் தமிழ்மாலை முப்பதுந் தப்பாமே
இங்கிப் பரிசுரைப்பா ரீரிரண்டு மால்வரைத்தோள்
செங்கண் திருமுகத்துச் செல்வத் திருமாலால்
எங்குந் திருவருள்பெற் றின்புறுவ ரெம்பாவாய்.**

ஆண்டாள் திருவடிகளே சரணம்

பதவுரை :— வங்கம் கடல்—கப்பல்களையுடைய திருப்பாற்கடலை, கடைந்த—(தேவர்களுக்காகக்) கடைந்த, மாதவனை — ஶ்ரிய:பதியான, கேசவனை—கண்ணபிரானை, திங்கள் திரு முகத்து சே இழையார்—சந்திரன் போன்ற அழகிய முகத்தையும் செவ்விய ஆபூரணங்களையுமுடைய ஆய்ச்சிகள், சென்று — அடைந்து, இறைஞ்சி — வணங்கி, அங்கு— அத்திருவாய்ப்பாடியில், அப் பறை கொண்ட ஆற்றை — பிரஸித்₃த₄மான (தங்கள்) புருஷார்த்த₂த்தைப்பெற்ற வ்ருத்தாந்தத்தை, அணி புதுவை — அழகிய ஸ்ரீவில்லிபுத்தூரில் உதித்த, பை கமலம் தண் தெரியல் பட்டர்பிரான் — பசுமை பொருந்திய தாமரை மலர்களினாலான குளிர்ந்த மாலையையுடைய பெரியாழ்வாருடைய (திருமகளான), கோதை — ஆண்டாள், சொன்ன — அருளிச்செய்த, சங்கம் தமிழ் மாலை முப்பதும் — திரள்திரளாக அநுப₄விக்க வேண்டிய தமிழ்மாலையாகிய இம்முப்பது பாசுரங்களையும், தப்பாமே — தப்பாமல், இங்கு— இந்நிலத்தில், இ பரிசு—இவ்விதமாக, உரைப்பார்—ஓதுமவர்கள், ஈர் இரண்டு மால் வரை தோள்—பெரிய மலைபோன்ற நான்கு திருத்தோள்களையுடையவனும், செம் கண் திருமுகத்து —சிவந்த கண்களையுடைய திருமுகத்தையுடையவனும், செல்வம்—ஐஶ்வர்யத்தையுடையவனும், திருமாலால்—ஸ்ரீமானுமான எம்பெருமானாலே, எங்கும்—எல்லாவிடத்தும், திரு அருள் பெற்று — (அவனுடைய) க்ருபையைப்பெற்று, இன்புறுவர் — ஆனந்தமுறுவர்.

ஸ்வா:— தா₃ஸவ்ருத்தியைப் பண்ணக்கடவோம் (மற்றைஇத்யாதி₃) இதுக்குப்புறம்பான நம்முடைய அபி₄மாநக்₃ரஸ்தமான ப்ரயோஜநங்களைப் போக்கு.

கீழ் ''பறை'' என்று மறைத்துச்சொன்ன அர்த்த₂த்தை, இப்பாட்டில், அவனுக்கு உகப்புக்காகப் புகராகப்பண்ணும் அடிமையென்று விஶதீ₃கரித்துச் சொல்லுகிறார்கள். ''பெற்றம்மேய்த்துண்ணும் குலம்'' என்று-ஜ்ஞாநஜந்மத்தைச் சொல்லுகிறது—ஜ்ஞாதாக்கள் ஆந்ருஶம்ஸ்ய ப்ரதா₄நராய்ப் பராநர்த்த₂ம் பொறுக்க மாட்டாதே பிறர் உஜ்ஜீவிக்கும்படி ஹிதப்ரவர்த்தநம் பண்ணுகையைப் பற்ற. ''பொற்றாமரையடியே போற்றும் பொருள் கேளாய்'' என்றவர்கள் தாங்களே ''குற்றேவல் எங்களைக் கொள்ளாமற்போகாது'' என்று கைங்கர்யத்தை ப்ரார்த்₂திக்கையாலே கைங்கர்யந்தானும் மங்க₃ளாஶாஸநரூபமானபடியாலே மங்க₃ளாஶாஸநத்துக்குப் ப₂லமாக அவன் கொடுக்கவேண்டியதும் இவர்கள் கொள்ள வேண்டியதும் மங்க₃ளாஶாஸநமே என்றதாய்த்து.

''சிற்றம் சிறுகாலே-போற்றும்பொருள் கேளாய்'' என்கையாலே - ரஜஸ் தமஸ்ஸுக்களாலே கலங்கி தே₃ஹாநுப₃ந்தி₄களான த்₃ருஷ்ட ப₂லங்களை அடியோங்கள் அபேக்ஷித்தாலும் ஹிதபரனான நீ கேள்விகொள்ளவும் கடவையல்லை, கொடுக்கக்கடவையுமல்லை என்றதாய்த்து.

மூவாயிரப்படி — முப்பதாம் பாட்டு

அவ:— a நிக₃மத்தில், இப்ரப₃ந்த₄ம் கற்றார், பிராட்டியாலும் எம்பெருமானாலும் ஸர்வகாலமும் விஷயீகரிக்கப்படுவர்கள் என்கிறார்கள். b கற்றாருக்கு b₂ அநுஷ்டி₂த்தாரோபாதியும், b₃ அநுகரித்தாரோபாதியும் ப₂லம் ஸித்₃தி₄க்குமென்கை. c "கன்றிழந்த தலைநாகு தோற்கன்றுக்கும் இரங்குமாபோலே இப்பாசுரங் கொண்டு புக நமக்கும் ப₂லிக்கும்" என்று ப₄ட்டர் அருளிச்செய்வர்.

வ்யா:— d (வங்கக்கடல்) e கடல் கடையாநிற்க, மரக்கலம் அலையாதபடி கடைந்த e₂ நொய்ப்பம். f கடைந்தபோது சுழன்று வருகையாலே கடலடைய மரக்கலமாய் நின்றபடி என்றுமாம். g ப்ரயோஜநாந்தரபரருக்கும் உடம்பு நோவக் கடல்கடைந்து அபேக்ஷிதஸம்வித₄ாநம் பண்ணும் ஶீலவானென்கை. h க்ருஷ்ணனையாகில் கவிபாடிற்று, க்ஷீராப்₃தி₄மத₂நம் பண்ணினவனைச் சொல்லுகை பின்னைச் சேருமோ? என்னில்: — A "விண்ணவரமுதுண அமுதில்வரும் பெண்ணமுதுண்டவெம்பெருமானே" என்று — தே₃வகார்யமென்று

பெ. அ. முப்பதாம் பாட்டு. (வங்கக்கடல் இத்யாதி₃) a "திருமாலால் எங்கும் திருவருள் பெற்றின்புறுவர்" என்றத்தைக் கடாக்ஷித்து அவதாரிகை அருளிச்செய்கிறார் (நிக₃மத்தில் இத்யாதி₃) b திருவருள் பெற்றின்புறுகையை த்₃ருஷ்டாந்த பூர்வகம் விவரிக்கிறார் (கற்றார் இத்யாதி₃) b₂ "சேயிழையார் சென்றிறைஞ்சி" என்றத்தைப் பற்ற (அநுஷ்டி₂த்தார்) என்றது. b₃ "கோதை சொன்ன" என்றத்தைப் பற்ற (அநுகரித்தார்) என்றது. c அநுஷ்டி₂த்தார்க்கும் அநுகரித்தார்க்குமுள்ள ப₂லம் இத்தைச் சொன்ன மாத்ரத்திலே ஸித்₃தி₄க்குமோவென்ன அருளிச்செய்கிறார் (கன்றிழந்த இத்யாதி₃).

d, e, f "கடல்கடைந்த" என்னாமல், "வங்கக்கடல்" என்று விஶேஷித்ததுக்கு இரண்டு தாத்பர்யம் அருளிச்செய்கிறார் (கடல் இத்யாதி₃ வாக்ய த்₃வயத்தாலே) e₂ நொய்ப்பம் - ஸாமர்த்₂யம். d திருப்பாற்கடலுக்கு வங்கஸம்ப₃ந்த₄ம் சொல்லுகிறது - இந்தக்கட

சி. அ. முப்பதாம் பாட்டு. (வங்கக்கடல்) b₂ (அநுஷ்டி₂த்தார்) கோ₃பிமார் b₃ (அநுகரித்தார்) ஆண்டாள். c பரமப₄க்தியுண்டான நாய்ச்சியார்க்குண்டானது ஶப்₃த மாத்ரமுண்டானார்க்கு வருமோ? என்ன அருளிச்செய்கிறார் (கன்றிழந்த தலைநாகித்யாதி₃) d, e, f "கடல் கடைந்த" என்னாமல் "வங்கக்கடல்" என்று விஶேஷிக்கிறதுக்கு இரண்டு தாத்பர்யம். கடல் கடையாநிற்கச்செய்தே அதுக்குள்ளே இருக்கிற மரக்கலம் அலையாதபடி கடைந்த நொய்ப்பமென்னுதல்; கடைந்தபோது ஸமுத்₃ரம் சுழன்று வருகையாலே அதுக்குள்ளே இருக்கிற மரக்கலங்கள் சுழன்று வருமாகையாலே கடலடைய மரக்கலமாய் நின்றபடி என்னவுமாம். e₂ (நொய்ப்பம்) — ஸாமர்த்₂யம். d வங்கம் — மரக்கலம்; திருப்பாற்கடலுக்கு வங்க ஸம்ப₃ந்த₄ம் சொல்லுகிறது இந்தக் கடல் ஸாமர்த்₂யத்தைப் பற்ற. g "வங்கக்கடல் கடைந்த" என்று க்ஷீராப்₃தி₄மத₂நம் பண்ணினவனைச் சொல்லுவானென்? என்ற ஶங்கைக்கு ஒரு பரிஹாரமருளிச்செய்கிறார் (ப்ரயோஜ

A பெரிய திரு 6-1-2

ஒரு வ்யாஜத்தையிட்டுப் பெரியபிராட்டியாகிற பெண்ணமுதத்தைப் பெறுகைக்காகக் கடல்கடைந்தபடி — ஊரார் கார்யத்தை ஒரு வ்யாஜமாக்கிப் பெண்களைப் பெறுகைக்காக நோன்பிலே அந்வயிப்பித்த க்ருஷ்ணனுடைய ஸ்வபா4வத்தோடு ஸத்3ருஶமாயிருக்கையாலே சொல்லுகிறார்கள். i (மாதவனை) j ஆஶ்ரயணீயமுமாய், போ4க்3யமுமாயிருக்கும் தத்வம் லக்ஷ்மீஸநாத2மாயிருக்கும் என்கை. k ஆஶ்ரயித்தார் குற்றத்தைப் பொறுப்பித்து அபேக்ஷிதங்களைச் செய்விப்பார் அருகே உண்டென்கை. (கடல்கடைந்த மாதவனை) கடல்கடைந்து பிராட்டியை லபி4த்தவனை. l (கேசவனை) m விரோதி4நிரஸநஸ்வபா4வனை. n ஸ்த்ரீத்வப்ரயுக்தமான ஸ்வாதந்த்ர்யத்தையும் அந்யஶேஷத்வத்தையும் போக்கினவனை. "(மாதவனைக் கேசவனை) o A 'அலைகடல் கடைந்து அதனுட் கண்ணுதல் நஞ்சுண்ணக் கண்டவனே, விண்ணவரமுதுண அமுதில் வரும் பெண்ணமுதுண்ட எம்பெருமானே' என்கிறபடியே — தான் ஸாக்ஷாத் அம்ருதத்தையுண்டு ப்3ரஹ்மாதி3களுக்குக் கோதைக் கொடுத்தான்" என்று ப4ட்டர் அருளிச்செய்வர்.

p (திங்கள் p2 திருமுகம்) q க்ருஷ்ண ஸம்ஶ்லேஷத்தாலே குளிர்ந்து q2 மலர்ந்த முகம். r "கதிர்மதியம்போல் முகத்தான்" (1) என்று அநபி4ப4வநீயத்வமும் உண்டு — அங்கு; அநுகூலர்க்கேயான முகமாகையாலே "திங்கள் திருமுகம்" என்கிறார்கள் — இங்கு; இவனை அநுப4விப்பார் முகமும் இப்படியே யிறே யிருப்பது. B மதிமுக மடந்தையரிறே. s (சேயிழையார்) t "சூடகமே" (27)

பெ.அ. லோட்டை ஸாம்யத்தைப் பற்ற. o 1. "க இதிப்3ரஹ்மணோ நாம" என்றத்தைப்பற்ற 'கேசவன்" என்றதுக்கு அர்த்தா2ந்தரம் அருளிச்செய்கிறார் (அலைகடல் இத்யாதி3).

p2, q2 "திரு" என்று - விகாஸத்தாலுண்டான காந்தியைச் சொல்லுகிறதாய் அரு ளிச்செய்கிறார் (மலர்ந்த என்று) s, t, u, v "சே" என்று - அழகாய், "இழை" என்று - ஆப4ரணமாய், "சூடகம்" (27) இத்யாதி3யில் சொன்ன ஆப4ரணங்களாதல், க்ருஷ்ணவிஷயீ

சி.அ. நாந்தரேத்யாதி3) h ஶங்காபூர்வகமாக இரண்டாவது (க்ருஷ்ணனை இத்யாதி3) i "மாதவனை" என்றதுக்கு மூன்று தாத்பர்யம். j முந்தினது "கடல் கடைந்த" என்றத்தைக் கடாக்ஷித்து அருளிச்செய்கிறார் (ஆஶ்ரயணீயமுமித்யாதி3) k இரண்டாவது (ஆஶ்ரயித்தாரித்யாதி3) o (கடல் கடைந்த மாதவனைக் கேசவனை) என்று பிராட்டிக்காகக் கடல் கடைந்து தான் பிராட்டியை லபி4த்து ப்3ரஹ்மாதி3களுக்குக் கோதைக் கொடுத்தான் என்னுதல். l, m, n "கேசவனை" என்றது கேஶிஹந்தாவென்று விரோதி4 நிரஸனம் சொன்னதுக்கு ஹார்த3மான தாத்பர்யம் (ஸ்த்ரீத்வப்ரயுக்தமித்யாதி3) o அன்றிக்கே "கேசவனை" என்றதை "மாதவனை" என்றத்தோடே கூட்டி 1. "க இதி ப்3ரஹ்மண:" இதி ருத்3ர வசனக்ரமேண ப்3ரஹ்மருத்3ராதி3களுக்கு நியாமகன் என்றபடியாய், தாத்பர்யாந்தரமருளிச்செய்கிறார் (அலைகடல் கடைந்தித்யாதி3) p, q, r "திங்கள் திருமுகம்" என்றதுக்கு இரண்டு பொருள். s சேய் — அழகு; இழை — ஆப4ரணம். s, t, u, v சேயிழைக்கு மூன்று பொருள் — (சூடகமித்யாதி3யும்) (க்ருஷ்ணவிஷயீகார இத்யாதி3யும்) (க்ருஷ்ண

A பெரிய திரு 6—1—2. B திருவாய் 10—9—10.

இத்யாதி₃யில் தாங்கள் அபேக்ஷித்தபடியே அவனும் அவளும் கூட இருந்து பூட்டின ஆப₄ரணத்தையுடையவர்கள். u க்ருஷ்ண விஷயீகாரயோக்₃யதையாகிற ஆப₄ரணத்தை உடையவர்கள். v க்ருஷ்ண விஷயீகாரத்தால் பிறந்த புகராலே ஒருபடி ஆப₄ரணம் பூண்டாற்போலேயிருக்கிறவர்கள். (சென்று) இவ் v_2 ஒருபடி ஆப₄ரணம் பூண்டாற்போலேயிருக்கிறவர்கள். வொப்பனையோடே வரப் பார்த்திருக்குமளவல்லாத த்வரையைச் சொல்லு கிறது. (இறைஞ்சி) "அன்றிவ்வுலக மளந்தாய் அடி போற்றி" (24) என்கிற படியே அவனுக்கு மங்க₃ளாஶாஸநம்பண்ணி.

(அங்கு) திருவாய்ப்பாடியிலே. (அப்பறைகொண்ட w ஆற்றை) நாட்டுக்குப் "பறை" என்று ஒரு வ்யாஜத்தையிட்டு அடிமைகொண்டபடியை.

x (அணிபுதுவை) ஸம்ஸாரத்துக்கு நாயகக்கல்லான ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர். y (பைங்கமலத்தண் y_2 தெரியல்) z ப்₃ராஹ்மணர்க்குத் தாமரைத்தாராகையாலே சொல்லுகிறது. (பட்டர்பிரான் கோதை சொன்ன) ஆண்டாள் அநுகார ப்ரகாரத் தாலே அநுப₄வித்துச் சொன்ன. 1. "ஸ ஹோவாச வ்யாஸ: பாராஶர்ய:" என்று பராஶரபுத்ரனென்று ஆப்திக்குச் சொன்னாற்போலே, பெரியாழ்வார் மகளாகை யாலே சொன்ன அர்த்த₂ந்தில் அர்த்த₂வாத₃மில்லை.

a (சங்கத் தமிழ்மாலை) A "குழாங்களாய்" என்னுமாபோலே திரள் திரளாக அநுப₄விக்கவேண்டும் ப்ரப₃ந்த₄ம். பஞ்சலக்ஷங் குடியிற் பெண்கள் திரள் திரளாக அநுப₄வித்த ப்ரப₃ந்த₄மிறே. (தமிழ்மாலை) பிராட்டி ஆண்டாளானாற்போலே, b உபநிஷத்து தமிழானபடி. c (மாலை) d பாவநமான அளவன்றிக்கே போ₄க்₃ யமுமாயிருக்கையும், d_2 தலையாலே சுமக்கவேண்டியிருக்கையும். e (முப்பதும்

பெ.அ. காரமாகிற ஆப₄ரணமாதல், அத்தால் வந்த புகராதல் என்று மூன்றுவித₄மாக அருளிச்செய்கிறார் (கூடகம் இத்யாதி₃) v_2 (ஒருபடி) என்றது - முத்துப்படி, பவளப்படி என்றாற்போலே சில ஆப₄ரணங்களென்றபடி.

y, z பை - பசுமையாய், கமலம் - கமலத்தினுடைய, தண் - குளிர்ந்த, தெரியல் - மாலை யென்று ஶப்₃த₃ார்த்த₂ம் திருவுள்ளம்பற்றி, பெரியாழ்வார்க்கு அத்தை நிருபகமாகச் சொன்ன துக்கு ப₄ாவம் அருளிச்செய்கிறார் (ப்₃ராஹ்மணர்க்கு இத்யாதி₃)

c, d மாலை - புஷ்பமாலிகையாய், அத்தாலே - இப்ரப₃ந்த₄த்தைச் சொல்லுகைக்கு அதுக்கும் இதுக்குமுண்டான ஸாத்₃ருஶ்யத்தைக் காட்டுகிறார் (பாவநமான இத்யாதி₃) d_2 தலையாலே சுமக்கவேண்டியிருக்கையாவது — ஶிர:கம்பநேந அநுஸந்தி₄க்கவேண்டி யிருக்கை, இப்படி ஶிர:கம்பநம்பண்ணும்போது பிறர் கொண்டாடும்படியிருக்கை ஶிரோ பூ₄ஷணமாயிருக்கை என்றபடி. f_2 'ஏகாவலி' என்றது - ஒற்றைவடமான ரத்நமாலிகை.

சி. அ. விஷயீகாரத்தால் பிறந்த இத்யாதி₃யும்) v_2 (ஒருபடி) ஓராப₄ரண ஸமுதா₃யம். w ஆறு — மார்க்க₃ம். x அணி — அழகு. y_2 தெரியல் — மாலை. y "பைங்கமலத்தண் டெரியல் பட்டர்பிரான்" — "பைந்தண் — கமலத்தெரியல்" என்றந்வயமாய், அடிதோயக் குளிர்ந்த தாமரை மாலையையுடைய ப்₃ராஹ்மணோத்தமரான பெரியாழ்வார். a சங்கம்—திரள்; தமிழ் மாலை — ஸமூஹமாக அநுப₄விக்கவேண்டும் ப்ரப₃ந்த₄ம். b, d உபநிஷத்து தமிழாகையாலே பாவ நத்வம். e, f "முப்பதும் தப்பாமே" என்றால் தேவைபோலே ஒன்று தப்பினாலும் ப₄ல

A திருவாய் 2-3-11

தப்பாமே) இதில் ஒரு பாட்டும் குறையாமே. f விலையில்லாத ரத்நங்களாலே செய்த f2 ஏகாவலியிலே ஒரு ரத்நம் குறைந்தாலும் நெடும்பாழா(டா)யிருக்கு மிறே; அப்படியே ஒருபாட்டுக் குறையிலும் பேரிழவாயிருக்குமென்கை.

(இங்கு) பிற்பட்ட காலத்திலே என்னுதல், ஸம்ஸாரத்திலே என்னுதல். g (இப்பரிசு உரைப்பார்) h இப்பாசுரமாத்ரத்தைச் சொல்லுவார். i திருவாய்ப் பாடியிற் பெண்கள் தாங்கள் க்ருஷ்ணநுபவம் பண்ணிப் பெற்றார்கள்; ஆண்டாள் அநுகாரத்தாலே பெற்றாள். ஆகையாலே இப்ரபந்தம் கற்றார்க்கும் i2 இந்தப் பலம் கிடைக்கும்.

j (ஈரிரண்டு j2 மால்வரைத்தோள்) k இவர்களளவு பாராதே k2 பண்டு பாடினவர்கள் சொல்வழியாலே அநுஸந்திக்கையாலே தோள்கள் பணைக்கும்; k3 உகவாதார்க்குத் தோள்கள் இரண்டாய்த் தோற்றும்; k4 இவர்களுக்குத் தோள்கள் நாலாய்த் தோற்றுமிறே. (செங்கண் திருமுகத்து) அலப்யலாபத் தாலே சிவந்த கண்கள். l (செல்வத் l2 திருமாலால்) உபயவிபூதியுக்தனை ஸ்ரிய:பதியாலே. m இப்பாட்டில் — m2 உபக்ரமத்திலே பிராட்டி ஸம்பந்தம் சொல்லி, முடிவிலும் சொல்லுகையாலே, த்வயத்திற் சொன்னபடியிலே இங்கும் சொல்லிற்றென்கை.

பெ. அ. g, h இப்பரிசு - இந்த ப்ரகாரமான பாசுரத்தையென்று திருவுள்ளம்பற்றி அருளிச் செய்கிறார் (இப்பாசுரம் இத்யாதி) i இப்படி விசேஷித்ததுக்கு பாவம் அருளிச்செய்கிறார் (திருவாய்ப்பாடியில் இத்யாதி) i2 "இந்தப்பலம்" என்றது - இன்புறுகையைச் சொல்லு கிறது.

g, j, k ஈரிரண்டு - நாலாய், மால் - பெருத்த வரைபோலேயிருக்கிற தோள்களென்று ஶப்தார்த்தமாய், அதுக்கு "இப்பரிசுரைப்பார்" என்றத்தைக் கடாக்ஷித்துத் தாத்பர்யம் அருளிச்செய்கிறார் (இவர்கள் இத்யாதி) k இவர்கள்-கற்றார், k2 பண்டுபாடினவர்கள் – கோபி மார். k4 இவர்களுக்கு — கோபிமார்க்கு. m2 'உபக்ரமத்திலே' என்றது – "மாதவன்" என்றத் தைப்பற்ற.

சி. அ. மில்லையோ? என்ன அருளிச்செய்கிறார் (விலையில்லாதஇத்யாதி) g பரிசு — ப்ரகாரம். j2 மால் — பெருமை. k2 பண்டுபாடினவர்கள் சொல்வழியாலே அனுஸந்திக்கையாவது — திருப்பாவையை அனுஸந்திக்கையாலே திருப்பாவை பாடின ஆண்டாளை நினைக்கை. j ஈரிரண்டுமால்வரைத் தோள் — நாலாய், பெரியமலை போன்ற தோள்களையுடையவன். k3 க்ருஷ்ணனுக்கு நாலு திருத்தோள் உண்டோ? என்ன அருளிச்செய்கிறார் (உகவா தார்க்கித்யாதி) l செல்வம் — உபய விபூத்யைஶ்வர்யம். m (இப்பாட்டில் உபக்ரமத்திலும்) என்றது "மாதவனை" என்றத்தைப் பற்ற. l2 "திருமாலால்" என்கையால் ஆஶ்ரயித்தார்

(எங்கும் திருவருள்பெற்று)ㄇ த்₃ருஷ்ட அத்₃ருஷ்டங்களிரண்டிலும் பிராட்டியும் தானும் ஸந்நிஹிதமாம்படி ப்ரஸாத₃த்தைப் பெற்று. (இன்புறுவர்) ப₄க₃வத் ஸம்ஶ்லேஷத்தால் வந்த ஆநந்த₃ம் பெறுவர். ㅇ "விடிவோரை எழுந்திருந்து முப்பதுபாட்டையும் அநுஸந்தி₄த்தல், மாட்டிற்றிலனாகில் 'சிற்றஞ்சிறுகாலே' (29) என்கிற பாட்டை அநுஸந்தி₄த்தல், அதுவும் மாட்டிற்றிலனாகில் ㅇ₂ நாம் இருந்த இருப்பை நினைப்பது" என்று ப₄ட்டர் அருளிச்செய்வர். 30.

பெரியவாச்சான்பிள்ளை திருவடிகளே ஶரணம்.

பெ. அ. ㄇ த்₃ருஷ்டஅத்₃ருஷ்டங்கள்– இஹலோகபரலோகங்கள். ㅇ 1. "ஆத்மதா₃ஸ்யம் ஹரே: ஸ்வாம்யம் ஸ்வபா₄வம் ச ஸதா₃ ஸ்மர" என்கிறபடியே ஶேஷத்வாநுஸந்தா₄நம் அவஶ்யம் கர்த்தவ்யமாகையாலே, அந்த ஶேஷத்வத்தை ப்ரதிபாதி₃க்கிற இந்த ப்ரப₃ந்த₄ம் நித்யாநுஸந்தே₄யமென்னுமத்தை அபி₄யுக்தோக்திமுகே₂ந அருளிச்செய்கிறார் (விடிவோரை இத்யாதி₃) ㅇ₂ 'நாமிருந்தவிருப்பை' என்றது - இந்த ப்ரப₃ந்த₄த்தை அநுஸந்தி₄த்து ஈடு பட்டிருந்த இருப்பை என்றபடி. 30.

சியர் திருவடிகளே ஶரணம்.

சி. அ. குற்றம் பொறுப்பித்து அபேக்ஷிதம் செய்விப்பாரும் அருகே உண்டென்கை. ㅇ₂ (நாமிருந்த இருப்பு) திருப்பாவை ப்ரஸாதி₃த்தருளும்போது எழுந்தருளியிருக்குமிருப்பு. 30.

ஜீயர் திருவடிகளே ஶரணம்.

ஆறாயிரப்படி—முப்பதாம் பாட்டு

அவ:— முப்பதாம்பாட்டு. காலத்தையும், அதி₄கரிக்கிற மனிச்சரையும், விஷய பூ₄தனாய்நின்று காரியம் தலைக்கட்டுகிற க்ருஷ்ணனையுங்கொண்டாடிக்கொண்டு, ஸங்கல்ப பூர்வகமாக நோன்பிலே உத்₃யோகி₃த்து(1); நோன்புக்கு அங்க₃மாகச் செய்யவேண்டு வனவும் தவிரவேண்டுவனவும் இன்னவென்று கர்த்தவ்யாகர்த்தவ்யவிவேகம் பண்ணி (2); நாம் நமக்கினிதாக நோற்க, இதுக்கு அனுமதிபண்ணி ப்ரீதராயிருக்கிற நாட்டார்க்கு ஆநுஷங்கி₃கமாக அபி₄மத ஸித்₃தி₄ யுண்டாம் என்று சொல்லி (3); த்₃ருஷ்டப₂லங்களுக்கு ஹேது வ்ருஷ்டியாகையாலே, வர்ஷார்த்த₂மாக தே₃வதையை அழைத்து நியமித்து, அத்தால் தாங்கள் கொள்ளும் ப்ரயோஜந முஞ்சொல்லி (4); தாங்கள் உபக்ரமிக்கிற நோன்புக்கு ப்ரதிப₃ந்த₄கமான து₃ஷ்கர் மம் இதிலே உபக்ரமிக்கவே நஶிக்குமென்று பூர்ணமநோரதை₂களாய்ப் புறப் பட்டு (5); ப்ராதிகூல்யநிவ்ருத்தி தொடங்கி பா₄க₃வத ஸஹவாஸமொழியச் செல் லாத தன்மையையுடையரானாரளவுஞ்செல்ல, நடுவு பட்டாரடையக் கூட்டிக்கொள்ள வேண்டுகையாலே (6—15), அநுப₄வரஸத்தில் அபி₄நவையாயிருப்பாளொருத்தியை எழுப்பி (6); ரஸத்தையறிந்துவைத்தே இவர்கள் பேச்சிலினிமையாலே வித்₃தை₄ யாய், பாரவஶ்யதையாலே காற்கடைக்கொண்டு கிடக்கிறாளொருத்தியை எழுப்பி (7); எல்லாரும் திரண்டு தன் வாசலிலே வரவேண்டும்படி க்ருஷ்ணனாலேயுண்டான

கொண்டாட்டத்தாலே சால வேண்டப்பாடுடையளாயிருப்பாளொருத்தியை எழுப்பி (8); குணவித்₃தை₄யாய்க் கிடக்கச்செய்தேயும் ரஸாந்தரங்கள் செல்லலாம்படியான முறையையுடையாளொருத்தியை எழுப்பி (9); க்ருஷ்ணநுப₄வத்திலே எப்போதும் இச்சை₂ நடக்கும்படி எல்லாரிலும் அவன் நோக்குடையாளொருத்தியை எழுப்பி (10); ஊர் ஒரு தட்டும், தான் ஒரு தட்டுமாம்படியான ஆபி₄ஜாத்யமுடையாளொருத்தியைஎழுப்பி (11); க்ருஷ்ணனைப் பிரியாமையாலுண்டான ஸம்பத்தையுடையானொருவனோடே ஸம்ப₄ந்த₄முடையாளொருத்தியை எழுப்பி(12); தன் அவயவஶோபை₄யை அநுஸந்தி₄த்துக்கிடக்கிறாளொருத்தியை எழுப்பி (13); தான் எல்லாரையும் எழுப்புவதாகச் சொல்லி வைத்து ப்ரதிஜ்ஞையைப்பண்ணி மறந்து கலங்கிக்கிடக்கிறாளொருத்தியை எழுப்பி (14); பின்பு எல்லாருடையவும் திரள்காணவேண்டியிருப்பாளொருத்தியை எழுப்பி (15); எல்லாரும் திரண்டு திருவாசல் காக்கும் முதலியை எழுப்பி (16); ஸ்ரீநந்த₃கோ₃பர், யசோதைப்₃பிராட்டி, நம்பிமூத்தபிரான், இவர்களைச் சொல்லும் க்ரமங்கள் குறையாமல் சொல்லி எழுப்பி (17); நப்பின்னைப் பிராட்டியுடைய செருக்கையும், லீலாரஸங்களையும், போ₄க₃வைப₄வத்தையும், ஸௌகுமார்யத்தையும், ரூபஸௌந்த₃ர்யத்தையும், ப₄ர்த்ருவால்லப்₄யத்தையும், புருஷகார வைப₄வத்தையும் சொல்லி எழுப்பி (18,19,20); க்ருஷ்ணனுடைய ஆபி₄ஜாத்யாதி₃ கு₃ணங்களைச் சொல்லிக்கொண்டு (21); தாங்கள் கு₃ணஜிதைகளாய் வந்தபடியையும், ப₄க்₃நாபி₄மாநைகளாய், கடாக்ஷைகத₄ாரகைகளாய் வந்தபடியையும் அறிவித்து (22); எங்களுக்காகப் புறப்பட்டு ஓரிருப்பிருக்கவேணும் என்று (23); புறப்பட்டிருந்தவநந்தரம், அவ்விருப்புக்கு மங்க₃ளாஶாஸநம் பண்ணி (24); 'போந்ததென்?' என்று அவன் கேட்க, உன் பக்கலிலே அர்த்தி₂களாய் வந்தோமென்ன (25); அபேக்ஷிதம் ஏதென்ன, நோன்புக்கு உபகரணங்கள் வேண்டிக்கொண்டு (26); நோற்றால் பெறும் ஸம்மாநங்களையும் அபேக்ஷித்து (27); தங்கள் நினைவிலுள்ளவையும் ப₂லிக்கும்படி தங்கள் சிறுமையையும், அவன் பெருமையையும், அவனோடுள்ள வுறவையுஞ் சொல்லிக்கொண்டு தப்புக்களுக்குப் பொறைகொண்டு (28); தங்கள் நினைவையும் இன்னதென்று க்ரமப்பட வெளியிட்டபேக்ஷிக்க (29); அவனும் 'அப்படியே செய்கிறோம்' என்று தலை குலுக்கப்பெற்று க்ருதார்த்தை₂களாய்விட்ட க்ரமத்தை, பிற்பட்ட காலத்திலே அந்த பா₄வ வ்ருத்தியோடே வடபெருங்கோயிலுடையானை அபேக்ஷித்து ஸமகாலரஸமாக நடத்தின ஆண்டாள், 'நம்முடைய பா₄வவ்ருத்தியில்லையேயாகிலும் இப்ரப₃ந்த₄த்தினுடைய பாட₂த₄ாரணத்தாலே நாம்பெற்ற பேறு பெறுவர்கள்' என்று நிக₃மிக்கிறாள் (30); ஸமகாலத்திலே அநுஷ்டி₂த்தாரோபாதியும் அநந்தரகாலத்தில் அநுகரித்தாளோபாதியும் பிற்பட்டகாலத்தில் கற்றார்க்கும் ப₂லிக்குமென்கை. "கன்றிழந்த தலைநாகு, தோல் கன்றை மடுக்க அதுக்கிரங்குமாபோலே, ஸ்நேஹிகள் சொன்ன இப்பாசுரங்கொண்டு புகவே, அதில்லாத நமக்கும் ப₂லிக்கும்" என்று ப₄ட்டர். ஸ்ரீகோ₃பிமாருடைய ஆஶ்ரயணீய விஷயம் க்ருஷ்ணனாய், அந்த ஆஶ்ரயணம் ப₂லபர்யந்தமாவது பிராட்டி ஸம்ப₃ந்த₄த்தாலேயாய், அவள்தன்னைப் பெறுகைக்கு அவன் வ்யாபரித்த வ்யாபாரம் அம்ருதமத₂நமாகையாலே அத்தைச் சொல்லுகிறார்கள்.

வ்யா :— (வங்கக்கடல் கடைந்த) தேவகார்யமென்று ஒரு வ்யாஜத்தையிட்டுப் பெரியபிராட்டியாராகிற A பெண்ணமுதைப்பெற்று, அப்போது உகப்போடேயிருந்தாற்போலே, ஊரார் காரியத்தை வ்யாஜமாக்கிப் பெண்களைப்பெற்ற ஹர்ஷத்தோடே க்ருஷ்ணனிருக்கிறவிருப்பைக் கண்டவாறே ''அந்யார்த்தமான செயலிலே அபிமதம் இவனுக்கு இன்ருக வருகிறதோ?'' என்கிருர்கள். (வங்கக்கடல் கடைந்த) பாற்கடலைக்கடைந்து பிராட்டியைப்பெற்ருற்போலே இங்கு; தயிர் கடையவென்று ஒரு வ்யாஜமாய், கன்னிகைகளைப் பெறக்கடவனுயிறேயிருப்பது; B ''ஒல்லைநானுங் கடைவனென்று''. திருமஞ்சநம் செய்து திவ்யமால்யாம்பரதரையாய், பூஷண பூஷிதையாய், ஸகலதேவதைகளும் பார்த்துக்கொண்டு நிற்க, மார்பிலே சென்றணைந்தபோதைச் செவ்வி—மார்கழிநீராடி ஆடையுடுத்து ஸம்மாநிதைகளாய் ''பல்கலனுமணிந்து'' (27) பெண்கள் கூடியிருந்தபோது ப்ரகாஶிக்கும்படியிருக்கையாலே அத்தைச் சொல்லுகிருர்கள். (வங்கக்கடல் கடைந்த) A ''விண்ணவரமுதுண'' என்று ப்ரயோஜநாந்தரபரர்க்குமகப்பட உடம்புநோவக் கடல்கடைந்து அபேக்ஷிதஸம்விதாநம் பண்ணும்படி ஶீலவானுன க்ருஷ்ணன், அநந்யப்ரயோஜநர் காரியஞ் செய்யச்சொல்லவேணுமோ? C ''அமரர்க்கமுதீந்தவாயர்கொழுந்தை'' என்கிறபடியே - க்ருஷ்ணனிறே தேவர்களுக்கு அமுதமிட்டவன்; க்ஷீராப்திநாதன் கடையில் கடல்தான் அம்ருதம்சுரவாதே. D கண்ணன்கையால் மலக்குண்கையாலேயிறே சுரந்தது. (வங்கக்கடல்) கீழிலம்ருதமெல்லாம் மேலே கிளரும்படி E படுதிரை விசும்பிடைப் படரும்படி கடையாநிற்க, மரக்கலமலசாதபடி கடைந்த நேர்ப்பம் சொல்லுகிறது. (வங்கக்கடல்) கடைகிறபோது F சுழல மலைதிரிக்கையாலே கடலடங்கலும் மரக்கலமாய் நின்றபடி. G ''வங்கம்விட்டுலவுங் கடலிறே'' - க்ஷீராப்தி. H ''வைகுந்தனென்பதோர் தோணி'' சேர்ந்தவிடமென்று, I ஆழ்கடலைப்பேணுதே கடைந்தான். ''பாற்கடலில் பையத்துயின்ற'' (2) என்று க்ஷீரார்ணவஶயநத்தைத் தொடங்கி அதினுடைய மதநத்தைச் சொல்லி நிகமிக்கிருர்கள். J ''அதிற்கிடந்து முன்கடைந்த.''

(கடல் கடைந்த மாதவனை) ஸாதநாநுஷ்டாநம் பண்ணினுல் ஸாத்ய ஸித்தியுண்டாமிறே. K ''அமுதங்கொண்ட பெருமான் திருமார்வன்'' என்று — அம்ருதலாபமென்று ஒருவ்யாஜமாய், A ''அமுதில் வரும் பெண்ணமுதை''யிறே க்ருஷ்ணன் பெற்றது. (மாதவனை) ஆஶ்ரயணீயவஸ்து லக்ஷ்மீஸஹிதமுமாய், ஆஶ்ரயணந்தான் லக்ஷ்மீஸநாதமுமாயிறேயிருப்பது. ஆஶ்ரிதர் குற்றம் பொறுப்பித்து அபேக்ஷிதங்களைச் செய்விப்பார் அருகேயுண்டாகவேணுமிறே. மாதாவின் முன்பு ப்ரஜைகள் செய்த குற்றம் பிதாவுக்குத் தோற்ருதாப்போலே, பிராட்டி ஸந்நிதி

A பெரியதிரு 6-1-2. B பெரு-திரு 6-2. C திருவாய் 1-7-9. D திருவிருத்தம் 57. E பெரியதிரு 5-7-4. F பெரியதிரு மடல் 106. G பெரியாழ்திரு 4-5-6. H நாச் திரு 5-4. I பெரியதிரு 11-7-1. J திருச்சந்த 28. K பெரியதிரு 6-10-3.

யுண்டானல் சேதநருடைய அபராதங்கள் அவனுக்குத் தோற்றுதென்கை. பிராட்டி புருஷகாரமாகப் பற்றினவர்களுக்கு அரியனசெய்து அபேக்ஷிதங்களைத் தலைக்கட்டிக் கொடுக்குமென்கைக்காக (கடல்கடைந்தமாதவனை) என்கிறது.

(கேசவனை) A ''வாசஞ்செய் பூங்குழலா''ளான பெரிய பிராட்டியார்தான் ஆசைப்படும்படியான ப்ரஶஸ்தமான மயிர் முடி, கட்டு நெகிழ்ந்து அலைய நின்றுய்த்து கடல் கடைந்தது; கடையப்புக்கார்க்கெல்லாம் குழலலையுமிறே. ''வாச நறுங் குழலாய்ச்சியர் (9) B ''வண்டமர்பூங்குழல் தாழ்ந்துலாவ'' என்று அவனோடு பிறரோடு வாசியில்லையே குழலலைய. C ''ஆமையான கேசவா'' என்று சுமந்து நிற்கிற ஆமைக்குட்பட குழல் அலையாநின்றால் கடைகிறவனுக்குச் சொல்ல வேண்டாவிறே. (கேசவனை) பிராட்டியோட்டைக் கலவிக்கு விரோதிகளை, பெண் களோட்டைக் கலவிக்கு விரோதியான கேஶியைக்கொன்றாற்போலே போக்கவல்லன் என்னவுமாம். ''மாமாயன் மாதவன்'' (9) என்றும் ''கேசவனைப்பாடவும்'' (7) என்றும், ''மாவாய்பிளந்தானை'' (8) என்றுஞ் சொன்னவற்றோடே தலைக் கட்ட வேணுமிறே. (கேசவனை) D ''அதனுள் கண்ணுதல் நஞ்சுண்ண'' என்கிற படியே ப்ரஹ்மருத்ராதிகளுக்குக்கோதுகொடுத்து, தன் வைபவந் தோற்றநின்ற நிலையைச் சொல்லிற்றாகவுமாம். த்வயத்தில் பூர்வகண்டத்திற்படியே ஆஶ்ரயணீய வஸ்துவைச் சொல்லுகிறது. (மாதவனை) என்று — 'ஶ்ரீமத்'ஶப்தார்த்தமும், ''கடல்கடைந்த'' என்கிறத்தாலே — ப்ரயோஜநாந்தரபரருடைய தோஷம்பாராமல் வ்யாபரித்த வாத்ஸல்யமும், D ''அண்ணல்செய்து'' என்று — ஸ்திரமாம்படி பண்ணப்பட்ட ஸ்வாமித்வமும், E ''அசுரர்களுந்தானுமாய்'' என்னும்படி நின்ற ஸௌஶீல்யமும், F ''பெண்ணாகி யமுதூட்டின'' ஸௌலப்யமும், G ''ஆழ்கடலைக் கடைந்த துப்பன்'' என்னும்படி வேண்டும் உபகரணங்களைத் தேடி வ்யாபரித்த ஜ்ஞாநஶக்திகளும் தோற்றுகையாலே — நாராயண ஶப்தார்த்தம் ஸூசிதம். ''கேசவனை'' என்று — ப்ரஶஸ்தகேஶத்வத்தாலே விக்ரஹயோகத்தை நினைத்து சரணஶப்தத்திலர்த்தஞ் சொல்லிற்றாகிறது. சரணக்ரஹணத்தோடு கேஶக்ரஹ ணத்தோடு வாசியில்லையே ப்ரணயிநியாகையாலே. H ''கேசவ நம்பியைக் கால் பிடிப்பாள்'' என்றிறே நிருபகம். ''பரமனடிபாடி'' (2) என்று தொடங்கி, ''கேசவனை'' என்று தலைக்கட்டுகையாலே — பாதாதி, கேஶாந்தமாக க்ருஷ்ணனை அநுபவித்தாளாய்த்து. I ''அசோதை முன்சொன்ன திருப்பாதகேசத்தை'' என்று — இடைச்சிகளநுபவம் பெரியாழ்வார்க்குண்டாகையாலே அது இவளுக்கு தாயப்ராப்தமிறே.

இனிமேல் ஆஶ்ரயித்த அதிகாரிகள் வைலக்ஷண்யம் சொல்லுகிறது (திங்கள் திருமுகத்து) க்ருஷ்ணஸம்ஶ்லேஷத்தாலே குளிர்ந்து மலர்ந்து செவ்விபெற்ற

A திருவாய் 10-10-2, B பெரு-திரு 6-2, C திருச்சந்த 20, D பெரிய திரு 6-1-2
E சிறிய திருமடல் 47, F பெரிய திரு 2-6-1, G திருவாய் 4-7-5, H நாச்-திரு 1-8
I பெரியாழ் திரு 1-2-21.

முக₂த்தையுடையரானார்கள். ''கதிர்மதியம்போல்முகம்'' (1) என்று — ப்ரதாபமும் தண்ணளியும்கலந்தபடியாலே அநபி₄ப₄வநீயத்வமுண்டு அவன் முக₂த்துக்கு; இவர்கள் முக₂த்தில் குளிர்த்தியே அமைகையாலே அநுகூலமேயாயிருக்கும். ''வங்கக்கடல் கடைந்த'' என்று கடைந்த அமுதில் பிறந்தவள் முக₂த்தோடு ஸாத₄ர்ம்யம் பெற்றுய்த்து இவர்கள் முகமிருப்பது. அவள், A ''திவளும் வெண்மதிபோல் திருமுகத்தரிவை''; இவர்கள் B ''மதிமுகமடந்தையர்''. (திங்கள் திருமுகம்) ஸகல கலாபூர்த்தி இவர்கள் முகத்திலே விழித்தபோதே தோற்றுமாய்த்து. 1. ''ப்₃ரஹ்மவிதை₃வ ஸோம்ய தே முக₂ம் பா₄தி'' C ''குழையும்வாண்முகமும்'' என்றும் சொல்லக்கடவதிறே. முக₂த்தில் ஆநந்த₃ பூர்த்தி கண்டவர்கள், ''இவர்கள் எங்குத்தை மனிச்சர்?'' என்று ஸந்தே₃ஹிக்கும்படி உப₄யவிபூ₄தி வ்யாவ்ருத்தி தோற்ற விருப்பர்களிறே. D ''வெஞ்சிலைவாண்முகத்திர்''. (திங்கள் திருமுகத்து) இவர்கள் முக₂த்திலே விழித்தவாறே அஹம்மாநோத்₃ப₄வமான அழல் ஆறும்படியிருக்கை. (திருமுகம்) உபமாநமான சந்த்₃ரமண்ட₃லம் உபமேயமான முக₂த்துக்கு நேர் நிற்கமாட்டாமையாலே (திருமுகம்) என்கிறது. E ''முகக்கமலச் சோதிதன்னல் திங்கள்முகம் பனிபடைக்கு''மிறே. (சேயிழையார்) ஸ்வாபா₄விகமான அழகுக்கு மேலே ஆப₄ரணங்களாலே வந்த அழகைச் சொல்லுகிறது. (சேயிழையார்) ''சூடகமே — பாடகமே'' (27) என்று தாங்கள் ப்ரார்த்தி₂த்தபடியே க்ருஷ்ணனும், நப்பின்னைப் பிராட்டியும் கூடவிருந்து பூட்டின ஆபரணத்தையுடையவர்கள். (சேயிழையார்) ஸ்வரூபகு₃ணங்களாலும் ப்₃ரஹ்மாலங்காரத்தாலும் குறைவற்றவர்கள். ''போதுவீர் போதுமினோ'' (1) என்றபோதே நேரிழையாரானார்கள்; நீராடின அநந்தரம் F ''திருவருள் மூழ்கின''படியாலே F ''புனையிழைகளணிந்து'' சேயிழையாரானார்கள். (சென்று) ஆ₃ஶ்ரணீயவிஷயத்தில் ருசிகார்யமான த்வரையைச்சொல்லுகிறது. (சென்று) இவ்வொப்பனையோடே நாமே போவோம் என்று அவன் வரவைப் பார்த்திருக்குமளவல்லவாய்த்து த்வரை. க்ருஷ்ணவிஷயீகார யோக்₃யதையாலும் விஷயீகாரத்தாலும் பிறந்த புகர் நிறம்பெறும்படி சென்று. (இறைஞ்சி) ''தூமலர்கள் தூய்த்தொழுது வாயினல் பாடி மனத்தினல் சிந்தித்து'' (5) ''அடிபோற்றி'' (24) என்கிறபடியே போற்றிப் புகழ்ந்து, ''சென்று சேவித்து'' (18), கும்பிடுகை தொடக்கமான செய்வதெல்லாஞ் செய்து.

(அங்கு) ஆஶ்ரயணீயஸ்த₂லமிருக்கிறபடி. (அங்கு) திருவாய்ப்பாடியிலே ஸ்ரீநந்த₃கோ₃பருடைய கோயிலிலே நப்பின்னைப்பிராட்டி கட்டிலிலே தி₃வ்யாஸ்தா₂நத்திலே தி₃வ்யஸிம்ஹாஸத்திலேயிருந்த இருப்பிலே. (அப்பறை) நாட்டுக்குச் சொன்ன பறையைக்கழித்து ''எற்றைக்கும்'' (29) என்ற பறையை; அப்பரிமாற்றத்திலே நின்று அவனை ஸர்வஸ்வமும் கொண்டபடியை. (கொண்ட) ''நீதாராய்'' (29) என்றபடியே அவன் தரப் பெற்றபடி. (ஆற்றை) கொண்ட ப்ரகாரத்தை; தங்கள் வெறுமையையும் அவன்பூர்த்தியையும் ப₃ந்த₄த்தையும் முன்னிட்டு, தப்புக்குப் பொறைகொண்டு ருசியையும் த்வரையையுங்காட்டி, வளைப்பிட்டு அடி

A பெரிய திரு 2-7-1, B திருவாய் 10-9-10, C திருவாய் 6-5-5.
D திருவிருத்தம் 75, E பெரிய திரு 3-4-6, F திருவாய் 8-9-5.

மையை அபேக்ஷித்துக் கொண்ட ப்ரகாரத்தை. ஆஶ்ரயணப₂லமும் ப₂லஸித்₃தி₄க்ரமமும் சொன்னபடி. (அணிபுதுவை) க்ருஷ்ணனுக்கு ஸ்ரீநந்த₃கோ₃பர் ஸம்ப₃ந்த₄ம் ஏற்றமாய், அவர் வர்த்திக்கிற ஊரென்று திருவாய்ப்பாடியை ''சீர்மல்குமாய்ப்பாடி'' (1) என்று ஶ்லாகி₄க்குமாபோலே, தனக்குப் பெரியாழ்வார் ஸம்ப₃ந்த₄ம் உத்₃தே₃ஶ்யமாய், அவர் அபி₄மாநித்த தே₃ஶமென்று ஸ்ரீவில்லிபுத்தூரைக் கொண்டாடுகிறாள்கள்.

(அணிபுதுவை) நந்த₃கோ₃பனுடைய கோயிலில், க்ருஷ்ணன் மாத்ரமேயிறே; இவ்வூரில் வடபெருங்கோயிலுடையானும். (அணிபுதுவை) ஸம்ஸாரத்துக்கு ஆப₄ரணமான ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர். பிராட்டிக்கு ஸ்ரீமிதி₂லையும் திருவயோத்₄யையும் போலவும், நப்பின்னைப் பிராட்டிக்குக் கும்ப₄குலமும் திருவாய்ப்பாடியும் போலவுமன்றிக்கே, ஆண்டாளுக்குப் பிறவியும் புக்கவிடமும் ஓரூரிலேயான ஏற்றம் இவ்வூர்க்கேயிறே உள்ளது. பொன்னும் முத்தும் மாணிக்கமுமிட்டுச் செய்த ஆப₄ரணம் போலே, நாச்சியாரும் பெரியாழ்வாரும் வடபெருங்கோயிலுடையானுமான அலங்காரமுள்ள தே₃ஶமிறே. (பைங்கமலத்தண்டெரியல்) ப்₃ராஹ்மணர்க்குத் தாமரையைத் தாராகவிறே சொல்வது. A ''திருவில் பொலிமறைவாணன்'' என்னும்படி ப்₃ராஹ்மணஶ்ரேஸ்ரரான பெரியாழ்வாருக்குத் தாமரை தாராகக்கடவதிறே. (பைங்கமலத்தண்தெரியல்) பசுத்த கமலத்தினுடைய குளிர்ந்த மாலை, B ''தண்ணந்துழாயழல்போல்'' என்று — வடபெருங்கோயிலுடையானுடைய மாலைபோலே கொதித்துக் கிடவாது பெரியாழ்வார் கழுத்தில் மாலை; பிரிந்தவன் மாலைபோலன்றே சேர்ப்பார்மாலை. (பட்டர்பிரான்) ப்₃ராஹ்மணர்க்கு உபகாரகரானவர். C ''வேதப்பயன்கொள்ளவல்ல''வராகையாலே தாத்பர்யார்த்த₂த்தை ஸர்வர்க்கும் உபகரிக்குமவர்; ப₄ட்டர்களுக்கு வித்₃யாப்ரதா₃நம் பண்ணின உபகாரகர்; D ''மறை நான்கு முன்னோதிய பட்டனுக்கு'' கந்யகாப்ரதா₃நம் பண்ணின உபகாரகர். (பட்டர்பிரான் கோதை) பாராஶர்யனை வ்யாஸனென்று ஆப்திக்குச் சொன்னாற்போலே, பெரியாழ்வார் வயிற்றிற்பிறப்பு இவளுக்கு உத்கர்ஷஹேது. ''ஆற்றப்படைத்தான் மகன்'' (22) என்றிறே ப்ரதிபாத்₃யனுக்கு ஏற்றம்; ஆழ்வார் ஸம்ப₃ந்த₄ம் இவளுக்கேற்றம். E ''விட்டுசித்தர் தங்கள் தேவரை'' என்று—இவர்க்கு தே₃வராய், வடபெருங்கோயிலுடையான் நிறம்பெற்றான்; இவர் மகளாய் ஆண்டாள் நிறம்பெற்றாள். F ''ஒருமகள் தன்னை உடையேன்'' என்று இவள் ஸம்ப₃ந்த₄மிறே நமக்கு உத்கர்ஷமாகச் சொல்லுவது. (சொன்ன) ஆண்டாள் அநுகாரத்தாலே அநுப₄வித்தது புறவெள்ளமிட்டபடி. (கோதை சொன்ன) ஸ்ரீகோ₃பிமார் த₃ஶையை ப்ராபித்து, G ''அணிகுருகூர்ச்சடகோபன்சொன்ன'' என்று பும்ஸ்த்வம் மேலிடும்படியான குற்றமற்றிருக்கை. (சொன்ன) ஶ்ருதிஶதஶிரஸ்ஸித்₃த₄மான அர்த்த₂ம் ஸர்வோபஜீவ்யமாம்படிசொன்ன. H ''மேகம்பருகின் ஸமுத்₃ராம்பு₃போலே இவர்வாயன திருந்

A பெரியாழ் திரு 4-1-10. B திருவிருத்தம் 3. C பெரியாழ் திரு. 2-8-10. D பெரிய திரு 7-3-6. E நாச்-திரு 10-10. F பெரியாழ் திரு 3-8-4. G திருவாய் 7-3-11. H ஆசார்ய ஹ்ருதயம் - 72.

தின'' என்கிறபடியே இவளுடைய வாக்கின் ஸ்பர்ஶத்தாலே காணும் அதிலும் அவர்பெற்றது. (சொன்ன) தான்றேன்றியான வேத₃ம்போலல்ல; பிறப்பாலுண் டான ஏற்றமுண்டு. க்ஷீராப்₃தி₄நாத₂னைப்பற்ற ஒருத்தி மகனாய்ப் பிறந்தவனுக் கிறே வருமேற்றமுள்ளது.

(சங்கத்தமிழ்மாலை) ''சங்கமிருப்பார்போல் வந்து'' (22) என்று பஞ்சலக்ஷங் குடியில் பெண்கள் திரளாக அநுப₄வித்த அநுப₄வத்துக்கு ஆண்டாளும் தன்திறத் திற் பெண்களுக்குத் திரளவிருந்து சொன்ன பாசுரமாகையாலே, A ''குழாங்களாய்'' என்னும்படி-திரள் திரளாக அநுப₄விக்கவேண்டும் ப்ரப₃ந்த₄ம். B ''சங்கமுகத்தமிழ் மாலை'' என்னக்கடவதிறே. (தமிழ்மாலை) C ''யவர்க்குஞ்சிந்தைக்கும் கோசர''மல் லாத வஸ்து ''பெற்றம் மேய்த்துண்ணும்'' (29) இடைச்சேரியிலே வந்துபிறந்து எளியனானாற்போலேயும், உத்தம வர்ணத்திலே பிறப்புடைய ஆண்டாள் ''ஆயர் சிறுமியர்'' (16) திரளிலே ஒருத்தியாய் அந்வயித்தாற்போலேயும் அருமறையின் பொருளான உபநிஷத்து தமிழாய் வந்து ஸர்வஸுலப₄மானபடி. ப்ரப₃ந்த₄ஞ் செய்தவளோடு ப்ரதிபாத்₃யனோடு ப்ரப₃ந்த₄த்தோடு வாசியறத் தாழநின்று நிறம் பெற்றபடி. (மாலை) பாவனமானவளவன்றிக்கே போ₄க₃யோக்₃யமுமாய், தலை யாலே சுமக்கவேண்டும்படியுமாய், ஶிரோபூ₄ஷணமுமாயிருக்கை. (கோதைசொன்ன மாலை) மாலை கட்டின மாலை. அடுத்தபத்தியோடே இரண்டுதலையும் தாள்பூவும் நடுவே நாயகமுமாகத் தொடுப்புண்ட மாலை. (கோதைசொன்ன மாலை) ''செவிப் பூவே'' (27) என்று - இவள் செவிக்கு ஒருபூவிறே அவன் கொடுத்தது; ஶ்லாக்₄ யமான மாலை கொடுத்தாளிவள். 1. ''ஸ்ரஜி நிக₃ளிதம்'' என்னும்படி குழலில் மல்லிகை மாலையாலே விலங்கிட்டு அவனை ஓதுவித்த மாலையிருக்கிறபடி. (முப்பதும்) திருமந்த்ரமும் திருப்பல்லாண்டும்போலே சுருங்கியிருத்தல், வேத₃மும், திருவாய் மொழியும்போலே விரிந்திருத்தல் செய்யாமையாலே, வேண்டுமவையெல்லாம் மிகுதிக்குறையுண்டாயிருக்கையன்றிக்கேயொழிகை. ''நாராயணனே நமக்கே பறை தருவான்'' (1) என்று ஸங்க்₃ரஹேண சொன்ன ஸ்வரூபோபாய ப₂லங்களை ஒன்று பத்தாகச் சொன்னவித்தனையிறே. (முப்பதும்தப்பாமே) இதில் ஒருபாட்டும் நழு வாமே. விலையில்லாத ரத்நங்களாலே செய்த ஏகாவலியிலே ஒரு ரத்நம் குறைந் தாலும் நெடும்பாடாயிருக்குமிறே; அப்படியே ஒரு பாட்டுக்குறையிலும் பேரிழவா யிருக்கும். ப₄க₃வதா₃பி₄முக்₂யம் பிறக்கிற கால வைலக்ஷண்யம் அறியாதிருத்தல்(1), த்யாஜ்யோபாதே₃யங்களில் நழுவநிற்றல்(2), பரஸம்ருத்₃த்₄யைகப்ரயோஜனனன்றி யிலேயொழிதல்(3), தே₃வதைகளையும் நியமிக்கும்படியான ஜ்ஞாநிகள் வைப₄வம் அறி யாதொழிதல்(4), ஆஶ்ரயணகாலத்திலே க்ஷீணபாபராம் ஏற்றம் அறிதல் (5) செய்யா தொழியவொண்ணாது; ப₄க₃வத்₃விஷயத்தில் முதலடியிட்டாரோடு(6), அவகா₃ஹித்தே சிறிது குலையநிற்பாரோடு(9), ஶ்லாக₄ாப்ரத₄ாநராயிருப்பாரோடு(7), த்யாஜ்யத்திலே

A திருவாய் 2-3-11, B பெரிய திரு 3-4-10, C திருவாய் 1-9-6.

அல்பஸ்பர்ஶம் நடையாடுவாரோடு(9), அநுபவமே நிரந்தரமாக நடப்பாரோடு(10), பாகவதகுலத்திலே அந்வயித்தாரோடு(11), கைங்கர்ய நிஷ்டரோடு ஸம்பந்தமுடையாரோடு(12), ஸ்வரூபஜ்ஞாநமுடையாரோடு வைலக்ஷண்யாநுஸந்தாநம் பண்ணி நிர்வ்யாபாரராயிருப்பாரோடு(13), பக்தியாலே கலங்கி நடப்பாரோடு(14), பாகவதபாரதந்த்ர்யைக நிஷ்டரோடு(15)வாசியற உத்தேஶ்யதாபுத்தி குலையாமலிருக்கவேணும் என்றறியவேணும்; பகவத்ஸந்நிதியில் செல்லும் க்ரமங்களறியவேணும்(16, 17); புருஷகாரத்தினுடைய ஸ்வரூப ஸ்வபாவங்களும் கார்யமும் அறியவேணும்(18, 19, 20); பகவத்குணவித்தராகவேணும்(21); கடாக்ஷகதாரகராம்படி பக்நாபிமாநராக வேணும்(22); ஆபிமுக்ய ப்ரார்த்தநம் பண்ணவேணும்(23); மங்களாஶாஸநபரராக வேணும்(24); அர்த்தித்வந்தோற்றப் பல்காட்டவேணும்(25); முமுக்ஷுதஶையில் அபேக்ஷிதம்(26) முக்ததஶையில் போகம்(27) இவற்றில் வாஞ்சை நடக்கவேணும்; அதுக்குத் தங்கள் உபாயாந்தர ஶூந்யதையை முன்னிடவேணும்(28); நித்ய கைங்கர்யத்தில் நித்யாபேக்ஷை நடக்கவேணும்(29); இத்தஶை விளைந்தார் பாசுரமே போக்யமாகவேணும்(30); ஆகையாலே இம்முப்பது பாட்டிலும் நழுவவிடலாவது ஒருபாட்டில்லை. (இங்கு) பிற்பட்ட காலத்திலே இப்பரிமாற்றத்துக்கு மேட்டுமடையான இந்நிலத்திலே. (இப்பரிசு) இப் ப்ரகாரந் தப்பாமல். (இப்பரிசுரைப்பார்) இப்பாவவ்ருத்தியோடே இப்பாசுரத்தைச் சொல்லுமவர்கள். திருவாய்ப்பாடியிலே பெண்களுக்கு ஸமகாலமாகையாலே ஸாக்ஷாத்காரமுண்டாய்த்து; ஆண்டாள் அநுகார ப்ரகாரத்தாலே பெற்றாள்; இவர்களுக்கு உக்திமாத்ரமே அமையும்.

இவர்களளவு பாராதே பண்டு பாடினவர்களையும் இச்சொல் வழியாலே நினைத்துக் காரியஞ்செய்யும் விஷயத்தைச் சொல்லுகிறது மேல் — (ஈரிரண்டுமால் வரைத்தோள்) பெண்களை அணைக்கப்புக்கபின்பு க்ருஷ்ணனுக்குத் திருத்தோள்கள் பணைத்தபடி. A "வேயிருந்தடந்தோளினா"ரோடு அணைந்த தோள்களிறே. (ஈரிரண்டு) உகவாதார்க்கிறே தோள் இரண்டாய்த் தோற்றுவது; ஆசைப்பட்ட பெண்களுக்கு நாலாய்த் தோற்றுமிறே. வங்கக்கடல்கடைந்த B தோள்கள் நான்கும் கண்டிடப் பெற்றார்கள். (மால்வரைத் தோள்) C "மதுரக் கொழுஞ்சாறுகொண்ட சுந்தரத் தோ"ளாயிராதே, காத்தூட்டவல்ல திண்மையைச் சொல்லுகிறது. (மால்வரை) D "நீண்டமலைகளும்" என்னும்படியிறேயிருப்பது. பெரிய பிராட்டியார்க்கும் கோபிமார்க்கும் க்ரீடாஶைலமான தோள்கள். (செங்கண் திருமுகத்து) பெண்களைக்கண்ட பின்பு அலப்யலாபத்தாலே திருக்கண்களும் செவ்வி பெற்றுத் திருமுகமும் குளிர்ந்தபடி. இவர்களைப் பிரிந்தபோதிறே ஜலக்ஷயத்தில் பத்மம் போலே முகமும் விழியும் உருவுவது. (செங்கண் திருமுகம்) E "கண்ணன் கோளிழைவாண்முகம்"; அதிலே, F "நீரார்கமலம் போல் செங்கண்"; தோழிமார் 'பாரிகோள்' என்று ஒருவர்க்கொருவர் காட்டி அநுபவித்த கடாக்ஷமும் முகமும். (செங்கண்) "கதிர்மதியம்போல் முகத்தான்" (1) "பங்கயக்கண்ணனை" (14)

A திருவாய் 6-2-3, B திருவாய் 4-7-5, C நாச்-திரு 9-1, D பெரிய திரு 2-8-5
E திருவாய் 7-7-8, F சிறிய திருமடல் 11.

"செங்கண் சிறுச்சிறிதே அங்கணிரண்டுங்கொண்டு" (22) என்று முடிய இம்முக₂மும் கடாக்ஷமுமிறே இவர்கள் நெஞ்சில் கிடந்தது. "திங்கள் திருமுகம்" என்று — ஸ்ரீகோபிமார் முகத்தையும் அவர்கட்கு அநுப₄ாவ்யனானவன் முகத்தையும் ஒரு முகப்பட அநுப₄விக்கிறார்கள். இச்செங்கண் திருமுகமுடையவன்தான் ஆரென்னில்; (செல்வத்திருமாலால்) என்கிறார்கள். A "கண்ணன் திருமால் திருமுக"மிறே இது. (செல்வத்திருமாலால்) உப₄யவிபூ₄த்யைஶ்வர்யத்தையுடைய ஸ்ரிய:பதியாலே. (செல்வத் திருமால்) "திருத்தக்க செல்வம்" (25) செல்வத்துக்குத் தகுதியானவள். (திருமால் — செல்வம்) B "திருவுக்குந் திருவாகிய" செல்வு "செல்வச்சிறுமியரை"ப் (1) பெற்றபின்பு சிறந்தது. இங்கு உத்தரவாக்யத்தில் 'ஸ்ரீமத்'ஶப்₃த₃ஞ் சொல்லுகிறது; ரஹஸ்யத்₂வயத்திலும் மறைந்துகிடந்த லக்ஷ்மீ ஸம்ப₃ந்த₄ம் வாக்யத்₂வயத்திலேயிறே வெளியாகிறது. இப்பாட்டில், உபக்ரமத்திலும் முடிவிலும் பிராட்டி ஸம்ப₃ந்த₄த்தைச் சொல்லுகையாலே — த்₃வயத்தில் சொல்லுகிறபடியை இங்குச் சொல்லிற்றுய்த்து

(எங்கும்) த்₃ருஷ்டாத்₃ருஷ்டங்களிலும். இங்கிருக்கும் நாளும் பரமபத₃த்தில் போனாலும். (திருமாலால் எங்கும்) C "இங்குமங்கும் திருமால்" என்றிருக்கையிறே அடுப்பது. (திருவருள் பெற்று) இப்ரப₃ந்த₄ம் கற்றவர்கள் இருந்தவிடத்திலே தானும் பிராட்டியுமாய் நித்யஸந்நிஹிதமாம்படி ப்ரஸாத₃த்தைப் பெற்று. (திருவருள் பெற்று) D "திருமாலாலருளப்பட்ட" E 'திருமாமகளால் அருள்மாரி" என்று - இவளுடைய அருள்பெறுகையிறே உத்₃தே₃ஶ்யம். F "நின்திருவருளும் பங்கயத்தாள் திருவருளுங்கொண்டு". (திருமாலால் - திருவருள் பெற்று) 1. "நிஸ்ஸம்ஶயம் ஸம்பத்ஸ்யதே" என்று 'இவர்களை வாழ்த்திக் கடாக்ஷித்தது ப₂லித்தபடிபாராய்!' என்று பெரியபிராட்டியார் திருக்கையிலே காட்டிக்கொடுக்க, G "பூவளருந் திருமகளாலருள்பெற்று" என்கிறபடியே - அவனடியாக இவள்தன்னுடைய அருளைப்பெற்று. உபாயநிஷ்டை₂யும் இவளாலே; ப்ராப்யவ்ருத்₃தி₄யும் இவளாலே; விரோதி₄ நிவ்ருத்தியும் ப₂லப்ராப்தியும் அவனாலே. (இன்புறுவர்) ஆநந்த₃நிர்ப்ப₄ரராவர். (எங்கும் - இன்புறுவர்) இங்கிருக்கும் நாள் ஸம்ஸாரிகளில் வ்யாவ்ருத்தராய், ப்ரப₃ந்த₄த்தினுடையவும், ப்ரதிபாத்₃யனுடையவும், ஆண்டாளுடையவும் சீர்மையையும் ஶீலத்தையும் ப₄ாவவ்ருத்தியையும் அநுஸந்தி₄த்து இனியராவர்கள்; அங்குப் போனால் நிரந்தர ஸம்ஶ்லேஷத்தாலே. H "மிகவெல்லை நிகழ்ந்த நம்" என்னும்படி பரமாநந்த₃த்திலே அந்வயிப்பர்கள். (திருமாலால் - இன்புறுவர்) I "இன்பம்பயக்க"விறே அவர்கள்தானிருப்பது. அந்யோந்யாநுப₄வாநந்த₃ம் போலன்றே மிது₂நாநுப₄வாநந்த₃ம். J "அடியேனுக்கின்பாவாய் பொன்பாவை கேள்வா." எப்படி இன்புறுவர்களென்னில்; (எம்பாவாய் - இன்புறுவர்) எங்கள் ச₂ந்த₃ஸ்ஸாலே இன்புறுவர். நாங்கள் யாதொருபடி இன்புற்றோம், அப்படி இன்புறுவர்கள்.

A திருவிருத்தம் 63. B பெரிய திரு 7-7-1. C திருவாய் 7-9-11. D திருவாய் 8-8-11. E பெரிய திரு 8-6-10. F திருவாய் 9-2-1. G பெரிய திரு 11-6-10. H திருவாய் 4-5-3. I திருவாய் 7-10-1. J நான். திருவ 59.

மாதவனை — சேயிழையார் சென்றிறைஞ்சி — பறைகொண்டவாற்றை — கோதைசொன்ன — தமிழ்மாலை — உரைப்பார் — எம்பாவாய் — இன்புறுவர். பெரிய பிராட்டியார் இன்புற்றாற்போலே இன்புற்றாராவர்கள். ஸ்ரீகோபிமார் பாவாய் இன்புற்றோம் நாங்கள்; எங்கள் சொல்லையுரைப்பார் எங்கள் பாவாய் இன்புறுவர்கள்; ஸமகாலத்திலுள்ளாரை, ''எம்பாவாய் - நீராடப்போதுவீர் போது மினோ'' (1) என்று கூட்டிக்கொண்டார்கள்; பிற்பாடர்க்கும், ''எம்பாவாய் ப்ரபந்த முகத்தாலே எம்பாவாயின்புறுவர்'' என்று தலைக்கட்டுகிறார்கள். 30.

ஆறுயிரப்படி நிறைவுற்றது.

அழகியமணவாளப்பெருமாள் நாயனார் திருவடிகளே ஶரணம்.

ஈராயிரப்படி — முப்பதாம் பாட்டு

அவ :— முப்பதாம் பாட்டு : இப்ரபந்தத்தைக் கற்றார்க்கு இவ்வர்த்தம் அனுஷ்டித்தாரோபாதி பலம் ஸித்திக்கும்; ''கன்றிழந்த தலைநாகு தோல் கன்றை மடுக்க, அதுக்கு இரங்குமாபோலே, இப்பாசுரம் கொண்டு புக நமக்குப் பலிக்கும்'' என்று பட்டர் அருளிச்செய்வர்.

வ்யா :—(வங்கக்கடல்) கீழில் அமுது மேலே எழக் கடையாநிற்க, கடலிலே மரக்கலமசையாமல் கடைந்த நொய்ப்பம் சொல்லுகிறது. கடைந்தபோது சுழன்று வருகையாலே கடலடைய மரக்கலமாய் நின்றபடி என்றுமாம். க்ருஷ்ணனே ப்ரயோஜநாந்தரபரர்க்கும் கார்யம் செய்யுமவனென்கை. (மாதவனை) தாய் முன்பு பிதாவுக்கு ப்ரஜை குற்றம் பொறுக்கவேணுமிறே. (கேசவனை) விரோதிநிரஸனஸ்வபாவனை. A ''விண்ணவரமுதுண அமுதில் வரும் பெண்ண முதுண்டவ''னிறே. க்ருஷ்ண ஸம்ஶ்லேஷத்தாலே குளிர்ந்து மலர்ந்த முகம். அங்கு கதிர்மதியம்போல் முகம்(1). 1. ''ஜகத் வ்யாபார வர்ஜம்'' என்று இதொழிய அல்லாததெல்லாம் கொடுக்கையாலே இவர்களுக்குக் குளிர்த்தி வேண்டுகையாலே (திங்கள் திருமுகம்) என்கிறது. B மதிமுக மடந்தையரிறே. (சேயிழையார்) தானுமவனுங் கூடவிருந்து பூட்டின ஆபரணத்தையுடையவர்கள். (சென்று) இவ்வொப்பனையோடே வரப்பார்த்திருக்கும் அளவில்லாத த்வரையைச் சொல்லுகிறது. (இறைஞ்சி) மங்களாஶாஸநம் பண்ணி. (அங்கு) திருவாய்ப்பாடியிலே. (அப்பறை) நாட்டுக்குப் பறை என்று அடிமைகொண்டபடியை.

(அணிபுதுவை) ஸம்ஸாரத்துக்கு ஆபரணமான ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர். (பைங்கமலத் தண் தெரியல்) ப்ராஹ்மணருக்குத் தாமரைத் தாராகையாலே சொல்லுகிறது. (பட்டர்பிரான் கோதை சொன்ன) ஆண்டாள் அநுகாரப்ரகாரத்தாலே அநுபவித்துச் சொன்ன. 2. ''ஸ ஹோவாச வ்யாஸ: பாராஶர்ய:'' என்றாற்போலே பெரியாழ்வார் மகள் சொன்னதில் அர்த்தவாதமில்லை.

(சங்கத்தமிழ்) C ''குழாங்களாய்'' என்னுமாபோலே திரளாக அநுபவிக்க வேண்டும் ப்ரபந்தம். (முப்பதும் தப்பாமே) இதில் ஒருபாட்டும் குறையாமே. அல்லாதபோது ரத்நம் குறைந்த ஏகாவளி போலே பேரிழவாயிருக்குமென்கை.

A பெரிய திரு 6-1-2, B திருவாய் 10-9-10, C திருவாய் 2-3-11.

(இங்கு) பிற்பட்ட காலத்திலே. (இப்பரிசுரைப்பார்) இப்பாசுர மாத்ரத்தைச் சொல்லுவார். ஆண்டாள் அநுகாரத்தாலே பலம் பெற்ருளாகையாலே இது சொன்ஞர்க்கும் இங்கே பலம் கிடைக்கும். (ஈரிரண்டு மால்வரைத்தோள்) பண்டு பாடினவர்கள் சொல்வழியாலே அநுஸந்திக்கையாலே தோள்கள் பணைக்கும். ஆண்களுக்கு இரண்டாய்த் தோற்றும். இவர்களுக்கு நாலாயிருக்கும். (செங்கண் திருமுகத்து) அலப்யலாபத்தாலே சிவந்த கண்கள். (செல்வத் திருமாலால்) உபயவிபூதியுக்தனுன ஸ்ரிய:பதியாலே. இப்பாட்டில் உபக்ரமோபஸம்ஹாரங்களில் த்வயத்திற்போலே பிராட்டி ஸம்பந்தம் சொல்லிற்ருய்த்து. (எங்கும் திருவருள் பெற்று) த்ருஷ்டாத்ருஷ்டங்களிரண்டிலும் பிராட்டியும் தானும் ஸந்நிஹிதமாம்படி ப்ரஸாதம் பெற்று. (இன்புறுவர்) பகவத் ஸம்ஶ்லேஷத்தால் வந்த ஆனந்தம் பெறுவர். 30.

நாலாயிரப்படி — முப்பதாம் பாட்டு

அவ :— முப்பதாம் பாட்டு. "பெண்காள்! நீங்களும் நானும் அனுபவித்தோ? பிற்பாடரிழக்குமத்தனையோ?" என்ன, அவர்கள் பெறும்படி சொல்லுகிருர்கள். ப்ரபந்தம் கற்ருர்க்கு அநுஷ்டித்தாரோபாதி பலம் ஸித்திக்கிறது. "கன்றிழந்த நாகு தோற்கன்றை மடுக்க அதுக்கிரங்குமாபோலே, இப்பாசுரம் கொண்டுபுக நமக்கும் பலிக்கும்" என்று பட்டர் அருளிச்செய்வர். "விடிவோறேயெழுந்திருந்து முப்பது பாட்டையுமநுஸந்தித்தல்; அதுவும் மாட்டிற்றிலனுகில், "சிற்றஞ் சிறுகாலே" (29) என்கிற ஒருபாட்டையுமநுஸந்தித்தல், அதுவும்மாட்டாஞகில், இன்றுநாமிருந்த விருப்பை நினைப்பது" என்று பட்டர் அருளிச்செய்தார்.

வ்யா :— (வங்கக்கடல்) கீழிலுள்ள பதார்த்தம் மேலெழக்கடையாநிற்கச் செய்தே, கடலில் மரக்கலம் அலசாமல் கடைந்த நொய்ப்பம் சொல்லுகிறது. கடைந்தபோது சுழன்று வருகையால் கடலடைய மரக்கலமாய்நின்றபடி என்றுமாம். க்ருஷ்ணனே ப்ரயோஜநாந்தரபரர்க்கும் கார்யம் செய்யும் ஶீலவானென்கை. (மாதவனை) ஆஶ்ரயணீய தத்வம் லக்ஷ்மீஸநாதமாயிருக்குமென்கை. தாய் முன்பு பிதாவுக்கு ப்ரஜை செய்த குற்றம் பொறுக்கவேண்டுமாபோலே, ஆத்மாவின் குற்றம் பொறுக்கைக்குப் புருஷகாரமென்கை. அவள் ஸந்நிதியில் குற்றம் மிக்க காகம் பிழைத்தது. அவள்ஸந்நிதியில்லாமை அத்தனை குற்றமின்றியேயிருக்க, ராவணன் தலையறுப்புண்டான். (கேசவனை) விரோதிநிரஸநஸ்வபாவனை. (மாதவனைக் கேசவனை) A "கண்ணுதல் நஞ்சுண்ணக்கண்டவனே! விண்ணவரமுதுணவமுதில்வரும் பெண்ணமுதுண்ட எம்பெருமான்" என்று சொல்லுகிறபடியே. "தான் ஸாக்ஷாத் அம்ருதத்தையுண்டு ப்ரஹ்மாதிகளுக்குக் கோதைக்கொடுத்தான்" என்று பட்டர். "மாதவனை" என்று தன் வாயைக்காட்டி, "கேசவனை" என்று கோதைப் பொகட்டார். (கேசவனை) விரோதிநிரஸநஸ்வபாவனை. ஸ்த்ரீத்வப்ரயுக்தமான ஸ்வாதந்த்ர்யத்தையும் அந்யஶேஷத்வத்தையும் போக்கினவனை.

A பெரிய திரு 6-1-2

(திங்கள் திருமுகத்து) க்ருஷ்ணனோட்டைச் சேர்த்தியால் வந்த செவ்வி. அங்கு "கதிர்மதியம்போல் முகம்" (1) என்றது. 1. "ஜகத்வ்யாபாரவர்ஜம்" என்று கொடுப்பார்க்கு இது ஒன்றொழிய அல்லாததெல்லாம் கொடுக்கையாலே இவர்களுக்குக் குளிர்த்தி வேண்டுகையாலே, 'திங்கள் திருமுகம்' என்கிறது. A மதிமுகமடந்தையரிறே. (சேயிழையார்) தானும் அவனும் கூடப்பூட்டின ஆபரணத்தையுடையராயிருக்கை. (சென்று) இவ்வொப்பனையோடே வரப் பார்த்திராதே சென்று. (இறைஞ்சி) மங்களாசாஸநம் பண்ணி. (அங்கு) திருவாய்ப்பாடியில். (அப்பறை கொண்டவாற்றை) மறந்து நில்லாதே நாட்டுக்குப் பறையென்று அடிமை கொண்டபடியை.

(அணிபுதுவை) ஸம்ஸாரத்துக்காபரணமான ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர். (பைங்கமலத் தண்டெரியல்) பெரியாழ்வார்க்குத் தாமரைத்தாராயிருக்கிறபடி. (பட்டர் பிரான் கோதை சொன்ன) ஆண்டாள் அநுகாரத்தாலே அநுபவித்துப்பேசின. 2. "ஸஹோவாச வ்யாஸ: பாராஶர்ய:" என்று ஸ்ரீபராஶரபகவான் 'தன்மகன் ஸ்ரீவேதவ்யாஸபகவான்பாடே சென்று நாம் சொன்ன அர்த்தத்துக்கு ப்ரமாணம் கேட்டுக்கொள்ளுங்கோள்' என்னுமாபோலே, பெரியாழ்வார் மகள் சொன்னத்திலும் அர்த்தவாதமில்லை.

(சங்கத்தமிழ்மாலை) B "குழாங்களாய்" என்னுமாபோலே பஞ்சலக்ஷம் குடியிற் பெண்கள் திரண்டநுபவித்த ப்ரபந்தமாகையாலே, பகவத்ப்ரேமமுடையார்க்கெல்லாம் ஶிரஸாவஹிக்கவேண்டும்படியிருக்கை. (தமிழ்மாலை) பிராட்டி ஆண்டாளானுப்போலே உபநிஷத்தும் தமிழானபடி. (முப்பதும் தப்பாமே) இதிலொரு பாட்டும் விழவிடாதே. விலையில்லாத ரத்நங்களாலே செய்த ஏகாவளியிலே ஒரு ரத்நம் குறைந்தாலும் நெடும்பாழாயிருக்குமிறே. அப்படி ஒரு பாட்டுக்குறைந்தாலும் பேரிழவாயிருக்குமென்கை. (இங்கு) பிற்பட்ட காலத்திலே. (இப்பரிசுரைப்பார்) இப்பாசுரமாத்ரத்தைச் சொல்லுவார். திருவாய்ப்பாடியில் பெண்கள் தாங்களே க்ருஷ்ணனோடேகூடி அநுஷ்டிக்கப் போனார்கள். ஆண்டாள் அநுகாரப்ரகாரத்தாலே பெற்றாளாகையாலே இப்ரபந்தம் சொன்னார்க்கும் இங்கே பலம் கிடைக்கும். (ஈரிரண்டுமால் வரைத்தோள்) இவர்களளவு பாராதே பண்டு பாடினவர்கள் சொல் வழியாலே அநுஸந்திக்கையாலே தோள்கள் பணைக்கும், அநுபவிக்கத் தோள்கள் பணைத்தாப்போலே.

(செங்கண் திருமுகத்து) அலப்யலாபத்தாலே சிவந்த திருக்கண்கள். (செல்வத் திருமாலால்) உபயவிபூதியுக்தனான ஶ்ரிய:பதியென்கை. இப்பாட்டில் உபக்ரமத்திலும் உபஸம்ஹாரத்திலும் பிராட்டி ஸம்பந்தம் சொல்லியிருக்கையாலே த்வயத்தில் பூர்வகண்டத்திலும் உத்தரகண்டத்திலும் சொன்னபடியே இங்கு சொல்லிற்றாயிற்றென்கை.

(எங்கும் திருவருள் பெற்று) இத்திருப்பாவை சொன்னார்களிடத்தே எங்கும் தானும் பிராட்டியுமாக ஆதரிக்குமென்கை; கிடக்கைப்பாயிலே வெள்ளம் கோத்

A திருவாய் 10-9-10. B திருவாய் 2-3-11.

தாற்போலே. (இன்புறுவர்) இஸ்ஸம்ஶ்லேஷத்தை அநுபவ₁வித்து இனியராவர். பிராட்டியும் தாமும் ஸந்நிஹிதமாம்படி ப்ரஸாத₃த்தைப் பெற்று, (இன்புறுவர்) ப₄க₃வத்ஸம்ஶ்லேஷத்தால் வந்த ஆநந்த₃மும் பெறுவர். A "நின் திருவருளும் பங்கயத்தாள் திருவருளும்" B "திருமாலாலருளப்பட்ட சடகோபன்" C "திருமாமகளாலருள்மாரி"; நிரூபகத₄ர்மம். இசலி இசலி இருவரும் பரியக்கடவர். 30.

ஆயி அருளிச்செய்த நாலாயிரப்படி முற்றிற்று.
ஆயி திருவடிகளே சரணம்.

ஆயி அருளிய
திருப்பாவை நாலாயிரப்படி ஸ்வாபதேசம்

முதற்பாட்டில்:— ப₄க₃வத்பரத்வத்தால் சொல்லிற்றுகிறது வேதா₃ர்த்த₂ம்; அதாவது — ஸர்வஸமாஶ்ரயணீய ஸ்த₂லம் என்றும், அவதீர்ணனானவன் அழகே ருசிஜநகம் என்றும், ருசியுடையார் ப்ராப்யத்வரையாலே அவன் தன்னை மேல் விழுந்து அபேக்ஷிக்கை ப்ராப்தம் என்றும், இவ்விஷயத்திலே இழிவார்க்கு ருசியுடையார் உத்₃தே₃ஶ்யம் என்றும், ப்ராப்யமாகிறது அநுப₄வஜநிதப்ரீதிகாரிதமுமாய், யாவதா₃த்மப₄ாவியான கைங்கர்யமென்றும், தத்ஸாத₄நமும் அவன் திருவடிகளேயென்னலாயிற்று; ப்ராப்யப்ராபகஸங்க்₃ரஹம். 1.

இரண்டாம் பாட்டில்:— இவ்விஷயத்தில் இழிவார்க்குடைய விரக்தியையும் ஸம்ப₄ாவித ஸ்வப₄ாவத்தையும் சொல்லுகிறது. 2.

மூன்றாம் பாட்டில்:— ப₄க₃வத் ஸமாஶ்ரயணப₂லமான கைங்கர்யமொழியவே 1. "ஆயுராஶாஸ்தே" என்கிறபடியே ஐஹிகப₂லங்களும் ஆநுஷங்கி₃கஸித்₃த₄மாய்க்கொண்டு ஸித்₃தி₄க்கும் என்கிறது. 3.

நாலாம் பாட்டில்:— அநந்ய ப்ரயோஜநனாய், ப₄க₃வத் ஸமாஶ்ரயணம் பண்ணுமவனுக்கு இந்த்₃ராதி₃ தே₃வதைகள் நியாம்யராவர்களென்று, இவ்வதி₄காரிகளுடைய உத்கர்ஷம் சொல்லுகிறது. 4.

அஞ்சாம் பாட்டில்:— இப்படி ப₄க₃வத்₃ப₄ஜநாநுப₄வம் பண்ணுமவனுக்கு 2. "உத்தரபூர்வாக₄யோரஶ்லேஷவிநாஶௌ" என்கிறபடியே, ப₄க₃வத₃நுப₄வ மாஹாத்ம்யத்தாலே ஸகலது₃ரிதங்களும் போமென்று சொல்லுகிறது. 5.

"மார்கழி" (1) முதல் "மாயனை" (5) என்னுமளவும் — "நாராயணனே" (1) என்று தொடங்கி, "பாற்கடலுள் பையத்துயின்ற பரமன்" (2) என்றும், "ஓங்கியுலகளந்த உத்தமன்" (3) என்றும், "சார்ங்கமுதைத்த சர்மழை" (4) என்றும், "மாயனை மன்னு வடமதுரை மைந்தனை" (5) என்றும் அடிப்பாடு சொல்லுகிறது.

இனி மேல்பத்துப்பாட்டிலும் ப₄க₃வத்₃ விஷயம் அபரிச்சி₂ந்நமாய், தனியனுப₄விக்கமாட்டாத சாபலத்தாலும், ப₄க₃வத₃நுப₄வம் பண்ணுவார்க்கு D "தொண்டீரெல்லீரும் வாரீர்" என்கிறபடியே துணைத்தேட்டமாயிருக்குமென்னுமதைச் சொல்லுகிறது.

A திருவாய் 9-2-1. B திருவாய் 8-8-11. C பெரிய திரு 8-6-10. D திருவாய் 5-2-2.

அதில் முதற்பாட்டில் [புள்] (6) பகவதேகபோகரான ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் அநந்யப்ரயோஜநராய் இவ்விஷயத்தில் தேஶிகரன்றிக்கேயிருப்பாரை அவர்கள்பக்கல் பரிவாலே தேஶிகராக்குகை ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்கு ஸ்வபாவமென்னுமத்தைச் சொல்லுகிறது. 6.

[கீசு] (7) இரண்டாம் பாட்டில், பகவத்விஷயமான அர்த்தம் ஒருவனுக்கு விஸ்ம்ருதமானால் தங்கள் பரிவால் 1. "போதயந்த: பரஸ்பரம்" என்கிறபடியே அறிவிக்கையும் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்கு ஸ்வரூபமென்கிறது. 7.

[கீழ்வானம்] (8) மூன்றாம் பாட்டில், பகவதநுபவத்தில் ப்ரத்யாஸந்நராயிருப்பார்திறத்தில் ஸாபேக்ஷராயிருக்கையும், அவர்களை முன்னிட்டு ஈஶ்வரனைக் கிட்டுகையும் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்கு ஸ்வரூபமென்கிறது. 8.

[தூமணி] (9) நாலாம்பாட்டில், 2. "தத்தஸ்ய ஸத்ருஶம் பவேத்" என்று பூர்வார்த்த நிஷ்டராயிருப்பாரை, பகவத்ப்ரேமாதிஶயத்தாலே ததேகபோகராயிருக்குமவர்கள் போகார்த்தமாக ப்ரேரிக்கை அவர்களுக்கு ஸ்வரூபமென்கிறது. 9.

[நோற்று] (10) அஞ்சாம்பாட்டில், 3. "ஜ்ஞாநீ த்வாத்மைவ மே மதம்" 4. "அஹம் ஸ ச மம ப்ரிய:" என்று அவன் பக்ஷபாதத்திலிருப்பார் திறத்தில் ஸ்ரீ வைஷ்ணவர்கள் நித்ய ஸாபேக்ஷராயிருக்கை ஸ்வரூபமென்கிறது. 10.

[கற்று] (11) ஆறாம்பாட்டில், "பகவத்ஸம்பந்தம் விச்சேதியாதே போந்த ஸந்தாந ப்ரஸூதர் நமக்குப் பூஜ்யர் என்றும், அவர்களடியாக பகவத் ஸமாஶ்ரயணம் பண்ணுகை ஸ்வரூபம் என்கிறது. 11.

[கனைத்து] (12) ஏழாம்பாட்டில், பகவத்விஷயம் ஸஹ்யமாம்படி அவகாஹித்தவர்கள் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்கு உத்தேஶ்யராமளவன்றிக்கே தத்ஸம்பந்தஸம்பந்திகள் உத்தேஶ்யரென்றிருக்கை ஸ்வரூபமென்கிறது. 12.

[புள்ளு] (13) எட்டாம்பாட்டில், பகவதநுபவ ரூபமான ஜ்ஞாநபக்திகளால் பூர்ணராயிருப்பாரிடத்திலும் ததர்த்தமாக ஸ்ரீ வைஷ்ணவர்கள் ஸாபேக்ஷராயிருக்கை ஸ்வரூபம் என்கிறது. 13.

[உங்கள்] (14) ஒன்பதாம் பாட்டில், பகவத் விஷயத்தில் மூட்டுகையிலே அதிகரித்த நிர்வாஹகர் முன்பாக பகவதநுபவம் பண்ணுகை ஸ்வரூபம் என்கிறது. 14.

[எல்லே] (15) பத்தாம் பாட்டு — ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸமாஜ தர்ஶநம் அபிமதமாயிருக்குமவர்களைக் கண்டால், அந்த ஸமூஹமாக அவர்களை உகக்கை ஸ்வரூபம் என்கிறது. 15.

[நாயக]னில் (16) — இவையிரண்டாலும் பகவத்விஷயத்தைக் கிட்டுவார் தத்ப்ரத்யாஸந்நரைப் புருஷகாரமாகக் கொண்டு புகுருகை ஸ்வரூபம் என்கிறது. 16.

[அம்பரம்] (17)—பகவத் விஷயீகாரம் பிராட்டி ஸாபேக்ஷமாயிருக்கிறது. 17.

[உந்து மதகளிற்றன்] (18)—பிராட்டியைப் புருஷகாரமாக வரித்தால் அவனும் அவளும் இசலி இசலிப் பரியும் பரிவையும் சொல்லுகிறது. 18.

[குத்து விளக்கு] (19) — அடிமை செய்யுமிடத்திலும் இருவர்க்கும் சேர்ந்த சேர்த்தியிலே அடிமை செய்வதே முறையாகிறது. 19.

[முப்பத்து] (20) — ப்ரபுத்துவனுய், தங்கள் கார்யம் செய்கைக்கு A "ஏத்தவே ழுலகுங் கொண்ட" என்கிறபடியே ஆஶ்ரிதரானவர்கள் நிர்மமராய்க் கொண்டு அவன் குணகீர்த்தநம் பண்ணுகை கர்த்தவ்யம் என்கிறது. 20.

[ஏற்ற கலம்] (21) — கீழிற் பாட்டில் தங்கள் அபிமாந ஶூந்யதையைச் சொல்லிற்ருய், இப்பாட்டில் அநந்யார்ஹஶேஷத்வம் சொல்லுகிறது. அவனுடைய விஶேஷ கடாக்ஷத்துக்குத் தங்களுடைய அநந்யார்ஹ ஶேஷத்வம் அநுஸந்தேய மென்கிறது. 21.

[அங்கண்] (22) — கர்மபரதந்த்ரராயிருந்துள்ள ப்ரயோஜநாந்தரபரரிற் காட்டிலும், அநந்யப்ரயோஜநராய் ஸாதநாந்தர நிஷ்டராயிருக்குமவர்களிற் காட்டிலும், ஸித்தஸாதநம் பண்ணினுர் குற்றம் போகத் தன்கைம்முதலில்லாமையால் ஈஶ்வரனே ப்ரபுத்துவனுய்க் கொண்டு ஸம்விதாநம் பண்ணவேணுமென்று அபேக்ஷிக்க அவ்வதிகாரத்தைச் சொல்லுகிறது. 22.

[மாரி] (23) — அர்த்திகள் ஆஸ்தாநத்திலிருக்கிற ஶ்ரிய:பதிக்கு ஸ்வரூபாநுகுணவ்ருத்தியை விண்ணப்பம் செய்யவேணுமென்கிறது. 23.

[அன்றிவ்வுலகம்] (24) — அர்த்திகளாய்ச் சென்றுலும் தந்தாமுடைய புருஷார்த்தத்தை விஸ்மரித்து மங்களாஶாஸநம் பண்ணவேண்டும்படியான விஷய வைலக்ஷண்யத்தைச் சொல்லுகிறது. 24.

[ஒருத்தி] (25) — ஸ்வரூபலாபத்தோபாதி து:க்கநிவ்ருத்தியும் ததாஶ்ரயணத்தாலே என்கிறது. 25.

[மாலே] (26) — போகோபகரண ஸித்தியும் அவனுலே என்கிறது. 26.

[கூடாரை] (27) 1. "தம் ப்ரஹ்மாலங்காரேணுலங்குர்வந்தி" என்கிற படியே கைங்கர்யமே ஸ்வரூபாநுருபமான புருஷார்த்தமென்றறுதியிட்டு, ப்ரதிபந்தகநிவ்ருத்திக்கும் உத்தேஶ்யமான புருஷார்த்த ஸித்திக்கும் அநுகுணுலங்காரம் அவனே பண்ணவேணுமென்கிறது. 27.

[கறவைகள்] (28) — கீழடங்க ஒரு அதிகாரிக்கு ஸம்பவிக்கும் ஸ்வபாவங்களைச் சொல்லி, ஆகிஞ்சந்யத்தையும் ப்ராப்தியையும் முன்னிட்டு அவனே உபாயமாக வேணுமென்று அபேக்ஷித்து க்ஷாமணம் பண்ணிக்கொண்டு தலைக்கட்டுகிறது. 28.

[சிற்றம் சிறுகாலே] (29) — ஏவம் ஸ்வீக்ருதஸித்தோபாயனுக்கு தத்க்ருத ஸ்வரூபாநுருபபலமும் தத்விரோதிநிவ்ருத்தியும், 2. "யா: காஶ்சந க்ருதய:" இத்யாதிப்படியே சொல்லித் தலைக்கட்டுகிறது. 29.

[வங்கக் கடல்] (30) — உக்தமான அநுஷ்டாநமில்லாதவர்களுக்கு அவர்கள் பாசுரமே பேற்றைக் கொடுக்குமென்று சொல்லி நிகமிக்கிறது. 30.

ஆசார்யஹ்ருதயஸ்யார்த்தாஸ் ஸகலா யேந தர்ஶிதா: |
ஸ்ரீஸாநுதாஸ மமலம் தேவராஜம் தமாஶ்ரயே ||

நாலாயிரப்படி ஸ்வாபதேஶம் முற்றிற்று.

ஆயி திருவடிகளே சரணம்.

A திருவாய் 2-2-11.

ஸ்வாபதேஶவ்யாக்2யாநம் — முப்பதாம்பாட்டு

அவ ;— முப்பதாம் பாட்டு. (வங்கக்கடல் இத்யாதி3) இப்பாட்டில், இப்ரப3ந்த4ம் கற்றார்க்கு உண்டாம் ப2லத்தைச் சொல்லுகிறார்கள்.

வ்யா :— (வங்கமித்யாதி3) மரக்கலத்துக்கு ஒருசலநம் பிறவாதபடி பாற்கடலை மந்தரத்தை மத்தாக நாட்டி வாஸுகியாலே சுற்றித் தன்கையாலே கடைந்து பிராட்டியை லபி4த்தாற்போலே, சேதநர் பரிக்3ரஹித்த ஶரீரத்துக்கு ஒருவாட்டம் வாராமல் ஸம்ஸாரமாகிற மஹாஸமுத்3ரத்தைத் தன் ஸங்கல்பமாகிற மந்த3ரத்தை நாட்டி, க்ருபையாகிற கயிற்றாலே சுற்றி, கடாக்ஷமாகிற கைகளாலே கடைந்து, பிராட்டியிலும் ப்ரேமவிஷயமான ஆத்மவஸ்துவை லபி4த்தவன். இத்தால் - இஶ்ஶரீரத்தோடேயிருக்கச்செய்தே 1. ''ஸந்தமேநம் ததோவிது3:'' என்னப் பண்ணினவனை என்கிறது. (கேசவனை) கேஶியை நிரஸித்தாற்போலே ஆத்மவஸ்துவை அநுப4விக்கும்போது அவ்வநுப4வவிரோதி4யாய் இச்சேதநனுக்குப் பிறக்கும் போ4க்த்ருத்வாதி3களுக்கு நிவர்த்தகனானவனை.

(திங்கள் இத்யாதி3) 2. ''ப4வதி புமாந் ஜக3தோऽஸ்ய ஸௌம்யரூப:'' என்கிறபடியே சந்த்3ரனைப்போலே ஆஹ்லாத3கரமான திருமுகமண்டலமுடையவர்களாய், ததே3கவிஷயமான ஜ்ஞாந ப4க்தி வைராக்3யபூ4ஷிதராய், அநந்யார்ஹரான பா4க3வதர்கள் ஆற்றாமையாலே அவனிருந்தவிடத்தே போய்ப் பூஜித்து, த்3வாபரயுக3த்திலே நாட்டார்க்கு ''பறை'' என்று வ்யாஜமாத்ரமாய்த் தங்களுக்கு உத்3தே3ஶ்யமான கைங்கர்யத்தைப் பரிக்3ரஹித்த ப்ரகாரத்தை, பூ4மிக்கு ஆப4ரணமான ஸ்ரீவில்லிபுத்தூரிலே எழுந்தருளியிருக்கிற விஸ்த்ருதமாய்க் குளிர்ந்திருந்துள்ள தாமரைமணிகளாலே செய்யப்பட்ட மாலைகளையுடைய பெரியாழ்வார் திருமகளாரான சூடிக்கொடுத்த நாய்ச்சியார் அருளிச்செய்த ஸங்க4ாநுப4ாவ்யமாய், கூட்டங் கூட்டமாயிருக்கிறதாய், தமிழாலே செய்யப்பட்டு மாலைபோலே போ4க்3யமாய், ஶிரஸாவாஹ்யமாய், ஶ்லாக்4யமான இப்ரப3ந்த4த்தை, ஒருபாட்டுக் குறையாதே பிற்பட்ட காலத்திலே இப்ரப3ந்த4ரூபமான பாசுரத்தை அநுஸந்தி4க்குமவர்கள், இப்பாசுரஶ்ரவணத்தாலே பணைத்து ப3லிஷ்ட2மான பெரிய மலைபோலேயிருக்கிற நாலுதிருத்தோள்களையுடையனாய், வாத்ஸல்யத்தாலே சிவந்த திருக்கண்மலர்களையுடையனாய், விகஸிதமான திருமுகமண்டலத்தையுடையனாய், உப4யவிபூ4த்யைஶ்வர்ய ஸம்பந்நனான ஶ்ரிய:பதியாலே த்3ருஷ்டாத்3ருஷ்டங்களிரண்டிலும் பிறந்த ஜ்ஞாநத்துக்கு விச்சே2த3ம் வாராதபடி க்ருபையை ல4பித்து ஆநந்த3 நிர்ப4ரராயிருப்பர்கள். 30.

ஶுத்3த4ஸத்வம் தொட்டாசார்யர் திருவடிகளே ஶரணம்.

ஸ்ரீமத் பரமஹம்ஸ பரிவ்ராஜகாசார்யரான
வானமாமலை ஜீயர் அருளிச்செய்த

திருப்பாவை ஸ்வாபதே₃ஶம்

திருப்பாவை முதலிட்டு அஞ்சு பாட்டாலும் ப்ரபந்ந நிஷ்டா₂க்ரமங்களையும், ப்ரபத்திவாசகமான திருநாமவைப₄வத்தையும் பேசுகிறது. மேல் பத்துப்பாட்டாலும் ப்ரபத்தவ்யனுடைய திருநாமஸங்கீர்த்தநமே ப்ரபந்நனுக்குக் காலக்ஷேபமாகையாலே, அந்த ஸங்கீர்த்தனத்துக்கு அதி₄காரிகளானவர்களானவர்களை எழுப்பிக் கூட்டிக்கொள்ளும்படி சொல்லுகிறது.

அது எங்ஙனேயென்னில்;— இதில் முதற்பாட்டாலே, பரிஶுத்₃த₄ராய் வ்ருத்த்யாப₄ாஸத்தையுடையவர்களுடைய ஶப்₃த₃ ப்ரமாணத்தை முன்னிட்டு ஸத்வகு₃ணநிஷ்ட₂ரை ஸாத்விக ஸமாசார நித₃ர்ஶநபூர்வக ப₄க₃வந்நாமஸங்கீர்த்தனத்திலே ஸமாஹிதராக்கும்படி சொல்லுகிறது. இரண்டாம் பாட்டில்;— ப₄க₃வத₃பி₄மதக்ரியாகலாபங்களாலே ப₄க₃வத்₃போ₄க்₃யமான வஸ்துவை விவேகித்து த₄ரிப்பார்படியைக்காட்டி, ஸத்வப்ரத₄ானரை விரோதி₄நிரஸனஸமர்த்த₂னுடைய திருநாமஸங்கீர்த்தனத்திலே ஸமாஹிதராக்கும்படி சொல்லுகிறது. மூன்ரும் பாட்டில்:— ஸங்கீர்த்தனத்துக்கு அடுத்த ஸத்வோத்தரகாலத்தை முன்னிட்டு ஸத்துக்களாலே குதூஹலிக்கப்படும் விஷயரானவர்களை, ஸகலவிரோதி₄நிவாரகனுடைய ஸங்கீர்த்தனத்திலே ஸங்க₃தராக்கி ஸமாஹிதராக்கும்படி சொல்லுகிறது. நாலாம் பாட்டில்:— ஜ்ஞாநதீ₃பப்ரகாஶராய், அத்தாலே உத்துங்க₃மான பத₃த்திலே இருக்கும்படியான ஸம்ப₃ந்த₄முடையவர்களையும் அவனுடைய ஸர்வநாமஸங்கீர்த்தனத்திலே ஸங்க₃தரானபடி ஸம்வித₄ாநம் பண்ணும்படி சொல்லுகிறது. அஞ்சாம பாட்டில்:— ப₄க₃வத்₃கு₃ணவித்₃த₄ர் பாசுரம் கேட்கையில் அபேக்ஷிக்கும்படி சொல்லுகிறது.

ஆரும் பாட்டில்:— அபி₄ஜாதமும் ஆஹ்லாத₃கரமுமான திருநாமஸங்கீர்த்தனத்திலே அந்வயிப்பிக்கும்படி சொல்லுகிறது. ஏழாம் பாட்டில்:— ப₄க₃வத்ப்ரத்யாஸந்நரோடு ஆஸத்தியுடையாரையும் மநோபி₄ராமமான நாமஸங்கீர்த்தனத்திலே ஸமர்த்த₂ராய் தது₃க்திபரராக்கும்படி சொல்லுகிறது, எட்டாம் பாட்டில்:— ப₄க₃வத்₃கு₃ண ஜ்ஞாநநிஷ்ட₂ரையும் இதிஹாஸோக்தமான கு₃ணநாமஸங்கீர்த்தனத்திலே ப்ரவணராக்கும்படி சொல்லுகிறது. ஒன்பதாம் பாட்டில்:— ஸௌக₃ந்த்₄யஸாரஸ்யயுக்தர்விகாஸத்தையும், ஸத்வோத்₃ரிக்தர் ஸமாராத₄ன ஸம்வித₄ான தத்பரராகிறபடியையும் காட்டி, பரிபூர்ணஜ்ஞானரையும் புண்ட₃ரீகாக்ஷ நாமஸங்கீர்த்தன தத்பரராக்கிச் சேர்த்துக் கொள்ளும்படி சொல்லுகிறது. பத்தாம் பாட்டில்:— வாக்ப₄ணிதியுடையாரையும், ஸமஸ்தப்ரதிப₃ந்த₄க நிவர்த்தகமான ஸர்வேஶ்வரநாம ஸங்கீர்த்தனத்திலே ஸஹகாரிகளாக்கிக் கொண்டபடியைச் சொல்லுகிறது.

ஏவம்வித₄ ஸங்கீர்த்தனத்தாலே அவனுக்கு அறுதியாகையும், அவனையும் எழுப்பி ஸ்வாபேக்ஷிதங்களை விண்ணப்பம் செய்து அடிமைசெய்யும்படியையும், அவன் அடிமை கொள்ளும்படியையும், அவனுக்கறிவித்துத் தலைக்கட்டுகிறது மற்றெல்லாம்.

திருப்பாவை அடியிட்டஞ்சு பாட்டாலும் — ப்ரபந்ந நிஷ்டா₂க்ரமமும், ப்ரபத்தவ்யன் அதிஸுலப₄னும்படிக்கடியான அவனுடைய அவதாரத்தின் அடிப் பாடும் சொல்லுகிறது. மேலிட்டுப்பத்துப்பாட்டும் ப்ரபத்திக்குப் பூர்வப₄ாவியான வாக்யகு₃ருபரம்பரையினுடைய க்ரமம் சொல்லி, ப₄க₃வத்₃விஷயத்தில் உத்₃யுக் தரானவர்களோடு போர அவகா₃ஹித்தாரோடுவாசியற, உத்₃தே₃ஶ்யரென்னு மிடம் சொல்லுகிறது.

அது எங்ஙனே? என்னில் :— ''பிள்ளாய் எழுந்திராய்'' (6) என்கையாலே, ப₄க₃வத்₃விஷயத்திலே அபி₄நவமாக மூட்டும் 1. ''அஸ்மத்₃கு₃ருப்₄யோ நம:'' என்னும்படி சொல்லுகிறது. அநந்தரம் ''நாயகப்பெண்பிள்ளாய்'' (7) என்கையாலே, ஸ்வாசார்யனுக்கும் கௌ₃ரவ்யனாகையாலே 2. ''அஸ்மத்பரமகு₃ருப்₄யோ நம:'' என்கிறபடியைச் சொல்லுகிறது. ''கோதுகலமுடையபாவாய்'' (8) என்று ஸர்வ ராலும் கொண்டாடும்படியிருக்கையாலே 3. ''அஸ்மத்ஸர்வகு₃ருப்₄யோ நம:'' என்கிற அர்த்த₂த்தைச் சொல்லுகிறது. ''மாமான்மகளே'' (9) என்கையாலே ஒளி புதுவை நகர்வாழும் பேர்கள் தாயான ஆண்டாளுக்கு அண்ணரான 4.''ஶ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:'' என்னும் அர்த்த₂ம் சொல்லுகிறது. இதுவும் ஆழ்வான் அளவும் அநுஸந்தே₄யம். ''நோற்றுச் சுவர்க்கம் புகுகின்ற அம்மனாய்'' (10) என்கையாலே, ஸித்₃தோ₄பாயத்தாலே ப்ராப்ய வைலக்ஷண்யஜ்ஞானத்தையுடையராய், அத்தாலே உடையவர்க்கும் கௌ₃ரவ்யராயிருக்கும் 5. ''ஶ்ரீபராங்குஶதா₃ஸாய நம:'' என்னுமர்த்த₂ம் சொல்லுகிறது.

''கோவலர்தம்பொற்கொடி'' (11) என்கையாலே, க்ருஷ்ண ப₄க்தியுக்தரான நாத₂வம்ஶயுக்தராயிருக்கிற 6. ''ஶ்ரீமத்₃யாமுநமுநயே நம:'' என்னும் அர்த்த₂ம் சொல்லுகிறது. ''நற்செல்வன் தங்காய்'' (12) என்கையாலே, திருக்குமாரத்தியார் பருவம் நிரம்பினபின்பு சேற்றில் படியாய்க்கிடந்து அநுசரணம் பண்ணியும், ''மனத்துகினியானைப்பாடவும்'' (12) என்கையாலும், 7. ''ஶ்ரீராம மிஶ்ராய நம:'' என்னும் அர்த்த₂ம் சொல்லுகிறது. ''போதரிக்கண்ணினாய்'' (13), ''பங்கயக் கண்ணானைப்பாட'' (14) என்கையாலே, 8. ''ஶ்ரீபுண்ட₃ரீகாக்ஷாய நம:'' என்னும் அர்த்த₂ம் சொல்லுகிறது. ''நாவுடையாய்'' (14) என்கையாலே தமிழ்மறையை இயலிசையாக்கின நாவீறுடைமையாலே, 9. ''ஶ்ரீமந்நாத₂முநயே நம:'' என்னுமர்த்த₂ம் சொல்லுகிறது. ''எல்லே இளங்கிளியே'' (15) என்கையாலே, 10. ''ஶுக முகா₂த₃ம்ருதத்₃ரவஸம்யுதம்'' என்னும்படி A திருவருட்கமுகு ஒண் பழத்ததான

A திருவாய் 8-9-6.

ஆழ்வார் திருப்பவளத்தில் A ''நின்கீர்த்திக்கனியென்னும் கவிகள் — B மொழி பட்டோடும் கவியமுத''மாய்த் திருவாய்மொழி ப்ரவஹிக்க, அத்தாலே C ''அணி மழலைக் கிளிமொழியாளை'' அநுகரிக்கையாலே, 1. ''ஸ்ரீமதே ஶடகோபாய நம:'' என்னும் அர்த்தமும் சொல்லுகிறது.

''நாயகனாய்'' (16) என்று தொடங்கி மேலஞ்சுபாட்டாலே, 2. ''ஸ்ரீமதே விஷ்வக்ஸேநாய நம :'' 3. ''ஶ்ரியை நம:'' 4. ''ஸ்ரீதராய நம:'' என்னும் அர்த்தங்களையும் அச்சேர்த்தியிலே இவரும் புருஷகார பூர்வகமாக ஆஶ்ர யிக்கச்செய்தே பெறும் ஏற்றங்களைச் சொல்லுகிறது.

D ''எட்டெழுத்தின் இணைப்பொருளும் இரண்டுதனில் பொருளும் இயல் வலித்தேர் அருச்சுனர்க்கு இறைவர் தம்மைத் தொட்டுரைத்த முறையறுதிப் பொருளையெல்லாம் தோன்றும்வகை'' இத்யாதிப்படியே, இப்ரபந்தம் ரஹஸ் யார்த்தத்தை ப்ரதிபாதிக்கக்கடவதாயிருக்கும். அதில் த்வயயோஜனையும் மேலே யோஜிக்கப்பட்டது.

அநந்தரம் பாட்டுக்கள் எல்லாவற்றாலும் ப்ரதிபாதிக்கிறபடியே விஶேஷ கடாக்ஷலக்ஷ்யமாம்படியை அபேக்ஷிக்கிறபடியையும், E ''வீற்றிருந்தேழுல''கிற் படியே திவ்யஸிம்ஹாஸனத்திலே பேரோலக்கமாக இருக்கும்படியையும், ''போற்றி'' (24) என்று சேர்த்திக்கு மங்களாஶாஸனம் பண்ணும்படியையும், தங்களர்த்தித்வத்தையும். கைங்கர்யோபகரணங்களை அர்த்திக்கும்படியையும், எல்லாரும் ஒருவனோடே கூடியிருந்து குளிரும்படியையும், பலத்துக்கநுகுண மாக ஸாதனங்கள் தங்கள் கையதன்றிக்கே அவன் கையதாயிருக்கும்படியையும், கைங்கர்யவேஷத்தையும், மாதர்களை எழுப்பும்படியையும், கைங்கர்ய ப்ரதி ஸம்பந்தியான ஶ்ரிய:பதி கடாக்ஷத்தாலே அந்தக் கைங்கர்யத்தைப் பெற்று வாழும்படியையும் சொல்லித் தலைக்கட்டுகிறது.

ஆகையாலே, குருபரம்பரா விவரணபூர்வகமாக த்வய விவரணமான இப்ரபந்தமே ப்ரபந்நனுக்கு அநவரதாநுஸந்தேயமென்றதாயிற்று. F ''ஜப் தவ்யம் குருபரம்பரையும் த்வயமும்'' என்னக்கடவதிறே. இதி குருபரம்பரா விவரணம்.

த்வயத்துக்கு ஸங்க்ரஹமான திருமந்த்ரயோஜனை காட்டப்படுகிறது — இப்ரபந்தத்தாலே. G ''நமோநாராயணாயவென்பாரே'' என்றிறே இவர்தாம் அருளிச்செய்தது. இப்ரபந்தத்தில் ''ஊழிமுதல்வன்'' (4) ''பற்பநாபன்'' (4) என்று ஶேஷத்வ ப்ரதிஸம்பந்தியான ஶேஷித்வத்தையும், ''உனக்கே'' (29)

A திருவாய் 3-8-6, B திருவாய் 8-10-5, C திருவாய் 9-7-11, D
E திருவாய் 4-5-1, F ஸ்ரீவசனபூஷணம், 274 G நாச்-திரு 5-11.

என்கையாலே, உகாரத்தில் அநந்யார்ஹஶேஷத்வத்தையும், ''நாம்'' (5) என்றும், ''யாம்'' (24) என்றும் — மகாரவாச்யனாய் ப்ரக்ருதே:பரனாய் ப்ருதகவச்சேத்ய பூதனாயிருக்கிற ஆத்மாவின் ஸ்வரூபத்தையும் சொல்லுகையாலே, ப்ரணவார்த்தம் ஸங்க்ருஹீதமாயிற்று. ''தூயோமாய் வந்து நாம்''(8) ''தூயோமாய்வந்தோம்''(16) ''அபிமானபங்கமாய்'' (22), ''மற்றைநங்காமங்கள் மாற்று'' (29) என்கையாலே நமஸ்ஸிலர்த்தமும், ''கதிர்மதியம்போல்முகத்தான் நாராயணன்'' (1) என்றும், ''நாராயணன்மூர்த்தி'' (7), என்றும் ''ஓங்கியுலகளந்த உத்தமன்பேர்'' (3) என்றும் சொல்லுகையாலே நாராயண ஶப்தார்த்தமும்; A ''உலகை ஈரடியால் நடந்த நம்பி நாமம் சொல்லில் நமோநாராயணமே'' என்னக்கடவதிறே. ''உறவேல் நமக்கிங்கு ஒழிக்கஒழியாது'' (28) என்கையாலே அதில் ஸர்வவித பந்துத்வமும், ''எற்றைக்கும் ஏழேழ்பிறவிக்கும் உன்தன்னோடு உற்றோமேயா வோம் உனக்கேநாமாட்செய்வோம்'' (29) என்கையாலே சதுர்த்யர்த்தமும் ஸங்க்ருஹீதமாயிற்று. இதி திருமந்த்ரவிவரணம்.

''கறவைகள் பின்சென்று'' (28) இத்யாதிகளாலும், ''செய்யாதனசெய் யோம்'' (2), ''உன்னை அருத்தித்துவந்தோம்'' (25), ''சிற்றம் சிறுகாலேவந் துன்னைச் சேவித்து'' (29) என்றும், ''நாராயணன்'' (10) என்றும், ''புண்ணியம் நாமுடையோம்'' (28) என்றும், ''மாயனை மன்னுவடமதுரைமைந்தனை'' (5) என்று தொடங்கி ''தீயினில் தூசாகும்'' (5) என்றும், ''எங்கள்மேல்சாபமிழிந்து'' (22) என்றும், ''வருத்தமும் தீர்ந்து மகிழ்ந்து'' (25) என்றும் சொல்லுகையாலே சரமஶ்லோகார்த்தம் ஸங்க்ருஹீதமாயிற்று. B ''ஐந்து தீயோடு நின்று தவம் செய்யவேண்டா திருமார்பனைச் சிந்தையுள் வைத்துமென்பீர்'', C ''ஐந்துநெருப் பிடையே நிற்கவும் நீர்வேண்டா'', D ''நகரமருள்புரிந்தித்யாதி - பெயரினையே புந்தியால் சிந்தியாது ஓதி உருவெண்ணும் அந்தியால் ஆம்பயன் அங்கு என்'' என்றும் சொல்லக்கடவதிறே.

திருப்பாவையால் ''நாராயணன்'' (1) என்றும், ''பாற்கடலுள் பையத் துயின்ற பரமன்'' (2) என்றும், ''ஓங்கியுலகளந்த உத்தமன்'' (3) என்றும், 1. ''ஏஷ நாராயண: ஶ்ரீமாந் க்ஷீரார்ணவநிகேதந: । நாகபர்யங்கமுத்ஸ்ருஜ்ய ஹ்யாகதோ மதுராம் புரீம் ॥'' என்கிறபடியே ஶ்ரீக்ருஷ்ணாவதாரத்துக்கு அடியான அடிப்பாட்டை அடைவேசொல்லி, ஏவம்விதனானவன் ''மாயனை மன்னு'' (5) இத்யாதிப்படியே க்ருஷ்ணனாய்வந்தவதரித்து, ஒருத்திமகனாய்ப் பிறந்து ஓரிரவில் ஒருத்திமகனாய் ஒளித்து (25) வளருகிறவிடத்தே, ''பேய்முலைநஞ்சுண்டு, கள்ளச் சகடம் கலக்கழியக்காலோச்சி'' (6) என்று பூதனாஶகடநிராகரணம் சொல்லி,

A பெரிய திரு 6-10-1. B பெரிய திரு 3-2-2. C மூன்-திருவ 76.
D முதல்-திருவ 33.

அதுக்குமேலே ''தாமோதரன்'' (5) என்று வெண்ணெய் களவு காண்கையாலே கட்டவுமடிக்கவும் எளியனுயிருந்தபடி சொல்லி, மதுரையிலே மல்லரைமாட்டி (8) வல்லானை (15) கொன்றபடியைச் சொல்லி, அநந்தரம், தான் தீங்கு நினைந்த கருத்தைப் பிழைப்பித்துக் கஞ்சன்வயிற்றில் (25) நெருப்பாய், அவனைப் போக்கினவளவும் அருளிச்செய்தாரிறே. இதி சரமஶ்லோக விவரணம்.

(மார்கழித்திங்களித்யாதி) இதில் அத்யந்தபக்தியுக்தரானவர்கள் பகவத் விரஹபரிதாபஹரமாக ஸஹகாரிகளுடன் பகவத்விஷய அவகாஹனம்பண்ண ஒருப்பட்டு, ஸ்வாபேக்ஷிதங்களை அத்தலையாலே பெற்று வாழும்படியையும் சொல்லுகிறது. தந்தாம் ப்ரீதிவிஷயங்களைப் பிரிந்தார்களுக்கெல்லாம் இப்படியிறே ப்ரேமஸ்வபாவமிருப்பது.

ஸ்ரிய:பதியாய் ஸ்ரீவைகுண்ட நிகேதநனுய், ஸர்வஸ்மாத்பரனுய் இருந்துள்ள ஸர்வேஶ்வரன், ஆஶ்ரிதரக்ஷணார்த்தமாக ஸ்வவிபூதியிலே சக்ரவர்த்தித் திருமகனுய் வந்து அவதரித்துப்போந்து, பிராட்டியைப் பிரிந்து A மெல்லியல் தோள்தோய்ந்து அநந்தரம் இப்படி அதிவிலக்ஷணையாய் அத்யந்தாபிமதையான தத்விஷயத்தை லோகரக்ஷணார்த்தமாக விஶ்லேஷித்து, B ''உண்ணாது உறங்காது ஒலிகடலை ஊடறுத்து'' என்னும்படி பரிதப்தனுய், ''அந்த விரஹதாபம் மாற்றலாமோ?'' என்கிற அலமாப்பாலே அர்ணவத்திலே அவகாஹிக்க நினைப்பதானுற்போலேயும், அவனைப் பின்தொடர்ந்துபோந்த பரிவரான தம்பி பரதனும் C தயரதன் பெற்ற மரகதமணித்தடத்தைப் பிரிந்து, 1. ''கூடேராக்நிரிவ பாதபம்'' என்னும்படி பரிதபித்து ஸரயு ஆற்றிலே அவகாஹித்து, ஸரஸ்ஸு முதலானவற்றிலே அவகாஹிக்கவும் ஒருப்பட்டிருந்தாற்போலவும், பின்னையும் மாமாயன் மாதவன் வைகுந்தன் (9) D ''வானிளவரசு வைகுந்தக் குட்டன் வாசுதேவன், மதுரைமன்னன், நந்தகோனிளவரசு, கோவலர்குட்டன்'' E ''சூட்டுநன்மாலை'' தொடக்கமான அங்குத்தை போகத்தை அநாதரித்து, E அடலாயர்தம் கொம்பினுக்காக இங்கே போந்தாற்போலே.

ஆண்டாளும் அந்த F வைகுந்தவான்போகம் தன்னை இகழ்ந்து இங்கேற G வேயர் தங்கள்குலத்திலே H விட்டுசித்தன் வியன்கோதையாய் வந்தவதரித்து, ஆயர்சிறுமியர்(16) படியை அடைந்து, ஆயர்குலத்தினில் தோன்றினவனை (5) மனத்துக்கு இனியதாகப் (12) பாடிக் கூடியிருந்தபடியைச் செய்யவெண்ணப் போந்தவளாய், I அப்பால் முதலாய் நின்ற அளப்பரிய ஆரமுது தொடக்கமான விஷயங்களைப் பிரிந்த தளர்த்தியாலே J இனவேல் நெடுங்கண்கள் இமைபொருந்தாதே, அவனில் எண்மடங்கான K சாமத்தீ உள் புகுந்து கதுவ, அந்த விரஹதாபமாகிற

A திருநெடும் 13, B நாச்-திரு 11-7, C திருவாய் 10-1-8, D பெரியாழ் திரு 3-6-3
E திருவிருத்தம் 21, F உபதேச 22, G பெரியாழ் திரு 5-4-11, H நாச்-திரு 13-10
I திருநெடும் 14, J நாச்-திரு 5-4, K நாச்-திரு 8-2.

பெரு நெருப்பை ஆற்றுகைக்கு A ஆதரம் பெருத்து, B பெரும்புறக்கடல் இப் புறத்திலே திருப்பாற்கடலாய்ப் பொங்கி எங்கும் பரந்து, வெள்ளக்கால்களாய்ப் பரந்து சுழித்துப் பெருநீராக C மதுர ஆருய்ப்பெருகுகிற அம்ருதத்திலே குள்ளக்குளிரக்குடைந்து நீராட (13) ஒருப்பட்டு, பெருக்காற்றிலே இழிவார் துறை தப்பாமே துறைஅறிந்தநிலவரோடேகூட இறங்க நினைக்குமாபோலே, இறங்க நினைக்கிறதாயிருக்கிறது இங்கும்.

அது எங்ஙனே? என்னில்: - ஸ்ரீய:பதியாய், ஸ்ரீவைகுண்ட₂ நிகேதநனாய், நித்யமுக்தாநுப₄வ்யனாய், ஸர்வஸ்மாத்பரனாயிருந்துள்ள ஸர்வேஶ்வரன், "நாராயணனே" (1) என்று அவன் B பெரும்புறக்கடலாயிருக்கிறபடியும், அநந்தரம் "பாற்கடலுள் பையத்துயின்றபரமன்" (2) என்று பாற்கடல்போலே யான வ்யூஹத்தையும், "ஓங்கி உலகு அளந்த உத்தமன்" (3) என்று அது கால்களாய்ப் புறப்பட்டுப்பரந்து "பற்பநாபன்" (4) என்று சுழித்து, "தூயபெருநீர் யமுனைத் துறைவன்" (5) என்று D பெருக்காறுபோலேயான விப₄வத்தையும், "நாற்றத்துழாய் முடிநாராயணன்" (10) என்று உள்ளே ஊற்று ஜலம்போலே அந்தர்யாமியாயிருக்கும்படியையும், "புள்ளரையன் கோயில்" (6) என்று நித்யமான நீர்மையாலே D "அதிலே தேங்கிய மடுக்கள்" என்னலாம்படி E ருசிஜநகவிப₄வலாவண்யத்தோடே எப்போதும் ஆஶ்ரயிக்கலாம்படியிருக்கிற அர்ச்சாவதாரத்தையும், அத்யபி₄நிவேஶத்துடன் F இங்கே காண இப்பிறப்பே அநுப₄விக்கக்கோலி;

அவை அப்போதே அநுப₄விக்கப் பெருமையாலே, G "வைகுந்தனென்பதோர் தோணிபெருது உழல்கின்றேன்" என்றும், H "பொங்கிய பாற்கடல் பள்ளிகொள்வானைப் புணர்வதோராசையினால் என் கொங்கை கிளர்ந்து குமைத்துக் குதுகலித்து ஆவியை ஆகுலம்செய்யும்" என்றும், I "விண்ணுறநீண்டு அடிதாவியமைந்தனை வேற்கண்மடந்தை விரும்பி" என்றும், J "பாஞ்சசன்னியத்தைப் பற்பநாபனோடுவாய்ந்த பெருஞ்சுற்றமாக்கிய" என்றும், K "கொம்மை முலைகள் இடர்தீரக் கோவிந்தற்கோர் குற்றேவல் இம்மைப்பிறவி செய்யாதே இனிப்போய்ச் செய்யும் தவந்தானென்?" என்றும், L "ஆவலன்புடையார் தம் மனத்தன்றி மேவலன்" என்றும், M "உலங்குண்ட விளங்கனிபோல் உள்மெலியப் புகுந்து என்னை நலங்கொண்டநாரணன்" என்றும், N "பெண்கொடியை வதை செய்தான்" என்றும், O "காமத்தீயுள்புகுந்துகதுவ" என்றும், P "தீமுகத்து நாகணைமேல் சேரும் திருவரங்கர் ஆமுகத்தை நோக்காரால்" என்றும் சொல்லு

A திருமாலை 16. B பெரிய திரு 7-10-1. C திருமாலை 36. D ஸ்ரீவசனபூஷணம் 39. E ஆசார்ய ஹ்ருதயம் 162. F திருவாய் 8-5-11. G நாச்-திரு 5-4. H நாச்-திரு 5-7. I நாச்-திரு 5-11. J நாச்-திரு 7-10. K நாச்-திரு 13-9. L நாச்-திரு 4-8. M நாச்-திரு 8-6. N நாச்-திரு 8-9. O நாச்-திரு 8-2. P நாச்-திரு 11-1.

கிறபடியே, பரத்வாதி₃பஞ்சாவஸ்த₂ாவஸ்தி₂தனுய் ப₃ஹுகு₃ணனுய் தே₃ஶகால விப்ரகர்ஷாக்₃யுபாதி₄யாலே ஆஶ்ரயிப்பார்க்கு அஸந்நிஹிதத்வாதி₃களாலும் ஆலோகாலாபாத்₃யநாநுப₄ாவிகத்வத்தாலும் எம்பெருமான் அரியனுகிறபடியை த₃ர்ஶித்து;

முற்காலத்திலே ஸ்ரீகோ₃ாபிமார் 1. ''கோ₃ாபீபரிவ்ருதோ ராத்ரிம்'' என்று பூர்வ பக்ஷத்தில் பூர்வராத்ரியிலே, A அணியாய்ச்சியர் சிந்தையுள் குழகனுன க்ருஷ்ண னேடே கழகமாகக்கூடியிருந்து, ஒருகார்யப்பாட்டிலே, பிரிந்துபோந்து, B அவனே விட்டு அகன்று உயிராற்றகில்லாதாப்போலே, யமுனேயாற்றிலே ''மார்கழி நீராட'' (4) என்று ஒரு வ்யாஜத்தாலே க்ருஷ்ணனுபப₄வ குதூஹலத்தையுடைய ராய், அபரராத்ரியிலே உணர்ந்து, முற்பட்டார் பிற்பட்டாரை எழுப்பி, எல்லா ரும் திரண்டு நப்பின்னேப்பிராட்டி புருஷகாரமாக க்ருஷ்ணனே எழுப்பி, ஸ்வலாப₄ங்களே அர்த்தி₂த்துப்பெற்று அநுப₄வித்தாற்போலவும்;

சீர்மல்குமாய்ப்பாடிக்கு (1) ஸத்₃ருஶமான ஸ்ரீவில்லிபுத்தூரிலும், ஸ்ரீவைஷ் ணவஸந்தான ப்ரஸூதையான ஆழ்வார் திருமகளாரான ஆண்டாள் க்ருஷ் ணனுகாரிகளான அவர்களே அநுகரித்து, C ''வேதம் வல்லார்களேக்கொண்டு விண்ணோர் பெருமான் திருப்பாதம் பணிந்து'' என்கிறபடியே, D ''வேதப்பயன் கொள்ளவல்ல விஷ்ணுசித்தன் ஸம்ப₃ந்த₄த்தாலே, E வேதமனேத்துக்கும் வித் தான அர்த்த₂த்தைக்கொண்டு, ப₄க₃வத்₃ ருசியுடையாரைக்கொண்டு, பத்துப் பெண்களே எழுப்புகிறமுகே₂ந, ப்ரபந்நஜனகூடஸ்த₂ரான பதின்மரை முன்னிட்டு, வேத₃ப்பொருளாய் ''யமுனேத்துறைவன்'' (5) என்று பேர்பெற்ற எம்பெருமான் திருவடிகளேப்பற்றுமளவும் சொல்லுகிருர்கள். '''புள்ளும்' (6) தொடங்கி 'எல்லே' (15) அளவும் த₃ஶமாந்தமாயே'' என்ருரிறே தே₃ஶிகரும். இவர்கள் க்ருஷ்ணனுபப₄வத்துக்கு தே₃ஶிகராகையாலும் பத்துப்பெண்களே எழுப்புகிறது, நாச்சியாருக்கு தே₃ஶிகராகையாலும், பிராட்டிமாரோடே ஸாம்யகு₃ண ஷட்கத்தை யுடையராகையாலும், இவ்வநுப₄வத்துக்கு இவர்களேக் கூட்டிக்கொள்ளுகிறது.

இன்னமும், ப₄க₃வத்₃ விஷயத்தில் முற்பட்டார் பிற்பட்டாரையும் கூட்டிக் கொண்டு போகவேண்டும். பரஸம்ருத்₃தி₄யாலும் இவர்களே எழுப்புகிருர்கள். 2. ''வ்யுஷ்ய ராத்ரிம் து தத்ரைவ க₃ங்கா₃கூலே ஸ ராக₄வ: | ப₄ரத: கால்யமுத்தா₂ய ஶத்ருக்₄நமித₃மப்₃ரவீத் || ஶத்ருக்₄நோத்திஷ்ட₂ கிம் ஶேஷே நிஷாத₃ாதி₄பதிம் கு₃ஹம் | ஶீக்₄ரமாநய ப₄த்₃ரந்தே தாரயிஷ்யதி வாஹிநீம் || ஜாக₃ர்மி நாஹம் ஸ்வபிமி தமேவார்யம் விசிந்தயந் ||'' என்னக்கடவதிறே. இங்கும் அப்படியேயாயிற்று. ப்ரத்யக்ஷாநுப₄வத்தாலல்லது த₄ரியாதார், கு₃ணனுப₄வத்தாலே த₄ரித்திருப்பாரை த்வரித்தெழுப்புகிறபடி.

---

1 நாச்-திரு 4-10, B திருவாய் 9-9-11, C திருவாய் 4-6-8, D பெரியாழ் திரு 2-8-10
2 திருப்பாவைப் பெருமை பற்றிய வெண்பா.

இதில் முதற்பாட்டில் ''பிள்ளாய் எழுந்திராய்'' (6) என்று ''பிள்ளைப் பெண்'' என்கிறது - பொய்கையாழ்வாரை. அதெங்ஙனே? என்னில்; A ''அரவம் அடல்வேழம்'' இத்யாதிɜயாலே க்ருஷ்ணநுபɤவத்துக்கு தேɜஶிகராகையாலும், இவள் சூடிக்கொடுத்த வடிவுக்கு, B ''வையந்தகளி'' இத்யாதிɜ — B ''சுடராழி யானடிக்கே சூட்டினேன் சொன்மாலை'' என்றும், C ''மாலுங்கருங்கடலே என் நோற்றாய்'' இத்யாதிɜயாலே அவனுடைய அங்கɜஸங்கɜத்தை ஆதɜரித்துப் பேசியும், D ''மணமருவமால் விடையேழ்செற்று'' என்று, நப்பின்னைப் பிராட்டியைப் பெறுகைக்கு எருதுகளின் மேலே வ்யாபரித்த படியைப் பேசுகையாலும், இதிலே ''பேய் முலை நஞ்சுண்டு'' (6) என்றதை - E ''பேய்முலை நஞ்சூணாக உண்டான்'' என்றும், ''கள்ளச்சகடம் கலக்கழியக் காலோச்சி'' (6) என்று கன்னிப்போரான சிறுச் சேவகத்தை, F ''ஓரடியும் சாடுதைத்த'' என்றும், ''வெள்ளத்தரவில்துயிலமர்ந்தவித்தினை'' (6) என்றத்தை, G ''வெள்ளத்தினுள்ளானும்'' இத்யாதிɜயாலே பேசியும், H ''ஒன்றுமதனையுணரேன்நான்'' என்று முந்துறமுன்னம் பɤகɜவத்ɜ விஷயத்திலே இழிந்தவராகையாலும், ''பிள்ளைப்பெண்'' என்கிறது — பொய்கையாழ்வாரை என்கை. பிள்ளை - மௌக்ɜத்ɤயம்.

இரண்டாம்பாட்டில் ''பேய்ப்பெண்'' (7) என்கிறது - பேயாழ்வாரை. அதெங்ஙனே? என்னில்; I ''திருக்கண்டேன்'' இத்யாதிɜயாலே நாயகனுடைய வைபɤவத்தை தɜர்ஶிப்பிக்கையாலும், மற்றும் ஸ்த்ரீத்வாபத்தியாலே, J ''வெற்பென்று வேங்கடம்'' என்று தொடங்கி, J ''நீண்டதோள்மால் கிடந்த நீள்கடல் நீராடுவான் பூண்டநாள் எல்லாம் புகும்'' என்கையாலும், K ''கோவலனாய் ஆநிரைகள் மேய்த்துக் குழலூதி'' என்று க்ருஷ்ண சேஷ்டிதங்களைப் பேசுகையாலும், L ''பின்னைக்கா ஏற்றுயிரை அட்டான்'' என்று நப்பின்னைப் பிராட்டிக்காக அவன் எருதுகளின்மேலே வ்யாபரித்தபடியைப் பேசுகையாலும், ''பேய்ப்பெண்ணே'' (7) என்கிறது - பேயாழ்வாரை என்றபடி.

மூன்றும்பாட்டில், ''கோதுகலமுடையபாவாய்'' (8) என்கிறது - பூதத்தாழ்வாரை. அதெங்ஙனே? என்னில்;-ஸ்த்ரீத்வாபத்திக்கு உடலாக M ''அன்பேதகளி'' இத்யாதிɜயாலே பɤக்தியைப் பேசி, N ''பெருந்தமிழன் நல்லேன் பெரிது'' என்ற அநந்தரம், O ''பெருகுமதவேழம்'' என்று அவனுடைய அதிமாநுஷ சேஷ்டிதத்தையும், ஜாத்யுசிததɤர்மத்தையும் பேசியும் P ''ஏறின்பெருத்தெருத்தம் கோடொசியப் பெண்ணசையின் பின்போய் எருத்திறுத்த நல்லாயர் ஏறு'' என்று நப்பின்னைப்பிராட்டியைப்

A முதல் திருவ 54, B முதல் திருவ 1, C முதல் திருவ 19, D முதல் திருவ 62
E முதல் திருவ 11, F முதல் திருவ 100, G முதல் திருவ 99, H முதல் திருவ 2
I மூன்-திருவ 1, J மூன்-திருவ 69, K மூன்-திருவ 42, L மூன்-திருவ 85
M இர-திருவ 1, N இர-திருவ 74, O இர-திருவ 75, P இர-திருவ 62

பெறுகைக்கு எருதுகளின் மேலே அவன் வ்யாபரித்த வ்யாபாரத்தைப் பேசியும், இதில் A "தேவாதி தேவனெனப் படுவான் முன்னொருநாள் மாவாய் பிளந்த மகன்" என்றும், B "மாலே நெடியோனே கண்ணனே விண்ணவர்க்கு மேலா வியன்துழாய்க் கண்ணியனே மேலால் விளவின்காய் கன்றினால் வீழ்த்தவனே என்தன் அளவன்றால் யானுடைய அன்பு" என்றும் அருளிச்செய்கையாலும், "கோதுகலமுடையபாவாய்" (8) என்றது பூதத்தாழ்வாரை என்றபடி. C "மாதவன் பூதம்" என்கிறது கோதுகலமிறே; ஆகையாலும், D "மாதவன்பேர் சொல்லுவதே ஓத்தின் சுருக்கு" என்றவரிறே. ஆக மூவரும் ஜ்ஞாநதர்ஶநப்ராப்த்ய வஸ்த்தைகளோடே கூடியாயிற்றிருப்பது.

நாலாம்பாட்டில், இவர்களுக்கு அநந்தரத்திலவரான திருமழிசையாழ்வாரை - "மாமான் மகள்" (9) என்கிறது. அதெங்ஙனே? என்னில்; 1. "த்ராதுலிதா லகுர்மஹீ" என்றும், E "உலகுதன்னை வைத்தெடுத்த பக்கத்தும் மாநீர் மழிசையே வைத்தெடுத்த பக்கம்வலிது." என்னும்படி மஹீஸாரக்ஷேத்ரமான திருமழிசையிலே, 2. "ப்ருர்க்கு வோ தீர்க்கஸத்ரேண வாஸுதேவம் ஸநாதநம்| அபிபூஜ்ய யதாந்யாயம்" என்கிறபடியே ஸ்ரீஜகந்நாதனை உத்தேஶித்து யஜித்துக்கொண்டிருக்கிற காலத்திலே, ப்ருர்க்குவனுடைய பத்னி கர்ப்பிணியாய்த் திருமழிசைப்பிரானைத் திருவயிறு வாய்த்ததாலே, 3. "ப்ருர்க்குவீ லோகஜநநீ" என்னும்படியான பிராட்டியோடே உடன்பிறந்த ப்ருர்க்குவபுத்ரர் ஆகையாலும் F "காட்டில் வேங்கடம்" இத்யாதி F "கூட்டுமாகில் நீ கூடிடுகூடல்" என்கிறபடியே, G "அழைப்பன் திருவேங்கடத்தானைக் காண இழைப்பன் திருக்கூடல் கூட" என்று ஸ்த்ரீத்வபாவனையாய்ப் பேசுகையாலும், "தூமணிமாடத்துச் சுற்றும் விளக்கெரிய" (9) என்கிற ஜ்ஞாநதீபப்ரகாஶத்தை, H "என் மதிக்கு விண்ணெல்லாம் உண்டோவிலை", I "ஞானமாகி ஞாயிருகி" என்று பேசுகையாலும், J "ஆயன்துவரைக்கோனாய் நின்றமாயன்" என்றும், K "அடிச்சகடம் சாடி இத்யாதி - வடிப்பவளவாய்ப் பின்னை தோளிக்கா வல்லேற்றெருத்திறுத்து" என்றும், L "ஆயனாகி ஆயர்மங்கை வேயதோள் விரும்பினாய்" என்றும், M "பின்னைகேள்வ! நின்னொடும் பூட்டிவைத்த வெண்ணை நின்னுள் நீக்கல்" என்றும், க்ருஷ்ணசேஷ்டிதங்களையும் நப்பின்னைப்பிராட்டி புருஷகார வைபவத்தையும் சொல்லி, இதிலே "மாமாயன் மாதவன் வைகுந்தன்" (9) என்றதை N "மாதவனை" என்றும், O "வைகுந்தச் செல்வனார்" என்றும் பேசுகையாலும், "மாமான்மகள்" (9) என்கிறது - திருமழிசைப்பிரானை என்றபடி.

A இர-திருவ 28. B இர-திருவ 100. C திருவாய் 5-2-2. D இர-திருவ 39, E திருச்சந்த-தனியன். F நாச்-திரு 4-2. G நான்-திருவ 39. H நான்-திருவ 51, I திருச்சந்த 114. J நான்-திருவ 71. K நான்-திருவ 33. L திருச்சந்த 41, M திருச்சந்த 99. N நான்-திருவ 65. O நான்-திருவ 75.

பார்க்கவனும் பார்க்கவியும், ப்ருகுவுக்குக் க்யாதியினிடத்திலே ஸஹோதரராக ஸம்பவிக்கையாலும், லோகமாதாவுடன் பிறந்தவன் லோகத்துக்கெல்லாம் மாமனாகத்தட்டில்லையிறே. அந்த பார்க்கவ புத்ரனாகையாலே இவரை "மாமான் மகள்" (9) என்னக்குறையில்லை. அன்றிக்கே, யஶோதைப்பிராட்டிக்குப் பின்பிறந்த ஸ்ரீகும்பர் குமாரத்தியான நப்பின்னைப் பிராட்டிதரத்தையுடையார் ஒருவராகையாலே "மாமான் மகள்" (9) என்று சொல்லுகிறதாகவுமாம்.

அஞ்சாம் பாட்டில், "அம்மனாய்" என்கிறது — குலசேகரப்பெருமாளை. அது எங்ஙனே? என்னில் — குலஶேகரனாகையாலும், A எல்லையிலடிமைத் திறத்தினில் என்று மேவுமனத்தனாகையாலும், B அல்லிமலர் திருமங்கை கேள்வன் தன்னை நயந்து இளஆய்ச்சிமார்கள் எல்லிப்பொழுதினில் ஏமத்தூடி எள்கியுரைத்த வுரையதனை ஸ்த்ரீத்வபாவநயா பேசுகையாலும், C "ஏறு அடர்த்ததும்", D "ஆனேறேழ்வென்றான் அடிமைத் திறமல்லால்" என்று நப்பின்னைப் பிராட்டி விஷயமாக வ்யாபரித்த வ்யாபாரத்தில் தோற்று "அடிமையல்லது" என்கையாலும், E "ஆலைநீள் கரும்பன்னவன்" என்று தொடங்கி, F "மல்லைமாநகர்க்கிறையவன்தன்னை வான் செலுத்தி" என்னுமளவும் க்ருஷ்ணசேஷ்டிதங்களைப் பேசி அநுபவிக்கையாலும், இதிலே "நாற்றத்துழாய்முடி நாராயணன்" (10) என்றதை G "வண்டு கிண்டு நறுந்துழாய் மாலையுற்றவரைப் பெருந்திருமார்வனை" என்றும், அந்நாரணனை H "நலந்திகழ் நாரணன்" என்றும் பேசுகையாலும், இவர்க்கு அசலுணர்த்தி அநுபவம்போலே ரங்கயாத்ரையில் அநுபவம் நடந்து செல்லுகையாலே ப்ரபந்ந குலஶேகரரான குலசேகரப்பெருமாளை "நோற்றுச்சுவர்க்கம் புகுகின்றவம்மனாய்" (10) என்கிறதென்கை.

ஆறும் பாட்டில், "கோவலர்தம் பொற்கொடியே" (11) என்கிறது — பெரியாழ்வாரை. எங்ஙனே? என்னில் — I சூடிக்கொடுத்த சுடர்க்கொடியான இவளைப்போலே J கோவலப்பட்டம் கவிக்கும்படி கோப ஜந்மத்தை ஆஸ்தானம் பண்ணினவராகையாலும், K "கன்னியரோடெங்கள் நம்பி கரியபிரான்விளையாட்டை" என்னும்படி, L "கண்ணன் கேசவன் நம்பி பிறந்தினில்" என்று தொடங்கி, M "பண்டு அவன்செய்த கிரீடையெல்லாம்" என்னும்படி க்ருஷ்ண குண சேஷ்டிதம் பேசி அநுபவிக்கையாலும், N "நப்பினை தன்திறமா நல்விடையேழவிய நல்லதிறலுடைய நாதனுமானவனே" என்றும், O "ஐயபுழுதி" P "நல்லதோர் தாமரை" இவைகளில் திருத்தாயார் பேச்சாகப் பேசுகையாலும்

A பெ -திரு 2-10. B பெரு-திரு 6-10. C பெரு-திரு 2-3. D பெரு-திரு 4-1.
E பெரு-திரு 7-1. F பெரு-திரு 7-11. G பெரு-திரு 2-8. H பெரு-திரு 10-11.
I திருப்பாவைத் தனியன். J பெரியாழ்-திரு 3-8-7. K நாச்-திரு. 3-10.
L பெரியாழ்-திரு 1-1-1. M பெரியாழ்-திரு 2-9-11. N பெரியாழ்-திரு 1-5-7.
O பெரியாழ்-திரு 3-7. P பெரியாழ்-திரு 3-8.

A ''தழைகளும்'' இத்யாதி₃யளவாய் B கன்னிமார்கள் காமுற்ற மாற்றத்தைப் பேசுகையாலும், இதிலே ''முகில்வண்ணன்'' (11) என்றத்தை — C ''விட்டு சித்தன்மனத்தே கோயில் கொண்ட கோவலனைக் கொழுங்குளிர் முகில்வண்ணனை'' என்கையாலும், ''கோவலர்தம் பொற்கொடியே'' (11) என்கிறது பெரியாழ்வாரை என்கை.

ஏழாம்பாட்டில், ''நற்செல்வன் தங்காய்'' (12) என்கிறது தொண்டரடிப் பொடியாழ்வாரை; அது எங்ஙனே? என்னில்: — ஸ்த்ரீத்வத்துக்கநுகு₃ணமாக, D ''தன்பால் ஆதரம் பெருக வைத்த அழகன்'' என்றும், E ''உடலெனக்கு உருகுமாலோ'' என்றும், F ''கண்ணனைக் கண்ட கண்கள் பனியரும்புதிருமாலோ'' என்றும் . தம்முடைய ப₄க்தியைப் பேசுகையாலும், G கற்றினம் மேய்த்த கழலிணைக்கீழ் உற்றதிருமாலை பாடுகையாலும் H ''மழைக்கன்றுவரை முன் ஏந்தும் மைந்தனே'' என்று குன்றுகுடையாக எடுத்தபடியைப் பேசுகையாலும், I ''கவளமால் யானைகொன்ற கண்ணனை'' என்கையாலும், ஸ்ரீமாலாகாரரைப்போலே J செண்பகமல்லிகையோடு செங்கழுநீர் இருவாட்சி எண்பகர் பூவுங்கொணர்ந்துசாத்த, அத்தால் வந்த கைங்கர்யஸ்ரீயை உடைய பெரியாழ்வார்க்குப் பிற்பாடராய், அவர் கைங்கர்யஸ்ரீயை அநுவித₄நம் பண்ணுகையாலே, ''அவர்க்கு அநுஜர்'' என்னும்படியாய், திருப்பள்ளியுணர்த்துகிறவதிலும் வந்தால் K ''விஷ்ணுசித்ததுளஸீப்₂ருத்யர்'' என்று ஸஹபடி₂தராகையாலும், ''நற்செல்வன் தங்காய்'' (12) என்கிறது ஸ்ரீதொண்டரடிப் பொடியாழ்வாரை என்கை. இவரும், இதிலே ''சினத்தினால் தென்னிலங்கைக் கோமானைச்செற்ற மனத்துக்கினியானை'' (12) என்றத்தை — L ''இலங்கையர் குலத்தை வாட்டிய வரிசிலை வானவர்ஏறே'' என்றும், M ''செருவிலே அரக்கர் கோனைச் செற்ற நம்சேவகனார்'' என்றுமருளிச்செய்தாரிறே.

எட்டாம் பாட்டிலே, ''போதரிக்கண்ணினாய்'' (13) எனகிறது — திருப்பாணாழ்வாரை. அது எங்ஙனே? என்னில்: — தொண்டரடிப்பொடியாரோபாதி, N ''அடியார்க்கு என்னை ஆட்படுத்தவிமலன்'' என்றும், N ''என் கண்ணினுள்ளன'' என்றும், O ''கொண்டல் வண்ணனைக் கோவலனாய்'' என்று தொடங்கி, O ''என் அமுதினைக்கண்ட கண்கள்'' என்கையாலே — ''போதரிக் கண்ணினாய்'' (13) என்கிறது — திருப்பாணாழ்வாரை. P ''மெய்ம்மையை மிகவுணர்ந்து'' என்று ததீ₃யஶேஷத்வபர்யந்தமான ஜ்ஞாநமிறே ஜ்ஞாநமாவது. ததீ₃யர்க்கு உகப்பாகப்பண்ணும் ப₄க₃வத₃நுப₄வமிறே இவரது. ஸ்த்ரீத்வபா₄வனையாலுண்டான ப₄க்தி, பத்தும் பத்தாக அடிதொடங்கி முடியளவுமாய் மேலாயிருக்கும். இப்பாட்டிலே ''பொல்லா அரக்கனைக் கிள்ளிக் களைந்தானை'' (13) என்றத்தை, இவரும், Q ''சதுரமாமதிள்சூழ் இலங்கைக்கிறைவன் தலைபத்து உதிர ஓட்டியோர் வெங்கணையுய்த்தவன்'' என்றாரிறே.

A பெரியாழ்-திரு 3-4-1, B பெரியாழ்-திரு 3-4-10, C பெரியாழ்-திரு 5-4-11
D திருமாலை 16, E திருமாலை 19, F திருமாலை 18, G திருமாலைத் தனியன்
H திருமாலை 36, I திருமாலை 45, J பெரியாழ் திரு 2-7-10, K ஆசார்ய ஹ்ருத₃யம் 85
L திருப்பள்ளி 4 M திருமாலை 11 N அமல 1 O அமல 10 P திருமாலை 38 Q அமல 4

ஒன்பதாம்பாட்டில்: ''எங்களை முன்னம் எழுப்புவான் வாய் பேசும் நங்காய்'' (14) என்கிறது - நம்மாழ்வாரை. அது எங்ஙனே? என்னில்; A ''திருமாலுக்குரிய தொண்டர் தொண்டர் தொண்டன் சடகோபன்'' என்னும்படியான ஶேஷத்வ பூர்த்தியையுடையராய், B ''அவனடியார் நனிமாக்கலவி இன்பமே நாளும் வாய்க்க நங்கட்கே'' என்னும்படி பாகவத ஸம்ருத்தியைக் காண்கையிலே அபிவ்ருத்த மனோரதத்தை உடையராய், அந்யாபதேஶத்திலும், C ''அடிச்சியோம்'' என்கையாலும், D ''பின்னைகொல்'' என்கிற ஒப்பனையாலும், E ''சூட்டுநன்மாலைகள்'' என்று தொடங்கி, E ''அடலாயர்தம் கொம்பினுக்கே'' என்று நப்பின்னைப்பிராட்டிக்காக அவன் விடையடர்த்த வ்யாபாரத்தைப் பேசியும், F ''பின்னைநெடும் பணைத்தோள் மகிழ்பீடுடைமுன்னையமரர் முழுமுதலானே - என்னைநெகிழ்க்கிலும் என்னுடை நன்னெஞ்சந்தன்னை அகல்விக்கத்தானும் கில்லான்'' என்றும், G ''வேயின்மலிபுரைதோளி பின்னைக்குமணாளனை'' இத்யாதியாலும், H ''வாள்கெண்டை ஒண்கண் மடப்பின்னைதன் கேள்வன் தாள்கண்டு கொண்டென் தலைமேல் புனைந்தேன் — ஆள்கின்றான் ஆழியான் ஆரால் குறைவுடையம்'' என்றும், I ''எருது ஏழ்தழீஇ'', J ''சறையினார்'' இத்யாதியாலும் பலபடியாக அவள் புருஷகாரவைபவத்தை ஆதரித்து, மற்றும், K ''எத்திறம்'' என்று, L பிறந்தவாற்றிலே க்ருஷ்ணசேஷ்டிதங்களிலே ஈடுபட்டு, M குரவை ஆய்ச்சியரிலே நண்ணிவணங்கி அநுபவித்தும், N ''எல்லாம் கண்ணன்'' என்றும் ''நீராடப்போதுவீர்'' (1) என்றத்தை, O ''கண்ணன் கழலிணை நண்ணும் மனமுடையீர்'' என்கையாலும், மந்த்ராதிகாரிகளை, P ''என் நெஞ்சினால் நோக்கிக் காணீர்'' என்று உணர்த்தியும், ஸகோத்ரிகளை உயிராகத் தேடி Q ''இசைமின்'' என்று போதிக்கையாலும், ''நீராட'' (1) என்றத்தை, R ''காலைநன்ஞானத் துறைபடிந்தாடி'', S ''அப்பன் திருவருள் மூழ்கினள்'' என்கையாலும், இதில் ''நாணாதாய்'' (14) என்றத்தை T ''நெஞ்சும் நிறைவும் எனக்கிங்கில்லை'' என்றும், ''நாவுடையாய்'' (14) என்றத்தை, U ''என்நா'' என்றும், V ''வலக்கையாழி இடக்கைச் சங்கம் இவையுடை மால்வண்ணனை மலக்குநாவுடையேன்'' என்றும், W ''நாவியலால் இசைமாலைகள்'' என்றும் சொல்லுகையாலே, ''எங்களை முன்னம் எழுப்புவான் வாய்பேசும் நங்காய்'' (14) என்கிறது - நம்மாழ்வாரை. இப்பாட்டில் ''சங்கொடுசக்கரம் ஏந்தும் தடக்கையன் பங்கயக்கண்ணானைப்பாட'' (14)

A திருவாய் 6-9-11, B திருவாய் 8-10-7, C திருவாய் 10-3-6, D திருவாய் 6-5-10
E திருவிருத்தம் 21, F திருவாய் 1-7-8, G திருவாய் 3-9-8, H திருவாய் 10-4-3
I திருவாய் 4-2-5, J திருவாய் 4-8-4, K திருவாய் 1-3-1, L திருவாய் 5-10
M திருவாய் 6-4, N திருவாய் 6-7-1, O திருவாய் 10-5-1, P திருவாய் 5-5-2
Q திருவிருத்தம் 30, 31 R திருவிருத்தம் 93, S திருவாய் 8-9-5, T திருவாய் 7-3-9
U திருவாய் 3-9-1; 1-6-3, V திருவாய் 6-4-9, W திருவாய் 4-5-4.

என்றதை, A ''பங்கயக்கண்ணனையே'', B ''பங்கயக் கண்ணனென்கோ'' என்றும், C ''வீவில்சீரன் மலர்க்கண்ணன் விண்ணோர் பெருமான் தன்னை வீவில்காலம் இசைமாலைகளேத்தி'' என்றும் பேசினாரிறே.

பத்தாம் பாட்டில் ''எல்லே இளங்கிளியே'' (15) என்கிறது — திருமங்கை யாழ்வாரை. அது எங்ஙனே? என்னில் D ''அடிகளடியே நினையும் அடிய வர்கள் தம்மடியான்'' என்று ஶேஷத்வத்தின் எல்லை நிலத்திலே நிற்கை யாலும், ஸ்த்ரீத்வத்துக்கநுகுணமாக, E ''பேராளன் பேரோதும் பெண்ணை'' என்றும், F ''கடிமாமலர்ப்பாவையொப்பாள்'' என்றும் லக்ஷ்மீ ஸாம்யத்தை யுடையராயிருக்கும் இருப்பைப் பேசுகையாலும், G ''பேராளன் பேரோதும் பெரியோரை ஒருகாலும் பிரிகிலேனே'' என்றும் H ''வண்சேறை யெம்பெரு மான் அடியார் தம்மைக் கண்டேனுக்கு இதுகாணீர் என் நெஞ்சும் கண் ணிணையும் களிக்குமாறே'' என்றும் ததீயாநுபவதத்பரராய், தத்ப்ரீதிஹேதுவாக I ''ஆயர்பூங்கொடிக்கு இனவிடை பொருதவன்'' என்றும், J ''பின்னைபெறும் தண்கோலம் பெற்றார்'' என்றும், K ''பின்னை மணாளர்திறத்தம்'' என்றும், L ''அன்றாயர் குலமகளுக்கரையன் தன்னை'' என்றும், நப்பின்னைப் பிராட்டி புருஷகாரத்தை அடியே தொடங்கி முடிய நடத்தியும், ''நீராடப்போதுவீர்'' (1) என்றத்தை M ''பொற்றாமரைக்கயம் நீராடப்போனாள்'' என்றும், N ''சந்த மலர்க்குழல்'', O ''பூங்கோதை'', P ''எங்கானும்'', Q ''மானமுடைத்து'' இத்யாதிகளிலே க்ருஷ்ண குணசேஷ்டிதங்களை மண்டியநுபவித்து, R ''பண் டிவன் ஆயன்நங்காய்'' என்று தொடங்கி R ''அவன்பின்கெண்டைஒண்கண் மிளிரக்கிளிபோல் மிழற்றி நடந்து'' என்றும், S ''மென்கிளிபோல் மிகமிழற்றும்'' என்கையாலும், ''இளங்கிளியே'' (15) என்கிறது — திருமங்கையாழ்வாரை. ''வல்லையுன் கட்டுரைகள் பண்டே உன்வாய் அறிதும்'' (15) என்னுமதுண்டு இவருக்கும். இப்பாட்டிலே ''வல்லானை கொன்றானை'' (15) என்கிறவித்தை T ''ஆவரிவை செய்தறிவார்'' இத்யாதியாலும், U ''கரிமுனிந்தகைத்தலமும்'' என்றும் அருளிச்செய்தார்.

இப்படியாயிற்று இப்பத்துப்பாட்டுக்கும் குணஸாம்யத்தாலும், கௌரவ் யதையாலும் பத்துப்பெண்களை எழுப்புகிற முகத்தாலே, ஆழ்வார்கள் பதின் மரையும் கூட்டிக்கொண்டு ஆழ்வார் திருமகளார் அநுஸந்திக்கிறதாக அறுதி யிட்டார்கள். இப்படி பக்தராய் முக்தராயிருப்பார் ஆழ்வார்கள்.

A திருவாய் 3-4-2. B திருவாய் 3-4-3. C திருவாய் 4-5-3. D பெரிய திரு 2-6-10
E திருநெடு 20. F பெரிய திரு 3-7-9. G பெரிய திரு 7-4-4. H பெரிய திரு 7-4-6
I பெரிய திரு 3-1-5. J பெரிய திரு 5-2-2. K பெரிய திரு 11-2-5. L திருநெடு 29
M திருநெடு 19. N பெரிய திரு 10-4. O பெரிய திரு 10-5. P பெரிய திரு 10-6
Q பெரிய திரு 10-7. R பெரிய திரு 3-7-2. S திருநெடு 15. T பெரிய திரு 3-3-7
U திருநெடு 25.

அநந்தரம் நித்யகைங்கர்ய நிரதரான நித்யரையும், நித்யாநபாயிநி யான பிராட்டியையும் உணர்த்தி இவர்களை முன்னிட்டு நித்யமுக்தாநுபாவ்யனை எம்பெருமானைப் பற்றும்படி சொல்லுகிறது — 'நாயகன்' (16) தொடங்கி அஞ்சுபாட்டாலே. 1. ''ஜநபத₃ஸரித₃ந்தரீப புஷ்யத் புரபரிபாலந நித்யஜாக₃ருகாந் | ப்ரஹரண பரிவார வாஹநாட்₄யாந் குமுத₃முகா₂ந் க₃ணநாயகாந் நமாமி ||'', 2. ''ஸ்மேராநநாக்ஷிகமலைர்நமத: புநாநாந் த₃ம்ஷ்ட்ரா க₃தா₃ ப்₄ருகுடிபி₄ர் த்₃விஷதோ து₄நாநாந் | சண்ட₃ ப்ரசண்ட₃ முக₂த: ப்ரணமாமி ரங்க₃த்₃வாராவளீஷு சதஸ்ருஷ்வதி₄காரப₄ாஜ: ||'', 3. ''ஸேநாந்யமந்யவிமுகா₂ஸ்தமஶிஶ்ரியாம'', 4 ''ஸைந்யது₄ரீண ப்ராணஸஹாயாம் ஸூத்ரவதீ மாஶிஶ்ரியமம்பா₃ம்'', 5. ''நம: ஸ்ரீரங்க₃நாயக்யை யத்₃ப்₄ரூவிப்₄ரமபே₄த₃த: | ஈஶேஶிதவ்யவைஷம்ய நிம்நோந்நதமித₃ம் ஜக₃த் ||'', 6. ''ஸ்ரீஸ்தநாப₄ரணம் தேஜஸ் ஸ்ரீரங்கே₃ஶயமாஶ்ரயே | சிந்தாமணிமிவோத்₃வாந்தமுத்ஸங்கே₃ऽநந்தபோ₄கி₃ந: ||'' என்னும்படி A வைகுந்தத்தமரரான B கோயில் கொள் தெய்வங்களையும், வானவர்களையும், தே₃வியர்களையும், C அயர்வறுமமரர்களதிபதியை ஆயிரமுகத்தினாலே காப்பாருடைய அவதாரமானவரையும், அவர்களையும் அதிஶங்கைபண்ணி நெருங்க அணைத்துக்கொண்டு கிடக்குமவர்களையுமெழுப்பி, அவர்களுடனே எம்பெருமான் திருவடிகளிலே சென்றுகிட்டி அபேக்ஷிதங்களை அர்த்தி₂க்கும்படி சொல்லுகிறது. 7. ''ஸ்ரீயை நம:'', 8. ''ஸ்ரீத₄ராய நம:'' என்றிறே க்ரமமிருப்பது.

''உள்ளத்துக்கொண்டு முனிவர்களும் யோகிகளும்'' (6) என்றதிலே முமுக்ஷுக்களாய் முக்தரோடு ஸாம்யம் பெற்ற நாத₂முநிகள் யாமுநயோகி₃ யதிவராதி₃களும் ஸூசிதர், இது கு₃ருபரம்பரையினடைவு.

இவ்விடத்துத் திருப்பாவை ஆருயிரப்படியிலே (17 அவதாரிகை), அழகிய மணவாளப்பெருமாள்நாயனர் நிர்வஹித்தபடி; ''பெறுகைக்குப்புறப்படுகிற திரள் பெற்று அநுப₄விக்கிற ஸ்ரீ நந்த₃கோ₃பர் தொடக்கமானாரை எழுப்புகிறார்கள்; அவர்கள் முன்னாக க்ருஷ்ணனைப் பெறவேண்டுகையாலே; அதாவது, D வேதம் வல்லார்களைக்கொண்டு விண்ணோர் பெருமான் திருப்பாதம் பணிகையிறே. E 'நன்ஞானத்துறைபடிந்தாடி' என்னுமாபோலே; நன்ஞானமாகிறது — ப்ராப்யப்ராபகங்களிரண்டும் அவனே என்றிருக்கை. 9. ''விஜ்ஞாநம் யதி₃த₃ம் ப்ராப்தம்'' என்னுமாபோலே; துறையாவது, — முறை தப்பாதே கு₃ருபரம்பரை வழியே பற்றுகை; த்₃வயநிஷ்டர்க்கு கு₃ருபரம்பரையே ப்ரதா₄னமாகக் கடவது. துறைதப்பாதார் ஸ்ரீவிபீ₄ஷணாழ்வானைப்போலே. D 'வேதம் வல்லார்கள்' என்றவிடத்து, கு₃ருபரம்பரையை நினைத்துக் கீழ்ப்பத்துப்பாட்டாலும் அநுஷ்டி₂த்தார்கள். D விண்ணோர் பெருமானில், 'விண்ணோர்' என்கிறது, த்₂வாரபாலர்கள் தொடக்கமாக. தி₃வ்யமஹிஷிகளீறாக உள்ளவர்கள் என்றபடி''.

A திருவாய் 10-9-9. B திருவாய் 8-6-5. C திருவாய் 1-1-1. D திருவாய் 4-6-8. E திருவிருத்தம் 93.

இந்த யோஜனைகளெல்லாம் A ''விட்டுசித்தர் தங்கள் தேவரை வல்ல பரிசுவருவிப்பரேல் அது காண்டுமே'' என்று சொல்லுகிற ஆசார்யாபி₄மாந நிஷ்டை₂யான ஆழ்வார் திருமகளார் படிக்குச் சேருமிறே. B ''பாலேய் தமிழர் இசைகாரர் பத்தர்'' என்கிறவிடத்து கு₃ணஸாம்யத்தாலே யோஜித்தபடியாகக் கடவது இங்கு.

இனி, த்₃வய யோஜனையில் அர்த்த₂ விஷயமாக மெய்ப் பொருளை யிறே விஶத₃மாக்கிற்று. ‡(இரண்டு அர்த்த₂த்தையும் C ''புலன் ஐந்து மேயும்'' என்று உபதே₃ஶிக்கக் கேட்டவர்கள் அநுஷ்ட₂ா நமாக, திருப்பாவையிலும், D 'தாயே தந்தை'யிலும், ஸ்தோத்ரக₃த்₃யங்களிலும்)‡ த்₃வயத்தின் அடைவு காணும்படி எங்ஙனே? என்னில்: முதல்பாட்டில் ''நாராயணனே நமக்கே பறை தருவான்'' (1) என்ற ப்ராப்யப்ராபகங்களிரண்டையும், ''கறவைகள் பின் சென்''(28)றிலும், ''சிற்றஞ்சிறு காலே''(29)யிலும் க்ரமத்திலே வெளியிடுகிறது. நடுவடையவுண்டானவை இரண்டர்த்த₂த்துக்கும் உபபாத₃கங்களாயிருக்குமாகை யாலே த்₃வயத்தின் அடைவு க்ரமமாகக் காணலாமென்றபடி.

''நாராயணனே நமக்கே பறைதருவான்'' (1) என்று திருமந்த்ரத்தில் பத₃த்ரயத்திலும் ப்ரதிபாதி₃க்கிற ஸ்வரூப உபாய புருஷார்த்த₂ங்கள் மூன்றும் ஒவ்வொன்றே பத்துப்பாட்டாய்ப் பரவும்படியே, திருப்பாவை முப்பது பாட்டாகப் பாடியருளிற்று. திருமந்த்ரத்தில் ஸ்வரூபாநுரூபமாக நிஷ்கர்ஷித்த ப்ராப்ய ப்ராபகங்களையிறே த்₃வயத்திலே விஶத₃மாக அநுஸந்தி₄க்கிறது. அந்த க்ரமத்திலே யாயிற்று இங்கும் அநுஸந்தி₄க்கிறது.

இனிமேல் கு₃ருபரம்பராபூர்வகமாக த்₃வயத்தின் அடைவு சொல்லு கிறது. ''நப்பின்னை நங்காய், திருவே'' (20) என்கையாலே, ஸ்ரீஶப்₃தா₃ர்த்த₂மும், ''உன்மணாளனை'' (19, 20) என்கையாலே, ''ஶ்ரிங் — ஸேவாயாம்'' என்கிற தா₄த்வர்த்த₂மும், ''நப்பின்னை கொங்கைமேல் வைத்துக்கிடந்த மலர்மார்பா'' (19) என்றும், ''நீ உன்மணாளனை எத்தனைபோதும் துயிலெழவொட்டாய் காண், எத்தனையேலும் பிரிவாற்ற கில்லாயால்'' (19) என்கையாலே வாத்ஸல்யாதி₃ கு₃ணப்ரகாஶகமான நாராயணபத₃த்தில் அர்த்த₂மும், ''பாற்கடலுள் பையத் துயின்ற பரமனடி'' (2) என்றும், ''ஓங்கி உலகளந்த'' (3), ''அம்பரம் ஊடறுத்து ஓங்கி உலகளந்த'' (17), ''அன்றிவ்வுலகம் அளந்தாய்'' (24) என்றும், லோகவிக்ராந்த சரணங்களாய், நாராயணன் திரிவிக்கிரமன் அடியான உலகளந்த மெல்லடியை ''உன்பொற்றாமரையடி'' (29) என்று சரணஶப்₃ தா₃ர்த்த₂த்தையும், ''கார்மேனிச்செங்கண் கதிர்மதியம்போல் முகத்தான்'' (1) ''ஊழிமுதல்வன் உருவம்போல்'' (4), ''முகில்வண்ணன்'' (11), ''சங்கொடுசக்கரம் ஏந்தும் தடக்கையன் பங்கயக்கண்ணன்'' (14) என்று, அதில் விக்₃ரஹ

A நாச்-திரு 10-10, B திருவாய் 1-5-11 C திருவாய் 2-8-4, D பெரிய திரு 1-9-1

‡ ( ) அடைப்பிலுள்ளது அநந்விதம் என்பர்.

யோக₃த்தையும், A ''முத்துத்திரைக்கடல்சேர்ப்பன்'' என்னும்படி
திரிந்தவிடத்திலே வந்துகிடக்கிற ''பாற்கடலுள் பையத்துயின்ற பரமன்'' (2) ஸம்ஸாரி
என்கையாலே ஸ்வாமித்வமும், ''ஓங்கியுலகளந்த உத்தமன்'' (3) என்கையாலே
எல்லார் தலையிலும் திருவடிகளை வைத்த ஸௌலப்₄யமும், ''மாயனை'' (5)
என்று தொடங்கி — தாமோதரனளவும், கட்டவுமடிக்கவுமாம்படியான ஸௌ
ஶீல்யமும், ''குறைவொன்றுமில்லாத கோவிந்தா'' (28) என்று கல்யாண
கு₃ணவிஶிஷ்டவஸ்துவின் உபாயபூர்த்தியையும், ''அறிவொன்றுமில்லாத ஆய்க்
குலம்'' (28) ''அறியாதபிள்ளைகளோம்'' (28) என்கையாலே அதி₄காரிஸ்வ
ரூபமான ஆகிஞ்சந்யமும், ''தூயோமாய்வந்து நாம் தூமலர் தூவித்தொழுது
வாயினால்பாடி மனத்தினால் சிந்திக்கப் போயபிழையும் புகுதருவான் நின்ற
னவும் தீயினில் தூசாகும்'' (5) என்றும், ''வந்து தலைப்பெய்தோம்'' (22)
என்றும், ''உன்னை அருத்தித்து வந்தோம்'' (25) என்றும், அநிஷ்டநிவ்ருத்
திக்கும் இஷ்டப்ராப்திக்கும் தப்பாத உபாயமாக ஸ்வீகரிக்கும் உபாயவரணத்
தையும், ''ஆவாவென்று ஆராய்ந்தருள்'' (8) ''அங்கணிரண்டுங்கொண்டெங்கள்
மேல் நோக்குதியேல்'' (22) ''இறைவா! நீ தாராய் பறை'' (28) என்று
அவனுடைய பரக₃தஸ்வீகாரத்தின் ஏற்றத்தையும்;

''குத்துவிளக்கு எரியக் கோட்டுக்கால் கட்டில்மேல்'' (19) இத்யாதி₃யிலே
பர்யங்கவித்₃யையிற்படியே இருவருமாய் எழுந்தருளியிருக்கிற சேர்த்தியான
வேஷத்தை ''நாற்றத்துழாய்முடி நாராயணன்'' (10) என்கையாலும், ''தேவாதி
தேவனை'' (8) என்கையாலும், ''உம்பர்கோமானே'' (17) என்கையாலும்,
''இறைவா நீ'' (28) என்கையாலும், உத்தரவாக்ய நாராயணபத₃த்தில் ப்ரதி
பாதி₃க்கிற ஶேஷித்வமும், ''தட்டொளியும் தந்து உன்மணாளனை (20) என்கை
யாலும், ''இப்போதே எம்மை நீராட்டு'' (20) என்கையாலும், B பூவளரும்
திருமகளாலருள்பெற்று வரும்படியும், ''போற்றி யாம்வந்தோம் புகழ்ந்து'' (24)
என்றும், ''பள்ளிக்கட்டிற்கீழே'' (22) என்றும், ''சீரியசிங்காசனத்திருந்து'' (23)
என்றும், ''அன்று இவ்வுலகம் அளந்தாய் அடிபோற்றி'' (24) என்றும், ''வருத்
தமும் தீர்ந்து மகிழ்ந்து'' (25) என்றும், ''மாலே! ஆலினிலையாய் அருள்'' (26)
என்றும், ''கூடியிருந்து குளிர்ந்து'' (27) என்றும், ''நீதாராய் பறை'' (28)
என்றும், ''சிற்றம் சிறுகாலே வந்துன்னைச் சேவித்து'' (29) என்று தொடங்கி
''உனக்கே நாம் ஆட்செய்வோம், மற்றை நம் காமங்கள் மாற்று'' (29)
என்கையாலே உத்தரசதுர்த்தி₂யில் கைங்கர்ய உபகரண ஸஹிதமான ப₂லாநுப₄வ
கைங்கர்ய பரம்பரைகளையும், கைங்கர்ய ப்ரார்த்த₂னையையும், அவற்றில் களையறுப்
பையும், ''செல்வத்திருமாலால் எங்கும் திருவருள்பெற்று'' (30) என்கையாலே
C ''த்₃வயத்திலே பெரியபிராட்டியாராலே பேறு'' என்னுமதும் சொல்லித் தலைக்
கட்டிற்று.

A பெரியாழ் திரு 5-2-2. B பெரிய திரு 11-6-10. C முமுக்ஷுப்படி 118.

A ''மாதவன்'' என்று த்₃வயமாக்கினாற்போலே, ''மாதவன்'' (9) என்றும், ''மாதவனை'' (30) என்றுமிறே இங்கு இரட்டித்திருப்பது. ''செல்வத்திருமாலால்'' (30) என்று, ''பட்டர்பிரான் கோதைசொன்ன'' (30) என்கையாலே ''இவ்வர்த்த₂ம் ஆசார்ய ருசிபரிக்₃ருஹீதம்'' என்னுமிடம் சொல்லிற்று.

இப்படி கு₃ருபரம்பராபூர்வகமான த்₃வயத்தில் பேருக ப்ரதிபாதி₃க்கிறதாயிறே திருப்பாவைதானிருப்பது. ஆகவிறே இதுக்கு வர்த்த₄கரான உடையவரும் இத்தை நாள்தோறும் ஆ'₃ரித்துக்கொண்டுபோந்தருளிற்று. ஆகையால் இது ஆண்டாளடியாரான அனைவர்க்கும் நித்யாநுஸந்தே₄'பமாக நடந்துபோருகிறது.

1. ''கோ₃பஸ்த்ரீகுலமதி₄ கோ₃தா₃யோபதி₃ஷ்டம் க்ருஷ்ணைக்₃யம் ப்ரணவமிவாதி₄காரிஜப்யம்| தத் த்ரிமஶத்பரிமிதபத்₃யமார்க்க₃ஶீர்ஷ ப்ராரப்₃தே₄ாத்ஸவஸமயோசிதம் ப்ரஸித்₃த₄ம் ||''

B ''எட்டெழுத்தின் இணைப்பொருளும் இரண்டதனிற் பொருளும் இயல்வலித்தேர் அருச்சுனனுக் கிறைவர்தம்மைத், தொட்டுரைத்த மறையறுதிப் பொருளை எல்லாம் தோன்றும்வகைப் ‡புகழ்வரை துடர்வளைந்துபாட, மட்டவிழும் பொழில்புடைசூழ் முடும்பைவேந்தன் மணவாளன் தணவாத மாயன் மாதர், கட்டுரையே புதுவையர்கோன் கோதைசொன்ன கவிபாடல் பொருள் தெரியக் காட்டினனே.''

திருப்பாவை முப்பது பாட்டுக்கும் முதற்பாட்டு ஸங்க்₃ரஹமாயிருக்கும்; எங்ஙனே? என்னில்; - ஸ்ரீப₄ாஷ்யம் ஒன்பதினாயிர க்₃ரந்த₂த்துக்கும் முதல் ஶ்லோகம் ஸங்க்₃ரஹமானாற்போலேயும், ஸ்ரீராமாயணம் இருபத்து நாலாயிரம் க்₃ரந்த₂த்துக்கும் முதல் ஸர்க்க₃ம் ஸங்க்₃ரஹமானாற்போலேயும், ஸ்ரீமஹாப₄ாரதம் நூறாயிரத்து இருபத்தையாயிரம் க்₃ரந்த₂த்துக்கும் முதலத்₄யாயம் ஸங்க்₃ரஹமானாற்போலேயும், திருவாய்மொழிக்கு முதல்திருவாய்மொழி ஸங்க்₃ரஹமானாற்போலேயும், முதல்திருவாய்மொழிக்கு முதல்பாட்டு ஸங்க்₃ரஹமானாற்போலேயும், மந்த்ரஶேஷத்துக்கு ப்ரணவம் ஸங்க்₃ரஹமானாற்போலேயும், முப்பது பாட்டுக்கும் முதற்பாட்டு ஸங்க்₃ரஹமாயிருக்கும்.

ஸங்க்₃ரஹமானபடி எங்ஙனே? என்னில்; ''மார்கழித்திங்கள் மதிநிறைந்த நன்னாளால்'' (1) என்கிறவிடத்தாலே முதலிட்டு அஞ்சுபாட்டுக்கும் ஸங்க்₃ரஹம் சொல்லிற்று. ''நீராடப் போதுவீர் போதுமினோ நேரிழையீர் சீர்மல்கும் ஆய்ப்பாடிச் செல்வச்சிறுமீர்காள்'' (1) என்கிறவிடத்தாலே பத்துப் பெண்பிள்ளைகளை எழுப்புகிறவிடத்துக்கு ஸங்க்₃ரஹம் சொல்லிற்று. ''கூர்வேல்கொடுந்தொழிலன்'' (1) என்கிறவிடத்தாலே ''கோயில்காப்பானே'' (16) என்கிறவிடத்துக்கு ஸங்க்₃ரஹமாகச் சொல்லுகிறது. ''நந்தகோபன்'' (1) என்கிறவிடத்தாலே

A திருவாய் 10-5-7, B ‡பாடப்பிறழ்வு உள்ளது.

''நாயகனாய்நின்றநந்தகோபன்'' (16) என்றும், ''ஓடாததோள்வலியன் நந்த கோபாலன்'' (18) என்றும் சொல்லுகிறவிடங்களுக்கு ஸங்க்₃ரஹம். ''குமரன்''(1) என்றத்தாலே ''மாற்ருதே பால்சொரியும் வள்ளல் பெரும்பசுக்கள் ஆற்றப் படைத்தான் மகனே'' (21) என்கிறவிடத்துக்கு ஸங்க்₃ரஹம். ''கார்மேனி'' (1) என்கிறவிடத்தாலே ''முகில்வண்ணன்'' (11) ''பூவைப்பூவண்ணா'' (23) ''மாலே மணிவண்ணா'' (26) என்கிறவிடங்களுக்கு ஸங்க்₃ரஹம். ''செங்கண்'' (1) என்கிற விடத்தாலே ''கிங்கிணிவாய்ச்செய்த தாமரைப் பூப்போலே செங்கண் சிறுச்சிறிதே எம்மேல்விழியாவோ - அங்கண் இரண்டும் கொண்டு (22) என்றும், ''பங்கயக் கண்ணன்'' (14) என்றும், ''செங்கண் திருமுகம்'' (30) என்றும் சொல்லுகிற விடங்களுக்கு ஸங்க்₃ரஹம்.

''கதிர்மதியம்போல் முகத்தான்'' (1) என்கிறவிடத்தாலே ''திங்களும் ஆதித்தியனும் எழுந்தாற்போல்'' (22) என்றும், ''உலகினில் தோற்றமாய் நின்றசுடரே'' (21) என்றும் இத்யாதி₃களுக்கு ஸங்க்₃ரஹம். ''நாராயணன்'' (1) என்கிறவிடத்தாலே ''நாராயணன்மூர்த்திகேசவன்'' (7) என்றும், ''நாற்றத் துழாய்முடிநாராயணன்'' (10) என்றும், ''ஓங்கியுலகளந்த உத்தமன்'' (3) என்றும், ''மாமாயன்மாதவன் வைகுந்தன்'' (9) என்றும், ''முகில்வண்ணன்பேர் பாட'' (11) என்றும், ''சிறுபேரழைத்தனவும் சீறியருளாதே'' (28) என்றும், ''வங்கக்கடல்கடைந்தமாதவன்'' (30) என்றும் சொல்லுகிறவிடங்களுக்கு ஸங்க்₃ரஹம்.

''நமக்கேபறைதருவான்'' (1) என்கிறவிடத்தாலே - ''பாடிப்பறை கொண்டு'' (27) என்றும், ''நம்மால்போற்றப்பறைதரும்'' (10) என்றும், ''இற்றைப்பறைகொள்வான்'' (29) என்றும், ''அறைபறை'' (16) என்றும், ''சாலப் பெரும்பறை'' (26) என்றும், ''அருத்தித்து வந்தோம் பறைதருதியாகில்'' (25) என்றும், ''இறைவா நீ தாராய் பறை'' (28) என்றும், ''அங்கு அப்பறை கொண்ட ஆற்றை'' (30) என்றும் சொல்லுகிற இடங்களுக்கு ஸங்க்₃ரஹம். ''பாரோர் புகழ'' (1) என்கிறவிடத்தாலே - ''நாடுபுகழும்'' (27) என்றும், ''எங்கும் திருவருள்பெற்று இன்புறுவர்'' (30) என்றும் சொல்லுகிற இடங்களுக்கு ஸங்க்₃ரஹம்.

''ஏலோரெம்பாவாய்'' (1) என்கிற இடத்தாலே முப்பதுபாட்டிலே ஏலோ ரெம்பாவாய்க்கு ஸங்க்₃ரஹம். இப்பாட்டில், காலத்தைக் கொண்டாடாநின்று கொண்டு ப்ரப₃ந்த₄தாத்பர்யமான ப்ராப்யப்ராபகங்களைச் சொல்லுகிறது.

அதி₄காரி ஸ்வாபதே₃ஶம். இனி இந்த ஸ்வாபதே₃ஶத்தில் இப்ரப₃ந்த₄த்துக்கு அடியில் அஞ்சுபாட்டாலும் - ப்ரபந்ந நிஷ்டா₂க்ரமங்களையும், ப்ரபத்தி வாசகமான திருநாமவைப₄வத்தையும் பேசுகிறது. அதில் முதல்பாட்டில், ப்ரபந்நாதி₄காரிக்கு 1. ''ஸ ஏஷ தே₃ஶ: கால:'' என்கிறபடியே தே₃ஶகாலம்

எல்லாம் அவனுடைய கடாக்ஷத்தாலே ப்ராப்யம் என்னுமத்தையும், கர்மாந்தர பரித்யாகத்தையும், பகவத்விஷயத்தில் ருசிவிஶ்வாஸங்களுடைய ப்ராதாந்யத்தையும், ''ப்ராப்யப்ராபகங்கள் இரண்டும் ஸர்வஸ்வாமியான நாராயணனே'' என்றத்தையும், ஏவகாரத்தால் தேவதாந்தரராஹித்யத்தையும், ப்ரயோஜனாந்தர ராஹித்யத்தையும், அநந்யப்ரயோஜனத்வத்தையும், ''த்ரிபாத்விபூதிநாயகனான ஸர்வேஶ்வரனே தங்களுக்கு அபேக்ஷிதஸம்விதானம் பண்ணுவன்'' என்று நிர்ப்பரத்வாநுஸந்தானத்தையும், ஸர்வஜனஸௌஹ்ருத்த்வத்தையும், இப்படி நிஷ்டாக்ரமங்களையும், ப்ரபத்திவாசகமான திருநாமத்தையும் சொல்லுகையால் அதிகாரிஸ்வரூபம் சொல்லிற்றாயிற்று.

''நாராயணனே நமக்கே பறைதருவான்'' (1) என்கையாலே திருமந்த்ரத்தில் பதத்ரயத்திலும் ப்ரதிபாதிக்கிற ஸ்வரூபோபாய புருஷார்த்தங்கள் மூன்றும் சொல்லுகிறது. ஆகையாலே இப்பாட்டு திருமந்த்ரத்துக்கு ஸங்க்ரஹம் என்று சொல்லிற்றாயிற்று. இப்பாட்டில் பரத்வம் ஸூசிப்பிக்கிறது.

இரண்டாம் பாட்டில், நோன்புக்குப் பெண்கள் தாங்கள் செய்யக்கடவ க்ருத்யத்தை நியமிக்கிற முகத்தாலே, இவ்விஷயத்தில் இழிவாருடைய விரக்தியையும் ஸம்பாவிதஸ்வபாவத்தையும் சொல்லுகிறது என்றொரு ஸ்வாபதேஶம்.

இப்பாட்டில், இந்த ப்ரபந்நாதிகாரிக்கு ஸம்பாவிதமான நிஷ்டாக்ரமங்களையும், ப்ரபத்திவாசகமான திருநாம வைபவத்தையும் சொல்லுகிறது. எங்ஙனே? என்னில்:— ஸ்ரீவைகுண்ட நிகேதனனாயிருக்கிற ஸர்வேஶ்வரன், 1. ''தே யே ஶதம் இத்யநுக்ரமாத்'' என்று 2. ''யதோ வாசோ நிவர்த்தந்தே அப்ராப்ய மநஸா ஸஹ'' என்கிறபடியே, ஆஶ்ரிதர்கள் வந்து ஒருவிண்ணப்பம் செய்வதற்கு அங்கு அவஸரமில்லாமையாலே, ஒரு பயணமெடுத்து, க்ஷீர ஸாகரத்தில் திருவனந்தாழ்வான் மேலே ஜகத்ரக்ஷணசிந்தையாலே சாய்ந்தருளி, ''ஆஶ்ரிதர்களிலே ஆராலே யாருக்கு என்ன தீங்கு வருகிறதோ?'' என்று அந்தவுரைக்குச் செவிகொடுத்துக் கண்வளருகிறதாக நினைத்திருக்கையும், ஸகலசேதனோஜ்ஜீவனமான த்வயத்தைப் பெரியபிராட்டியாருக்கு உபதேஶம் பண்ணுகிற க்ஷீராப்தி நாதனுடைய திருவடிகளை வாயாலே ஸங்கீர்த்தனம் ஸதாபண்ணுகையுமாகையால் ப்ரபந்நனுக்கு த்வயாநுஸந்தானம் ஸதா பண்ணவேணுமென்று தாத்பர்யம். இந்த ரஸாநுபவம் பண்ணுகிறவரைக்கும் இதர விஷயங்களில் 3. ''தவாம்ருதஸ்யந்திநி பாதபங்கஜே நிவேஶிதாத்மா கதமந்யதிச்சதி'' என்கிறபடியே போக்யமான மது ஶர்க்கர க்ஷீர ததி க்ருதாதிகளிலும் நைரபேக்ஷ்யத்தையும், 4. ''த்ரிவிக்ரம த்வச்சரணாம்புஜ த்வயம் மதீயமூர்த்தாநமலங்கரிஷ்யதி'' என்கிறபடியே அவன் திருவடிகளை ஸர்வாலங்காரமாகப் பற்றுகையும், அதொழிய ஸ்ரக் சந்தன வஸ்த்ராத்யாபரணங்களை நிஷேதித்தமையும், அவனுக்கு ஶேஷமாயிருக்கிற ஸகலவஸ்து விஷயங்களில் ஜாதிபேதத்தாலே அபோக்யமாயிருக்கச்செய்தேயும், பரம

பே₄ாக்₃யத்வத்தாலே ஸ்வீகரிக்கையும், யதா₂ஶக்தி ப₄ாக₃வதர்க்கு நித்ய ததீ₃யாராத₄னம் பண்ணி ப₄க₃வத₃நுப₄வம் பண்ணுவித்து ''ஒன்றும் செய்யப் பெற்றிலோம்'' என்றிருக்கையும், இப்படி அதி₄காரி நிஷ்ட₂ாக்ரமம்சொல்லுகிறது. இரண்டாம்பாட்டில் வ்யூஹம் சொல்லுகிறது.

மூன்ருப்பாட்டில்:— நோன்பிலே இழியவே தத்ப₂லமான ஸம்ருத்₃தி₄க ளடைய உண்டாமென்கிருர்கள். இத்தால் ப₄க₃வத்ஸமாஶ்ரயணப₂லமான கைங் கர்யமொழிய, வேறே 1. ''ஆயுராஶாஸ்தே'' என்கிறபடியே ஐஹிகப₂லங்களும் ஆநுஷங்கி₃கஸித்₃த₄மாய்க்கொண்டு ஸித்₃தி₄க்கும் என்கிறது.

நாலாம்பாட்டில்:—வர்ஷதே₃வதையைக்குறித்து வர்ஷிக்கும்படியை நியமிக் கிருர்கள். இத்தால் அநந்யப்ரயோஜனராய் ப₄க₃வத் ஸமாஶ்ரயணம்பண்ணு மவர்க்கு, இந்த்₃ராதி₃தே₃வதைகளும் நியாம்யராவர்கள் என்று இவ்வதி₄காரியி னுடைய உத்கர்ஷம் சொல்லுகிறது. 2. ''ஸர்வேऽஸ்மை தே₃வா ப₃லிமாவஹந்தி'' என்னக்கடவதிறே.

அஞ்சாம்பாட்டில்: — 3. ''ஶ்ரேயாம்ஸி ப₃ஹுவிக்₄நாநி'' என்கிறபடியே நோன்புக்கு விக்₄நங்கள் ஸம்ப₄வியாதோவென்னில்; 'மனோவாக்காயங்களாலே க்ருஷ்ணனையே அநுஸந்தி₄க்க அவைபோம்' என்கிருர்கள். இத்தால், ப₄க₃வத்₃ கு₃ணுனுப₄வம் பண்ணுமவனுக்கு 4. ''உத்தரபூர்வாக₄யோரஶ்லேஷவிநாஶௌ'' என்கிறபடியே ப₄க₃வத₃நுப₄வ மாஹாத்ம்யத்தாலே ஸகலது₃ரிதங்களும் போமென்கிறது.

ஆக, இவ்வைந்துபாட்டாலும், ''நாராயணனே'' (1) என்றும், ''பாற் கடலுள் பையத்துயின்ற பரமன்'' (2) என்றும், ''ஓங்கி உலகளந்த உத்தமன்'' (3) என்றும், ''மாயனை மன்னு வடமதுரைமைந்தனை'' (5) என்றும் சொல்லு கையாலே, க்ருஷ்ணனுடைய அடிப்பாடு சொல்லிற்று. இதுக்குமேல் பத்துப் பாட்டும் முற்பட்டவர்கள் பிற்பட்டவர்களை எழுப்பிச்செல்லுகிறது. இத்தால், ப₄க₃வத்₃விஷயம் அபரிச்சி₂ந்நமாய் தனி அநுப₄விக்கவொண்ணுமையாலே, பெருங் காற்றிலே இழிவார் துணைகொண்டு இழியுமாபோலேயும், 5. ''ஏக: ஸ்வாது₃ ந பு₄ஞ்ஜீத'' என்று தனி அநுப₄விக்கமாட்டாத சாபலத்தாலும், ப₄க₃வத₃நுப₄வம் பண்ணுவார்க்கு A ''தொண்டீர் எல்லீரும் வாரீர்'' என்கிறபடியே துணை தேட்டமாயிருக்கும் என்னும் இவ்வர்த்த₂த்தைச் சொல்லுகிறது.

A திருவாய் 5-1-2.

இதில் முதற்பாட்டில் (6) க்ருஷ்ணநுப₄வத்தில் புதியளாயிருப்பாளொருத்தியை எழுப்புகிருர்கள். இத்தால், ப₄க₃வதே₃கபே₄ாக்₃யரான ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் அநந்யப்ரயோஜனராய் இவ்விஷயத்தில் தே₃ஶிகரன்றிக்கேயிருப்பாரை அவர்கள் பக்கல் பரிவாலே தே₃ஶிகராக்குகை தங்களுக்கு க்ருத்யம் என்றிருக்கை - ஸ்ரீவைஷ்ணவத்வம் என்கிற ஸ்வபா₄வத்தைச் சொல்லிற்று.

இரண்டாம் பாட்டில் (7) க்ருஷ்ணநுப₄வத்தை தே₃ஶிகையாய், இவ்வநுப₄வத்தை ஸ்மரித்துக் கிடக்கிருளொருத்தியை எழுப்புகிருர்கள். இத்தால் ப₄க₃வத்₃விஷயத்தில் ஜ்ஞாதமான அர்த்த₂ம் ஒருவனுக்கு விஸ்ம்ருதமானுல், தங்கள் பரிவாலே 1, '' போ₃த₄யந்த: பரஸ்பரம்'' என்கிறபடியே அறிவிக்கை ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்கு ஸ்வரூபம் என்கிறது.

மூன்ரும் பாட்டில் (8) க்ருஷ்ணனுலே கொண்டாடப்படும் ஏற்றமுடையவளை எழுப்புகிருர்கள். இத்தால் ப₄க₃வத₃நுப₄வத்தில் ப்ரத்யாஸந்நராயிருப்பாரிடத்தில் ஸாபேக்ஷராயிருக்கையும், அவர்களை முன்னிட்டு ஈஶ்வரனைக் கிட்டுகையும் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்கு ஸ்வரூபமென்கிறது.

நாலாம்பாட்டில் (9) ''க்ருஷ்ணன் வந்தபோது வருகிருன்'' என்று நிர்ப₄ரையாய்க்கொண்டு கிடக்குமவளை எழுப்புகிருர்கள். இத்தால், 2. ''தத் தஸ்ய ஸத்₃ருஶம் ப₄வேத்'' என்று பூர்வார்த்த₂நிஷ்டராயிருப்பாரை, ப₄க₃வத்ப்ரேமாதிஶயத்தாலே ததே₃கபோ₄க₃ராயிருக்குமவர்கள் போ₄க₃ார்த்த₂மாக ப்ரேரிக்கை ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்கு ஸ்வரூபம் என்கிற அர்த்த₂ம் சொல்லுகிறது.

அஞ்சாம்பாட்டில் (10) பெண்களெல்லாம் ''க்ருஷ்ணன்'' என்ருல் படும் பாட்டை அவன்தான் பட்டு ''தண்ணீர், தண்ணீர்'' என்னும்படியாய் இருப்பாளொருத்தியை எழுப்புகிருர்கள். இத்தால் 3. ''ஜ்ஞாநீ த்வாத்மைவ மே மதம்'' 4. ''அஹம் ஸ ச மம ப்ரிய:'' என்று அவன் பக்ஷத்திலிருப்பார்திறத்திலே ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் நித்யஸாபேக்ஷராயிருக்கை ஸ்வரூபமென்னும் இவ்வர்த்த₂ம் சொல்லுகிறது.

ஆரும் பாட்டில் (11) அபி₄ஜாதையாயிருப்பாளொருத்தியை எழுப்புகிருர்கள். இத்தால், ''ப₄க₃வத்ஸம்ப₃ந்த₄ம் விச்சே₂தி₃யாதே போந்த ஆசார்ய ஸந்தானப்ரஸூதர் நமக்கு உத்₃தே₃ஶ்யர், என்றும் அவர்களடியாக ப₄க₃வத்ஸமாஶ்ரயணம் பண்ணுகையும் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்கு ஸ்வபா₄வம்'' என்கிறது.

ஏழாம்பாட்டில் (12) இளையபெருமாளைப் போலே க்ருஷ்ணனைப் பிரியாதேயிருப்பானெருத்தன் தங்கையை எழுப்புகிருர்கள். இத்தால், ப₄க₃வத்₃விஶ்லேஷம் அஸஹ்யமாம்படி அவக₃ாஹித்தவர் தாங்கள் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்கு உத்₃தே₃ஶ்யராமளவன்றிக்கே, தத்ஸம்ப₃ந்த₄ஸம்ப₃ந்தி₄களும் உத்₃தே₃ஶ்யரென்றிருக்கை ஸ்வரூபமென்கிறது.

எட்டாம் பாட்டில் (13) "நம் கண்ணழகு உண்டாகில் தானே வருகிறான்" என்று அவயவசோபையை மதித்துக்கிடக்கிறாளொருத்தியை எழுப்புகிறார்கள். இத்தால் பகவதநுபவபரிகரமான ஜ்ஞாந வைராக்ய பக்திகளால் பூர்ணரா யிருக்குமவர் திறத்திலும், ததர்த்தமாக ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் ஸாபேக்ஷரா யிருக்கை ஸ்வரூபமென்கிறது.

ஒன்பதாம் பாட்டில் (14) எல்லார்க்கும் தானே நிர்வாஹகையாய், எல்லாரையும் தானே எழுப்பக்கடவளாகச் சொல்லி விஸ்மரித்துக்கிடக்கிறாளொ ருத்தியை எழுப்புகிறார்கள். இத்தால், பகவத்விஷயத்தில் மூட்டுகையாலே அதிகரித்த நிர்வாஹகர் முன்னாக பகவதநுபவம் பண்ணுகை ஸ்வரூபமென்கிறது.

பத்தாம் பாட்டில் (15) எல்லாருடைய திரட்சியும் காணவேண்டியிருப்பா ளொருத்தியை எழுப்புகிறார்கள். இத்தால், ஸ்ரீவைஷ்ணவஸமாஜ தர்ஶனம் அபிமதமாயிருக்குமவர்களைக் கண்டால், அந்த ஸமூஹமாக அவர்களை உகக்கை ஸ்வரூபமென்கிறது.

ஆக, இப்பதினைந்து பாட்டாலும், எழுப்பப்பட்டவர்களெல்லாரும் கூடவந்து, மேல் பதினாறும் பாட்டில் ஸ்ரீநந்தகோபர் திருமாளிகையிலே சென்று கோயில் காப்பானையும் திருவாசற்காப்பானையும் எழுப்புகிறார்கள்.

பதினேழாம் பாட்டில்:— இவர்கள், திருக்காப்பு நீக்கி உள்ளே புகவிட, ஸ்ரீநந்தகோபர் தொடக்கமான உள்ளுள்ளாரையடைய எழுப்புகிறார்கள். இவ் விரண்டு பாட்டிலும், பகவத்விஷயத்தைக் கிட்டுவார் தத்ப்ரத்யாஸந்நரைப் புருஷகாரமாகக்கொண்டு புகுருகை ஸ்வரூபமென்கிறது.

பதினெட்டாம் பாட்டில்:— இப்படி எழுப்பினவிடத்திலும் எழுந்திராமை யாலே, தங்களுக்குப் புருஷகாரமாக நப்பின்னையை எழுப்புகிறார்கள். இத்தால் பகவத்விஷயீகாரம் பிராட்டி புருஷகாரஸாபேக்ஷமென்கிறது.

பத்தொன்பதாம் பாட்டில்:—இவள் திறக்கப்புக, "நம்முடையார்க்கு இவள் முற்பட்டாளாகவொண்ணாது" என்று இவளைத் திறக்கவொட்டாதே கட்டிக் கொண்டுகிடக்கிற க்ருஷ்ணனை எழுப்பி, மறுமாற்றம் கொள்ளாமையாலே மீளவும் அவனையுணர்த்துகைக்காக அவளையெழுப்புகிறார்கள். இத்தால், பிராட்டி யைப் புருஷகாரமாக வரித்தால், அவனும் இவளும் இசலி இசலிப் பரியும் பரிவைச் சொல்லுகிறது.

இருபதாம் பாட்டில்:—"அவனுக்கும் எங்களுக்கும் அடியான நீ எங்களை நீராட்டுவீ" என்று க்ருஷ்ணனையும் நப்பின்னைப் பிராட்டியையும்கூட எழுப்பு கிறார்கள். இத்தால், அடிமைசெய்யுமிடத்தில் இருவரும் சேர்ந்த சேர்த்தியிலே அடிமைசெய்வதே முறை என்கிறது.

இருபத்தோராம் பாட்டில், நப்பின்னைப்பிராட்டியும், ''நானும் உங்களிலே ஒருத்தியன்றோ? நாமெல்லாருங்கூட க்ருஷ்ணனை அர்த்திக்கவாருங்கோள்'' என்ன; அவன் கு₃ணங்களிலே தோற்றார் தோற்றபடி சொல்லி எழுப்புகிறார்கள். இத்தால், ப்ரபு₃த்₃த₄னாய் தங்கள் காரியம் செய்கைக்கு, A''ஏத்தவேழுலகம்கொண்ட'' என்கிறபடியே, ஆஶ்ரிதரானவர்களுக்கு நிர்மமராய்க்கொண்டு அவன் கு₃ணகீர்த்தனம் பண்ணுகை கர்த்தவ்யம் என்கிறது.

இருபத்திரண்டாம் பாட்டில்:—கீழ்ப்பாட்டிலே தங்கள் அபி₄மான ஶூந்யதையைச் சொல்லி, இப்பாட்டில் அநந்யார்ஹஶேஷத்வம் சொல்லுகிறது. இத்தால், அவனுடைய விஶேஷகடாக்ஷத்துக்குத் தங்கள் அநந்யார்ஹஶேஷத்வம் அநுஸந்தே₄யமென்கிறது.

இருபத்துமூன்றாம் பாட்டில்:—1. ''உபஸ்தே₂யைருபஸ்தி₂த:'' என்று ''ஶ்ரீத₃ண்ட₃காரண்யத்தில் ரிஷிகளுடைய து₃:க்க₂ நிவ்ருத்திக்கு நாம் முற்பாடராகப்பெற்றிலோம்'' என்று வெறுத்தாப்போலே, ''இவர்கள் நோவுபடப்பார்த்திருந்தோமாகாதே'' என்று இன்னாதாய், அவர்களை அழைத்து 'செய்யவேண்டுவதென்?'' என்ன; ''இங்ஙனே சொல்லவொண்ணாது; பேரோலக்கமாக இருந்து கேட்டருளவேணும்'' என்கிறார்கள். இத்தால், ''கர்மபரதந்த்ரராயிருந்துள்ள ப்ரயோஜநாந்தரபரரைக் காட்டிலும், அநந்யப்ரயோஜனராய் ஸாத₄நாந்தர நிஷ்டராயிருக்குமவர்களிற்காட்டிலும், ஸித்₃த₄ஸாத₄னம்பண்ணினார்க்குத் தந்தாம் கையில் கைம்முதல் இல்லாமையாலே ஈஶ்வரனே ப்ரபு₃த்₃த₄னாய்க்கொண்டு அபேக்ஷிதஸம்விதா₄னம் பண்ணவேணும் என்று இவ்வதி₄காரத்தில் வ்யாவ்ருத்தி சொல்லுகிறது.

இருபத்துநாலாம் பாட்டில்:—''அப்படியே செய்கிறோம்'' என்று ப்ரதிஜ்ஞை பண்ணினபடியைக்கண்டு, தாங்கள் வந்த காரியத்தை மறந்து, தத்காலீநமான அழகிலே ஈடுபட்டு மங்க₃ளாஶாஸனம் பண்ணுகிறார்கள். இத்தால், அர்த்திகளாய்ச் சென்றால் தந்தாமுடைய புருஷார்த்த₂த்தை விஸ்மரித்து மங்க₃ளாஶாஸனம் பண்ணவேண்டும்படியான விஷயவைலக்ஷண்யம் சொல்லுகிறது.

இருபத்தஞ்சாம் பாட்டில்:—ஏதேனும் இப்ரவ்ருத்திக்கொரு ப்ரதிப₃ந்த₄கமுண்டேயாகிலும், நீயே போக்கி எங்கள் து₃:க்க₂மெல்லாங்கெட விஷயீகரிக்கவேணும் என்கிறார்கள். இத்தால், ஸ்வரூபலாப₄ம் அத்தலைக்கே கூறானவோபாதி, து₃:க்க₂நிவ்ருத்தியும் அத்தலைக்கே ப₄ரம் என்னும் இவ்வர்த்த₂ம் சொல்லுகிறது.

இருபத்தாறும்பாட்டில்: — ''மற்றபேக்ஷிதமென்?'' என்ன, நோன்புக்கு வேண்டும் உபகரணங்களைத் தரவேணுமென்கிறார்கள். இத்தால், து₃:க்க₂நிவ்ருத்தியோபாதி, பே₄ாசே₃ாபகரண ஸித்₃தி₄யும் அவனாலே என்கிறது.

A திருவாய் 2-2-11.